ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீ ரங்கேச புரோகிதரான ஸ்ரீ பராசரபட்டர்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

இஃது

திருமழிசை கோயில்கந்தாடை

ஸ்ரீமத்-உ-வே-அண்ணா அப்பங்காரால்

இட்டருளப்பட்ட

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநத்துடன்

அநேகதாளபத்ர சுத்த ஸ்ரீ கோசங்களைக்கொண்டு

ஸ்ரீராமாயணத்தைப் ப்ரதிபததாத்பர்ய ஸம்ப்ரதாய

விசேஷார்த்தத்துடன் த்ரமிடத்தில் மொழிபெயர்த்து

அச்சிட்டு வரும்

பழந்தண்டலம்-மாடபூச்சி

ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியரால்

யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத ஸூ

Registered Copy-right.

இதன் விலை ரூபா-1.

W.W.&Co

ஸ்ரீ:.

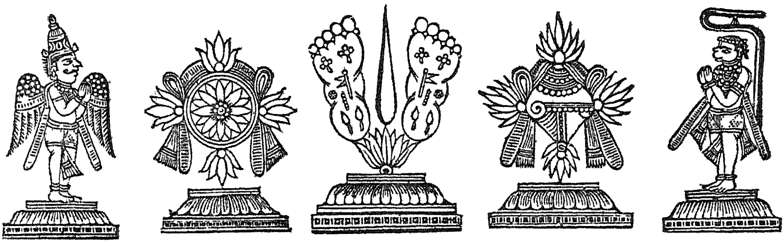

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பட்டர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - [illegible]

பூர்வஶதகப்ராரம்ப:.

ஸ்ரீபராஶரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேஶபுரோஹித:|
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே||

(அவதாரிகை.)

பரமகாருணிகனை ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸ்ரீபராஶரபட்டரை விஶேஷ கடாக்ஷம பண்ணியருள, அவற்றாலும், மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்ஜமுக்குறும்பாம்குழியைக்கடக்கும நங்கூரத்தாழ்வானோடு, , வித்யையாலும் ஜந்மத்தாலுமுண்டான ஸம்பந்தத்தாலும், ஸாக்ஷாத் க்ருதபராபர தத்வராய், பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம் யர்ச்சாவதாரங்களில் வைசதுக்கொண்டு, ப்ரமேயசரமமான பெரியபெருமாளை பெரியபிராட்டியாரோடு

நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டரா யாஶ்ரயண ஸௌகர்ய கார்யாபாதகங்களான ஸௌலப்யாதிகளோடும, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளோடுங்கூடி, என்னமுதனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவென்னும்படி நிரதிஶயபோக்யராயிருக்கையாலே, த்வயத்தில் சொலலுகிற உபாயோபேயமன்றநுபவித்து, அவ்வநுபவமுள்ளடங்காமே, பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகார த்வோபேயத்வோபயோகிகளான குணங்களை, ஸ்ரீகுணரத்நகோஶத்தில் வெளியிட்டருளி, நாராயணஶப்தார்த்தங்களை ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவததில் வெளியிட த்திருவுள்ளமாய், பூர்வஶதகத்தில் ஶரணஶப்தார்த்தமான விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைப பரக்கப்ரதிபாதித்து,உத்தரஶதகத்தில், தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஶாஸ்த்ரப்ரதாநமபண்ண வவற்றாலே ஸதஸத் விவேகமபண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க,அதுசெய்யாதே விக்ரஹமிலலை குணமில்லை விபூதியிலலை,என்றிப்படிச்சொல்லுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, பகவத்குணங்களையும், குணபரீவாஹரூபங்களான அவதார சேஷ்டிதாதிகளையும், பரக்க வருளிச்செய்து அக்குணங்களுக்குத் தோற்று ஸ்வஸைசயத்தையும் விஸ்தரேண வெளியிடுகிறார்.

அதில் முந்தரமுன்னம் குருபரம்பராநுஸந்தாநம், "[illegible]" என்றும, "[illegible]" என்றும், (வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) என்றும் இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே அதுசெய்யத் திருவுள்ளமாய், முதலடியிலே வித்யாஜந்மங்களாலே ஸ்வஜநகராய் மஹோபகாரகரான ஆழ்வான்விஷயத்தில் ஶேஷத்வாத்யவஸாயயுக்தராய், யாதொத்தருடைய ஸ்ரீஸ்தவாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகள், ருக் யஜுஸ் ஸாமரூபங்களான வேதமாகிற ஒருஸ்திரீக்கு நாராயணை யநிஷ்டத்வமாகிற பாதிவ்ரத்திய ஸூசகமான மங்கள ஸூத்திரமாகிறதுகளோ! அப்படிப்பட்ட பூஜ்யரான வாழ்வான்பொருட்டு,ஶேஷத்வஸூசகமான நமஶ்ஶப்தத்தை அப்யஸிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

க. ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்யோ நம உக்திமதீமஹே।
யதுக்தயஸ் த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்களஸூத்ரதாம்॥

(வ்யாக்யாநம்.)

யதுக்தய:-* “கதம் வர்ண்யதே கூரநாத:” என்னும்படியான வைபவமுடைய வாழ்வானுடைய ஸ்ரீஸ்தவாதி ரூபங்களான ஸ்ரீஸூக்திகள், த்ரயோவயவாயாஸ் த்ரய்யா: கண்டஸ்தாநீய-பாகத்வயாத்மகமான வேதத்ரயத்தினுடைய கண்டஸ்தாநமான உபநிஷத் பாகத்தில், மங்களாநி வதாநி ஸூத்ராணி ச தேஷாம் பாவஸ் ததா தாம் - பாதிவ்ருத்திய ஸூசகமான மங்களஸூத்ரமாயிருக்கையை, யாந்தி-லபிக்கிறதுகள், ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நம் யஸ்ய ஸ: ஸ சாஸௌ மிஶ்ரஶ்ச தேப்ய:-(பூஜாயாம் பஹுவசநம்.) ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரென்கிற திருநாமமுடையமிகவும பூஜ்யரான வந்த வாழ்வான்பொருட்டு, நம இதி உக்தி: நம உக்தி: தாம் - பாரதந்த்ர்ய ஸூசகமான, நம: - என்கிற ஶப்தத்தை, அதீமஹி - அடுத்தடுத் தநுஸந்திக்கக் கடவோம். (அதீமஹே - என்று பாடமானபோது அநுஸந்திக்கிறோமென்றபடி.)

(தாத்பர்யார்த்தம்.)

(க) எம்பெருமானார் பெரியநம்பி நியமநப்படி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதிக்கு பதினெட்டாவர்த்தி யெழுந்தருளி அவர் திருவடியைத்தொட்டு தேவரீராலருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை அடியே னொருவருக்கும் சொல்லுவதில்லையென்று அவர் திருவுள்ளப்படி ஶபதம்செய்து, பெரிய திருமந்திரார்த்தத்தை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் அதின் மற்றைநாள் அவ்வூரில் எம்பெருமானை தெக்காழ்வான் கோயிலிலே “[illegible]” என்கிறபடியே, பராநர்த்தத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதவராய், அபேக்ஷித்த வநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாருக்கும் அப்பரமரஹஸ்யமான திருமந்திரார்த்தத்தை வெளியிட்டருளி, இப்படி தாம் குரோர்வசநாதிக்ரமணம் பண்ணினமையால் தமக்கு துர்கதியையே நிஶ்சயித்திருக்குங்காலத்திலே, ஆழ்வான, நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து தேவரீரை அநுபவிப்பதற்கு விரோதியான இந்த ஶரீரத்தை விடுவித்துத் தரவேணுமென்று கேட்க, பெருமாளுமுகந்து ஆகில். உமக்கும், உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாருக்கும் பரமபதம் தந்தோமென்றருளிச்செய்ய, அப்பொழுது,*“ஸோऽயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்தாம் யத்ஸம்பந்தாதமநுத கதம் வர்ண்யதே கூரநாத:” என்கிறபடியே, திருமுடிஸம்பந்தத்தால் முன்னுசாரியர்களுக்

(அ-கை.) அநந்தரம், “ ராமாநுஜாய யோஹிநந்ருதே ” என்கிற படியே, தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அபிமாநித்து த்வயோபதேசாதிகளாலே நேரே ஆசார்யரானவெம்பார் விஷயத்தில், “ ராமாநுஜாங்க்ரிஸரஸீஜ | தத்தீயஸத்வஜேதுகஸாக்ஷாத்ப்ரஸாதவஹிஸ: || கோவிந்தவாரிதிஸமுத்திதமாநஸத்வ | ஸுதத்வ: | தந்நிஷ்டாவஸாநவதஜ்ஞாநமாணஹஸ்திநத: || யதா நாஜீவநந்தமயதாஸக்ஷுத்வ தஸ்ய || தஸ்யைவஸிஷ்யஸ்த்வாயநம்விநயாந்வித: | ராமாநுஜநாநாநுவ்ரஜந்நுஸவணம்கீதநம்ஸ்துதி: ||” இத்யாதியான விஸிஷ்டாதிகாரி விஷய விசேஷ சாஸ்திரத்தின்படியே நிரவதிக பக்தி ப்ரேரிதராய், கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையராய், பெருமாளுக் கிளையபெருமாளைப்போலே யெம்பெருமானாருக்குத் திருவடிச் சாயைபோலே பிரியாதவராய், “ தத்தீயஸத்வஜேதுக ” என்கிறபடியே, அவரதீநமான ஸ்வருபாதிகளையுடையராய், ஸம்ஸார தாபார்த்தரான வென்போல்வாருக் கொதுங்க நிழலான வெம்பாருக்குப் பல்லாண்டென்கிறார்.

கும், திருவடிஸம்பந்தத்தால பின்னுசாரியர்களுக்கும் முக்திப்ரதராக ப்ரஸித்தரான வெம்பெருமானாரும், இதைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயவஸ்திரத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேரவெறிந்து நமக்காழ்வான் ஸம்பத்தாலன்றோ பரமபதம் ஸித்தித்ததென்று கூத்தாடினுரென்று ப்ரஸித்தமிறே, அப்படிப்பட்ட வெம்பெருமானாருக்கும் முக்தியைத் தரவல்லரான ஆழ்வானை ஸ்துதிப்பதெங்ஙனம்? என்றபடி.

ஸர்வசேஷியான வெம்பெருமான், வெங்கதிரோன் குலத்திற்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி, ஶரணமடைந்தோரை யிரக்ஷிப்போமென்கிற தம் திருவுள்ளக்கருத்தை ஸ்ரீராமாயணத்தில் வெளியிட்டவரும், தம்முடைய நிர்ஹேதுகமான கிருபை யொருவடிவுகொண்டு வந்ததோவெனும்படி விளங்கும் ஜாநகீ திருமகளுக்கு வல்லபனும், தம்மை யாஶ்ரியித்தவர்களான பரதன முதலானேருக்குத் தம்முடைய பாதுகைக்ளைதந்து அவர்களின் அநிஷ்டத்தை யொழித்தவரும், தமதவ்யாஜமான கிருபாதிசயத்தால் ஸம்ஸாரஸாகரத்திநின்று ஸகல சேதநாசேதநவர்க்கங்களை யிரக்ஷித்தவருமான சக்கரவர்த்தித்திருமகன், தம்மால் நன்காராதிக்கப்பட்ட தம் குலதநமான ஸ்ரீரங்கராஜனையே, இராக்ஷஸஜாதியாக இராவணனேடொருகுடலிறபிறந்து, ஒரு குடியில வளர்ந்து, தம்மைச் சரணமடைந்த ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானையும்பொருட்டு அவிரோதமான புத்தி யொனறுக்காகத்தந்தருளினுரன்றே? அப்படிப்பட்ட அந்த திருவரங்கச்செல்வனை பெரியபெருமாளை, ஸ்ரீபராசரபட்டர், பெரியபிராட்டியாரோடு ஸ்தோத்திரம செய்ய நினைப்பிட்டவராய், முதலடியிலே மங்களம்செய்வது ஆவஶ்யகமாகையாலே, தமக்குப் பிதாவாய், மஹார்த்தங்களை யுபதேசித்த மஹோபகாரருமான ஸ்ரீவத்ஸாங்கரான கூரத்தாழ்வானடிபணிகிறதாகிற மங்களம் செய்தருளினுரென்று கருத்து.

உ. ராமாநுஜபதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாநபாயிநீ |
ததாயத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்விஶ்ரமஸ்தலீ ||

(வ்-ம) ராமாநுஜ பதச்சாயா - இளையபெருமாளுடைய வவதாரமாயவர் திருநாமமுடைய வெம்பெருமானாருடைய திருவடிச்சாயைபோ லிருப்பாராய், அநபாயிநீ - அநபாயிநீ - ஸாநந்தவிச்சேதரஹிதா - விஶ்லேஷத்தை யுடைத்தாகாதவராய், ததாயத்தஸ்வரூபா - அந்த வெம்பெருமானார் திருவடிக ளதீநமான ஸ்வரூபத்தையுடையராய், கோவிந்தாஹ்வா - கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையரான, ஸா - ப்ரஸித்தரான, மத்விஶ்ரமஸ்தலீ - எனக் கிளப்பாறுகைக்கிடமான வெம்பார், ஜீயாத் - உத்கர்ஷத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கக்கடவர். (மத்விஶ்ரமஸ்தலீ என்றது, எம்பாரென்றதற்குப்பர்யாயமாய் விஶேஷ்யமாகவுமாம், அன்றிக்கே இது விசேஷணமாய், ராமாநுஜபதச்சாயா-என்றது விஶேஷ்யமாகவுமாம்.)

(அ-கை,) அநந்தரம் எம்பாருக்குப் பரமோத்தேஶ்யரான வெம்பெருமானார் விஷயமாக, "கலௌ கஶ்சித் விஷ்ணுப்ரியபக்தி" கலியுங்கெடுமென்று ஸூசிப்பிககப்பட்ட வைபவமுடையராய் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஶீலரான வெம்பெருமான்விஷயமான தைலதாராவத விச்சிந்ந ஸ்ம்ருதி ஸந்த திரூப ப்ரீதியாகிற பிரஸாசோச்சாடந ஸாதநத்தாலே கலிகாலத்தினுடைய கோலாஹலஶப்தத்தோடுகூடின ஒரு லீலையென்றும்படியான பக்தி வைகல்ய ஸம்பாதநமாகிற நிர்நிபந்தந பிஶாசத்தை நிராகரித்த வெம்பெருமானார் ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகக் கடவரென்கிறார்.

௩. ராமாநுஜோ நிர்ஜித்யாஶ்ரிதஹரேர்பக்தியந்த்ரத: |
கலிகோலாஹலக்ரூரமாயாம்ருகமிவாஹரத் ||

(வ்-ம்) ய: - யாதொருத்தர், ஹரே: - விரோதி நிரஸநஶீலந விஷயையான, பக்தேர்யந்த்ரம் ததாந: - (யந்த்ரத: என்று பாடமானபோது, பக்தியாகிற யந்திரத்தையுடையராயென்றபடி. பக்தியாகிற யந்த்ரத்தாலேயென்று முந்தினபக்ஷத்திலர்த்தம். யந்த்ராத் - என்றுபாடமுமுண்டு. அப்போது, யந்த்ரத: - யந்த்ரேண - ஸாவேகத்வ

(உ) மனிதனை விட்டுப்பிரியாத நிழல்போல், பெருமாளைவிட்டு ஒருக்ஷணமுமகலாமல் அவர் கைங்கரியமாகிற ஸம்பத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய இளையபெருமாளைப்போல் உடையவருடைய திருவடிகளையே தஞ்ஜமாகப்பற்றி அவரைப்பிரிந்து ஸகிக்கமாட்டாதவராய், அவருககாள்பட்டிருப்பதையே முக்கியமாகக்கொண்டு, ஶரணம் புகுந்தோரை யிரக்ஷிக்கவல்ல எம்பார் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கக்கடவர் என்று கருத்து.

யவாத்தமதுவே.) கலெைகொளாஹலஸஹிதா கீ்ர்யாவெஸவ ோயா ஹ்ஹ: தபூ-கலியினுடையகோலாஹலரவத்தோடுகூடின லீலையாகிற வ்யர்த்தபிஸாசத்தை, கவொஹாஸ - அபகரித்தார், ராொநுஜ ோ நி: - பகவத்குண மநநஸீலரான வந்த வெம்பெருமானுர், ஜீயாக ஸ்பஷ்டம், ஜீஜயெஜய - உத்கர்ஷ ப்ராப்திஃ, சூஸீவிழுஜி.

(அ-கை.) அநந்தரம் எம்பெருமானுருக்காசாரியரான பெரிய நம்பிகளை மநஸா வநுஸந்தித்து அவருக்காசார்யராய் ஆமுதல்வனென்றே எம்பெருமானுரைக் கடாக்ஷித்த வாளவந்தார்விஷயமாக ஸ்வத: ப்ரமாணமான வேதத்தில் ப்ரதிபாதித்த தத்வாசாரரூபமான மார்க்கத்தை குத:? குத:?வென்று கேட்டுக்கொண்டு ஹேதுமாத்ர ஸரணரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிற முள்ளில்லாமல் ஸித்தித்ரயாதிகளான ஸப்ரபந்தங்களாலே செய்து அதில் ஜ்ஞாநாதி பூர்ணனை வெம்பெருமான் விஷயமான பக்தியை நடத்தாநின்ற வாளவந்தாரை மநநம் பண்ணக் கடவோமென்கிறார்.

௬. வியாயவெஷிகமொமழுகளதக்ஷ்தகணகழு।
நெதாரமஹமவஹூக்ஷபழுாநம்நவாமஹெ॥

(வ்-ம்.) வெசெஹவம் வெஷிகழு மழுழு-வழியை, கதகக தஃ வ்யூஹதிெதவவகமாகாநவிஷ ஞெயஷூிநுதம்-கேவலதார்கிகராகிற முள்ளில்லாததாக - வியாய-பண்ணி, ஸஹவதிஸதிவஸ்ராஃ- எம்பெருமான்விஷயமான ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை, (கர்மணிஷஷ்டி.) நெதாரம்-ப்ராபியாநின்ற, யநாயாமஹவொயாநஸ்தழு- யமுனத்துறைவனை ஸ்ரீஆளவந்தாரை, நவாமஹெ-குணவத்தாநுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவோம. (நககவவொயநெவொவதவெ ஹவவநழு-குணநுபவத்தாலாதல் தமக்குப்பிறந்த நாநாபாவத்தாலாதல் ஸ்வகீயரையுங் கூட்டிக்கொண்டாதல் பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இதில் ஸ்ரீஆளவந்தாருக்கு ஆசார்யரான மணக்கால்நம்பியையும், ப்ராசாரியரான உய்யக்கொண்டாரையும், மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவருக்கும் "ஸமெயாநஃவிதாமஹநாயநிம்விமொக" என்றும்

(௧) எம்பெருமானிடத்தி லுண்டான பக்திவிசேஷத்தாலே கலியின் கொடுமையு மழியும்படியான வைபவமுடைய எம்பெருமானுர் மிக மேன்மையாக விளங்கக்கடவரென்று கருத்து.

(௨) ஸகல ப்ரமாணங்களுக்கும ஹேதுவான வேதத்தி லோதியிருக்கும் தர்மாநுஷ்டாநங்களை தூஷித்து ஆக்ஷேபிக்கும் மற்ற வலபப்ரபந்தங்களை, தம் ப்ரபந்தங்களால் கண்டித்து பகவத்பக்தியை ஊட்டும் ஸ்ரீயாளவந்தாரை தியானிப்போமென்று கருத்து.

படி, பரமோத்தேஶ்யரான நாதமுனிகள் விஷயமாக ஸாமஸாரிக தாபஸாந்தி கரமான பக த்பக்தி பிறைக்கைச்கு பிரதிபந்தகங்கள் மேலிட்டகாலத்தில் ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக கிருபையாலே லபித்த ஸ்ரீஸூக்த்யாதி முகமாஹ ஸப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து பகவத ஜ்ஞானபக்திகளை குண குண நிரூபணம்பண்ணுதே ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரித்து அத்தால் ப்ரபந்நகுலத்துக்கு நாதராய் பகவத்குணாநுஸந்தானஶீலரான நாதமுனிகளென்று பிரஸித்தமான ஒருமேகத்தை நிரந்தரம் ஸ்துதித்து வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம் பெருகிறேனென்கிருர்.

௫. नमामि नाथमुनिं नाम जीमूतं भक्त्यवर्षणे ।
वैराग्यभगवज्ज्ञानभक्तिवर्षिणमुत्सुकम् ॥

(வ்-ம்.) भक्त्यासारावर्षे - பக்தியாகிற தீர்த்தத்தினுடைய வர்ஷமில்லாதகாலத்தில், (वर्षो वर्षाः समाः - என்று கோஶம்.) विमतानामाश्रयस्य तत्स्वामिवत्सलस्य ज्ञानं च भक्तिश्च वैराग्यं च भगवतो ज्ञानभक्ती तयोः समृद्धं वर्षुकम् - பகவத் வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் வைராக்யமென்ன, பகவத்விஷயத்தில் ஶேஷித்வாதி யாதாத்ம்யஜ்ஞானமென்ன, தத்விஷய பக்தியென்ன, இதுகளை, ஸம்ருத்தமாக வர்ஷியாநின்றுள்ள, नाथमुनिरिति प्रथितम् - நாதமுனியென்று பிரஸித்தமான, जीमूतम् - மேகத்தை, नमामि - ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (अनुष्टुप्छन्दः.)

(அ-கை.) அநந்தரம், இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யார்த்தம் ஒருங்கவிடு வொன்னும்படி யுடையவருக்கு, ஸ்ரீப்ராஷ்யநிர்மாணோபகாரகராய், மாதாபிதேத்யாதிப்படியே, ப்ரபந்நகுலத்திற்கு முதலடியாய், “ नाथाय मुनये सिन्धवे” என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸகலார்த்தோபதேஷ்டாவாய், அவ்வழியாலே தமகுப் பரமோத்தேஶ்யரான நம்மாழ்வார விஷயமாக, பகவத்ப்ராப்தியில் தமக்குண்டான வத்யாதரமும், எம்பெருமானுக்கு ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்திலுண்டான வத்யாதரமும் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே அவதரித்து, மயர்வறமதிநல மருளினனென்றும்படி, பகவந்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே த்ரமிடபாஷாரூபையாய், ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகையாய், ஆயிரம்பாசுரரூபையுமான, உபநிஷத்தை முந்தரமுன்னம், ஸாக்ஷாத்கரித்தத்தாலே, ரிஷிஸப்தவாச்யரான நம்மாழ்வாரை ப்ரீதியோடு ஸேவிக்கிறோமென்கிருர்.

---

(௫) எம்பெருமான விஷயமான பக்திக்கு யெதிர்த்தட்டான இதர வஸ்துக்களில்ஆசை மேலிட்டகாலத்தில், அதிலடிக்கொத்தித்து எம்பெருமானை யடையச்செயும் நாதமுனிகளை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

சு. ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வமிவோதிதம்|
ஸஹஸ்ரஶாகாம் யோऽத்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்||

(வ்-ம.) யஃ-யாதொருத்தர், த்ராவிடீம் பாஷாயாம் ஸஞ்ஜாதாம்-த்ரமிட பாஷையாக ப்ரகாசித்த, ஸஹஸ்ரஶாகாம் ஸஹஸ்ரஶாகாயஸ்த்ராஸ்தாம் - ஆயிரம் பாசுரங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்-ப்ரஹ்ம வித்யையான உபநிஷத்தை, அத்ராக்ஷீத்-ஸாக்ஷாத்கரித்தாரோ, உதிதம் இந்த ஜகத்திலவதரித்த, க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வம் த்ருஷ்ணாவாதத்வஸ்ய ஸ்வரூபமிவ - (க்ருஷிர்பூவாசகஶ்ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசகஃ.) என்று, ஸர்வாநந்த ஹேதுவாய், ஸுலபனான வெம்பெருமான்விஷயத்தில் தமக்குண்டான வாசையுடையவும், எம்பெருமானுடைய வாசையுடையவும் ஸ்வரூபம்போலிருக்கிற, ருஷிம் - நம்மாழ்வாரை, ஜுஷாமஹே - ஸேவிக்கிறோம். ஜுஷீப்ரீதிஸேவநயோः. (அத்ராக்ஷீத்-என்கையாலும், ருஷிம்-என்கையாலும் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) அநந்தரம், குருபரம்பரையி லவஶ்யாநுஸந்தேயரான ஸ்ரீஸேனைமுதலியாரை, மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவர் முகமாக வாழ்வாருக்கு த்வயோபதேசத்தாலே ஆசார்யகோடி ப்ரவிஷ்டையான பெரியபிராட்டியார் விஷயமாக சேதநாசேதநாத்மகமான விந்த ஜகத்தினுடைய நியாம்ய நியாமக பாவரூப தாரதம்யமாகிற மேடுபள்ளம், தன்புருவம் நெறித்த விடத்திலேயாம்படியான பெருமையை யுடையளாய் "தேவதேவஸ்ய மஹிஷீம்" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரியபிராட்டியாருக்கு, என்னை யெழுதிக்கொடுக்கிறேனென்கிறார்.

எ. நமஃ ஶ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ரூவிப்ரமபேதத:|
ஈஶேஶிதவ்யவைஷம்யநிம்நோந்நதமிதம் ஜகத்||

(வ்-ம்.) இதம் - ப்ரத்யக்ஷஶாஸ்த்ரஸித்தமான, ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, யஸ்யா: ப்ரூவோ: விப்ரம: தஸ்ய பேதாத் - (ஸ்வே ஶானேத்ராதி.) ஶ்ருதி பிரஸித்தையான யாதொரு பிராட்டியினு

(சு) தமக்கு எம்பெருமானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையும், கலியின் மஹிமையால் தம்மைப் பற்றுதாரை பற்றச்செய்து ஸம்ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற எம்பெருமானுக் குண்டான ஆவலுமொன்றுசேர்ந்து இவராக மூர்த்திகரித்து வந்ததோவெனும்படி பகவத்க்ருபையால், உபநிஷத்ஸாரமாய் ஆயிரம் பாசுரமுள்ள திருவாய்மொழி யெனும் தமிழ்வேதத்தை பரகாசிப்பித்த நம்மாழ்வாரை அடைகிறேனென்று கருத்து.

டைய புருவங்களுடைய வ்யாபாரவிஶேஷத்தால், ஸம்ஸ்ருஸம்ஸி தவ்ருதயோவிஷ்டஹாவஹ - நிஹஂவ உஹஂவதக- நியாமகமாயும் நியாமயமாயு மாருகையாகிற தாரதம்யத்தாலே மேடு பள்ளமாகிறது; ஸ்ரீரங்கவஸநாயகஃ தவஸுவ நீதவெ-கோயி லுக்கு நிர்வாஹகரான பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய பிராட்டியார்பொருட்டு, நஃ - நமஸ்காரம.

(அ-கை.) அநந்தரம், ப்ரதமாசாரியனை பெரியபெருமாள் விஷயமான வைந்துஶ்லோகத்தில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே தாமிப்ரபந்தத்திலருளிச்செய் யப்போகிற த்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கத் திருவுள்ளமாய் (மலராள் தனத் துள்ளான்)என்கிறபடியே,பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களுக் கு ஓராபரணமென்னும்படியாய், கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே மிகவும் விளங்காநின்றுகொண்டு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாய், வைத்த கண் வாங் காதே இருக்கும்படியான அழகையுடைய ஒரு சிந்தாமணி யென்னலாம்படி யாய், ஹேயப்ரதிபடதையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமா ளை உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறேனென்குறர்.

அ. ஸ்ரீஸ்தநாபரணம் தேஜஃ ஸ்ரீரங்கேஶயமாஶ்ரயே ।
சிந்தாமணிமிவோத்யாந்தமுத்ஸங்கே நந்தபோகிநஃ ॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீயஸ்தநயோராபரணம் ஸ்ரீயதே ஶ்ரயதே-என் று எல்லாருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், தனக்கு மவளை ப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாம்படியான பெரியபிராட்டியாருடைய திரு முலைத்தடத்திற் கலங்காரமாய், அநந்தபோகிந - திருவநந்தாழ்வானுகிற ஸர்பத்தினுடைய, உத்ஸங்கே - திருமடியி லே, உத்யாந்தம் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, (உதாந்தம் - என்று பாடமானபோது, கக்கப்பட்டதென்றபடி.) சிந்தாமணிமிவ - மநோ ரதித்தார் மநோரதமடையத் தரவத்தான சிந்தாமணிபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கேஶயம் - (ஸப்தமீ யலுக் ஸமாஸம்.) ஸர்வஸம்பத் ஸம்

(எ) எந்த பிராட்டியினுடைய புருவத்தி னசைவதை அடையாளமாகக் கொண்டு, ஸகல சேதநாசேதநங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகமுழுமையும், ததத் கர்மாநுகுணமாக (தேவர்களை வைத்துககொண்டு மானிடரும், மானிடரில பிராம்ஹணரை அபேக்ஷித்து சூத்திரரும், கற்பகவிருக்ஷங்களை யபேக்ஷிதது, கொன்றை முதலானவிருக்ஷங்களும், பக்ஷிகளில் கருடனை அபேக்ஷித்து,கோ ட்டான் முதலானவையுமான விப்படியே கிரமமாக) தாரதம்மியத்தைஅடை கிறதோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரிய பிராட்டியாரைத் தொழுகிறேனெ ன்று கருத்து.

ருத்தமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேஜஃ! "நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்று நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமாளை, ஆஶ்ரயே - பற்றுகிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "நேதி நேதி யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே - ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்றித்யாதியில் பரிச்சிந்நமின்றிக்கே, ஸ்ரீய:பதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட பரவஸ்துவானது அவதரிக்கும்படி பாக்யமுடைய கோயிலிலே பிராட்டி புருஷகாரமடியாக ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயமாகைக்காக வவதரித்து "ஸவணகாகீநரௌத" என்கிற விழவுதீர நித்யம் ஸத்தை பெற்றதென்குறார்.

௧௧. அஸ்தி வஸ்து இதமித்தந்த்வ ஸம்வேதநபராஹதம்|
ஸ்ரீ ஸம்ருத்தமய ரங்கதாம்நி லக்ஷ்மீபதலாக்ஷைகலக்ஷணம்||

(வ்-ம்.) இதஞ்ச இத்தஞ்ச தயோர்பாவ: இதமித்தந்த்வம் ஸம்வேதநம் தஸ்ய பராஹதம் - இதந்த்வேநவும், இத்தந்த்வேநவும், ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநத்திற்க விஷயமான இதமென்றும், இத்தமென்றும், பரிச்சேதித் தறியக்கூடாததானவென்றபடி, லக்ஷ்மீ பதயோர் லாக்ஷா லக்ஷணம் லக்ஷணம் யஸ்ய தத் -பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்ஜியை ப்ரதாநமான சிஹ்நமாகவுடைய, வஸ்து-நிருபாதிகமாக ஸர்வாந்தர்யாமியான பரதத்வமானது, ஸ்ரீ ஸம்ருத்தி ஸ்ரீ ஸம்ருத்தவத் - ஸம்ருத்தியையுடைத்தான, ரங்கதாம்நி - கோயிலிலே, அஸ்தி - நித்தியமாக ஸத்தைபெற்றிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபிராட்டியார புருஷகாரமாக ஸம்ஸாரததிற்குத் தோள் தீண்டியான கோயிலிலே, நித்திய ஸந்நிதிபண்ணி யுகக்குமாப்போலே பெரியபிராட்டியாராகிற கல்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த திருமுலைததடங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே நித்யசாபலம்பண்ணுகிற பெரியபெருமாளாகிற தைவவண்டானது ஸம்ஸாரிகளில் தலைவனான வென்னுடைய மநஸ்ஸை

(அ) பெரியபிராட்டியாரோ டிணைபிரியாமல், திருவநந்தாழ்வான்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் பச்சைமாமலை மேனியனான பெரியபெருமாளை அடைகிறேனென்று கருத்து.

(௧) ஸ்ரீய:பதியென்று காட்டிதததரவல்லதான பெரிய பிராட்டியாருடைய திருவடிகளி லலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பைத் திருமார்பிலுடைய பெரியபெருமாள், இவ்வளவென்று அளவிடுவதற்கரிய வைபவமுடையவராகிலும் அவள் புருஷகாரத்தாலே எல்லாரும் காணும்படி ஸகலமும் நிறைந்த திருவரங்கப்பெருநகரில் நித்யவாஸம் செய்கிறாரென்று கருத்து.

யும், அவள் புருஷகாரத்தாலேயே தாமரைப்பூவாகக்கொண்டு அதில் க்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

௧0. லக்ஷ்மீகல்பலதாதுங்கஸ்தநஸ்தபகசஞ்சல:।
ஶ்ரீரங்கராஜப்⁴ருங்கோ³ மே ரமதாம் மாநஸாம்பு³ஜே॥

(வ்-ம்.) லக்ஷ்மீரூபகல்பலதாயா꞉ உத்துங்க³ஸ்தநரூபஸ்தப³கயோ꞉ சஞ்சல꞉-பெரியபிராட்டியாராகிற கற்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த ஸ்தநங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே அதிசபலமான, ஶ்ரீரங்கராஜரூபப்⁴ருங்க³꞉ - பெரியபெருமாளாகிற வண்டானது, மே - என்னுடைய, மாநஸரூபாம்பு³ஜே - ஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவில், ரமதாம் - ஸந்தோஷத்துடன் வஸிக்கக்கடவது, ரமதாமிதி ப்ரார்த²நா.

(அ-கை.) இனி த்வயத்தி லுத்தரகண்டார்த்தமான விருவருமான சேத்தியில் அடிமையைப் பெரியபெருமாளும் பிராட்டியாருமான திருச்சேற்றியிலே செய்ய வாசைப்பட்டு, அந்த வடிமையாகிற மங்களத்தை, பெரிய பிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடத்திலுண்டான கஸ்தூரிமயமான மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே சிஹ்நிதமான திருமார்வையுடைய பெரியபெருமாளிடத்தில் நித்யமாகப்போர ப்ரார்த்திக்கிறேனென்கிறார்.

௧௧. ஸ்வஸ்தி ஶ்ரீஸ்தநகஸ்தூரீமகரீமுத்³ரிதோரஸ꞉।
ஶ்ரீரங்க³ராஜாச்ச²ரத³꞉ ஶதமாஶாஸ்மஹே॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரிய꞉ ஸ்தநயோ꞉ கஸ்தூரீலிகி²தமகரீமுத்³ரிதவக்ஷஸ꞉ - பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களில் கஸ்தூரியாலெழுதப்பட்ட மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே அடையாளமிடப்பட்டதிருமார்வையுடைய, ஶ்ரீரங்க³ராஜாத்-பெரியபெருமாளிடத்தில் நின்றும, ஸ்வஸ்தி - மங்களத்தை, ஶதம் ஶரத³꞉- அநேகவருஷங்களிலே, (அத்யந்தஸம்யோகே த்³விதீயா.) ஆஶாஸ்மஹே - மிகவும் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், நீரிப்படி மங்களத்தை ப்ரார்த்திக்கிறீர், விரோதிகள் கனக்க உண்டாயிருக்க, அது ஸித்திப்பதெங்ஙனே? விரோதி நிவ்ருத்தி

---

(௧0) அதிமோஹதத்தோடு பெரியபிராட்டியாருடன் சேர்ந்திருக்கும் பெரியபெருமாள் என் ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

(௧௧) பெருமாளும் பிராட்டியாருமாகிய இருவருமானசேத்தியில் அடிமைத்தொழில் செய்ய வாசைப்பட்டு அதற்கொருபழுதும் வாராமல் பாங்காகவிருக்கும்படி வநுக்ரஹிக்க பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ச்குப் பரிகரம் வேண்டாவோ? என்ன, பெரியபெருமா ளப்போதாகத் தேட வேண்டாதபடி, ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களை யெப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்க, எனக்கு ப்ரார்த்திக்கைக்குக் குறையென்? என்கிறார்.

கஉ. பாது ப்ரணதரக்ஷாயாம் விளம்பமஸஹந்நிவ|
ஸதா பஞ்சாயுதீம் பிப்ரந்நஸ்ஸ்ரீரங்கநாயக:||

(வ்-ம்.) ப்ரகர்ஷேண நதா தேஷாம் ரக்ஷாயாம் - வேரற்ற மரம்போலே நிரஹங்காரராய் வணங்கினவர்களுடைய ரக்ஷணத்தில், விளம்பம் - காலவ்யவதானத்தை, அஸஹந்நிவ - ஸஹிக்கமாட்டாதவர்போல், பஞ்சாநாமாயுதாநாம் ஸமாஹார: பஞ்சாயுதீ தாம் - ஸ்ரீஸுதர்ஸநாழ்வார் முதலான ஐவந்தாழ்வார்களுடைய ஸமூஹத்தை, ஸதா - எப்பொழுதும், பிப்ரத் - தரியாநின்றுள்ள, ஸ: - அதந்த்ரிதேந்த்ராதிப்படியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்வரயில் பரஸித்தரான, ஸ்ரீரங்க நாயக:-பெரியபெருமாளானவர், ந: - அகிஞ்சனரான வென்போல்வாரை, பாது - விரோதியைப்போக்கி அரங்கனூர்க் காள்செய்கையாகிற விஷ்டத்தைத் தரக்கடவர்.

(அ-கை.) ஆக விவ்வளவால் ஆழ்வான் முதலாக, பெரியபெருமாளளவாக, மந்த்ரரத்நவிவரணரூபமான ஸ்வப்ரபந்தாரம்பத்தில் அவஸ்யம் கர்தவ்யமான குருபரம்பராநுஸந்தாநத்தைத் தலைக்கட்டினராய் நின்றது; இனி, ஏழுஸ்லோகத்தாலே, இப்ரபந்தகரணத்தில் தமக்கதிகாரமில்லாமையை ஸங்கித்து, எனக்கு மதிகாரமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார்; அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே "யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத ஸ: - அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் - விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம்" இத்யாதி ஸ்ருதியிலுள்ளபடி, அறியக்கூடாததென்றால் அறியப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி அறியத்தக்கதென்றால் அறியப்படாததாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கலாமென்றால் நிந்திக்கப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாதென்றால் ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகவும், எல்லாரு மறியும்படி சொல்லப்பட்ட பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கிறேமென்றால் நிந்தித்தோமாய்த் தலைக்கட்டுமாகையாலே ஸ்துதிக்கமாட்டோமென்கிறார்.

கங. அவிதிதவிதிதாவிதிதம் ஸ்துதம் வஸிநிந்திதம் ஸ்தவதிநிந்திதம் ஸ்துதம் | இதி ரங்கராஜமுதஜீஜபத்த்ரயீ ஸ்துதேஹ வயம் கிமிதி ந ஸக்நும: ||

(கஉ) அப்படி நித்யமாகச்செய்யுங் கைங்கரியத்திற்குப் பல இடர்களிருந்தா லென்செய்வதென்றால், எப்பொழுதும் பெரியபெருமாள், திருவாழியாழ்வான் பாஞ்சஜந்யம் முதலான திவ்யாயுதங்களை அழகுக்கோ தரித்திருக்கிறார்? ஆஸ்ரிதர்களின் விரோதிகளைக் கழிப்பதற்கல்லவோ? என்று கருத்து.

(வ்-ம்.) நஜஞாதஜஜதமு - அறியக்கூடாதது, (ஊதிஜதமெவ௯-என்றத்யாகரிக்கவும்.) என்றறியப்பட்டால், ஜதமு - அறியபபட்டதாக, ஹவதி - ஆகிறது, கூய - அன்றிக்கே, ஜதமு - அறியத்தக்கது, (ஊதிஜதமெவ௯.)வைவூவ௯-ஊஜதமு-அறியப்படாததாக, ஹவதி-ஆகிறது, ஷுதமு - ஸ்துதிக்கத்தக்கதென் றறியப்பட்டால், வரிெதாநிஷிதமுத௯ - நன்றாக நிந்திக்கப்பட்டதாக, ஹவதி-ஆகிறது, நிஷிதமு-உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாததென்றறியப்பட்டால, ஷுதமு - ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகிறது, ஊதி - என்று, த்ரயீ - வேதமானது, ரஂம ஸ்ராஜாதமு - பெரியபெருமாளை, உஜஜவைஷ௯ - நன்றாகத் தெரியப்படுத்தித்து, தமு - அந்த பெரியபெருமாளை, வயமு-ஜ்ஞாந ஶக்திகளன்றிக்கே, பக்தியுமில்லாத நாம், கிஜதி - என்னவென்று, ஷுஜெஹ - ஸ்துதிக்க விழிகிறோம், (வதஜா நவாஜெவெ ஸ்ரூ.) நஶக்தஜ - (ஸ்துத்யநதிகாரம் ஸர்வ ஸாதாரணமாகையாலே பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இப்படி, பகவத் ஸ்துயில் யெனக்கு ஶக்தியில்லையென்னும் போதைக்கும், திருவநந்தாழ்வான்போலவும், பெரியபெருமாள்போலவும், ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவமுண்டாக வேணுமென்கிறார்.

கச. யதிஜெஸஹஸ்ரவஜ நாதிஜெவெஹவஂநிஜஜவைூயெஷகிஜ ரஂமவஜூரஃ | கயஜெஶஷவநஜவதஜெவவாஷதி ஶக்ஞஹா வஸிஹஜெவஜிஹாஜிதா||

(வ்-ம்.) ஸஃ-"ஸஹஸ்ரஶீஷாவைரஷஃ" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரஸித்தரான, ரஂமவஜூரஃ - கோயிலுக்கு ப்ரகாஶகரான பெரியபெருமாள், நிஜமு - தம்முடையதான, ஸஹஸ்ரவஜநாதிஜெவஹவமு - ஸஹஸ்ரவஜநாநிகுதியஸ்ரதக - என்று, த்ருபதபஹுவ்ரீஹியாதல், கயவா-ஸஹஸ்ரஸ்ரவஜநாநாஂஸஜஹாரஃஸஹஸ்ரவஜநமு - பாத்ராதிபாட கல்பநத்தாலே, ஶீஷஸாவமாயிருக்கிறது, முந்தினபக்ஷத்தில் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாயுக்தமான திருமுகங்களை முத

(கரு) ப்ருமஹத்தை எவனறிவேன், ஸ்தோததிரமும் செய்கிறேனென்கிறானோ, அவனறியாதவன், நிந்தனை செய்கிறவனுமாக ஆகிறான், எவன் அறியமாட்டேன், ஸ்துதிக்கவும் வகையிலேனென்கிறானோ அவன், அறிந்தவன், ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவனுமாக ஆகிறான், என்று வேதமானது, எந்த பரவஸ்துவைக்காட்டிற்றோ; அந்த பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஒன்றும் தெரியாத யான் எப்படி ஸ்துதிக்க வெததனிக்கிறேனென்று கருதது.

லாகவுடைத்தான வைஸ்வர்யத்தை யென்றபடி, வெஹவ - என்று ப்ரதக்பதமாகவுமாம், ஜ - அதில்லாத வெனக்கு, கவடியெ ஷி - தந்தருளிஞரோயாகில், கய - பின்பு, ஶேஷவக - திருவநந்தாழ்வானுக்குப்போலேதான, தவெவா - பெரியபெருமாளுக்குப போலேதான, ஜாவி - எனக்கும, ஸ்துதிஶக்ரு ஹாவஹெவ ஸ்துதளஶக்திஸஸஹாவஸ ஸவஹெவஸஸிநு - ஸ்தோத்திரத்தில் ஶக்தியில்லாமையாகிற வைஸ்வர்யத்திலே, ஸாமிகா - பாகத்தையுடையனு யிருக்கையானது, (ஸாமிதிஶேஷ:.) உண்டாமென்றபடி, அதில்லாமையாலே ஸ்தோத்திரஶக்தி யில்லையென்கைக்கும் தமக்கு அதிகாரமில்லையென்று கருத்து, கிஉ-என்கிறது, ஸஂ-என்கிறத்தோடேகூடி ப்ரஸித்தி அதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல் வார்த்தைப்பாடாதல்.

(அ-கை.) முதல் ஶக்தியில்லையென்றார், அநந்தரம், எனக்கு ஶக்தியில்லையென்பதற்கு மதிகாரமில்லையென்றார், பகவத்விஷய மபரிச்சிந்நமாகையாலே, இனி ஶப்ததோஷத்தாலும், அதுக்கு ஹேதுவான ஜ்ஞாநதோஷத்தாலும், அர்த்ததோஷத்தாலும், எனக்கு ஸ்தோத்திரத்தி லதிகாரமில்லையாயிருக்க, பெரியபெருமாள், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ரியத்தாலே தம்மை ஸ்துதிப்பிவித்துக்கொண்டு தம்மைஶ்வர்யத்தை மறைத்து வேதத்திற்கும் ஸந்தேகிக்கும்படி யாகிறானென்கிறார். ஸோஅங்கேத்யாதியால்.

கரு. ஸொாஂமவெடயஜிவாநகிவெதிவெடஸநெஹ நவ விஉஶாதநிஶஂமநாயஓ । ஸாநெதெஷவஒஹொஷஶஸோஹி ஶஷாஹிஸெரஶ ஶிஸாயிநஶாவரெணாதி॥

(வ்-ம்.) ஸொாஂமவெடயஜிவாநெதி ஸஃ- “யொகஸராய க்ஷ:வாரஶவெராஶநு” என்கிற பூர்வவாக்யத்தில் இந்த ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியாய்,பரமாகாஶவாஸியானவன் யாதொருத்தனோ? அவனென்றபடி, கஂம - வாராய் ஜந என்று ஶேஷம், வாராய் ஜநமென்றர்த்தம், (ஸுஶஹிஶாநஓ-என்று ஶேஷம், ஸ்வமாஹாத்மியத்தையென்றபடி.) வெடயஜிவாநெதி - ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவத்தை அறிவனோ? அன்றிக்கே அறியமாட்டானோ? என்று இது, ஸநெஹி - என்றத்தோடே அந்வயிக்கிறது, வெட: - அங்கேத்யாதி வேதமானது, கந

(கச) பெரியபெருமாள், தம்முடையவும், திருவநந்தாழ்வானுடையவும், மஹிமையை, எனக்கும் தந்தருளினாராகில், அப்பொழுதுதான், ஸ்துதிசெய்யேனென்பதற்கும் உரியனாவேன் என்று கருத்து.

[illegible] - ஸர்வவிஷயகமான ஜ்ஞாநத்தையுடைய வென்றபடி, [illegible] - பெரிய பெருமாளை, [illegible] - ஸ்வவிஷயத்திலே, [illegible] - ஸந்தேஹிக்கிறது, [illegible] - ஸந்தேஹிக்கிறதானது, [illegible] - இந்த பெரியபெருமாளானவர், [illegible] - அஸாதுத்வாதிரூபமான ஶப்ததோஷமென்ன, அந்யதாஜ்ஞாந மூலத்வாதிரூபஹேது தோஷமென்ன, அலங்காரமில்லாமையாகிற அர்த்ததோஷமென்ன, இப்படி தோஷத்ரயத்தாலே அழுக்கேறின, ([illegible]) [illegible] - என்னுடைய வாக்குக்களாலே, [illegible] - [illegible] - ஸம்பந்தியான, [illegible] - அதிஶயத்தை, ([illegible] - என்னவேண்டியிருக்க, [illegible] - என்றது, [illegible] த்தாலே.) [illegible] - மறைத்துக்கொள்ளுகிறார், ஆகையாலே யுக்தமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி பெரியபெருமாள், தோஷயுக்தமான உம்முடைய, வாக்குக்களாலே தம்மதிஶயத்தை மறைததாரென்றீர், இப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அவர் செய்தாலும், நீர் சேதநநாகையாலே, அவருக்கவத்யாவஹமான ஸ்தோத்ரத்தில் நின்று மொழியவொண்ணாதோவென்ன, அவன் ஸாவஶக்தனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதங்களாலே விளங்கா நின்றுள்ள தம்மை யென்னைக்கொண்டு ஸ்துதிப்பிக்கும்போது நிவாரகராரென்று மர்த்தத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்குறார், - ஸ்வ ஸம்ஸ்கிருதேத்யாதியாலே.

௧௬. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - [illegible] - ஸ்ரீரங்கத்திலே மிகவு மபிநிவேஶத்தையுடைய பெரியபெருமாள், ([illegible]) [illegible] - [illegible]

(௧௫) தம்மாலு மறியக்கூடாததான அப்படிப்பட்ட வைபவமுடைய பெரியபெருமாள், ஸ்வாதந்த்ர்யராகையாலே, தோஷமேயுள்ள வென்வாக்கைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்விப்பித்துக்கொள்ளுகிறாராகையால், தம் வைபவத்தை உளளபடி அறிவதில் வேதமும் ஸந்தேஹிக்கிறதென்பது யுக்தந்தானென்று கருத்து.

[illegible] - ஸம்ஸ்க்ருதங்களாயும், த்ராமிடங்களுமாயுமிருக்கிற நிர்தோஷமான வாக்குக்களாலே, [illegible]-விளங்காநின்றுள்ள, [illegible]-தம்மை, [illegible] - என்னுடைய தோஷதுஷ்டமான வாக்குக்களாலே, [illegible] மலிநமாகாதவனை, மலினனாகப்பண்ணுகிறார், என்போலவென்னில்? [illegible]-ஸ்நாநம்பண்ணியும், [illegible]-புழுதிமண்ணுலே ப்ரீதியையுடைத்தான, [illegible] - முப்பதுவயதுள்ள யானையை, ([illegible]) [illegible] - எவன்தான், [illegible] - நிஷேதிக்கப்போகிறான், (இவ்விடத்தில் விதிவாய்க்கென்று காப்பாரார்) என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) கீழ் நிவாரகரில்லாதபடி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, என்னாலே தம்மை ஸ்துதிப்பித்துக்கொண்டானென்றார், அதுமாத்ரமன்றிக்கே என்னுடைய ராஜகுலமும், பெரியபெருமாளுடைய உபலாளநமும் அநாலோசிதமாக வென்னை ஸ்தோத்திரத்திலே மூட்டி, என்னை இந்த ஸ்துதியிலே ப்ரவர்த்திப்பித்ததெனகுறார். கிந்த்வித்யாதியாலே.

கஎ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

(வ்-ம.) [illegible] - என்றபடி, [illegible] - (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்கிற, தாம்பண்ணின ப்ரபத்திபலத்தாலே, தாண்டிவிப்பிக்கப்பட்ட, "[illegible]" என்று சொல்லப்பட்ட, பகவந்மாயையையுடைத்தான வாழ்வாராகிற ராஜாவினுடைய குலத்தினுடைய துஸ்சேஷ்டிதமானது என்றபடி, ([illegible] - இப்படி ஸ்தோத்திரத்திலே

(கஅ) நின்மலங்களான வாக்குக்களாலே ஸ்துதிப்பிக்கப் பட்டதனால் நின்மலராகவிளங்கும் பெரியபெருமாள், பாலகஜம்போல் தம் ஸ்வதந்த்ரத்தாலே யென்வாக்கையிட்டுத் தம்மை மலிநமாக்கிக்கொள்ள நினைத்தாலதைத்தடுப்பவர்யார்? என்றுகருத்து.

ப்ரவ்ருத்திரூபமாக வாச்சுதன்றோ; யதா - அன்றிக்கே, ஶ்ரீரங்க ராஜகமலாலயாலாலித கஸ்ய-ஶ்ரீரங்கஸ்ய ராஜா-ஶ்ரீரங்கராஜ: - ஸ கமலாலயா ஶ்ரீரங்கராஜகமலே - தயோ: ஸதயோ:-லாலிதஸ்ய இதிவிக்ரஹ: - பெரியபெருமாளென்ன, பெரியபிராட்டியாரென்ன, இவர்களுடைய கோயில்களிலே கொண்டாடப்படுகையானது, மம - என்னுடைய, ஈத்ருஶ-இப்படிப்பட்ட, ஸ்துதிஸாஹஸே ஸ்துதே: ஸாஹஸம் தஸ்மிந் - ஸ்தோத்திரத்தினுடையவநாலோசித பரவ்ருத்தியிலே, ஸமாஶ்ரி - நிக்ரஹஹேதுவாகிறது.

(பெரியபெருமாளும் பெரியபிராட்டியாரும், பட்டரை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு, உபலாளநம பண்ணினர்களென்கிற ஸம்ப்ரதாயமுண்டு, ஆகையாலே புத்ரனுக்கு மாதாபிதாக்களுடைய உபலாளநபலத்தாலே, தசப ராதத்திலே பயமில்லையிறே, இப்படி ராஜகுலத்திலே பிறந்தவனுக்கும் ராஜா பராத பயமில்லையென்று மிடம் ஸ்பஷ்டமிறே.)

(அ-கை.) கீழ் தமக்கு ஸ்தோத்திரததி லதிகாரமில்லையென்னு ஸாதித்து மேல் வேதபுருஷன் முதலானவர்களுக்குண்டான வதிகாரமெனக்கு முண்டாகையாலே நான் ஸ்தோத்திரத்திலே அதிகரித்தேனென்கிறார். நாதஸ்ய சேத்யாதியாலே.

கஅ. நாதஸ்ய ஸந்மஹிமார்ணவ பாரதூரஜ்ஞாந வாங்மயஸிதம் ஸஹதே ந வேத:| முக்தேக்ஷிகம் யதி தத: ஸ்துதிசாபலம் மே ந ஶ்ரீரங்க ஶ்ரீ ஸ்துதியாவஹமீஶ க்ராஷ்டம்||

(வ் ம்.) வேத: - "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இத்யாதி ஶ்ருதியானது, நாதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஸந்மஹிமார்ணவ பாரதூரஜ்ஞாந வாங்மயஸிதம் - ஸந்மஹிமைவ அர்ணவ: - தஸ்ய பாரதூர - விஜ்ஞாநம் வாக்விஜ்ஞாநவாசக - தயோ: விம்ஹஸிதம் பாரதூரஸ்ய தஸ்ய வாங்மயஸிதம் தத் யாவிய இதிவிக்ரஹ:- தமமுடைய மாஹாத்ம்யமாகிற ஸமுத்ரத்தைக்கரையறிந்ததான மநோவாக்குககளுடைய வ்யாபாரத்தையென்றப

(கஎ) ஆழ்வான திருக்குலத்தில பிறநததாலோ? பெரியபெருமாளுக் கென்னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் ப்ரேமாதிஶயமோ? என்னை யிந்த ஸ்தோத்ரரூபமான வபராதத்தி விழியச்செய்ததெனறு கருதது.

(கஅ) பரமபுருஷனை பெரியபெருமாளுடைய அநந்த கலலியாணகுணங்களை உள்ளபடி வர்ணிப்பதில் திறமிலோமென் றதில் நம்பிக்கையில்லாமலிருந்தும் தெரிந்தளவு ஸ்துதிக்கலாமென் றதிலிழிநத வேதமபோல். யானும் ஸ்துதிசெய்யத் துணிந்தேனென்று கருத்து.

டி, நஸஹதே - அங்கீகரிக்கவில்லை, நிஷேதிக்கிறதென்றபடி, எம்பெருமானுடைய யாவத்குணகதந ஸ்துதி அஸம்பாவிதமென்று கருத்து, தச - அநத விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, ஆபேக்ஷிகம்யதி-அபேக்ஷயா ஆகதம் ஆபேக்ஷிகம்-தன்னுடைய பக்தியை அபேக்ஷித்துவந்ததாகில், பக்த்யநுகுணமாக வந்ததாகிலென்றபடி, தச-என்று, புநஸ்ச அநுஸந்திக்கவும், அதாவது, ஆபேக்ஷிகமான விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, மமாபி-எனக்கும், அஸ்தி-இருக்கிறது, தேந-அதினாலே, ஸ்ரீரங்கிண: - பெரியபெருமாளுடைய, ஸ்துதிவிஷய-ஸ்தோத்ரகரணத்திலே, அஹம்-மந்தனான நானும், அத்யவஸாயம்-அங்வயித்தேன்.

(அ-கை.) மேல் ஆரோபிதகுணகதநரூபஸ்துதியும், பகவத்விஷயத்தில் சேராதென்று மர்த்தத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு முன்னருளிச்செய்த வர்த்தத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக த்ருடீகரிக்குறார். அந்யத்ரேத்யாதியாலே.

கக. அந்யத்ராரோப்யமாணோ ஹ்யஸதி ஸதி ச யோ ஹ்யுத்கர்ஷ ஸ்தவோ ஸௌ வ்யாஜோக்திஸ் ஸ்தவீயானுஹரிஹரவதப்யாதிஹரிதஸ்தவம் நௌ ந்ருணாமல்பே ஸுதஸ்யாம் வத யாதிராஜ வந்த்ருத்வம் ஸ்தாவகானா மனவதி மஹிமா ந க்வாபி மாத்யோ ஹ்யுபாகா வரே ரங்கிணி ॥

(வ்-ம்.) அந்யத்ராரோப்யமாணோ - தஸ்மிந்யமாண: - தந்ய மாநஸதீத்ய தந்யமாண: தஸ்ய யுக்தி: - அயம்ய ஸ: ஸதீதஸ் ஸ: - தஸ்மிந்மாணஸ்ய யுக்தி: - உதித ஸதீ:-ஸ்தோதவ்யனுடைய குணமன்றிக்கே யிருக்கிறத்தினுடைய உக்தியாதல், ஸ்தோதவ்யனன்றிக்கே யிருக்கிறவனுடைய குணோக்தியாதலான ஸ்தோத்ரமானது, அந்யத்ர - பகவத் வ்யதிரிக்த விஷயத்தில், (ஸதீதி ஶேஷ:) - ஸதி - ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணகரரான பெரியபெருமாளிடத்திலே, உத்கர்ஷ ஸம்ஹதே:-தஸ்ய உத்கர்ஷா: தேஷாம் ஸம்ஹதே: - எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபாத்யுத்கர்ஷங்களுடைய வபவஹாரங்களாலே, வசோஷாம்-பகவத் வ்

(கக) ஒருவராலு மறியக்கூடாததான மஹிமாதிசயமுடைய பெரியபெருமாளை யுள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யாமற்போனபோதிலும், பக்தியநுகுணமாக ஸ்துதிப்பது மொரு ஸ்த்தை பெறுமாகையாலே யானு மிதிலிழிந்தேன், அதனு லவருக்கொரு தோஷமும் வாராதென்று கருத்து.

யதிரிக்த விஷயங்களுக்கு, ஸ்தோத்ராணி - ஸ்தோத்ரம் பண்ணத்தக்கதுகளாகையாலே, ந-நபவதி - என்றபடி, யாவந்தஸ்து - யாவந்த: ஸந்து-யஸ்ய - யாவத்குண ப்ரதிபாதகமான, ஸ்துதி - ஸ்தோத்ரமும். தயா - பெரியபெருமாளிடத்திலே, ஸம்பவியாது, தஸ்ய - அந்த பெரியபெருமாளுக்கு, நிஸ்ஸீமகாஸ் - நிமந்தாஸீமயஸ்ய: - நிஸ்ஸீம: - தஸ்ய ஸ்வரூபாதய: - அபரிச்சிந்நமான ஸ்வரூபாதிகளை யுடையராகையாலே, ஆனால் வேதங்கள் பகவத்விஷயத்தில் குணகதநம்பண்ணினபடி யெப்படியென்ன? அருளிச்செய்கிறார், அஸீமாந்த-நவிசு-அஸீமயேஷாம் அஸீமாந்த: தேஷாம் - எல்லையில்லாமலிருக்கிற அநந்தங்களான வென்றபடி, த்ரய்யா நாமபி-வேதங்களுக்கும், ஹரிவிபவ-பெரியபெருமாளுடைய வைபவத்தில், வர்ஷபிந்தவ: - வர்ஷஸ்ய பிந்தவ: தஸ்ய - வர்ஷஜலத்திலுடைய திவலைக்கு, ஸமுத்ர - ஸமுத்ரத்திலே. ஸம்பந்தாதிவ - ஸமபந்தத்தாலேபோல். ஸ்வாத்மாந: - ஸ்வஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமானது, (ஸ்வதீதிஶேஷ:) கஸ்மாதஸ்ய - கஸ்மாத்கரிக்குறத்தாலேயோவென்றால், ந-இல்லை, ஏவம்-இப்படி, ஸ்தோது:-ஸ்தோதாவான, மம - எனக்கு, நகிம் - இல்லையாயுண்டென்றபடி, பகவத்விஷயத்தில் ஶக்த்யநுரூபமாக யத்கிஞ்சித் குணகதநரூபமான ஸ்துதி ஸ்வரூபலாபஹேதுவாகையாலே எனக்கு மந்த ஸ்துதியில் அதிகரிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இனிமேல், நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, பெரியபெருமாளுச்கு வாஸஸ்த்தாநமான கோயிலுக்கு அணித்தாய், ஸகல சேதநோஜ்ஜீவந ஸாதநமாய், அழகிய மணவாளனென்கிற முறையாலே, அநேகோபஹாரங்களைக் கொண்டுவரத்தக்கதாய், ஆராதநார்த்யுபயுக்த தீர்த்தங்களை ப்ரவஹியாநிர்ப்பதாய், பகவத்க்ருபையாலே குணதோஷங்களிலே கண்வையாததாய், கரையிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களில் நின்றும், ப்ரவஹிக்கிற தேன்களோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான திருக்காவேரியை ஸ்துதிக்கிறார், காவேரீத்யாதியான வைந்து ஶ்லோகத்தாலே.

அதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே, ஸாக்ஷாத் விரஜாநதியே ஸகல சேதநாநுகூலமாகக் கோயிலைச் சூழ்ந்துகொண்டதென்னும்படியான திருக்காவேரியை, நானவகாஹிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௨௦. காவேரீவிரஜா ஹிவேயமவரோதஸ்தாயினீவக்ஷஸ்

தேஶாயாஶயவ்ருஸகேநாஞ்ஜாமயஷோத்ஸ்ம்| ஜந்தோஸ்ஸம்ஸ

ரதோதீர்த்ராதி ஸாரணிப்ராப்திஸம்பந்தஸம்பாதயா யா நைகெஷ்டீத்ரஜ
வதேஷ்டத்ரஜா ஸ்ரீரங்கராஜம்பதி॥

(வ்-ம்.) யா-யாதொரு திருக்காவேரியானது, (கா॥ வாரீசுஹார ஹாரா - இத்யாதி ப்ரஸித்தியைக் காட்டுகுறது.) ஸம்ஸாரத: - ஸமஸாரீயாநின்றுள்ள, ஜந்தோ: - ஜந்துவுக்கு, சுத்திமார்க்கஸாரணிப்ராப்திஸம்பந்தஸம்பாய - சுத்தி: சுத்தி: யஸ்யா: ஸா ஸாரணி ஶுத்திமார்க்கஶாரணி: தஸ்யா: ப்ராப்திஸம்பந்தஸம்பாயேதி விக்ரஹ: * "சுத்தி ரதிர் நவபவேக்ஷ த்ரிபதேண"-வருளிச்

(உ0) எம்பெருமானை அடையிவதற்கு விலக்கான ப்ரதிபந்தகங்களை அடியறுத்து அவன் திருவடிகளில் சேர்ப்பிவிக்கும்படியான இந்த திருக்காவேரியில் ஸ்நாநம் செலயக்கடவேனென்று கருத்து.

* கர்மோதீர்த்தி நவபவேக்ஷ்ய ஜாஸ்யாவதாம்।
ஶுத்தமலிக்த்யேஷரேணந்யா த்ருஹித ஸீதவிம்ஸ்வாஸ்வத:॥
ஸ்ரீவைகுண்டவைதந்த்ரஜம் தஸ்யநுபாவப்ரஹண।
ஸாயுஜ்யம்ஸவாப்ய நந்தித்ரம்தோ நவய ந்யவைரோ॥

என்கிறபடியே, கர்மத்தில் நின்று விடுபட்டு ஸுஷும்நையெனும் நாடியின் வழியாய்ப்புறப்பட்டு ப்ரும்ஹகபாலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஹார்த்ரனு மந்தர்யாமியுடன், ஸூரியகிரணத்தின் வழியால் அக்நிலோகமடைந்து,தின ஶுக்லபக்ஷ உத்தராயண ஸம்வத்ஸர மிவைகளுக்கபிமான தேவதைகளான வாயு ஸூரயன் சந்திரன் மின்னலிவைகளாலும், இந்திரப்ரஜாபதிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு ப்ரகிருதிமண்டலத்துக் கெல்லையாயிருக்கும் விரஜையில் நீராடி அங்கு ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தைவிட்டு அமாநவகரஸ்பாஶத்தால் திவ்ய ஶரீரமெடுத்து சதுர்ப்புஜயுக்தனாய், ப்ரும்ஹாலங்காரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்டு தெளிவிசும்பு பெருநாடான ஸ்ரீவைகுந்தப்பெருநகரை யடைந்து, அங்கு ஐரம்மதம் என்கிற அம்ருதஸரஸ்ஸையும், ஸோமஸவநம் என்கிற அரஶமரத்தையும் கண்டு, பிறகு அநந்தகருட விஷ்க்ஸேநர் முதலானவர்களையும் ஸ்வாசாரியனையும் பணிந்து, அவர்களால் ஸத்கரிக்கப்பட்டவனாய், அங்கு பர்யங்கத்தின் மேற்கமலத்தில், ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடும், ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களோடும்கூடி ஜாஜ்வல்யமான கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதர பந்தன பீதாம்பர காஞ்சீ குண நூபுராத்ய பரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதராய், அபரிமிதோதாரகுண ஸாகரராய எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை யடைந்து,அவருடன்கூடி அவரநுக்ரஹத்தா லவருடைய வழுவிலாவடிமைசெய்யப்பெற்றமகாபாக்யமுடையவனாவனே? அந்த முக்தன் செல்லுமது அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்றபடி.

செய்யப்பட்ட வர்ச்சிராதிமார்க்கத்தி லுண்டான பரிஶ்ரமத்தினுடைய பரிஹாரத்தின்பொருட்டென்றபடி, அஸ்மிந்-ஸம்ஸாரபூமிஷ்டமான இந்த, லோகே-பூலோகத்திலே, வேல்லத்தரங்கா-வேல்லத்தரங்கயா ஸந்நிவிஷ்டஹ:-அலைக்கப்பட்ட ஜலத்தையுடைத்தான, விரஜேவ விரஜாநதீபோலே, ஶ்ரீரங்கம் - கோயிலை, ஆவ்ருணோதி - சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது, (தாம் என்று-அத்யாஹாரியம்) அப்படிக்கொற்றதாய், ஸமஸ்தஜந்துநிஷ்டஸமஸ்த ப்ரஜ-ஸமஸ்ததாவரமாஹ - ஸந்த்ர)- அநாதயா: அநாதயா: ஸஞ்சித ப்ரயாயீ- ஸஞ்சிதா:-கர்மாணிச க்லேஶாஶ்ச விபாகாஶ்ச ஆஶயாஶ்ச இதி த்வந்த்வ:-அநாதயீஸஞ்சிதஶ்சதே கர்மக்லேஶவிபாகாஶயாஶ்ச தயாவியா:-தேஷாம் ப்ரஶமநம் தஸ்ய தஸ் ஸ்மைவம் தஸ் கர்மஸம் தஸ் ஸ்தாதஸ்யஸந்ப்ராஹ்ம-பகவதநுபவத்த்துக்குப்ரதிபந்தகங்களான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, அவித்யாஸ்மித ராகத்வேஷாபி நிவேஶங்களாகிற க்லேஶபஞ்சகமென்ன, ஜாத்யாயுர்ப்போக ரூபங்களாகிற பலங்களென்ன, ஸஜாதீயகர்மாந்தர ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவாஸநாரூப ஆஶயங்களென்ன, இவைகளுக்கு ஶாந்திகரமாயும், கூலங்கஷமாயும, நிர்மலமாயுமிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடையவென்றபடி, காவேரீம் - திருக்காவேரியை, அவகாஹிஷீய - அவகாஹநம் பண்ணக்கடவேன், (ஆஶிஷிலிங்.) ஸித்தவிஷயத்திலே ப்ரார்த்திக்கிறது, நித்யாபூர்வதையாலே.

உக. து்க்தாப்திர்ஜநகோ ஜநந்யஹமியம் ஶ்ரீரேவ புத்ரீவர ஶ்ரீரங்கேஶ்வர ஏதத்ஹர்த்தி ஸஹகர்புத்ரீவாக்யாஸ்ய| ஸம்ஸ்பர்ஶ ரவதேஷ்வதஹ நிஹாராணி கரை: ப்ரேக்ஷாதராநு காவேரீஸஹ ஸ்ரீக ரேவீக்ஷ்ய தீவயேத்தி ஸாலேவ ஸ்தாம்||

(வ்-ம.) யா காவேரீ - யாதொரு திருக்காவேரியானது, ஜநக:- தகப்பனார், து்க்தாப்தி: - க்ஷீரஸமுத்ரம, ஜநநீ-தாயானவள், அஹம், பொன்னியென்று ப்ரஸித்தையான நான், புத்ரீ-பெண்ணானவள்- இயம்-ஶ்ரீ:-இந்த-ஸ்ரீ ரங்கநாச்சியார், வர:-ஜாமாதாவானவர்-ஶ்ரீரங்கேஶ்வர: - பெரியபெருமாள், அஸ்ய - இந்த விஷயத்திலே, அஹம்-நான், ஏதத்ஹர்த்தி ஏதயோ: அஹம்-ஏதத்ஹர்த்திநிவ்ருத்தஹ:-

(உக) இந்த திருவரங்கத் தமுதனுக்குத்தக்கபடி,ப்ரகாசகங்களான அலைகளாகிற கைகளாலே உபசரிப்பதுபோல் அவரை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துப் பெருகுமிந்த திருக்காவிரியை ஸகலருமடையுங்களென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு முசிதமாகவென்ற படி, கிம் - என்னத்தை, கரவாணி - பண்ணக்கடவேன், இதி - என்று, ஆகாஶ-பரபரக்கையோடே கூடினதுபோல், ஸம்வ்யாஜ உபசாராநிவ்ருத்தம்வரஸ்ய ஸ்வர்ணஹாரிணீக்ருதநிவேதநார்த்தாஸ் தாஃ தாவமுபசாராஃ-ஸம்வ்ருதஸ்ய உபசாரஸ்தாந் இதி விரஹஃ-ப்ரகாரமாநங்களான சாமரங்களென்ன கற்பூரங்களென்ன சந்தநவ்ருக்ஷங்களென்ன ஶ்லாக்கியமான ரத்நங்களென்ன முத்துக்களென்ன இவைகளுடைய ஸமூகங்களையென்றபடி, ஊஹரீகரோஃ-ஊஹ யந் வாவகராஃ கைஃ - அலைகளாகிற கைகளாலே, விதய தீவதீ ஸமர்ப்பியாநின்றுகொண்டு, வயந்தி - சூழ்ந்துகொண்டு வருகிறதோ? ஸா - அந்த திருக்காவேரியானது, ஸேவ்யதாம் - ஸேவிக்கத்தக்கது, (ஜநைஃ - என்று ஶேஷம்) இன்னு ரினியாரொன்று பாராதே எல்லாருமொக்கத் திருக்காவேரியைப் பற்றுங்கோளென்று கீழ் தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரோபதேஶமும் பண்ணிஞராய்த்து.

உஉ. தீர்த்தம்ஶம்ஸதிவாதிநந்த தாஸந்த்யரம்ஹணா ந்ருக்ஷ திஷ்டாந்யா ஹம்ணவா நவாபிவஹதிஷ்டாதஃ வநீதஜ நாந் | ஶ்ரம்வேதாஹோவந்தி வஹநேநஹே நஹ ஸஜீவதகஜம் ஹம் விஷ்ணுவதீகவாத் ஸ்வாரம் ஹேமவதா ஹம் கவயஃ ||

(வ்-ம்.) ஹேமவதா-ஸ்வர்ணநதியான திருக்காவேரியானது, தீர்த்தம் - பெரியபெருமாள் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறதற்குசிதமான கலாவை, ஶம்ஸதி - ஶம்ஸத்தம் பண்ணுகிறது, யதா - (துலாமாதத்தில் ஸகல புண்யதீர்த்தமும் பாபிகளுடைய ஸ்நாநத்தால் வந்த தங்களுடைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்காகத் திருக்காவேரியை ஸந்நிதிபண்ணி அத்தைப் பரிஶுத்தமாக்குகிறதென்றதல்) நந்த

(உஉ) யான் திருவிக்ரமனுடைய சரணாரவிந்தங்களினின்றுண்டானபடியால், எனக்கிணையுண்டோ? என செறுக்குகொண்டுதன் பெரியதான வலைகளின் ஶப்தத்தால் கர்ஜியாநிருக்கிற கங்கையை, பெரியபெருமாளுக்குஸகல விதகைங்கரியமும் செய்யாநின்றுகொண்டு,வேதத்திற்குமெட்டாததானஅந்தபரவஸ்து இதோவென்று காட்டிக்கொடுக்கும்படியான வெனகது ஸீநிகராவையோ? உன் கொக்கரிப்பெல்லாம் பயன்படாதென்று தன் நுறைகளாலே பரஹஸிப்பதுபோல் விளங்குமித் திருக்காவேரியானது என்பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

ஶ்ரு - ஆராமஞ்சூழ்ந்த வென்கிறபடியே, கோயில் திருநந்தவநத்தி லுண்டான வ்ருக்ஷங்களை, பாதி - ரக்ஷிக்கிறது, ஶஞ்சாரம் ஸரணி - ஶஞ்சாரஸரணி - வீதிகளையும், நற்சந்திகளையும், உக்ஷதி - நனைக்கிறது, (உக்ஷஸேசநே தியாது:)-ஸ்நாநீயம் - ஸ்நாநத்துக்கு யோக்கியமான, ஜலம் பாநம் ஜலபாநமே, தயோர்பூர்வ ஜலபாநபர்வ ஸ்நாநீயம் தத் ஜலபாநபர்வ-திருமஞ்ஜநத்திற்கு யோக்யமாயும், ஆராதநத்திற்கும் அமுதுசெய்வதற்கும் யோக்யமான தீர்த்தத்தை, வஹதி - ப்ரவஹிக்கிறது, தரிக்கிறதென்றுதல், ஸ்நாத: ஸ்நாநம்பண்ணுகிற, ஜநாந்-ஜநங்களை, பாநீதே - பரிஶுத்தமாக்குகிறது, பாஹநே- ஸமற்குன்றிலே, ஶ்ரு - கறுத்திருப்பதான, வேதரஹ: - ஸகல வேதரஹஸ்யமான பெரியபெருமாளை, வ்யநக்தி - எல்லாருமறியும்படி ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது, தத் - ஆகையாலே, விஷ்ணுபதீஸ்வரா... - விஷ்ணுபதீஸ்வ... பெருமாளுடைய திருவடிகள் நின்றும் பிறந்தமாத்ரத்தாலே பிறந்த ஶப்தத்தையுடைத்தான, ஸம்ரம் - கங்கையை, ... -துறைகளாலே, ஹஸந்தீவஸ்திதா - கங்கைக்கு என்னோடொத்த பகவது பகாரகத்வமில்லையென்று சிரிக்குறதுபோலே யிராநின்றுகொண்டிருக்கிற திருக்காவேரியானது, ... - மத்பாபத்தை, ஹந்து - போக்கக்கடவது, (ஹந ஹிம்ஸாயாம் ...)-அர்ஹணபாந ஶப்தங்கள் கரணேகர்மணிசல்யுடுத்தமாய்வாரி ஶப்தத்தோடே கர்மதாரயனுகவுமாம்.

(அ-கை.) பகவத் க்ருபைபோலே, குணகுணநிரூபணம் பண்ணுதே ஸர்வத்தையு மாப்யாயநம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிற திருக்காவேரியானது என் போல்வாரைப் பரிஶுத்தமாக்கக்கடவதென்குறார். அகணிதேத்யாதியாலே.

உ௬. ...

(உ௬) ப்ரதிக்ரியை யொன்றையு மபேக்ஷியாத பெரிய பெருமாளுடைய நிரவதிக க்ருபையானது கரைபுறண்டு, இப்படி வெள்ளமாகப் பெருகிற்றோ? எனும்படியான இத்திருக்காவேரி வென்போல்வாரைப் பரிஶுத்தம் பண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஶாகாசூயா-ஶாகாவஸ்க்த இதி ஶாகாசூயா - (யெ திஶேஷ:.) காத்தாலே வ்ருத்தியடையத்தக்கதான திருக்காவேரி யானது, ககணிதகாணாவதாஷ காணஜு கவதா௦வ காணா வதெ - ககணிதெ காணாவதெயஷிநு கஉணி-எண்ணப்படா மலிருக்கிற குணதோஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸவஷ-ஸமஸ்தமான, ஷிராதுஸஷ-ஷிரா௦வது ஸ௦வ தயொஸஶாஹாரா: - ஷிராதுஸஷ - ஸ்த்தாவர ஜங்கம ஸமுதாயத்தை, கவுதிகியஶவி நவிதெ வுதிகியாயஸதக - ப்ரத்யுபகார ஸாபேக்ஷயமா யிருந்தாலும், வய:வாஹெ: - ஜலப்ரவாஹங்களாலே, கூவா யபஷீஸதீ - ஸகல தாபங்களையும் ஹரியாநிர்ப்பதாய்க்கொண்டு, கநாஜாநதீ - ப்ரகாஸியாகின்றுள்ள, ஶிஶிரஶயாராமயா - ஶிஶிராவஶயாரா வாமயாவெதிகஜுயாரய:-குளிர்ந்து மதுர மாய் கம்பீரமாயிருந்துள்ள, ஜமஸாதீ - லோகத்திற்குத் தாயாக, ஸகா - ஆகி, ர௦மவதெ: - ர௦மஸவதி: - தஸ - பெரிய பெருமானுடைய, உயெவ - க்ருபைபோலே யிராநின்றுகொண்டு, வுவஹதி - ப்ரவஹியா நிற்குறதோ? ஸா - அப்படிக்கொத்த திரு க்காவேரியானது, ந: - எங்களை, பாநாதா - பரிஶுத்தம் பண் ணக்கடவது.

(அ-கை.) தன்னுடைய சிறிதான வலைகளாலே, கரைகளிலுண்டான வ்ரு க்ஷங்களை மந்தமாகச் சலிப்பித்து அதிலுண்டான வண்டுகளுக்கு ஸுகத்திற் கு ஹேதுவான திருக்காவேரியானது என்னுடைய ஸுகவிரோதியைப் போ க்கக்கடவதெனகுஹர். தரளேத்யாதியாலே.

உ௪. தரலதநாதர௦மெஜுஇஶெஸஶாநஸதட விடவிராஜீஶஜரீஸாவஹ௦மா | கஷிவதாகநகநாதீநிஶமாநா ஸெகரக ஶாகஜகெரமெநஶா௦ஸவாஶஷ௦ஹ: ||

(வ்-ம்.) தரலாஶெதநவஶு தயாஸியாஶெதர௦மா ஶெதெ: - சஞ்சலங்களாயும் சிறிதுகளாயுமிருக்கிற அலைகளாலே, ஶநெ-மெள்ள, கூஜெலாஶாநெதா ஜி-ஸஸதடெ - ஸதடெ

(உ௪) கரையிலநேக விருக்ஷங்கள் நெருங்கியிருப்பதால், அதினின் றும் பெருகும் தேன்களின் ஸம்பந்தத்தால் அதிமதுரமாகவும், மரத்தின நு னியிலிருக்கும பூங்கொத்துக்களில் வஸிக்கிற வண்டுகளை, தன் சிறிய அலைக ளாலுரங்கச்செய்யும்படியான அவ்வளவு பெருக்குடைய இத்திருக்காவேரி என் பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

தயோவிடபிந: ஶ்ரேணீப்ரோதநஸ்ய தவிடபிநஸ்ய தேஷாம் ஸ்ரஜ: தாஸாஞ்ஜாலா: தாஸுலஸ்ந: ஸஂபாதஸ்ரவா - அலை க்கப்பட்டதுகளான தன் கரையில் வ்ருக்ஷபங்திகளுடைய பூங்கொத் துக்களிலே தூங்காநின்றுள்ள வண்டுகளையுடைத்தான வென்றபடி, நாலிகேரக்ரமுகஜம்புபி: - நாலிகேரஸ்ய க்ரமுகஸ்ய தேஷு: ஜாயதே இதி தயாவியா: மகரந்தா: தை:-தென்னமரங்க ளில் நின்றும் பாக்குமரங்களில் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தே ன்களாலே, மாஂஸலா: ஸ்ரவ: யஸ்யா: - (ஸ்வப்ரதிந்யாதிநாஸ மாஸாந்தமந ஸமாஸவ்ருத்தியே மாஂஸலாவா - என்று ரூபம்.) வியாப்தங்களான தீர்த்தங்களையுடைத்தான, கநகநாதீ-பொன்னி யென்று திருநாமமுடைய, நிம்நஂஹஸுதீதிநிம்நகா-நதியானது, மம அஂஹ: மஹஂஹ: - என்னுடைய பாபத்தை, க்ஷிபது - நிரஸிக்கக்கட வது. (க்ஷிப் நிரஸநே.)

(அ-கை.) இவ்வளவால் திருக்காவேரியை அநுஸந்தித்து தன் மத்திய வர்த்தியான கோயிலாகிற த்வீபத்தை யெல்லாரும் வந்தநம் பண்ணுங்கோ ளென்குறார், கதளீத்யாதியாலே.

உரு. கதளீவகுளஜம்பூபூகமாகந்தஸ்ஸ்ரவஸ்ஸாரஸநீ ராந்தராஸஹ்யகந்யா। பூகஜம்பூவிபாஸாரஂபந்நாஂப தபஸ்ரஸாக்ரமஂதாபூஜஂதஸ்யஸ்நமாதாந்தரீபம்॥

(வ்-ம்.) கதளீநாஸ்ய வகுளஸ்ய ஜம்பூஸ்ய பூகஸ்ய மாகந்தா ஸ்யதேஷாம் கஷாயஸஂஸாரஸம் நீரஂயஸ்யா: - வாழைம ரங்கள் மகிழ்வ்ருக்ஷங்கள் நாவல்மரங்கள் பாக்குமரங்கள் இதுகளு டைய கழுத்தளவாய் மாதுர்யத்தோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத் தான, ஸஹ்யகந்யா - காவேரியினுடைய, அந்தரா - மத்தியத்தி லே, பூகஜம்பூவிபாஸா தயாமஂபஸ்நஸ்ய கம் பாநாமோவஸ்ஸுமஂ கரோதீதி தயாவியம்-தரணாஂபூம் ஜஂயஸ்மிந் தத் - அதிகமான தீர்த்தத்தைப் பாநம்பண்ணவேணுமெ ன்கிற வாசையினாலே இறங்காநின்றுள்ள மேகங்களுடையக் கூட் டமென்கிற ப்ரமத்தைப் பண்ணாநின்றுள்ள விருக்ஷஸமூகத்தை யு டைத்தான, அந்தரீபம் - த்வீபமானது, (ஸ்வோஸியாமந்தரீபதி

(உரு) வாழைமுதலான வநேக விருக்ஷங்களாலும், திருக்காவேரியின் தீர்த்த ஸமிருத்தியாலும் அதி மநோஹரமாக விளங்கும் திருவரங்கத்தை அடையுங்களென்று கருத்து.

த ஹ்ராஃ - (அ ஹ்ஞரா ஶைவஸமெ-ஜுஹ ஜதீகாரா:) வக ஹ்தாடி - ஸேவி க்கப்படுமவது, ஸ்துதிக்கப்படு மவதெனரூதல், (ஸமெவெ-டுரிதி மெஷ:-கவீ ஶப்தகாரவஸ ஹ்ஜளகாரா:.)

(திருக்காவேரிதீர்த்தம் விருக்ஷங்களுடைய கழுத்தளவாக ப்ரவஹிக்கை யாலே அதுக்குமேலுண்டான ஶாகா ஸமூகஜலத்தைப் பாநம்பண்ணவேணு மென்றுமையாலே இழிந்த மேகஸமூக ப்ரமதத்தை உண்டாகுமென்று கருத்து. இத்தால் (ஆராமம் ஶூழ்ந்த வரஙகம்) என்றபடியே, கோயிலுடைய நிரதிஶயபோக்யத்தைச் சொல்லிற்று.)

(அ-கை.) இனி விரஜாதீரவாதியாய், ரஜஸ்தமோரஹிதமாய், ஶ்ரேஷ்டமாய், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தாநமாய், முக்தர்களுக்கு ப்ரகாஶிக்கத்தக்கதா யாதொன்றை ஶ்ருதிகள் ஶொல்லுகிறதுகளோ? அப்படி பரிஶுத்தமான விரஜையினுடைய மணற்குன்றே யிக்காலததில் ப்ரதயக்ஷீகரிக்கலாம்படி திருக்காவேரிமத்தியத்திலே விளங்காநிற்குறது, அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரி மத்தியத்தை நானும் நிரந்தரமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவேனென்குறார். யத்விஷ்ணோ ரித்யாதியாலே.

உகூ. யத்விஷ்ணோ:பதமாஹுஸ்ஸ்தஸ்ரஜோஹ்ரம் முக்தாநாநாம் விரஜம்விபாதி ஹாஹு:| தத்த்வம் ஸவிதம் நகுலம் தயாஹ்மமேவாகா வெரிஸுதரதி தீக்ஷிஷீயநித ஹ்லு||

(வ்-ம்.) விரஜாயாஸ்ஸமீபே அநுவிரஜம் - விரஜையினுடைய ஸமீபத்தில், (அவ்யயம் விபக்தீத்யாதியாலே, ஸமீபார்த்தத்தி லநுஶப்தத்தோடவ்யயீபாவஸமாஸம்) நவிஹ்ஹதம: யஹ்ஹி தஸ-தமோ குணரஹிதமாயும், ரஜஸ:பரம் பரராஜ:-ரஜோகுணத்திற்கப்பால் பட்டதாயும், அஹ்ஹு-ஆகையாலே ஶ்ரேஷ்டமாயும், யஸ-யாதொரு, விஷ்ணோ:பதம்-''தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்'' என்றோதப்பட்ட வெம் பெருமானுடைய பரமபதத்தை, முக்தாநாம் - ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் விடப்பட்டவர்களுக்கு, விபாதி - விஶேஷேண ப்ரகாஶிக்கிற தாக, ஆஹு:-ஶொல்லாநிற்கிறதுகள், (ஶ்ருதிகளென்று பூரிப்பது,) ''ஸதாபஶ்யந்தீ'' த்யாதிக ளிங்கு விவக்ஷிதங்கள், தஸ-அந்த பரம பதமானது, காவேர்யா: மத்யே காவேரீ - (அவ்யயீபாவ:) காவேரியினுடைய மத்யததில், இஹ - இந்த ஸம்ஸாரதஶையிலும்,

(உகூ) நித்யமுக்தர்களா லெப்பொழுது மநுபவிக்கத்தக்கதான பரமபதமே நேராக ஸகலரும் நன்றாகக் காணும்படி காவேரியினிடையில் வந்திரங்கிற்றோ? வென்னும்படியான திருவரங்கத்தை எப்பொழுதும் காணக்கடவேனென்று கருத்து.

வர்த்தக - புண்யவர்த்தகமான, வாஸி நம்-மணற்குன்றாய்க்கொண்டு, ஈஸா ஹாவ ஐ௨ஜாதயா - இதமென்று நிர்தேஶிக்கும்படி ப்ரயத்யக்ஷீகரிக்கலாமபடி யென்றபடி, ஸ்ஃபுரதி - ப்ரகாஶிக்கிறது, தக-அந்த மணற்குன்றை - கோயிலென்றபடி, நிதம்-இடைவிடாமல், ஸங்க்ஷீயேய - கணகளாலே காணக்கடவேன், (ஶுஶிஷீஜீ உத்தவேஶாஸ்வெஷகவவ நம்.)

(அ-கை.) திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேஶங்களிலே நித்யமாக வர்திக்கக்கடவேனென்குறுர். த்ரய்யந்தேத்யாதியாலே.

உஎ. த்ரய்யந்தவ்யூஹ திஜீஷ வெஷ்ணவாநாம் வ்யாவ்ர ஸம்ஸாரஸம்ஸரூரவஹாவ | காவெரீவரிவரிதாஸவா வநீஷ ஸ்ரீரங்கரவவநதடீஷ வஸிஷீய ||

(வ்-ம.) த்ரய்யந்தவ்யூஹதிஃஸா ஶுஸாரவஜீதி த்ரய்யந்த வ்யூஹதிஃ தாஸ - வேதாந்தத்தினுடைய வப்யாஸத்தை யுடைத்தாநதுகளான, (இவ்விடத்தில்-"ஶுவிஜோநுஷ்டிதஶாஸ்த்ரநந்ஜிதவ்யூஹவொஷாம்" என்றததுஸந்தேயம்.) ஸவெஶூஃ-ஸவஶூஃ-வ்யாஸ்ரஶாஸஸவஶூஶூதயாவியஃ தவேந்ஜீதிவ்யாஸ ஸவஶூஶவஹாஃ - தாஸ - பஹுளமான ஸாம்ஸாரிக ஶ்ரமநிவர்தகங்களாய், வாவநீஷ - இஷ்டப்ராபிகைகளுமாய், வெஷ்ணவாநாம் - எம்பெருமானையே உபாயோபேயமென்று பத்தினவர்களுக்கு, வ்யாவ்ரஸ-பரமபதமபோலே நிரதிஶயபோக்யங்களாய், காவெரீவரிவரிதாஸ - திருக்காவேரியாலே பரிசர்யை பண்ணப்பட்டதுகளான, ஸ்ரீரங்கரவவநதடீஷ - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேசங்களிலே, வஸிஷீய - வர்த்திக்கக்கடவேன். "ஸ்ரீரங்கெஸவஸவெதி" பெரியபெருமாளுடைய நியமநாநுகுணமாக வஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) கீழ் வைஷ்ணவாநாம் ப்ராப்யாஸ-என்றது, இதில் ததநுகுணபோக்யதையை அருளிச்செய்குறுர், ஸ்புரிதேத்யாதியாலே.

உஅ. ஸ்புரிதஶஹஸ்ர ஹாஸகெரீமஜவஸ்வஸூர ரயகஸஷ்ரவந்தாநோகஹாநீ | ரதிஸிரதிரங்கராரரூர ஸூராநிகஶேகவநஸஶோவாஶேவகாநிகீயாஸஃ ||

(உள) ப்ரபன்னருக்குப்பரமபதம்போலே, ஸம்ஸாரதாபத்தை யொழிக்க வல்ல விந்த கோயிலைசசேர்ந்த ப்ரதேசஙகளில வஸிக்கக்கடவேன்.

(வ்-ம்.) [illegible] - துடியா நின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களாலே வெடியாநின்றுள்ள தென்னமரங்களுடைய பூங்கொத்துக்கள் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேன்களுடைய ஸரிதிய பிரவாஹத்தாலே வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை யுடைத்தாயிருப்பதாய், [illegible] - பாக்குமரங்கள் பலாமரங்கள் வாழைமரங்களிதுகளாலே ஶ்யாமங்களான, [illegible] - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாநங்களுடைய மனோஹரமான தேஶங்களானதுகள், [illegible] - ஸந்தோஷத்தை, [illegible] - விச்சேதமில்லாமல், [illegible] - பண்ணக்கடவதுகள்; ([illegible].)

(அ-கை.) இனி மூன்று ஶ்லோகத்தாலே கோயிலை அநுபவிக்குறர், அதி பரமபதமித்யாதியாலே.

உக. [illegible]‖

(வ்-ம்.) [illegible] - (விஶத்ருஸ்[illegible]) பரமபதத்திலென்றபடி, [illegible] - என்று ஶொல்லுகிறபடியே, அம்ருதமயமான விரஜாதீர்த்தத்தாலே ஶூழப்பட்டதாய், அன்றிக்கே, [illegible] - என்று விக்ரஹமாய், மரணமில்லாத நித்யமுக்தாளாலேவ்யாப்தமாயென்றுதல், அப்போது “[illegible]” என்கிற ஶ்ருதியில் ஜாத்யேகவசநமாகக் கொள்ளவேணும், [illegible] - அபராஜிதை என்று பெயரையுடைத்தானதாயும், [illegible]

(உஅ) தென்னை முதலான விருக்ஷங்கள் நிரம்பித் திருவரங்கத்தைச் சூழ்ந்து அதிமனோஹரங்களாக விருக்கும் திவ்யோத்யாந வநமானது எனக்கு நித்யாநந்தத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்று கருத்து.

(உக) வைகுந்தப்பெருநகரான திவ்யலோகமே திருவரங்கமாக ஆகி ஸகலரும் காணும்படி ப்ரகாசிக்கிறதென்று கருத்து.

ஸ ம்ரா்ழ-அயோத்தியையென்று திருநாமத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, வாரீ்ழ - திவ்யநகரியை, உஶந்தி - இச்சிக்கிறதுகள், ஸொல்லுகிற துகளென்றபடி, (வெதாஷா: - என்று ஶெஷ்ழ) ஸா - அப்படிப்ப ட்ட திருவயோத்தியையானது, வாஹிநவாவரி - திருக்காவேரியி னுடைய மணற்குன்றின்மேலே, (உஸலவாுதவொரிதமாஜிநா உவரிஶஸுயொமெ - புளிநமென்று த்விதீயை காணப்படாது, ஆகையாலே, தஜொாநமூதாவதிஜிதீயா-இப்படியே, "கூவலுர வியிகாவரி"-என்கிற விடத்திலும் கண்டுகொள்வது) ரங்மராஜயா நீ - ஸ்ரீரங்க திவ்யநகரரூபமாக, விஶிதஜ்ஶாஙவி - விஶிஜெதஜ் ஶளயெஷாஜெஷா்ழ - மாம்ஸ சக்ஷுஸ்ஸை யுடைத்தானவர்களு க்குமென்றபடி, வகாஷ்தி-ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி யிருக்கிறது, (வகா ஷ்ஜீவ்ளவதுகாஜெநஞி,)

(இத்தால் பரமபதத்திலுண்டான திருவயோத்தியையாகிற திவ்ய நகரி யே திருக்காவேரிமத்தியத்திலே கோயிலாக திருவவதரித்ததென்று கோயிலு டைய வைபவம் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) மேல் கோயிலிலுண்டான திருமாளிகைகளுடைய வுயர்த்தி யை அநுபவிக்குறுர், பவபதமபீத்யாதியாலே.

௩௦. ஸவவஜவிஜிவமாயாகஜதுங்ஜஸயதஜ்தஹகுமா காஜிகெவ । ஸவநகணிதெஜெவிுஜ்ரும்ஹணாஜயதிதாராதிஹாரங் மராஜயா நீ ||

(வ்-ம்.) ஸவஸம் வஜ்ழ ஸவவஜ்ழ - ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஸ்தாநத்தையும், (லீலாவிபூதியையுமென்றபடி) ஜிவமாயாகஜிவஙவ யாவதயாவிய்ழ - அப்ராக்ருத ஸ்த்தாநமாக, (நித்யவிபூதியாகவெ ன்றபடி) கதுவிவ - செய்கைக்குப்போல, தஜஸயதஜ்தஹ குமாகாஜிகா தயொாஸயஜெஷிநுத ஜிதாஹகுமாணாஜாஜி காயஸமாஷா-லீலாவிபூதி பரமபதம் இந்த விரண்டுகளிலும் ஸம்ப ந்திப்பிக்கப்பட்ட ப்ராஸாதங்களுடைய பங்திகளை யுடைத்தானதாய்க் கொண்டு, ஸவநகணிதெஜெ: - ஸவநாநாஜணிதஜாநிஜெதை: - திருமாளிகைகளுடைய ரத்நமயங்களான ஊர்த்துவ ப்ரதேஶங்களா லே, விஜ்ரும்ஹணா - விருத்தியடையாநின்ற, ரங்மராஜயா நீ-கோ யிலாகிற திவ்யநகரியானது, இஹ - இந்த லீலாவிபூதியில், ஜயதித ரா்ழ - மிகவு முத்கிருஷ்டையாகா நின்றது.

(௩௦) திருவரங்கத்திலுள்ள திருமாளிகைகளின் மகடிகள், அத்யுன்னத மாயிருக்கையாலே, இந்த லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதி யாக்குவதற்குப் பரமபதத்தை யளாவுகிறதோ? என்னும்படி விளங்குகிறது.

(அ-கை.) இதிலும் திருமாளிகைகளுடைய உச்ச்ராயத்தை ப்ரகாராந்தரேண வருபவிக்குறார், மணிகரோத்யாதியாலே.

௩௧. மணிமகரருசீபிர் வாகுரா விததத்ய விஸ்ருமரகேதுஹஸ்தை: ம்ருகம் ஹிமாம்ஸோ: | ஸ்ரிய இவ நவகேலயே ஜிக்ருக்ஷு: ஸுகயதி ரங்கதாமீ சகாஸதீ ந: ||

(வ்-ம.) மணீநாம் மகராணாம் ருசிபி: - ரத்நமயமான மகரதோரணங்களுடைய காந்திகளை, வாகுரா: - கயிறுகளாக(வலையாகவென்றபடி,)விததத்ய-பரப்பி, விஸ்ருமரகேதுஹஸ்தை:-விஸ்ருமரா: கேதவ ஏவ ஹஸ்தா: தை: - பரம்பாநின்றுள்ள த்வஜங்களாகிற கைகளாலே, ஹிமாம்ஸோ: - சந்திரனுடைய, ம்ருகம் - மானை, ஸ்ரிய: - பெரியபிராட்டியாருக்கு, நவகேலயே - நவாய கேலயே ஸ்ருதயே - அபூர்வமான விளையாட்டின்பொருட்டு. ஜிக்ருக்ஷுரிவ - க்ரஹிக்கவேண்டுமென்றிச்சையுடைத்தானதுபோலே, சகாஸதீ- விளங்காநின்றுள்ள, ரங்கதாமீ - கோயிலாகுற திவ்ய நகரியானது, ந: - ஸப்தாதிவிஷய ப்ரவணரான வெங்களையும், ஸுகயதி-ஸ்வபோக்யாதிஸயத்தாலே ஸுகிகளாகப் பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) ஜநபதேத்யாதியாலே கோயில் காப்பாரான குமுத குமுதாக்ஷ புண்டரீக வாமந ஸங்கு கர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதர்களென்று திருநாமமுடைய கணதிபதிகளை நமஸ்கரிக்கிறேனென்குறார்.

௩௨. ஜநபதஜலஸித்வீபவப்ரபரித்ராண நித்ய ஜாகரூகாந் | ப்ரஹரணபரிவாரவாஹநாட்யாந் குமுதமுகாந் கணநாயகாந் நமாமி ||

(வ்-ம.) ஜநாநாம் பதம் யஸ்ஸரித்வீபம் தத்ர வப்ரஸ்ய பரித்ராணே நித்ய ஜாகரூகாந் நிதி விக்ரஹ: - பகவதநுபவ கைங்கர்யபரர்களான ஜநங்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாய் திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் ஸம்ருத்தமான கோயிலினுடைய பரித்ராணத்தில், (உறங்காதவர்) லென்கிறபடியே, நித்ய

(௩௧) திருமாளிகையினுடைய மேல மகடியிற் கட்டியிருக்கும் மகரதோரணங்கள் சந்திரமண்டலபரியந்த மளாவி அதனுலதி அழகாக விளங்குமிந்த கோயிலானது எங்களுக்கு மிக ஸுகத்தைத் தருகிறதென்று கருத்து.

(௩௨) கோயிலில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களை யிரக்ஷியாநின்ற ஸேனைமுதலியார் முதலானுரை நமஸ்கரிக்குறேனென்று கருத்து.

மாக வுருப்பட்டிருப்பாளாய், ப்ரஹரணாதிப பரிவாராஶ்ச ஹநாதிபதேஶ்சாஸ்யாஸ்து- ஆயுதங்களென்னபரிஜனங்களென்ன வாஹநங்களென்ன இதுகளாலே ஸமருத்தரான, கஜவக்த்ரப்ரமுகாஸ்து-குமுதனை முதலிலே யுடைத்தான, ஸேநாநாயகாஸ்து - ஸேனைமுதலியாருடைய ஸேநாதிபதிகளை, நமாமி-வணங்குகிறேன்.

(அ-கை.) அஹ்ருதேத்யாதி கோயில் வாஸிகளான மனுஷ்யர், திர்யக்குக்கள், ஸ்த்தாவரங்களிவையை புராண பௌராணிகர்கள், நித்யமுக்த முமுக்ஷுக்களாகச் சொல்லுகையாலே, அந்த மனுஷ்யர் முதலானோர் நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யரென்குறார்.

௩௩. அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யாஸ் ஸூரயஸ் ஸ்ரஸ்தபந்தா விமலசரமதேஹாஸ் தேச்ரிதாஸ் ஸ்ரீரங்கம் | மநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரஸ்தாவராஶ்ச ஸந்ததம் இதிஹவை ப்ராஹுரேதேப்யோ நமஸ்யா: ||

(வ்-ம்.) அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யா: அஹ்ருத-ஸஹஜ-தாஸ்ய-ரஸா: - ஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தை யுடையரான, ஸூரய: - நித்யஸூரிகள், ஸ்ரஸ்தபந்தா: - ஸ்ரஸ்த பந்தா: - நழுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர்கள், விமலசரமதேஹா:- விமலஶ்சரமோதேஹோ யேஷாம் தே-பகவதஜ்ஞாந விரோதியனறிக்கே யிருக்கையாலே, நிர்மலமாயும், தேஹாந்தரமில்லாமையாலே, சரமமாயுமிருக்கிற தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், தே ச்ரிதா-என்று ஶாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷஸித்தரான இவர்கள், மநுஜதிர்யக் ஸ்தாவரத்வா:-மநுஜாஶ்ச திர்யஞ்சஶ்ச ஸ்தாவராஶ்ச தேஷாம் பாவஸ்தத்வம் - மநுஜதிர்யக் ஸ்தாவரத்வம் ப்ராப்ய - பூஜிக்கப்பட்ட மநுஷ்யத்வ திர்யக் ஸ்தாவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ரங்கம் ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸந்ததம்-எப்போதுமொக்க, ஸம்ஶ்ரயந்தே-வாஸஸ்த்தாநமாகக் கொள்ளுகிறார்கள். இதிஹவை ப்ராஹு:-என்று நன்றாகச்சொன்னார்கள்.(இதிஹாஸபுராணப்ரவர்த்தகா: பௌராணிகா: இதி கோஶாத்,) பௌராணிகர்களென்று ஶேஷம்.) ஏதேப்யோ நமஸ்யா: - இந்த மநுஷ்யதிர்யக் ஸ்த்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம நித்யமாகச்செல்லவேணும்.

(௩௩) திருவரங்கத்திலிருக்கும் ஸகல சேதநாசேதநங்களும், முமுக்ஷுவாகையாலே அவைகளைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) ஸ்ரீரங்க திவ்யபவநம், இத்யாதி காலம் நடையாடுகிற தேசத்திலவதீர்ணரான பெரியபெருமாளுக்கு என்னவருகிறதோவென்றஞ்சி யொருபயநிவர்த்தகங்காணுதே அலமர்ந்தாருக்கு இரண்டருகும் ப்ராகாரங்களோடேகூடின கோபுரங்களாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்ட கோயில், பெரிய திருவடியும் லீலாவிபூதியில் அவதரித்து ப்ரேமத்தாலே அநேக ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி பரப்பப்பட்ட தம்முடைய ஸிறகுகளாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்படுகுறதென்று நிஶ்சயிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அப்படி பயப்படுகிற நாம் கோயிலைக் கொள்கொம்பாகப் பற்றுகுறோமென்கிறார்.

௩௪. ஶ்ரீரங்கதிவ்யபவநம் புவி கோபுராணாம் ப்ராகாரி
தேந நிகரேண கருத்மதேவ | பார்ஶ்வத்வயப்ரஸாரிதபக்ஷபு
டேந ஸக்த்யா நாநாதநுப்ருதிவ உபகூடமுபாஶ்ரயாமஃ ||

(வ்-ம்.) கோபுராணாம் - கோபுரங்களினுடைய, ப்ராகாரிதேந - ப்ராகாராஶ்சாஸ்ய ஸஞ்ஜாதா இதி ப்ராகாரிதஸ்தேந - ப்ராகாரங்களை யுடைத்தானவென்றபடி, நிகரேண - ஸமூகத்தாலே, ஸக்த்யா - பெரியபெருமாளிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே, பார்ஶ்வத்வயப்ரஸாரிதபக்ஷபுடேந - பார்ஶ்வயோஃ ப்ரஸாரிதே பக்ஷபுடே யஸ்ய தேந - இருபுறமும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட புடம்போலிருக்கிற ஸிறகுகளையுடைத்தான, கருத்மதா - பெரிய திருவடியாலே, நாநாதநுப்ருதிவ - அநேக ஶரீரங்களினுலேபோல, புவி - லீலாவிபூதியில், உபகூடம் - மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்டவென்றபடி, ஶ்ரீரங்கதிவ்யபவநம் - ஸ்ரீரங்கமென்று திருநாமமுடைய விலக்ஷணமான கோயிலை, உபாஶ்ரயாமஃ - கொள்கொம்பாகப் பண்ணுகிறோம், வயமென்றர்த்தஸித்தம்.

(அ-கை.) ப்ராகாரேத்யாதி மதள்கள் வீதிகள் மண்டபங்களிதுகளோடேகூடின கோயிலை, ரங்கவிமாந ஸேவார்த்தமாகவதையான த்வீபங்கள் ஸமுத்ரங்கள் ரத்நஶைலங்களிதுகளோடுகூடின பூமியாக வநுபவிக்கிறார்.

௩௫. ப்ராகாரமத்யாஜிரமண்டபோக்ஷ்ராஸௌதவப்ரகர
ந்தஶோபா | ஸர்வம் ஸஹாரங்கவிமாநஸேவாம் ப்ராப்தேவ த்வீ
பாப்திஶைலை ||

---

(௩௪) திருவரங்கச்செல்வராக வந்து திருவவதரித்திருக்கும் பரமபதநாதனைப் பரிபாலிக்கு நிமித்தம், பெரிய திருவடியே கோபுர ப்ராகாரரூபமாக வந்தனரோ? வென்னலாம்படியான அப்படிப்பட்ட கோபுர ப்ராகாரங்களையுடைய கோயிலை ரக்ஷகமாகவடையிவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம.) ரங்கவிமாநஸேவாயை-ரங்கவிமாநஸ்ய ஸேவார்த்தம் - ப்ராப்தா - அடைந்ததான, ப்ராகாரமத்யாஜிரமண்டபாந்தரை: - ப்ராகாராஶ்ச மத்யாஜிராணி ச மண்டபாஶ்ச தேஷாமந்த்ரிஸப்தயேதிவி ஶ்ருஹ: - மதிள்களின் நடுவிலுண்டான நற்சந்திகள் மண்டபங்கள் என்கிற ஸப்தங்களோடேகூடின, த்வீபாஶ்ச ரத்நாகராஶ்ச ரத்நஶைலாஶ்ச தைஸ்ஸஹ வர்த்தத இதி - ஸத்வீபரத்நாகரரத்நஶைலா - திட்டுக்களென்ன ஸமுத்ரங்களென்ன விதுகளோடேகூடின, (ஸர்வம் ஸஹேவ) பூமியானதுபோல், தத்ஜிரம் - ரங்கமந்திரமானது, ஆவிரஸ்தி - ஆவிர்ப்பவித்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் (ப்ராகாராதிகளும் த்வீபாதிகளும க்ரமேண ஸத்ருஶங்களாக வநுஸந்தேயம்.)

(அ-கை.) ஜிதேத்யாதி, கோயிலிலுண்டான ப்ராகாராதிகள் கோயிலுக்கரணை மாத்ரமன்றிக்கே, கர்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும, நமக்குத்தேஶ்யமாகக் கடவதென்குறர்.

௩௧. ஜிதபாஹ்யஜிநாதிமணிப்ரதிமா அபி வைதிகயந்நிவ ரங்கஸத்மநி | மணிமண்டபவப்ரகணாந் விததே பரகாலகவி: ப்ரணமேம ஹி தாந் ||

(வ்-ம்.) ஜிதா பாஹ்யா யேஷாம் ஜிநாதய: மணிப்ரதிமா: - தம்மாலே ஜயிக்கப்பட்ட வேதபாஹ்யாளுடைய, ஜிநஸமுதலான மணிமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமாயும் இருந்துள்ள ப்ரதிமைகளையும், பரகாலகவி: - தம்முடைய ஶ்ரீஸூக்திகளாலே, பகவத்பரத்வஸ்தாபநத்தாலும், தேவதாந்தர பரத்வ ப்ரதர்ஶநாதிகளாலும் பாஹ்ய குத்ரிஷ்டிகளுக்கு யமன்போலிருக்கிற காநதர்ஶியான திருமங்கையாழ்வார், வைதிகயந்நிவ - ஶ்ருதிஸித்த பகவதுபகரணத்வத்தை யுடைத்தானதுகளாகப் பண்ணுகிறவர்போல், ரங்கஸத்மநி - கோயிலிலே, மணிமண்டபவப்ரகணாந் - ரத்நமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமுமான மண்டபப்ரகாரங்களை, விததே செய்தருளினுர், தாந் - அந்த மண்டபபராகாரங்களை, ப்ரணமேம ஹி - திருமஙகையாழ்வார்

(௩௦) ஸப்த ப்ராகாரங்களையே ஸப்தஸாகரங்களாகவும், அதின்மத்தியிலிருக்கும் ப்ரதேஶங்களையே ஸப்த த்வீபங்களாகவும், அங்கிருக்கும் மண்டபங்களையே ரத்ந ஶைலங்களாகவும் கொண்டு, ஶ்ரீரங்கவிமாநதைதை ஸேவிக்கவந்த பூமியோ? வெனும்படி இத்திருவரங்கம் விளங்குகிறது.

(௩௧) இந்த கோபுரப்ராகாரமண்டபங்கள், திருமங்கையாழ்வாரால் செய்தருளப்பட்டதாகையாலும் வணங்கத்தக்கதென்று கருத்து.

செய்ததென்கிற வாகாரத்துக்குத் தோத்த நன்றாக வணங்கக்கட வோம், (மணிப்ரவாள ஸ்வர்ணத்துக்கு முபலக்ஷணம.)

(அ-கை.) ஸ்மேரோதயாதி விதில், கோயில் திருவாசல் காக்கும் முதலி களான சண்ட ப்ரசண்ட பத்ர ஸுபத்ர ஜய விஜய தாத்ரு விதாத்ருகர்களை யச்சயலுக்குத தோறறு வணங்குகிறேனெனகுருர்.

௩௭. ஸ்மேராநநாக்ஷிகமலா இஹ யே ஸநாதா: ஸாநாதம் ஸ்வாந்தமாஸுர்நகநிர்பிந்ந ஸ்வாநாநோ ஸஹதாயஸநாதாநே | சண்டப்ரசண்டமுகா: ப்ரணமாமி ரங்க த்வாரேஷு சதஸ்ருஷு யே அதிகாரஸாஜ:॥

(வ்ய.) ஸநாதாநிவாகணிவ தாநி ஸ்மேராணி கமலாநீவ ஆநநாக்ஷீணி-யே-விகஸித்த தாமரைப்போன்றிருந்துள்ள திருமுகங்களென்ன திருக்கண்களென்ன விதுகளாலே, யே-பகவத்பாகவதவிஷயத்தி லீடுபட்டவர்களை, ஸநாதாந்-பரிஸுத்தர்களாகப் பண்ணுகிர்ப்பாளாய், (ஆநுகூல்ய ப்ரதிபத்தியாலே ப்ரவேஸயோக்யாளாகப பண்ணுகிராபாளாயெனறபடி.) த்விஷ:- பகவத்பாகவத விரோதிகளை, உக்ரமஹாஸ்ரகுடிபி: உக்ரஸமஹாஸ்ரகுடிபி:-கோரைப்பல்லுக்கள் தடிகள் புருவநெறிப்புகள் இதுகளாலே, (ஸ்ருகுடிர்ப்ருகுடிஸ்தியாதி த்ரிரூப.) ஸநாதாந்-நடுங்கும்படி பண்ணுகிர்பாளாய், சதஸ்ருஷு-நான்குகளான, ரங்கத்வாரேஷு-கோயில் வாசல்களுடைய வரிசைகளிலே, அதிகாரஸாஜ:-அதிகாரம் ஸஜந்தி தயாவியாநு-காக்குகிறவதிகாரம்பெற்றவர்களான, சண்டப்ரசண்டமுகா:-சண்ட ப்ரசண்ட தளவெயஷாநாநு - சண்டப்ரசண்டர் முதலானுரை, ப்ரணமாமி- நன்றாக வணங்குகிறேன், "சண்டப்ரசண்டௌ ப்ராச்யாம் பத்ரஸுபத்ரகௌ | வாருண்யாம் ஜயவிஜயௌ உதீச்யாம் தாத்ருவிதாத்ருகௌ" என்கிற ப்ரமாண மிங்கநுஸந்தேயம

(௩௭) கீழ்வாசலே சண்டப்ரசண்டாளும், பத்ரஸுபத்ராள், தெற்குவாசலேயும், மேலவாசலே ஜயவிஜயாளும், வடதிசையை தாத்ரு விதாத்ருக்களும், காத்துகொண்டு பகவத்பாகவத விரோதிகளுக்கு பயங்கரராகவும், பாகவதர்களுக்கு அநுகூலராக நிற்கும் த்வாரபாலர்களை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) அநந்தரம், பரமபதத்தி லாநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபமே யிங்கு ஆயிரக்கால்மண்டப ரூபேணுவதரித்திருக்கிறபடியால், அத்தை ப்ராபிக்கப்பெறாத விழவுதீர வித்தை ப்ராபிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௩௮. ஸர்வாத்மஸாதாரண நாயமௌக்திகமௌஸதிக்ஷமாக ரஹோவகாஶம் | ஸ்வஸ்தானமாநந்தமயம் ஸஹஸ்ர ஸ்தூணா திநா ஸாதம் உவாஸ்ந்வாநி ||

(வ்-ம்.) ஸர்வேஷாம் ஸதாநாம் ஸாதாரணீ நாயஸ்ய மௌக்திகமயா வஸதிஃ-“தேவாநாம் தாநவாநாம் ஸாதாரண்யம்” என்கிறபடியே, அதிக்ருதாதிகாரமன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமாகையாலே ஸகல சேதநாளோடுங்கூடின பெரியபெருமாளுடைய திருவோலக்கத்தாலே நெருக்கப் பார்த்தாலும, தாஃதேந வஸதிதம் மஹோக்ஷ ஷமஸ்தமாய ரஹோவகாஶோ யஸ்ய தம் - நெருக்கக் கூடாத பெரிய விடைவெளியை யுடைத்தான, ஸஹஸ்ரம் ஸ்தூணா யஸ்ய தம் - ஸஹஸ்ரஸ்தூணம் - தந்தாதியபுஸ்தகநாமதேந - ஆயிரக்கால்மண்டபமென்றும் மண்டபரத்நமென்றும் மஹா மணிமண்டபமென்று மிதுமுதலான திருநாமத்தோடே கூடிய, தம்-ஆநந்தமயம் - பரமபதஸ்த்தமான வந்த வாநந்தமயமண்டப மென்றும்படியான, ஸ்வஸ்தானம் - எல்லாரு மிருக்கும்படியான மண்டபத்தை, உவாஸ்ந்வாநி - அடையக்கடவேன், (ஆநந்தமயமென்கிறது ப்ரசுரானந்தத்தைப் பண்ணக்கடவதாயென்றுதல், சின்மயமாகையாலே ஆநந்த ஸ்வரூபமென்றுத லர்த்தமாகையாலே?)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியாரோடு ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது லீலாதபதர கரணுதிகளுக்கு உபயுக்தமாயிருக்கிற நைதலையும் ஸ்வதோபோக்யமான கரையையுமுடைத்தான சந்த்ரபுஷ்கரணியை அவ்வாகாரத்தையிட்டு த்யேஶ்யமாகப் பத்துகிறேனென்கிறார்.

௩௯. விஹாரதிஹாரளக்ஷ்மீரமாதவ ப்ரவஸிஷ்யாவிநீதயவியாஸந்நாஸந்நிக்ருயாஸமௌக்தவாம் | சுயதேந்நீதேநஃ வதேஷ்வேஷாஸஹாயவிஹாராஜஶ்ரூதேஹாரதடீம்யாஸ்தாமைதேவீதேஶவிஜிநீம் ||

---

(௩௮) ஶ்ரீவைகுந்தப் பெருநகரிலிருக்கும் திருமாமணிமண்டபத்தை வடையாத குறைதீர அதுவோ? இது என்னலாம்படியான இந்த ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ் ம்.) ஹரௌ - விரோதிநிரஸநஶீலரான பெரியபெருமாள், லக்ஷ்ம்யா-புருஷகாரத்வைகநிரூபணீயயான பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹரதி - ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது, ஶீதலதரங்க ஸங்க்ராந்த ஸௌரபஸௌரப்யவ்யாப்தம் யத்தோயம் ஸ்நாநஸந்த்யாதி யாக்ரியா - (இங்கு யுத்தமில்லாவிட்டாலும் "க்ரியாஶேஷதயம் ஸா யாः" என்கிற ஶாபதிக ப்ரக்ரியையாலும், "க்ரியா உதஹியாநாம்" என்கிற மஹாபாஷ்யவசநத்தாலும், "க்ஷணாத்க்ஷணிக்ரியாயிதஶய ஶோபம்யாவமெத்ரஹாணி" என்கிற ப்ரயோகத்தாலும், க்ரியா மாத்திரத்தில், ஸ்நாநஸந்நிஶப்தம்ஸாயாவாகக்கடவது.) ஸா - ஶீதலதரங்கண வாஸிதயா விதிஶ்ய வியயாஸ்நாநஸந்நிக்ரிய யாவஸஹலாநந்தலாதிபஸ்ராஸ்தா - ஶீலார்த்தமான சத்ரதாரணத்தாலும, அலங்கரித்துக்கொள்ளுகிறத்தாலும ஒருவர்க்கொருவர் மாத்திக்கொள்ளுகிறத்தாலும், பூச்சண்டையாலும் ஸார்த்தகங்களான நைதல்புஷ்பங்களையுடைத்தான, அய - பின்னையும், ஶநிஶநः வஶேஷை - ஶநிஶநாம் ஸௌவவஷ்நாநிதேஷை-பராங்குஶாதி திவ்ஸூரிகளுடைய ஹ்ருதய புண்டரீகங்களிலே, அஜஸ்ரஸஹாயேந்த்ராதி அஜஸ்ரயா ஸஹா யஸ்ய விஹாரஜோய ஶ்ரமஸங்க்ராந்தடீயஸ்ரா ஸ்தா - ஸ்ரீமானுக்கு க்ரீடையாலுண்டான விளப்பை யாத்தா நின்றுள்ள துறையையுடைத்தான, ஸௌஜவீம் - சந்த்ரஸம்பந்தியான, அரவிந்தீம் - புஷ்கரிணியை, (சந்திரபுஷ்கரிணியை யென்றபடி.) யாமः - உத்தேஶ்யமாகப் பத்துகுறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், சந்திரனிதி லவகாஹித்து ஸ்வதோஷத்தைப் போக்கிக்கொண்டாப்போலே நானும் சந்த்ரபுஷ்கரிணியி லவகாஹித்து ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகங்களான த்ரிவிததாபங்களையும் ஶமிப்பித்துக் கொள்ளப் போகுகுறேனென்குறார்.

௨௦. தாவத்ரயீஶேஜவைஷ்ணவீம் ப்ராம்நிஶேஜந்நிவாஸயி தாஸ்யஸ்ரா: | அஸ்ரஸதாவாஶேஷிணீநாம்வஜ்ஞஸ்யா தீயிதீதாவாவ॥

(௩௧) திருவரங்கத்தமுதனை பெரியபெருமாள், யோகிகளின் ஹ்ருதய கமலத்தில் வஸித்த விளப்பைத் தீர்க்குநிமித்த மெழுநதருளும்போது, அதை யாற்றவல்லதான தீரத்துடன்கூடி, அவர்களிழிந்து விளையாடுவதற்குபயோகங்களான திவ்யதீர்த்தங்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைய விந்த சந்திரபுஷ்கரிணியைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) யஸ்யா: - யஸ்யா: - யாதொரு - சந்த்ரபுஷ்கரிணியையுடைய, ஸகலகில்பிஷாணி - ஸகலம் கில்பிஷம் யேஷாம் இதி ஸகலகில்பிஷாணி ஸகலாநி - பாபத்தைப் பொறுக்கின்றுள்ள, ஸதீர்த்தாநி - தீர்த்தங்களுடைய, ஸமாகாஹநாத் - அடுத்தடுத்த வகாஹநத்தால், ஸுதாம்ஸுதீதிதாம் - அம்ருதகிரணனாகுகையை, அவாப - பெற்றான், தஸ்யாம் புஷ்கரிண்யாம் - அப்படிப்பட்ட சந்த்ரபுஷ்கரிணியில், நிமஜ்ஜ்ய - அவகாஹித்து, தாபத்ரயீம் - தாபத்ரயத்தை, நிவர்த்தயிதாஸ்மி - ஶமிப்பித்துக்கொள்ளப்போகுகிறேன். (ஆஸநாதஸந்த்ரே ச ஸமந்தாத்.)

(அ-கை.) மேல் ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரணிக்குக் கிழ்கரையில் எழுந்தருளியிருந்து அந்த சந்திரபுஷ்கரிணியோடொத்த வதிஶயத்தையுடைத்தானவர்களாய், „ஸூரிபிஸ் ஸமேதா" என்று கீழ் ப்ரஸ்துதர்களான நம்மாழ்வார் முதலான பதின்மரும் என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவர்களென்குமுர்.

௪௧, தத்பூர்வதஸ்ததநுகாரிநிதாந்தஶுத்தஸத்வாஶயா: பராங்குஶமுகா: ஸ்வதந்த்ரஸந்தோஷிண: ஶரண்யா: ஸோபாஸந்தோ பரந்து ||

(வ்-ம்.) தத் பூர்வத: - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கே, (ஷஷ்ட்யர்த்தே ஸார்வவிபக்திகஸ்தஸி: - ஷஷ்ட்டீஸ்தாநத்தில் த்விதீயை வந்திருக்கிறது.) நிஷேதிவாம்ஸ: - எழுந்தருளியிருப்பர்களாய், ததநு - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணியோடொத்து, உதாரசேதஸ: - உதாரசேதஸ: ஶுத்தஸத்வாஶயா: ததநுகாரிணோ யேஷாம் தே - இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுக்கவற்றாயும் ஆழத்தையுடைத்தானதாயும் தெளிந்து அந்தஸ்ஸத்தைக்காட்டவற்றாயும தாபஹாரமாயுமிருந்துள்ள ஹ்ருதயத்தில் அவகாஹித்த பெரியபெருமாளையுடைத்தானவர்களாய், பராங்குஶமுகா: யேஷாம் தே - பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுக்கு அங்குஶமபோலேயிருக்கிற நம்மாழ்வார் முதலான, ஸூ -

(௪௦) சந்திரன் க்ஷயரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதை யொழிக்க வொரு வகையும் காணுமல் விதில் விதிப்படி யெப்படி ஸ்நாநம்செய்து அதைப் போக்கடித்துக்கொண்டு அமிருத கிரணனுயிருக்கையை அடைந்தானே? அப்படிப்பட்ட ஸகல பாபங்களையும் போக்கவல்லதான இந்த சநதிரபுஷ்கரணியில் யானும் ஸ்நாநம்செய்து தாபத்ரயத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

(௪௧) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு ஸதா த்யானித்துக்கொண்டு, சந்திரபுஷ்கரணியின் கீழ்க்கரையில், அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கு நிகரான ஸாம்யத்தையுடையவர்களாக வெழுந்தருளியிருக்கும் நம்மாழ்வார் முதலான பத்தாழ்வார்களும் என்னைக் காப்பாற்றக்கடவர்களென்றுகருத்து.

பதின்மரான, வூ௯ெ - பூர்வர்களான, வுஊாஂஸஃ - புமான்களான வர்கள், ஊா்௰-அகதிகனான வென்னை, உயொஙு-ரக்ஷிக்கக்கடவர்கள், அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள், அவாவிவனென்றிரங்கக்கடவர்கள், (ஊா்௰-என்கிறவிடத்தில், கஷி௰ஙெஷ௰கதூ்ஜியாலே ஷஷ்டீ வரவேண்டியதாயிருக்க த்விதீயை வந்தது, கஊகூ௰கெஷநகஊகூ விவக்ஷையாலே யென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இனி ஶ்லோக சதுஷ்டயத்தாலே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை அநுபவிக்குறார்.

சஉ. ஆயாரஶக்தெ௱வரிவூகூதிஂவுரெண தாஂகஊகூதூ ஹணிநஂவுயிவீஂஹணாஸு । வூ௯ூாஂவயொயிஊயி தஸஜெநஂ நியாயஸ்ரீரஂ௰யாஊஸுநிவிஷ்டஊஹிஷவாநி॥

(வ்-ம்.) ஆயாரஶக்திஷூ௰ - எல்லாத்துக்கு மாதாரமான பகவத்ஶக்திக்கு, உவரி - மேலே, வூகூதி௰ - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, நியாய - என்று மேலோடே அந்வயம்; தா௰ - அந்த ப்ரக்ருதிக்கு, வரெண - மேலே, கஊகூ௰ - கூர்மத்தை, கதூ - இந்த கூர்மத்திலே, ஹணிந௰-ஆதிஶேஷனை, ஹணாஸு - படங்களிலே, வூயிவீ௰ - பூமியை, வூ௯ூா௰ - பூமியிலே, வயொயி௰-ஸமுத்ரத்தை, கயிதஸ - அந்த ஸமுத்ரத்தில், நஜெந௰- அஷ்டதளபத்மத்தை, நியாய - வைத்து, (கயிதஸ - என்கிறத்தை யிங்கு மநுஷ்டித்துக்கொள்ளவும, அந்த வஷ்டதளபத்மத்தில்) ஸுநிவிஷ்ட௰ - நன்றாக ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீரஂ௰யாஊ- ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, ஊஹிஷ வாநி - நித்யமாக ஸ்துதிக்கக்கடவேன், (ஆயாரஶக்தி௰ - என்கிறவிடத்தில், தெ௱தாநூதூாவிஜூஶூ - என்கிறத்தாலும், தா௰ - என்கிறவிடத்தில, ஸநவாஜிதீயா - என்கிறத்தாலும், ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயை, கயிதஸ - தஸ்ஷிஙயிதஸ - என்ற வ்யயீபாவஸமாஸம், இந்த வாதார ஶக்திக்ரமம் உடையவர் நித்யத்திலே கண்டுகொள்வது.)

(சஉ) முதலில், ஸகலத்துக்கு மாதாரமான பகவத் சக்தியை வைத்து, அதின்மேல் பரக்ருதிமண்டலத்தையும். அதின்மேல், கூர்மத்தையும், அதற்குமேலே, ஆதிசேஷனையும், அவ்வாதிசேஷனுடைய படத்தின்மேலே பூமியையும், அதின்மேல் ஸமுத்திரத்தையும், அதின்மேல் எட்டுத்தளமுடைய பத்மத்தையும், அதின்மேல் நன்குயேற்படுத்தப்பட்டிருக்குமிந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை வெப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

(அ-கை) அநந்தரம், ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே ஹிரண்யமயமான புரியில் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ப்ரும்ஹஸ்த்தாநமாகையாலே ப்ரும்ஹகோஶமென்கிற ஸ்த்தாநமே இவ்விபூதியில் ஸ்ரீரங்கவிமாநமென்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தானதாய் அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு அவதரித்ததென்கிறார்.

௪௩. 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌿 𑌹𑍈𑌮𑌯𑍇 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌮𑌿॥

(வ்-ம.) 𑌨𑌾𑌕𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌕𑌮𑍍 - என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலே நாகமென்று ஸ்வர்க்கமாய் ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்குபலக்ஷணம, (𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾) 𑌹𑍈𑌮𑌯𑍇 - ஸ்வர்ணமயமான, 𑌪𑍁𑌰𑍀 - புரம், 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍀𑌮𑍍 - என்று ஸொல்லப்பட்ட பத்தநத்தில், 𑌯𑌃 - யாதொரு, 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 - 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃-“𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿” ப்ரமாணத்தின்படியே, அபராஜிதையென்று பெயரையுடைய, பரப்ரும்ஹஸ்த்தாநமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿-“𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍋𑌶𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿-ப்ரமாணஸித்தமாயிருக்கிறது, 𑌤𑌮𑍍 - அந்த ப்ரும்ஹகோஶ விமாநத்தை, 𑌭𑍁𑌵𑌿 - பூமியில், 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 - ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமத்தோடே கூடிக்கொண்டு, 𑌅𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑌮𑍍 - புருஷநிர்மித மன்றிக்கேயிருக்கிற, 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌰𑌾𑌜𑌮𑍍 - விமாநஶ்ரேஷ்டமாக, 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌮𑌿 - 𑌅𑌹𑌂 வஸிக்கிறேன், (𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌨𑌿 - என்று பாடமானல், பாவிக்கக்கடவேனென்று பொருள்.)

(அ-கை.) இப்படி ஆதாரஶக்த்யாயாத்யாதாரகமாயும் ஸாக்ஷாத் ப்ரும்ஹகோஶமென்னலாம்படியாயுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அநந்த வேதத்தோடொத்த வரிஸைகளை யுடைத்தாயிருக்கையாலே, இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கு முறுப்பாக்குகுரேமென்கிறார்.

௪௪. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌷𑌵𑌨𑌾𑌦𑍋𑌷𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌯𑌦𑌵𑌿𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑌹𑌾𑌯𑌮𑍍 । 𑌸𑌦𑍈𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌂𑌸𑌮𑌵𑌦𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑌤𑌸𑌮𑌨𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍍॥

---

(௪௩) ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்குமேலே ப்ரகாஶிக்கும் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட விமானமானது, இந்தலீலாவிபூதியில், ஸ்ரீரங்கவிமானமென்று திருநாமமுடையதாக வநதிறங்கித்ததென்றெண்ணுகிறேன.

(வ்-ம்.) ந ச்ருதிபுருஷஜம் அநாதி யதா ச்ருதம் தத் ஸ்வா பாவிகம் ஸம்ப்ரதாயம் — "வாசா விரூப நித்யயா" என்று வேதமானது, உத்பத்தியுடைத்தாகாததாக ஸொல்லப்பட்டதோ? அப்படி யிதுவும் புராணுதிகளாலே ஸ்வயம் வ்யக்தத்வகதநத்தாலே அநாதியாகச்சொல்லப்படுகையாலே, புருஷஜைர் தோஷைஸ் ஸ்ருதயா யோஜோஷைஸ்து நர ஹிதம் - வேதமானது புருஷனுலே செய்தத்தால் வந்த ப்ரமப்ரமாதாதி தோஷஸம்பந்தமாமாப்போலே யிதுவும் அத்தால் வந்த லக்ஷணப்பழுது முதலான தோஷஸம்பந்தமான, ஜநே - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்யகங்களான புருஷார்த்தங்களை வாஸைப்பாடாநின்றுள்ள) ஜநவிஷயத்தில், தாந்ஸ்தாந் - அந்தவந்த, காமாந் - காமத்யிதிகாமாஸ்தாந் - ஆஸைப்பட்ட புருஷார்த்தங்களை, விதயதி - "ப்ரஜாபஶுகாமோ ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" இத்யாதியாலே, வேதம் தத்தத் ஸாதநஸாத்யங்களாக விதிக்குறுப்போலே யிதுவும் அந்தவந்த பலங்களையுண்டாக்கா நிர்க்கச்செய்தேயும், ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் தஸ்யாபாஸ்ஜம் - தத்ஸ்தி ஹ்ருதயம் யஸ்ய தத்-வேதம். "ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" "ஸோமமாத்ரஸாஸ்ரம்ஷாத்" என்று ஸமான போகவத்வரூப மோக்ஷத்திலுன்றி யிருக்குமாப்போலே, இதுவு மப்படியேயிருக்குற, ஸந்தேஹஸ்ய விபர்யாஸஸ்ய ச ததைய ஸ்தித தத்-வேதம்போலே ஸம்ஸய விபர்யயமில்லாதபடி, ஸமஸ்த கல்யாணகுணஸ்ய - ஹேயப்ரதிபடனுய் ஸகல கல்யாணகுணகரனை ஸர்வேஸ்வரனை யறியத்தக்கவிடமான, ச்ருதீநாம் ஸ்தம் - அநேகாநாம் ஸ்ருதீநாம் தத் - ஆகையாலே அநேக வேதத்தோடொத்த வதிஸயத்தையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கம் - "வைகுண்டாதபி ஸ்ரேஷ்டம் ஸ்ரீரங்கம் ஹ்ருதயாதபி| ரதிம் மே தாஹ ஸத்யத்ஸ்தாத ஸ்ரீஸ்ரீத்ஸ்தம்||" என்கிறபடியே, பெரியபெருமானுக்கு, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக பரமோத்தேஸ்யமான ரங்கவிமாநத்தை, வயம் - புகலத்த நாங்கள், ஸரணம்-ரக்ஷகமாக, அத்யவஸ்யாம:- அத்யவஸிக்குறேரும்.

---

(௪௪) ஒருபுருஷனுல் செய்யப்பட்டதன்றிக்கே, அநாதியாய், அந்தந்த வதிகாரிகளுக்குத் தக்கதானபலப்ரதமாய், அநந்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணமானவெம்பெருமானை அறியத்தக்கவிடமானவேதம்போலிருக்குற விந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை ரக்ஷகமாகப்பற்றுகிறேரும்.

(அ-கை) கீழ் ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய உபாயபாவத்தை அநுபவித்து இதிலத்தோடு சேர்த்து போக்யதாதிஶயத்தையு மநுபவிக்கிறார்.

௨௫. அபி ஃபணிபதிபாவாச் சுப்ரமந்தஶ்ஶயாநாத் மரகத
ஸகலாநாம் ரங்கபர்த்துர் மயூகை:| ஸகலஜலதிபாநஶ்யா
மஜீமூதஜேத்ரு ரோமாஞ்சயதி விமாநம் பாவநம் லோசநே ந:||

(வ்-ம்.) ஃபணீநாம்பதி: தவ ஶுப்ராவ ஸ்த்ராக: - (சென்றால் குடையாம்) இத்யாதிப்படியே, பாம்பணையனை திருவனந்தாழ்வானை யிருக்கையாலே, ஶுப்ரம் அபி - வெளுத்திருந்தாலும், அந்த: - கர்ப்ப க்ருஹத்தில், ஶயாநாத் - பள்ளிகொண்டிருக்கிற, ரங்கபர்த்து: - பெரியபெருமாளுடைய, மரகதஸகலாநாம் - மரகதஶகலாநாமிவ மரகதஸகலாநாம் - பச்சைக்கல்லுக்களுடைய காந்திகள்போலே, ஶ்லாக்யங்களான, மயூகை:-கிரணங்களாலே, ஸகலஜலதி பாநஶ்யாமஜீமூதஜேத்ரு-ஸமுத்ரத்தை நிரவஶேஷமாக பாநம்பண்ணத்தால் கறுத்த மேகத்தை ஜயித்திருந்துள்ள, பாவநம் - ஆஶ்ரிதர்களுடைய அஶுத்தியைப் போக்காநின்றுள்ள, விமாநம் - ஸ்ரீரங்கவிமானமானது, ந: - ஸேவித்த வென்போல்வாருடைய, லோசநே-கண்களை, ரோமாஞ்சயதி-மயிர்க்கூச்சை யுடைத்தானதாகப் பண்ணுகிறது, (ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்றபடி.)

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கருகே வடபாகத்தில், திருகோபுரத்தின்மேலே, ந்ருஸிம்ஹரூபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானை, இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே வநுபவிக்கிறார்.

௨௬. வ்யாப்தி வ்யோமாவதி வபுரபி கோஷ்பதயித்வா ஸ்வபாவாத் யோ நிஷ்ட
வேஷ| தஸ்மிந் தவ ந்ருகேஸரிரூபம் ஶைலராஜோத்ஸரவஸரி விஜ்ரும்
பிதமீடே||

(வ்-ம்.) வ்யாப்தி - ந்ருஸிம்ஹாநுபவத்தில், (மஹாவிஷ்ணு வென்கையாலே) ஆகாஶத்தளவும் வியாபித்த, ரம்யவபு - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், கோஷ்பதயித்வா-குளப்படியாம்படியாக, (ஸ்வல்பமாகப்பண்ணி யென்றபடி) ஶைலராஜோத்ஸவஸரி - (ஷஷ்டீஸமாஸ:

---

(௨௫) திருவநந்தாழ்வானே விமாநமாயிருக்கிறபடியால், அவனைப்போல்வெண்மையாக விளங்கினபோதிலும், பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி காந்தியின் ஸம்பந்தத்தாலே, நீருண்ட காளமேகம்போல், ஆஶ்ரிதருக்கிஷ்டத்தைத்தரும்படியான யிந்தவிமாநமானது ஸேவிப்பவருக் கதிஶயத்தை விளைவிக்கிறது.

தஸ்மின் ஹராஹாஸ்ய நிர்விசேஷாயா) திருகோபுரத்தின் மேலே, விஜ்ரும்பிதம்-(ஜ்வலிக்கிறதாய்) விஜ்ரும்பியாநின்றுள்ள, (ப்ரகாசியாநின்றுள்ளவென்றபடி) ஹ்ருதே வத்ஸலம் தஸ்ய ஹாவத்-தா தயா-பக்திமானான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ப்ரீத்யதிசயத்தாலே உஜ்ஜிதா:வேலா: யேந தம்-விடப்பட்ட மர்யாதைகளையுடைத்தான, (மர்யாதைகளாவது:—பத்துமாதம்கர்ப்பத்திலிருக்கை, மனுஷ்யாதிகளிடத்தில் நின்று மவதரிதரிக்கை மநுஷ்யத்வாத்யேகரூபேணுவதரிக்கை முதலானதுகள்) தம் - அதிவிலக்ஷணமான, அவிஷஹ்யம் தவ தீதிவிஷஹ்யம் நாமஸ கேஸரீவபுஷம் - ப்ரஹ்லாதத்விட்டான ஹிரண்யனை வாட்டாநின்றுள்ள ந்ருஸிம்ஹாகாரத்தை, ஸம்ஸ்தவே-ஸ்துதிக்கிறேன். (தவிஷஹ்ய இதி-ஸமஸ்தமாயும் சொல்லுவர்கள், அப்போது ப்ரஹ்லாதனனுக்குசத்ருவானவென்கிறது.)

(அ-கை.) இரண்டாம் ச்லோகத்தால், கழுத்துக்குக்கீழ் மனுஷ்யரூபியாய் மேல் ஸிம்ஹரூபியான வொரு ஜ்யோதிஸ்ஸானது ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு நானே போருமென்று கோபுறத்தின்மேலே ப்ரகாசிக்கிறதென்குறுர்.

௪௭. கலேஹம்ஸம்வத்ஸீத தாவித்யஜஸ்ரம் நிவஸத்வமிஹா ஸௌமா ஸம்ஸம்மயாதி: | க்வசந்ந்ருவஸிமாதிமாஸிதம் க்வாபி ஸிம்ஹக்ரமாஸிதமேகம் ஜ்யோதிரத்ரவகாஸ்தி॥

(வ்-ம்.) க்வசந்-ஓரிடத்தில், (கழுத்துக்குக் கீழென்றபடி) ந்ரு: வஸிமாத்ரமாஸிதம் - மநுஷ்யனுடைய க்ரமத்தாலே பரிமளிதமான, க்வாபி - ஓரிடத்திலே, (கழுத்துக்கு மேலென்றபடி) ஸிம்ஹஸ்ய க்ரமேண ஸமாஸிதம் - ஸிம்ஹத்தினுடையபடியாலே வாஸிதமான, (வாஸிதம் ஸமாஸிதம் - என்கிற பதத்வயம் அநத க்ரமங்களோடே அழகாகக்கூடி நன்மையைக் காட்டுகிறது)ஏகம்-அத்விதீயமாயிருந்துள்ள, ஜ்யோதி: "ஏகம்யத்வமேவாத்வியம் ஜ்யோ

(௪௬) தம்மாச்ரிதனை ப்ரஹ்லாதாழ்வான் ஸங்கடத்தைப் போக்கு நிமித்தம், பக்தவத்ஸலனுகையாலே, இருப்பு பிறப்பு ஜாதி இவைமுதலான மரியாதை யொன்றுமன்றிக்கேவந்து திருவவதரித்த, அப்பெரிய வாகாரத்தையும் சுருக்கிக்கொண்டு, இந்த விமானததின்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் ந்ருஸிம்ஹனை ஸ்தோத்திரம் செய்குறேனென்று கருத்து.

(௪௭) ப்ரஹ்லாதாழ்வான்போல், ஸம்ஸாரதாபத்தால் துவளுமென்போல்வாருடைய விழவை யொழித்து யிரக்ஷிக்கிறேனென்று தெரிவிப்பதுபோல், ஸகலருங்காணும்படி நரகேஸரிரூபமாக இவ்விமாநத்தில் ப்ரகாசிக்குமாச்சரியகரமானதோர் தேஜஸ்ஸைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோம்.

திः - ஜெ௱ாதிஶ்ரணாஹியா௩ாக" என்று சொல்லப்பட்ட நிரதிஶய தீப்தியுக்தமானது, வீ௫தாமு- ஸம்ஸாரபீடையால் அவஸந்நாருக்கு, கஹமு-நானே, கவுமு-பர்யாப்தமான, கவஸஂபேः - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கு முறுப்பு, உதி - என்று, ஶஂமயாஃ - ரங்கஸ்த்தலத்தினுடைய, ஜொவு஼ரஃ஼வுரிஹாமெ- கோபுரத்தினுடைய ஊர்த்துவபாகத்தில், கஜஸுமு-நிரந்தரமாக, நிவஸக-வஸியாநின்றுகொண்டு, கமெரு-ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கண்ணுக்கு முன்னே, வகாஷி-ப்ரகாஶிக்கிறது, (வகாஸுதீஜள-ஒடு).

(அ-கை.) அநந்தரமுடையவர் நித்தியத்தில, எம்பெருமானுக்கு இடப்பக்கத்தில வடபாகத்தில் ஆசாரியர்கள எழுந்தருளியிருக்கிறதாக வநுஸந்தித்தாப்போலே இவரும், அவ்விடத்தில் தங்களுடைய கடாக்ஷங்களாலே அஶுத்தனைவென்னை, ஶுத்தனுக்கி பெரியபெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்த வாசார்யர்களுடையக் கடாக்ஷங்களைத் தஞ்ஜமாகப்பறறி அவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸத்தை பெறக்கடவேனென்குரா.

சஅ. ஸஂஶொஜ௱வாவநஉெநாஹுரகூஷிவாமெதெஉ வாயஉாஉவிநிவெஉயதாஂஶ஼ரணாமு ஸவெ௱ாதுரொஹமவெதா ஸ௱கடாக்ஷவீக்ஷாவஷிஂவுவஉ௱வுரிதःவுரிெதாஹவெயமு॥

(வ்-ம்.) கஸ௱ - ஸ்தோத்ரத்துக்கு விஷயபூதரான, ஹமவதः- பெரியபெருமாளுடைய, ஸவெ௱ாதுரெ - இடதான வடப்பக்கத்திலே, உாஉவி-(அசுத்தனை)வென்னையும், வாவநாः உெநாஹுராஶு ஊஷீநாமுவாதாமெஷுः - பரிஶுத்திகரங்களாயும் போக்யங்களாயுமிருந்துள்ள கடாக்ஷங்களுடைய ப்ரஸரணங்களாலே, ஸஂஶொஜ௱-பகவதங்கீகார யோக்யனும்படி பண்ணி, ஜெவாய - ஸம்ஸாரிகளையும் குணஜிதராம்படி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளமுடைய பெரியபெருமாள் பொருட்டு, (தீவ஼கீ௱வாவிஜிதீஷா என்றதிறே) நிவெஉயதாமு-யதேஷ்டவிநியோகயோக்யனுக்கின, ஶ஼ரணாமு-(ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வ விரோத்யஜ்ஞாந நிவர்த்தர்களான)வாசார்யர்களுடைய, கடாக்ஷஶவா யா வீக்ஷா ஸாவஸாமு

(சஅ. பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கி, பெரியபெருமாள் பொருட்டு அடிமைகொள்ளும்படி, தங்களமலங்களான பார்வைகளாலே குளிரக் கடாக்ஷித்து, பெரியபெருமாளைச் சுற்றி யெழுந்தருளியிருக்கும், இந்த ஆசாரியர்களுடைய வநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரனய், ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து ஸ்வருபத்தை யடையக்கடவேன.

௫௦. ஶ்ரீரங்கசந்த்ரமஸமிந்திரயா விஹர்த்தும் விந்யஸ்ய விஶ்வசிதசிந்நயநாதிகாரம்| யோ நிர்வஹத்யநிஶமங்குலிமுத்ரயைவ ஸேநாந்யமந்யவிமுகாஸ்தமஶிஶ்ரியாம||

(வ்-ம்.) ய: - யாதொரு ஸேனை முதலியார், ஶ்ரீரங்கசந்த்ரமஸம் - கோயிலுக் காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமானை, இந்திரயா - பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹர்த்தும் - கிரீடிக்கைக்கு, விந்யஸ்ய திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஸாய்ந்தருளும்படி பண்ணி, விஶ்வசிதசிந்நயநாதிகாரம் -ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களுடையநியமநாதிகரணத்தை, அநிஶம் -எப்போதும், அங்குலிமுத்ரயா - தர்ஜநீவிரலுடைய உந்நயநாதியான வடையாளத்தாலே, நிர்வஹதி - நன்றாக வஹிக்குறர், தம் - அப்படிபட்ட, ஸேநாந்யம் தம் - அந்யவிமுகா: - வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் விமுகாளாய்க்கொண்டு, அஶிஶ்ரியாம: - தஞ்ஜமாகப் பத்துகிறோம், (அஶிஶ்ரியாம - என்று பாடமுண்டு அப்போது ஆஶ்ரயித்தோமென்று அர்த்தமாகிறது.)

(அ-கை.) மேல் ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரியதமையாய், நமக்கு மாதாவான ஸூத்ரவதியை யாஶ்ரயித்தேனென்குறர்.

௫௧. ஸேநாந்யப்ரவீணப்ராணஸஹாயாம் ஸூத்ரவதீமாஶ்ரி ஶ்ரியஞ்சாம்பாம் | ஶ்ரீபதலாக்ஷாரஸாங்கிதஸேவாப்ராப்தஶோணஸௌதா வஸ்த்ரீவிஶாலாம்||

(வ்-ம்.) ஸேநாந்யஸ்ய ப்ரவீண ஸ்வஸ்ய ப்ராணஸஹாயாம் - ஸேனைமுதலியாருக்கு தாரகபூதையான. ஸூத்ரவதீம் - திருநாமம், ஶ்ரிய: பதயோ லாக்ஷா யா ரஸாங்கிதம் ஸேவா யா: ப்ராப்தம் - தேந ஶோணஸ்து வஸ்த்ர ஶோபாஸ்ய விராஜமாநஸ்யாம் - பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்ஜியாலே அ

(௫௦) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு விகரிப்பதற்கு, திருவநந்தாழ்வான்மீதெழுந்தருளப்பண்ணி தாம் ஜகத்ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகராய்த் தமது திருக்கைகளின் பெருவிரலினுடைய முத்ரையைக்காட்டிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸேனைமுதலியாரையே தஞ்ஜமாக வடையிவோம்.

(௫௧) பெரியபிராட்டியாருக்கு, நிரந்தரம் திருவடி ஸேவைபண்ணுகிறபடியால், அவள் ஶரணகமலங்களுக் கலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பால் நினைந்த மேல்வஸ்திரத்தோடுகூடி கொடிபோலதியழகான திருக்கைகளையுடையளாய், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ராணநாயகியாய், ஸூத்ரவதியென்று திருநாமமுடைய தாயை அடைகிறேன்.

டையாளமிடப்பட்ட பரிசர்யோபகரணமான ஈரவஸ்த்ரத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள கொடிபோலிருக்கிற திருக்கையினுடைய வழகையுடைத்தான, அம்பாம் - தாயானவளை, ஆஶ்ரயம் - ஆசிரியித்தேன், (புகுந்தேனே யென்னுமாப்போலே ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஸக்ருத்வஸூசகார்த்தமாக பூதநிர்த்தேஶம்) வேத்ரவேதாம் - (வாசேஷு) பாரம்வஹதீதி பாரீணா-பாரவாஹியென்றர்த்தம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரதாநபூதர்களான கஜாநந ஜயஸேந ஸிம்ஹமுக காலப்ரக்ருதிகளை; நமக்கு ஸுகத்தைப் பண்ணக் கடவர்களென்று ப்ரார்த்திக்குமுர்.

௫௨. விதத்யாஸுகம் விஷ்வக்ஸேநஸ்ய தேவ்யாதயோ ஹேதய: கஜாநநஜயத்ஸேநஹரிவக்த்ரகாலப்ரக்ருதிநாமாந: । ஜகதி பஜதாம் தத்தத்ப்ரத்யூஹதூலதவாநலா: திஶிதிஶி ஸதா ஸ்ரீரங்கம் யே ஸமந்தாத் ஆவந்தி ॥

(வ்-ம.) ஜகதி - ஸம்ஸாரத்தில், பஜதாம் - ஸேவிக்கிறவர்களுக்கு, தேஷாம் தேஷாம் ப்ரத்யூஹாநாம் ... அந்தவந்த விக்நங்களாகிற பஞ்ஜுகளுக்கு காட்டுத்தீகளான அந்தவந்த காரியங்களுக்கு விக்நங்களாகிற வென்றுதல், ஸதா-எப்போதும், திஶி திஶி - நாலுதிக்கிலும, ஸ்ரீரங்கஸ்ய ஸமந்தாத் கோபாய - கோயிலுடைய ரக்ஷணவியாபாரத்தில் ஸமர்த்தாளான, கஜாநந ஜயத்ஸேந ஹரிவக்த்ர காலப்ரக்ருதிநாமாந: - திருநாமம், விஷ்வக்ஸேநஸ்ய - ஸேனைமுதலியாருடைய, தே - ஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தாளான, முக்யா: - ப்ரதாநர்களான, பட்டா: - ப்ருத்யர்களானவர்கள், ந: - ஆஶ்ரிதரானவெங்களுக்கு, ஸுகம் - விக்ந நிவ்ருத்தியால்வந்த ஸௌக்யத்தை, விதத்யாஸு - பண்ணக்கடவர்கள், (ஸ்ரீரங்கஸுகம் - ப்ரமுக ப்ரமுகாஸுகம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுக்கு, தம்முடைய ஸ்வரூபரூப குணங்களை, கண்ணாடிப்புறத்தில்போலே கண்டநுபவிக்கும்படி முன்னேயெ

(௫௨) ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸகலவிக்நங்களையுமொழித்து, திருவரங்கப் பெருநகரை வெகுஸமர்த்தர்களாய், நாற்புரத்திலு மெப்பொழுதும் காத்து வரும், ஸேனைமுதலியாருக்கு முக்கியபடர்களான கஜாநநன், ஜயத்ஸேநன் ஹரிவக்திரன், காலப்ரக்ருதி, என்குறவர்கள், எங்கள் துன்பத்தைப்போக்கி இன்பத்தை யளிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

ழுந்தருளியிருக்கிற வேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை ஶரணம் புகுகுறே மென்குறர்.

ருஙு. ஶ்ரீதியஉதிஹஷ்டிவுஶ்ரயெலொ௱௱ெநத்ரஉணிவ கூ௱௱விபரொ்உமஉஒ௱ஸயாஊ:| ஶ௱ணஉவுமதாஷோயதர௱ வ்ஷ௱ஒவஷ்ஷமணஉஹிஉஷஶீஉொஉஷெதஶெஷஶாயீ||

(வ்-ம்.) யத்ர-வேதாத்மாவான யாதொரு பெரியதிருவடியிடத்தில், ஶேஷஶாயீ - திருவநந்தாழ்வான் மேலேசாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பெரியபெருமாள், ௱ஒவஷ்ஷ௱ஒவஷ்ஷமணாஷ்ஷெதஷா ஜஹிஉ நிவுஶ்ரிதியாவிய: - திவ்யமஙகளவிக்ரஹமென்ன திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்னஜ்ஞாநஶக்த்யாதிரூபமானவாத்மகுணங்களென்ன ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹகுணங்களென்ன விதுகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு, உொஉஷெதெ - ஹ்ருஷ்டருகிருர், ௱ஒமயாஉயவஸ்ரதவஸ்ர - பெரியபெருமாளுடைய, அக்ரெ-திருமுன்பே, உமஉஷ-மங்களகரமான, உணிஉகூ௱விவ-மணிமயமான கண்ணுடிபோவிருக்கிற, அதிஹஷ்டிஷு வ்ரஶ்ரயஷு தா ஷூரஒஷொ௱ஒெநத்ரஒயவஸ்ரதஷ - அத்யந்தஹர்ஷமென்ன விநயமென்ன விதுகளாலே விகஸிதமான திருக்கண்மலரையுடைய, ஶ்ரீதி உயஷ-தம் - என்று அத்யாகரித்துக் கொண்டு அந்தவேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை, ஶ௱ணம்-ரக்ஷகமாக, உவமதா: - பத்தினவர்களாக, ஷு: - ஆகுறேும்.

(அ-கை.) இனியிவருக்கவிநாபூதைகளாய் வல்லபைகளான ருத்ராஸூக்திகளை பூஜிக்கிறேனென்கிறுர்.

(ருங) வேதஸ்வரூபரான பெரியதிருவடி, திருவரங்கத்தில், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய, அநந்தகல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸதாஅநுபவிக்கப்பெற்றபடியால், அதனுலுண்டான ஸந்தோஷாதிசயத்தால் அலர்ந்துமலர்ந்த இருதிருதிருக்கண் கண்களையுடையவராகையாலே, தன்ஸ்வரூபங்களைக் கண்ணுடிப்புறத்தில்கண்டு களிக்குமாப்போலே, திருவரங்கத்தமுதன், தம்முடைய, ரூபஜ்ஞாநசக்தியாதிகளான திவ்யாத்மகுணங்களை நேருக்கண்டாநந்திக்கு நிமித்தம் எதிரில்கட்டியிருக்கும் ரத்நகண்ணுடிபோல்விளங்கும் கருத்மானை சரணமடைந்தோம்.

கருத்மான்வேதஸ்வரூபராகையாலும், பெரியபெருமாள் வேதாந்த ப்ரதிபாத்யராகையாலும்,தம்குணுதிகளைகருத்மானிடத்தில்காண்கிறுர் வென்றபடி.

௫௪. தார்க்ஷ்யப்ரியஸக்ஷீம் பஹுமதிமதிதோர்த்ரரோதஹாம் ருத்ரநாம்நா
கீர்த்திம் வந்தே யதஷ்டப்ரவர்ஷ்டவித்ப்ரீதிம்நாம் யத்துந்தே நகஸ்ய
ஸாரகடாக்ஷயேத்||

(வ்-ம்.) யஸ்யா-சேதநவர்கத்துக்கு ஸகலஸ்ரேயோமூலமானபெரியபிராட்டியார், யந்நாதாரா-அந்தவந்தபுருஷார்த்தங்களை வாசைப்பட்டவர்களுக்கு, அபேக்ஷணவாக்ஷ்யஸ்ரீ-ஆநந்தாஸ்ருவை, கீர்த்தி-குணவத்தாப்ரதையையும்,யயோரப்ரஜாம்ஜெந - தனக்குக்கண்ணனருத்ராஸ்கீர்திவழியாக, கடாக்ஷயேத்-கடாக்ஷிப்பர்,(உண்டாக்குவரென்றபடி)தார்க்ஷ்யஸ்ப்ரியக்ஷிம்-பெரியதிருவடிக்குபக்ஷமூலம்போல் நிரந்தரஸம்ஸ்லிஷ்டையான, அஸ்ய - பெரியதிருவடிக்கு, பஹுமதா-அபிமதையான, ருத்ராஸுக-ரோதயதீதிவ்யுத்பத்தியாலே, கண்ணநீரை விழவிடக்கடவளாகையாலே ,வந்த திருநாமமுடையவளோடேகூடின, ஸௌநா கீர்த்திம் யத்யாதாரா-நல்லகீர்த்தியைப்பண்ணுகிறத்தால, வந்ததிருநாமமுடையவளை, வந்தே - பூஜிக்குறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம்,பெரியபெருமாள்விஷயத்தில், கைமேலே காணலாமான ப்ரேமாதிஸயத்தாலே ஸேவார்த்தம்வந்த பிரும்ஹாதிகளுடைய, களர், களர்,ஸப்தத்தை ஸத்து,ஸத்தென்கிற சப்தத்தாலும், தர்ஜநீமுத்ரையாலுமாக நிஷேதித்துக்கொண்டு, அவருடைய யோகநித்ரைக்கநுகூலாளாய், "ஜஹன நித்ராஸ" என்கிறபடியே, தாங்கள் நிர்நித்ரளாயிருகிற பஞ்சாயுதாழ்வார்களையும கொண்டாடுகுறேமென்குறார்.

௫௫. ஸாஸ்ரத்வைஸ்யா நுஸ்ரோஷ்மஸ்ஸேநஸ்யாத்ஸ்ஸ நாதுஸ்ய
ராஜஸ்ரீநீரூத்யா|நாயநித்ராஸிதாநிர்த்தாதோத்ஸ்க்ஷணாம்
ஸம்ஹாரஸ்ரீஸ்ஸ்வா ஸ்வாம்வந்தஸம்ஹாரயாமீ||

---

(௫௪) பெரியபிராட்டியார, தம்மை யாஸ்ரயித்தவர்களான யெவர்கள் முகமாக ஸகல சேதநர்களுக்கும் அகில புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கிறாளோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரியதிருவடிக்கு வல்லபைக்ளான, ருத்ரா ஸுகீர்த்தியென்பவர்களை ஆஸ்ரியிக்குறேன்.

(௫௫) பெரியபெருமாள் யோகநித்ரை செய்தருளுகையில், ஸ்துதிக்கு நிமித்தம் வந்த ப்ரும்ஹாதிகளை தாஜநீ விரலையிட்டுக்காட்டி, இது ஸமயமல்ல, இரையாதைங்கோள் கண்டீர்; என்றவர்களை மிறட்டி வருட்டி, அந்த நித்ரைக்கொரு பங்கமும் வாராது ஸம்ரக்ஷித்துவரும் பஞ்சாயுதாழ்வார்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

(வ்-ம்.) ஸாநிகஸ்ரணாம் ரவாணி தெ ஸுரகை: ஊஉயஃயஸ்ரிதுகஉ-ணி தயா-தங்களுடைய ஶங்கசக்ராத்யாகாரங்களாலே ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திருகிரீடங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஊஶஸூஉதி - ஶப்திக்கவேண்டாமென்று சொல்லியும், தஜிநீ ராஉஉராதயா-தர்ஜநீவிரலுடைய சிஹ்நத்தாலும், ஸுராநு - பிரம்ஹாதிதேவதைகளை, உஉநாநாஂ-நன்றாகநடுங்கும்படி பண்ணாநின்றுள்ள, நாயஸ்ய நிஜ-ராயாஉவிதஂ உநிஜ-ராணிதாஉ ராணீக்ஷணாநியஸ்ராஸ்ராஂ - பெரியபெருமாளுடைய யோகநித்ரைக்குசிதமாமபடி நித்ராபண்ணுமையால் வந்தசிவப்பையுடைய கண்களையுடைத்தான, ஸஞ்ராத்ரீஂ-உதஸ்த: - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, தாஂ வஂவாயாயீஂவ-பிரஸித்தமான பஞ்சாயுதாழ்வாரகளுடைய ஸமூகத்தையும், ஸ்தூஉ:-ஶ்லாகிக்குறோம், (வ-காரம, உக்தஸமுச்சாயகமாகவுமாம் அன்றிக்கே ப்ராதாநயஸூசகமாய் ஸ்வத: ப்ரஸாதோந்முகாளான ஆழ்வார்களுக்குஸ்துதி அதிகையென்றுமர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது.)

(அ-கை.) மேலிவர்களில் தலைவரான திருவாழியாழ்வானைப பத்துகிறேனென்குறார்.

௫௧. கஸ்ரூரா ஊரா ஜெ ஸாரஂ நாயவீக்ஷாவீயகநீ ஹாஜெஉ ரந்ருதாஸிராஉஂ | வக ஜெதஜெ கஜாஷிதாஂஹஂஜாஉஜா ஜாஉஜஹாஸிவஜெ ||

(வ்-ம்.) ஜாஉஜ்ஜ: யாஜாஜா ஸஸாஜாஜாஂவிஹதீஉதிதக-நாலுபக்கவும் வ்யாப்தைகளான ஜ்வாலைகளுடைய வரிஸைசைபரியாநின்றுள்ள, "உஷ்டு கெஷிகாதஜொநாதி" த்யாதி ஸூத்ரத்தாலே மாலாஶப்தத்துக்கு ஹ்ரஸ்வம) கதஙவ - ஜெதநாஂ ஜெஜெந கஜாஷிதஉஂஹஂயஸ்தக - விரோதிகளை யழியச்செய்கிறத்தா லழுக்கேறினதாகப் பண்ணப்பட்ட திருமேனியையுடைய, (ஷிதகிஜாரகஜாஷவென்கிற கோஶத்தால் நாநாவர்ணத்தையுடைத்தானவென்று ஶப்தார்த்தமாய் அர்த்தாத் அழுக்கேறினவென்றர்த்தம் கண்டுகொள்வது,)கதஙவ-நாயஸ் - வீஜெக்ஷவ

(௫௧) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷவிஶேஷமாகிற மத்யபாநத்தால் கொழுத்து பகவத்விரோத நிரஸநம் நேரிடும்போது கொந்தளித்துக் கூத்தாடி அதனாலழுக்கேறின தேகத்துடன், பகவத் திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸமரக்ஷணையி லெப்பொழுது மூன்றி அக்நிஜ்வாலா மண்டலம்போல் சுழண்டு கொண்டிருக்கும் திருவாழியாழ்வானை ஶரணம் புகுகிறேனென்று கருத்து.

ஸீய—தெ நக்ஷீஸ்ஂஉ தெமெ நந்யெ தை நாஸிராஉனு - பெரியபெருமாளுடைய கடாக்ஷமாகிற மத்யத்தாலே மதித்தும் அதிகமான வாட்டத்தால் அழகாயுமிருந்துள்ள, சுதவூவ - சுஸூாணாஂஹ்ரா உஸ்ராஜெ ஸூாழ - ஆயுதங்களுடைய ஸமூகத்துக்கு ஶ்ரேஷ்டரான, வக்ரூ - திருவாழியை, வந்வெ - பத்துகிறேன்.

(அ-கை.(அநந்தரம், (புரப்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி) என்கிறபடியே, உத்தரகோஸலஸ்த்தரெல்லாரும் பெத்துப்போந்த மோக்ஷத்தை யுபேக்ஷித்து சக்கரவர்த்தித் திருமகன் தமக்கு ப்ரதிநிதியாகத்தந்த பெரியபெருமாளையே தங்களுடைய பரிசர்யையாலே ரஸிப்பித்துகொண்டிருக்கிற ஹநுமத் விபீஷணர்களுக்கே, நான் ஶேஷப்படக்கடவேனென்கிறார்.

௫எ. ஹநூஹஷவிஸீஷணயொஸ்ராயதஉாவிஹஉாக்ஷ உவெக்ஷ்யராவநாயகநிஷ்யஹஷதஂஹவிராஂமயநஂரஉயெதெ॥

(வ்-ம்.) யதஉள-யள-என்றபடி, யாதொரு ஹநுமத் விபீஷணர்கள், உாக்ஷூ-பரமபதத்தை, உவெக்ஷ்ய - அபேக்ஷியாமல், ராவநாயகஸ்ய நிக்ஷ்யஹஷதூ - சக்கரவாத்தித்திருமகனுக்கு கொண்டத்துக்கு கொடுக்கவேண்டிய மூலதனமாகாநின்றுள்ள, ஶஂமஸ்ய நூ-கோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளை, ஹவி-இந்த விபூதியில், ரஉயெதெ-ரஸிப்பிக்கிறார்கள், (தயொஃ - என்றத்தியாஹார்யம்) ஹநூஃ ஹஷாயஸ்வஃ ஹநூஹஷஶ்ருவிஸீஷணஶ்ரு தயொஃ - இந்த்ரனாலே ப்ரஹரிக்கப்பட்ட கன்னத்துக்குக் கீழ்பாகத்தை அலங்காரமாகவுடைய சிறிய திருவடியென்ன விபீஷணாழ்வானென்ன விவர்களுக்கு, ஸ்ராஂ - ஶேஷப்படக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநநதரம், கர்ப்பகிருஹத்திருவாஶலில், ஸேவார்த்தமாகவந்த ஜநங்கள் நெருக்குண்ணுமைக்காக, ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதமான உழல் தடியை, ஔபாதிக நிருபாதிக போக்ய தேஶவ்யவஸ்த்தாபகமாக வநுஸந்தித்து நிர்நிரோத ப்ரவேஶார்த்தமாக ஶரணம் புகுகிறேனென்கிறார்.

(௫எ) சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய பரமகிருபையாலே, திருவயோத்தியாவாஸிகளான ஸகல ஜநஙகளும், பெற்ற பரமபதத்தையு முபேக்ஷித்து அவன் திருவடிகளிலுண்டான பக்தியதிஶயத்தாலே, அவரால் தந்தருளப்பட்ட பெரியபெருமாளை அவருக்கு ப்ரதிநிதியாகப்பெற்று, எவர்கள் அவருக்குத் தொண்டுபூண்ட வமுதமுண்ணுகிறார்களோ? அபபடியே யானும் அந்த சிறிய திருவடி ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிவாகளுக்கு, பெரியபெருமாளுடைய கைங்கர்யத்தை யுமபேக்ஷயாமல அடிமைத்தொழில்பூண்கிறேனென்று காக்கக்

௫௮. உதோ வஹிஃ பஞ்சவாணிவாநிவ்ருத்த்யஞ்சிதாநி ஸந்தி கக்ஷே தாநி ஸ்த்ருஞ்சிதாநி ஸந்தீத்தம் | ஔபாதிகே நிருபாதிகே ச வ்யத்யாஸகம் வேத்ரதரம் ப்ரபத்யே||

(வ் ம்.) வணுவாநி-பஞ்சேந்திரியங்கள், (உத்ரு யெவிவதீத்ர ஸா:) உத:-இந்தத்திருவாஶலுக்கு, வஹிஃ-புறம்பு, பராஞ்சி-பகவத்ஸமபந்தத்தைவிட்டு, போக்யபூதங்களான கோபுராதிகளைப பத்தினதுகளாக, ஸந்தி-இருக்கும, கக்ஷே-கர்ப்பக்ருகத்தில், தாநி-அந்த பஞ்சேந்திரியங்கள், வ்ருத்தாஞ்சி- ஸ்வதோபோக்யராய், "ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ:" என்றோதபபடுகிற திவ்யகந்தாதிகளையுடைய பெரிய பெருமாளைப் பத்தினதுகளாக, ஸந்தி - இருக்கும், இத்தம்-இப்படி, ஔபாதிகே-பகவத் ப்ரத்யாஸக்திநிபந்தநமாக போக்யங்களான கோபுராதிகளைப்பற்ற, நிருபாதிகே - வேறொருஹேதுவன்றிக்கே,ஸ்வதயேவ போக்யரானபெருமாள் விஷயத்தில், வ்யத்யாஸக - தேஶவ்யவஸ்தை பண்ணுகிற, வேத்ரதரம் பிறம்பு ஶ்ரேஷ்டத்தை, ப்ரபத்யே -நிர்விரோத பரவேஶாத்தமாக ஶரணம் புகுகிறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக் காதாரமென்கிற வ்யாஜத்தாலே பெருமாளுடைய கடாக்ஷாமருத ப்ரவாஹத்தில் அகப்பட்டவர்களுக்கவலம்பநமாய்,பெரியபெருமாளுடையஸௌகந்த்யமொருவடிவு கொண்டாப்போலிருக்கிற மணல்தூணை யவலம்பநமாகப் பத்துகிறேமென்கிறார்.

௫௯. ஶேஷஶய நாவதாரநதீ தயாக்ஷீரமநோரமா | ஶ்ரீமத்வாரோஹதஸம்ஹநநீய மஹிமா ||

(வ்-ம்.) ஶேஷஶயஸ்ய நாவதாரநதீ தஸ்யவை காக்ஷிதம் நாரோஹணநாவஸ்தா - பெரியபெருமாளு

---

(௫௮) எம்பெருமானுடைய ஸம்பநதத்தைககொணடு அநுபவிப்பதற்கு யோக்கியங்களான கோபுர ப்ராகாராதிகளைக் காட்டிலும் ஸ்வயமநுபவிப்பதற் குபயோகமான திவ்ய மங்கள விகரஹததையுடைய பெரியபெருமாள், எழுந்தளியிருக்கும் திவ்யதேஶத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, அங்கு ஜநங்களின் கூட்டத்தை விலக்குநிமித்தம் கர்ப்பகிருகத்தில் குறுக்காக நாட்டியிருக்கும் ஒழல் தடியை, பகவத்ஸேவைக்கொரு தடையும் வாராமலிருக்க ஶரணமடைகிறேனென்று கருத்து.

(௫௯) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷமாகிற பெருவெள்ளத்தில், அகப்பட்டவர்களுக்கொரு ஆதாரமபோல, அவருடைய ஸௌந்தரியமே இருவடிவு கொண்டதோவென்னும்படியான மணல்தூணை ஆதாரமாகப் பத்துகிறேன்.

டைய கடாக்ஷாக்ஷமாகிற வம்ருதப்ரவாஹ வேகமலைக்க வலைகுறவர்களுக்கு, ஸேதுபந்த-தெப்பைக்கட்டைபோலிருக்கிற, ஸந்நிஹிதம்-ஸந்நிஹிதமான, ஸ்தூணாஸ்தம்பயுகம்-மணல் தூணினுடைய விரட்டையை, ஆச்ரயாம: - ஆலம்பமாகப் பற்றுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், திருவநந்தாழ்வானும், பிராட்டிமாரு மழகிய மணவாளப்பெருமாளுமான ஸ்ரீரங்கவிமாந கர்ப்பக்ருஹத்தை, கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௫௦. ஸ்ரீரங்கசந்த்ரமஸம் திவ்யசேஷம் ஸ்ரீபூமிதேவ்யாராஜா தாமபூர் வஸ்யேமஹி ஸ்ரீஸ்வமாணிக்யபூஷாஸ்தம்பஜூஷாயா ஸ்யாதுந்மிஷிதாயா: ||

(வ்-ம.) திவ்யசேஷாயஸ்தீநு கம்-ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வானையுடைய, ஸ்ரீபூமிதேவ்யோ: ஜாமாதா-ஸ்ரீமத்யஸ்ய கம்-பெரியபிராட்டியார் பூமிப்பிராட்டியார் அவர்களுடைய அழகிய மணவாள னிவர்களை யுள்ளே யுடைத்தான, உந்மிஷிதாயா:- திறக்கப்பட்ட, ஸ்ரீய: திவ்யமாணிக்ய பூஷாதஸ்யா: ஸம் ஜூஷாயா: - பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்லாக்கியமான மாணிக்கமய திருவாபரணப் பெட்டிக்கு, துல்யம் - ஸமாநமாயிருந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கசந்த்ரம் - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய, கர்ப்பக்ருஹத்தை, வஸ்யேம-கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோம், (பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸ்லாக்கியையான மாணிக்கபூஷையாகிறது பெரியபெருமாள், "ஸ்ரீஸ்தநாபரணம் தேஜ:" என்றாறிறோ கீழே?

(அ-கை.) இதில், சாமரவஸ்திரங்களைத் திருமார்பில் ஸாத்திக்கொண்டு பெரியபெருமாளுக்கு லீலாபோக பரிகரங்களான கட்கம் பொன்வட்டில் படிக்கங்களிவைகளைத்திருக்கையால் தரித்தும், திருவடிகளைப் பிடித்தும் அந்தரங்க கைங்கர்யபரரான பரிசாரிகைகளை பரிசர்யா ரஸமுடைய நாங்கள் ஸ்லாகிக்குறோமென்குறார்.

௫க. சாமரதாலவ்ருந்தபாதுகாஸ்ஸ்வர்ணபாத்ரஹஸ்தா: | தாவந்தம்ஸுகக்ஷாலநாபவஸம்வாஹிநீவயம் ஸ்லாகயேம ||

(௫௦) திருவநந்தாழ்வான்மீது பிராட்டியாரோடு அழகிய மணவாளனை யுள்ளே யுடைத்தானதாயிருப்பதால்; பெரியபிராட்டிக்கு அலங்காரமாக ஆகாநின்றுள்ள பெரியபெருமாளாகிற திவ்யபூஷணத்தை வைப்பதற்குறியதான தோர் பேழைக்கு ஸமானமாக விளங்குமிந்த கர்ப்பகிருகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிப்போமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸ்வாலங்க்ருத ஸ்ரீமுகஶோபிதா: - ஸாவஸ்திரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுகத்தடங்களை யுடைத்தான, லதாப்ரதாநகட்காதி ருக்மவேத்ரதண்டதார ஹஸ்தாம்புஜாதா: - லீலார்த்தமாயும் லதைபோலுமிருக்கிற கட்கமென்ன பொன்வட்டிலென்ன படிகமென்ன இது களில் கொடுக்கப்பட்ட கராக்ரத்தையுடைத்தாயும், பத்மவத் பாதஸேவாஸக்தா: - தாமரைபோன்ற திருவடிகளை பிடிக்கையை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற (பரிசாரிகைகளை யென்று ஶேஷம்) அன்றிக்கே:—பஞ்சாயுதத்ரிதயே - விஶேஷ்யமாய், இவர்களே காலபேதேந க்ருபாண்யாதிகளையும் தரிக்குமென்று கொள்ளவுமாம், வயம் - அப்படிப்பட்ட பரிசர்யை யிலாதரமுடைய நாங்கள், ஸ்தும: - குணகதநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஒருதிருக்கையாலே ஶிரஸ்யஞ்ஜலியும் ஒரு திருக்கையாலே, சாமரங்களையும் தரிக்கையாலே முகுளித களிநங்களாய் நிலாவோடுகூடின நல்ல ராத்திரிகள்போலிருக்கிற சாமரதாரிணிகளான விமலாப்ரப்ருதிகளான வொன்பது திருநாமங்களையும் ஆஶ்ரயிக்கக் கடவேனென்கிறார்.

சுஉ. முகுளித கரபத்மாந் ஸசந்த்ரா ஸ்ரீப்ரதீகாந் நிஶா விமலாதிகா நவாலி। ஶிரஸிக்ருதாஞ்ஜலீ ஹஸ்தசாமரோத்தஸ்த ஹஸ்தா வாமாஶ்ரயேயம்॥

(வ்-ம்.) ஶிரஸிக்ருதாஞ்ஜலீ ஹஸ்த ஹஸ்தாயாஸாதா: - திருமுடியில் பண்ணப்பட்ட வஞ்ஜலிரூபங்களான ஒரு திருக்கைகளையுடைவர்களாயும், இதரேண கரேண - உத்தஸ்த சாமராயாஸா தா: - வேறொரு திருக்கையாலே உயரச்சலியாநின்றுள்ள சாமரங்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, அதவா - முகுளித நளிநாநியாஸாதா: - முகுளீபவித்த தாமரைகளையுடைத்தாயும், ஸசந்த்ர ஸ்ரீதாஸ ஸமாஶ்ரிதா: - நிலாவோடுகூடினதாயுமிருநதுள்ள,

(சுக) பெரியபெருமாளுக்கு ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்து அந்த வந்த சிஹ்நத்தோடலங்காரமாக விளங்கும் பரிசாரிகைகளை ஸ்திக்குறேன்.

(சுஉ) ஒருகையால் சிரஸில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, மற்றொருகையால் சாமரங்களை வீசுகிறபடியால், சாமரத்தின் வெண்மையாகிற நிலாவால் அவர்களின் அஞ்ஜலியாகிய தாமரஸம் முகுளீபாவத்தையடைந்து சநதிரமண்டலத்தோடுகூடின இரவுபோல், பிரகாசிக்கும் விமலைமுதலான ஒன்பது பெயர்களையும் ஸ்துதிக்குறேனென்று கருத்து.

ஸோமநிஶாஸமா இவ-நல்லராத்திரிகள்போலிருக்கிற, விமலாத்³யா: யவஸாநா: - விமலையென்பவளை முதலாகவுடைத்தான, நவாபி - ஒன்பது திருநாமங்களையும், ஶ்ரியம்-ஸேவிக்கக்கடவேன், (இவ்விடத்தில், "விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநக்ரியா யோகா ததை²வ ச| ப்ரஹ்வீ ஸத்யா ததேஶாநா ஶக்தயோऽஷ்டௌ ச ஷோட³ஶ || ஏதா: ஶ்ரோஹாரகணிகா காயேத்யாதிஹ் ஸமவஸ்தா ஸ்தேநாஸம்ஶயம்|

(அ-கை.) இவ்வளவாக நாரஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மேலிஸ்ஸ தகத்தில் அயநஸப்தார்த்தத்தை விஸ்தரேண வநுஸந்தியா நின்றுகொண்டு "ஶரணஸரணம்ப்ரபத்³யே" என்கிற பதங்களினுடைய வர்த்தத்தை யும் அநுஸந்தித்துத் தலைகட்டுகிறார், அதில் முதலிட்டுப் பதினறுஸ்லோகத் தாலே அழகிய மணவாளப்பெருமாளை அநுபவிக்கிறார். அதில் முதல் ஸ்லோ கத்தாலே, "யஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரவிஶ்ய ஸ்ப்ருஷ்டி ஹ்ருஷ்டோ ஶீதவிஹாரம்" என்கிறபடியே, அழகிய மணவாளப்பெருமாளொரு தாமரைத்தடாகமாகவும், பெரியபிராட்டியாரொரு ஹம்ஸப்பேடாகவும், பூமிப்பிராட்டியாரவருடைய நிழலாகவும் அநுபவித்து, இப்படிப்பட்ட வழகிய மணவாளப்பெருமாளை நான் கிட்டக்கடவேனென்கிறார்.

௫௩. உத்³பு⁴ல்லபங்கஜதடாகமிவோபயாநி ஶ்ரீரங்கராஜ மிஹ த³க்ஷிணஸவ்யஸீம்நோ:| லக்ஷ்மீம் விஹாரரஸிகாமிவ ராஜஹம்ஸீம் சா²யாமிவாஸ்ய த⁴ரணீமபி நௌமி தஸ்யா:||

(வ்-ம்.) உத்³பு⁴ல்லாநி பங்கஜாநி யஸ்மிந் தடாகமிவ - பூத்த தாமரையையுடைத்தானபொய்கைபோலிருக்கிற,ஶ்ரீரங்கராஜம் - அழகிய மணவாளனை, இஹ - இவ்விடத்தில், த³க்ஷிணஸவ்யயோ: ஸீம்நோ:- வலமாயு மிடமாயுமிருந்துள்ள ப்ர தேஸங்களிலே, விஹாரே ரஸிகாம் - கிரீடையி லாதரத்தை யுடைய, ராஜஹம்ஸீமிவ - அதுபோன்ற, லக்ஷ்மீம் - பெரியபிராட்டி யை, தஸ்யா: - அவளுக்கு, சா²யாமிவ - அபிமுகத்திலுண்

(௫௩) பெரியபெருமாளாகிற தாமரைப்பொய்கையில் விளையாட வாசை கொண்ட ராஜஹம்ஸம்போலிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையும், அவள நிழல் போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

பரஇதனுல்வ்யூஹ விபவஅந்தர்யாமி இவைகளைக்காட்டிலும்,அர்ச்சாவ தாரம்அகிலராலும்ஸர்வகாலங்களிலும்அநுபவிககயோக்யமாகையாலேதடா கமாக வர்ணித்தானென்றபடி,அநுபவிக்குமிடத்தில் பிராட்டிமாரோடையே வநுபவிக்கவேணடுமென்கிற வாத்தத்தையுங காட்டினாராய்த்து.

டான, ஶாயாமிவ - நிழலபோலிருக்கிற, க்ஷமாம் - பூமிப்பிராட்டி யையும், உபயாநி - உபாயமாகவும், புருஷகாரமாகவும் பத்தக்கட வேன், (தேங்கின மடுக்கள்போலே, அர்ச்சாவதாரமென்கையாலே, பெருமாளைத் தடாகமாகவும்,கர்ண கை கால் தூயசெய்ய மலர்களா கையாலே திவ்யாவயவங்களைத் தாமரையாகவும் புருஷகார பூர்த்ய ர்த்தமாக பூமிபபிராட்டியையும அநுபவித்தாரென்று கண்டு கொ ள்வது.)

(அ-கை.) கீழ் ஶரண்யத்வோபயோகியாக வநுஸந்தித்த வர்த்ததை போகயத்வோபயுக்தமாக திரும்பவு மநுஸந்திக்குறுர்.

௯௪. பிப நயந பாரஸௌஸம்ஸாரதாபமுக்தம் ப்ரதிதம் ஸ்தம்ப்ரதம் பவிஷ்தம்பூகம் தடாகம் | ஶ்ரியமிவ விஹரந்தம் ராஜஹம்ஸீமிவாந்தர் ப்ரதிபலநமிவாஸ்யா: பஶ்ய விஶ்வம்பராஞ்ச ||

(வ்-ம.) ஹே நயந - வாராய் கண்ணே! தே - மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸான வுனக்கு, பார: - முன்னே. ஸ்திதம் - தேங்கின மடுக்கள் போலே யெப்போதுமிருக்கிற,ஸரஸீஜாநி யஸ்மிந் ஸந் - நான்கு பக்கங்களிலும் பூத்த தாமரைகளையுடைத்தான, தடாகமிவ - தெளிந்து குளுந்து தடாகமபோன்ற, ரங்கபதி நாம்நா ப்ரதிதம் - ரங்கநாதனென்று திருநாமமுடையவனை, பிப - ஸம்ஸார தாவதாஹமஶமிக்கும்படி பாநம்பண்ணு, அந்த: - தடாகம்போன்ற பெருமாளிடத்தில், விஹரந்தீம் - ராஜஹம்ஸீமிவ ஶ்ரியம் - ஸஹ - பெரியபிராட்டியாருக்கு, ப்ரதிபலநமிவ - ப்ர திபிம்பம்போலிருக்கிற; கீழ் சாயையென்றுர், இங்கு ப்ரதிபலநமெ ன்கிறுர், இரண்டாலும் ஸாபத்நி நிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறது, விஶ்வம்பராம் - பூமிப்பிராட்டியையும், பஶ்ய-ஸேவித்து க்ருதார்த்தமா கக்கடவை

(அ-கை.) இதில் ஸௌஶீல்யாதி குணங்களை ஸைத்யாதிகளாக ரூபித்து இப்படியிருந்துள்ள நம்பெருமாளாகிற ஸரஸ்ஸை அவகாஹித்தோ மா ஞேமெனகிறுர்.

---

(௯௪) வாராய் கண்களே! இதுவரையில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலுண் டான விஷயாந்தரங்களாகிற பெருங்காட்டில் அலைந்த களைதீர ஸ்ரீரங்கரா ஜனுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தரியாதிகளாகிற தீர்த்தத்தைப் பா னம்செய். அவரோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அவள் பிரதிபிம்பம்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் ஸேவியாய்.

௬௫. ஸௌஶீல்யஶ்ரீதரங்கைரபாரக்ருபாதரங்கஸம்ப்லாவிதாவி
ஷ்க்ருதாத்மமஹிமநிம்நம்| லக்ஷ்ம்யாவாஸிதம் ஸ்யாம விகாஹமாநா ஶ்ரீ
ரங்கராஜபத்மஸர: ப்ரஸந்நம்||

(வ்-ம்.) ஸௌஶீல்யஶ்ரீதரங்கை: - (ஶோபிதாநி ஸௌஶீல்யாநி ஸம்யக் ஸஹஸ்ரேஷு) ஸ்வபாவத்வத்தாலே குளிர்ந்தும், அபாரக்ருபைவ தரங்க: தேந ஸம்ப்லாவிதேந விஶயேந தஸ்- அதிகமான பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதா ரூபாநுக்ரஹமாகிற வலையாலே அபிஷிக்தாளாகப் பண்ணபபட்ட வகிலலையுடைத்தாயும, ஆவிஷ்க்ருதாத்மமஹிம நிம்நம் - ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபகுண விபூதி பரப்பால் வந்த வாழத்தையுடைத்தாயும், லக்ஷ்ம்யா - பெரியபிராட்டியாராலே, வாஸிதம் - நிரந்தரவாஸஸ்த்தாநமாகப் பண்ணப்பட்டதாயும், பெருமாள்விஷயத்தில் திருமார்பில் ஸர:பக்ஷத்தில் தாமரையில், அத ஏவ - ப்ரஸந்நம் - புருஷகார ஸந்நிதியாலே காலுஷ்ய நிவ்ருத்தியாகிற தெளிவையுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கராஜபத்மஸர: தத்- நம்பெருமாளென்று வ்யாஜமாத்ரமான பத்மஸரஸ்ஸை, விகாஹமாநா: - நன்றாக அவகாஹித்தவர்களாக, ஸ்யாம - ஆவோம். ப்ராப்த விஷயா வகாஹநமென்று தோற்றுகைக்காக பூதநிர்தேஶம்.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸிம்ஹாஸநத்தில் ஸமஸ்தமும் தமக்கு பரதந்த்ரமாம்படி பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வயம் வரத்தாலே க்ருதார்த்தங்களான யௌவந ஸௌந்தர்யாதிஶயங்களாலுண்டான கர்வந்தோத்த பிராட்டிமாரிருவரோடு மெழுந்தருளியிருந்து எஙகளுக்கு தாரகரான வழகிய மணவாளப்பெருமாளை ஆஸ்வாதிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௬௬. ஸிம்ஹாஸநே ஸஹ லக்ஷ்ம்யா விஶ்வமேகாதபத்ரயிது
மத்ய ஸந்நிஷண்ணம் | லக்ஷ்மீஸ்வயம்வரஸநாதிதயௌவநஶ்ரீஸௌ
ந்தர்யஸம்பதமநுபவிதாஸ்மி கதம் ஹீய||

(வ்-ம்.) விஶ்வம்-ஸமஸ்தத்தையும், ஏகாதபத்ரயிதும் ஸ்வதந்த்ரயா தஸ் - பாரதந்த்ரமாக்குகைக்கென்றபடி, லக்ஷ்மீஸ்வயம்வர

(௬௫) ஸௌஶீல்யமான திவ்யகுணமாகிற குளுமையோடே, எல்லையில்லாத் தம்முடைய க்ருபையாகிற அலைகளாலே ஸகலரையு முள்ளடக்கி ஸ்வாபாவிகங்களான மஹிமாதிகளை ஆழமாய்க்கொண்டு, தாமரையாளுக்கிருப்பிடமாய், அவள் ஸந்நிதியாலே, தெளிந்து அழகிய மணவாளனென்கிற இந்த தாமரைத்தடாகத்திலிழிந்து மூழ்கினவனாகிறேன்.

(௬௬) பிராட்டிமா ரிருவருடைய ஸந்நிதியாலே, எல்லாவற்றையும் தம் வசமாக்கி எங்கள் ப்ராணதாரகனாக விருக்கு மிந்ததிருவரங்கத்தமுதனை எப்பொழுது மநுபவிக்கிறேன்.

ணேஷு நாயிகாஸ்ரம் யௌவநஸ்ய ஸ்ரீஸௌந்தர்யலக்ஷ்ம்யாம்ச தா ஸார்த்தகர்வமிவ - பிராட்டியுடைய ஸ்வயம்வரத்தாலே ஸார்த்தகங்களான யௌவநஶோபை ஸௌந்தர்யாதிஶய மிதுகளாலே கர்விதன்போல, உபாப்யாம் - இருவரோடும், ஸிம்ஹாஸநே - அதிலே, நிஷண்ணம்-நிரந்தரம யெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆஸ்வாதஸாந்த்ரம்- (ரங்கராஜ இதி ஶேஷ:) தாரகாபேக்ஷிகளான வெங்களுக்கு தாரகரான வழகிய மணவாளனை, ஆஸ்வாதயே - நன்றாக வாஸ்வாதநம் பண்ணக்கடவேன். (ஆஸ்வாதயேமஹி) அஸ்மதோ த்வயோஶ்ச-என்கிற கோஶத்தாலே அஸ்மச்சப்தம் நித்யபஹுவசநம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடி பிடித்து திருமுடிபர்யந்தம் பரகாஶியா நின்றுகொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸௌஹார்த்தங்களாலே விஞ்சின திவ்யாவயவஶ்ரீயாலே நித்யஸூரி பாமர விபாகமற வெல்லாருடைய நெஞ்சிலு மாதரத்தை யுண்டாக்காநின்றுள்ள வழகிய மணவாளப்பெருமாளை யிமைக்கொட்டாமலநுஸரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௯௭. ஆபாதமாமகுடமௌலி ஸமுல்லஸந்த்யா ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸௌஹ்ருத தரங்கிதயா ஸமஸ்த்ரா | ஸர்வாங்கஸௌஷ்டவ ஜநமேதஸம்ஸ்தயா நம் ஸ்ரீரங்கராஜமநிஶேக்ஷமநுஶ்ரயாம: ||

(வ்-ம்.) பாதயோர்மூலம் தத் மௌலியோ மௌலிஸ்ச ஆசூலிய - பாதமூலமாரப்ய திருவடிபர்யந்தமாக, (மௌலிஶப்தம் - கிரீடவாசியாளு மிங்கு திருமுடியை லக்ஷிக்கிறது) ஆமஸமஸ்ர-என்கைக்கநுகுணமாக, ஸமுல்லஸந்த்ர - மிகவும் விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌஹ்ருதஜுதாஸ்ராம்-தரங்கிததயா -(ஸம்ஜ்ஞாபூர்வகவிதி - அநித்யமாகையாலே உத்தரபத வ்ருத்தி வாராமல், ஸௌஹ்ருதம்-என்றாகிறது)அந்யதா,ஸௌஹார்த்தம்-என்றாகவேண்டிவரும், அபராதீநதையும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும் அஹமஹமிகையா பரகாஶிக்கும்படி பண்ணுநின்றுள்ள, ஸம்ஸ்தாநஸம்பதயா-அவயவங்களுடைய ப்ரகாரவிஶேஷத்தாலே,ஸமுத்ஸுகஜநா வெஷாநுதஸ்ஸஹ - ஸ்பஷ்டம், ஸர்வ - ப்ராவண்யத்தை யென்றபடி, ஸந்தயாநம் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜாதம்-

(௯௭) திருவடிகள் தடங்கி திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனியின் ஸௌந்தர்யத்தாலே ஆச்ரிதருக்குவ்யாமோகாதிசயத்தை விளைவியாநிற்கிற திவ்யாங்க ஸுந்தரரான இந்தபெரியபெருமாளை இமைகொட்டாமல் ஸேவிக்கிறேனென்று கருத்து.

நவிச்ராந்தே நிர்வேஷாயஸ்மிந் கடாக்ஷிதயா - கடாக்ஷயாம - அநுஸரிக்கக்கடவோம், (ஸர்வதாவிதியாதே தாஸ நாவவௌஷ்ணீஜா தத்வஹாவவநம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், "நிவாஸவ்ருக்ஷஸாயமநாம்" என்கிறபடியே, அழகியமணவாளனையொரு பாரிஜாதவ்ருக்ஷமாகவநுபவிக்கிறார்.

௯௮. க்ஷிதிகமலநிவாஸாகல்பவல்லீஸமாஶ்லேஷஸமதிகதஶோபம் உத்பதத்யௌவநாரம்பஸஜ்ஜம்ஸ: | ஶ்ரமஶமநஹேதாரோ ரங்கராஜாபிதோ நஸ்தப்யதுவஸநஸம்ஸ்தாபம் பாரிஜாத: ||

(வ்-ம்.) க்ஷிதி: கமலநிவாஸா ச தேவ்யௌ கல்பவல்ல்யௌ தயோ: ஶ்லேஷம் ஸமாஶ்லேஷம் தேந ஸம்ஸ்பர்ஶாத் உத்பத் யௌவநாரம்ப ஸஜ்ஜம் ஸாயஸத்யஸ:-ஸ்ரீபூமிகளாகிற கல்பலதைகளுடைய வாதரத்தோடுகூடின ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பத்துதிக்கிலும் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள யௌவநாரமபத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுடைத்தான, வத்ராணஸ்ஸஞ்சித வத்ரஜ:-யௌவநாரம்பத்திலுண்டான திவ்யாவயவங்களிலுண்டான புகழை யிலைகளாக யுடைத்தான, தேஷாஞ்ஷா ஜதேவாவராஸ்த்யா நிஹாநிதேதநத்ர:-ஆஶ்ரிதராலே வரிக்கப்பட்ட வைஶ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களாகிற பலங்களாலே தாழ்ந்திருந்துள்ள, ரங்கராஜாபிதஸ்ஸ இதி - அழகிய மணவாளனென்று பேர்பெற்ற, பாரிஜாத:-அவ்ருக்ஷமானது, தே-ஸம்ஸாரதாபார்த்தனை யென்னுடைய, ஶ்ரமம்-இளைப்பை, ஶமஹரது - தீர்க்கக்கடவது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "ஜநம்வ்ருவ்ருக்ஷமிவதே" என்றும், (அடியார்க்கென்செய்வன்) என்றும்படி, பரமோதாரஸ்வபாவனுகையாலே, விரோதிநிரஸநத்துக்கு மநுபாவ்யதைக்கு முடலாகவாழ்வார்களோடு கோவிலிலே ஆஸ்தாநம்பண்ணி அஜ்ஞ ஸர்வஜ்ஞ விபாகமற வெல்லாருமனுபவிக்கும்படி ஸுலபமாய் ரஸ்யமானமுறுவலாலும், நோக்காலுமாகவார்த்தை யருளிச்செயயுமவர்போலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸாரத்தில் தண்ணியனுனவெனக்கும் நெல்லபுகலான வழகியமணவாளப் பெருமாளை பத்தக்கடவேனென்கிறார்.

(௯௮) பிராட்டிமாராகிற கற்பகக்கொடிகளோடு சேர்ந்து, அதனுலுண்டான சிறப்பை இலைகளாகக்கொண்டு, அவரவரபேக்ஷிதங்களைக் கொடுப்பதாகிற பலங்களால் தாழ்ந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜராகிற பாரிஜாத விருக்ஷமானது, ஸம்ஸாரதாபத்தால்நொந்த வென்னிளப்பை போக்கட்டுமென்று கருத்து.

௬௬. ஸம்பாஷணைரிவ ஸர்வஸம்வநநேந மந்தஸ்மிதேந மதுரேண ச வீக்ஷணேந | திவ்யாஸ்த்ரபுஷ்பிதசதுர்புஜமுதாரம் ரங்கதாமஶரணம் ஶரண்யமாஶ்ரயாணி॥

(வ்-ம்) உதாரம் - பரமோதாரராயும், திவ்யைரஸ்த்ரை: புஷ்பிதாஶ்சத்வாரோ பாஹவோ யஸ்ய தம்-திவ்யாஸ்த்ரங்களாலே பூத்த நான்கு திருக்கைகளையுடைத்தாயும், ரங்கதாமஶரணம் யஸ்ய தம் - கோயிலை நித்யாஶ்ரயமாக வுடையராயும், ஸர்வேஷாம் ஸம்வநநேந - ஸர்வஸுலபமானவென்றபடி, அன்றிக்கே—ஸர்வஸம்வநநஸ்ய - என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, ஸர்வ வஶீகரஸாதநமானவென்றுமாம், மதுரேண - ரஸ்யமாயுமிருந்துள்ள, மந்தஸ்மிதேந - மந்தஹாஸத்தாலே, வீக்ஷணேந ச _ நோக்காலும, ஸம்பாஷணைரிவ-வார்த்தை யருளிச்செய்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற, மம - எனக்கு, ஶரண்யம்-நெல்லப் புகலிடமான வழகிய மணவாளப் பெருமாளை, ஆஶ்ரயாணி - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன். (அபயமுத்ரையை, பயநிவர்தகத்வத்தாலே அஸ்த்ரமாக வநுஸந்தித்து திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்ப்புஜமென் றருளிச்செய்தார்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், அபயஹஸ்தமானது, ஸேவார்த்தம்வந்தவர்களையழைத்து, உங்களுக்குத் திருவாழிதிருச்செங்கு ஸ்ரீகதைகளைதரிக்கிற, இந்தமூன்றுதிருக்கைகள் க்ஷேமகரங்கள், இந்தவிரண்டு திருவடிகளும், நிர்ப்யங்களான உபாயோபேயங்களென்று சொல்லவத்தைப் பொன்சிறுப்பாலே வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிருப்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற நம்பெருமாள,என்னுடையபரத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவரென்கிறார்.

௭௦. அந்யே தம் ஸம்பதாதா ஸம்பந்நஹ்ருத: க்ஷேமங்கரா பாஹவ: பாதௌ தௌ சரணம் ஶரண்யம் ஹஸ்தம் ஸ்தோத்ரம் ஹே ஜநா: | த்ருஷ்டிர் ஹஸ்தம் கரோகரா தவைஷோரணவக்த்ர தயா ப்ராகாவ நிவநிவஹேதுர்யோ ரங்கஶ்ரீரங்கதாமஸஹ:॥

(வ்-ம்.) ஹே ஜநா: - வாருங்கோள் ஜநங்களே! வ: - உங்களுக்கு, அந்யே - நீங்கள் பார்த்த பிறர் கைகளைப்போலன்றிக்கே ஸுல

(௬௬) பயநிவர்தகங்களான திவ்யாயுதங்களைக் கையிற்கொண்டு கோறினவெல்லாவற்றையும் கொடுக்கவல்லராய், ஸகலராலுமநுபவிப்பதற்கு யோக்யமாயதியழகான மந்தஹாஸத்தாலும், கடாக்ஷவிசேஷத்தாலும், கிட்டினவர்களை சரணமடைவதற்கு முன்னமே வார்த்தைசொல்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்குமிவ்வழகிய மணமாளனை ஆச்ரியிக்கிறேன்.

பங்களுமாய், ப்ராப்தங்களுமாய் போக்யங்களுமாயிருப்பதுகளாய், ஸம்வஸ்ர மநாவ வஸாஷமஸ்ரநஜ தாநி ஸிஜா ஷ்திசெத-வெருமபுற த்தில் ஆலத்தி விழிக்கவேண்டியதாயிருக்க, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையு ம், ஸ்ரீகதையையும் திருவாழியாழ்வானையும் தரியாநின்றுள்ள, வா ஹவஃ - மூன்று திருக்கைகளும், க்ஷீரணி கஷவஷ்ஷீ திசெத - (பால் மருந்தாமாப்போலே) மங்களாவஹங்களுமாகிறதுகள், உஷ்ஜ-நீங்கள் பிடித்த கால்கள்போலன்றிக்கே,ஸௌலப்யாதிகுணயுக்தமான,வாஷ யொஷஜம்ஷஜ-திருவடிகளுடைய விரட்டையானது,வஃநஷயமெநஹ-பயாபஹாரியான, ஸாரண்ஜ - உபாயமாயும், ஷஷஷ - உபேயமா யுமாகிறது, உதி-இப்படி, அஷயமகரெ - அபயப்ரதமான, கரத மெ - திருக்கையானது, உளவிஷீ - அபயமுத்ராயாலே, வஷஜ ஹெண - ஸொல்லாநிற்க, தக - ஸங்க்ரஹமாகச் சொன்னத்தை, ஷெரெண - முறுவலாலே, விகஷிதவக்தெண - திருமுகமண்டல த்தாலே, வஷாகஷவஷநிவ - வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறவர்போலிருக்கி ற, ஸ்ரீரங்கஸஷவஷஷஹஃ- கோயிலுக்கு பாரவாஹியான நம்பெ ருமாள், ஊஃ-தம்மிடத்தி லுபாயத்வ விஸ்வாஸலேஸமுமிலலாத வென் னுடைய, யஷஜ- ரக்ஷணபரத்தை,நிவஷஹெஜ-நிர்வஹிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், அழகியமணவாளப் பெருமாளுடைய, திவ்யாவயவங் கள், பரிமளிதமானயௌவநத்தாலே கர்வோத்தரங்களாய்க்கொண்டு, அஹ மிஹமிகயாஎன்னைக்கொள,என்னைக்கொள்ளென்றுமேல்விழுந்துங்களையநுப விப்பிக்க,(மஹாவாதத்தில் பலோபாதாநம் பண்ணுமாப்போலே)அதுகளையெ வ்விதமாக நாமநுபவிப்போமென்கிறார்.

எக. கஂமெராஹஂவஷயஜிகாவரிதாஜஹாமெநராஜொஷ ஜாநநவயளவநஸாவமெமெஃ | ஹெவாஜிஜாதஜிவநஷதந தாயஜாநஸாவாஸதஂகயஜயிஜஹிரஂமயஷயஜ ||

(வ்-ம்.) கவமெமெநஸஹிதாநி ஸாவமெவாநி குஜொஷ ஜாநஜ தஜவயளவநஜ ஜெதந ஸாவமெவாநிமெதஃ - பரிமளி

(எ௦) வாருங்கோள் ஜநங்களே! திருவாழியாழ்வான் முதலான ஆயுதங் களையேந்திக்கொண்டிருக்கு மிக்கைக ளுங்களுக்கு ரக்ஷகங்கள், எல்லாரும்வ ந்தடையும்படியான இத்திருவடிகள் உங்களுக்கநிஷ்டதையொழித்து இஷ் டத்தைத்தரத்தக்கதென்பதை விவரிப்பவாபோலிருக்கு முறுவலையுடைய இ த்திருவரஙகததமுகனிருக்க எனக்கு பயமென்?

(எக) நிரதிஸய ஸௌந்தர்யமுடைய பெரியபெருமாளுடைய திவ்யா வயவங்களை நான் எதைக்கண்டநுபவிப்பேன்?

யாநின்றுள்ள விளமையாலே கர்வயுக்தங்களானதுகளாய், அஹம்பூர்வ ஶிகாஹம் பூர்விகிதி யஸ்ராம் க்ரியாயாம் ஸா அஹம் பூர்விகா த யா ஆவிர்தாநந்தாநாம் தாநாநி யெஷாநி - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்று அநுஷ்டிக்கப்பட்ட தநகள் தங்களுடைய தாநங்களையுடைத்தான, (அஹம்பூர்விகா -என்கிறவிடத்தில்,மயூர வ்யம்ஸகாதி ஸமாஸன் என்றறியவும்) அம்ஶைஃ - திவ்யாவயவங்க ளாலே, நவநவம் தாயமாநம் ஶாவாநாம் ஶதம் யஸ்ய தத் - புது சுபுதுசாக விருத்தியடையாநின்றுள்ள கிளைகளுடைய வநேகத்தை யுடைத்தான, (தாயக்ரஸ்ஸாநஜதியா ஶாஸாநவிதாயமாநெ ந திரூபவத்) வாரிஜாதவிவ - பாரிஜாத வ்ருக்ஷம்போலிருக்கிற, ரங்க மயாயத் - நம்பெருமாளை, கயத் - எவ்விதமாக, அயிஶேஷி - நிரந் தராநுபவம பண்ணுவோம, ஹெ - என்று விஷாதஸூசகம், (அயி ஶேஷி-என்னவேண்டியதாயிருக்க,அயிஶேஷி- என்றது, ஆகமஶாஸ்த்ர மநித்யமாகையாலே ஸியுடபாவம கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் நம்பெருமானைக்குறித்து தேவருடைய யௌவநகந்திக ளான ஸ்வபாவங்கள், எங்களுடைய மநங்களைக் குளுரப்பண்ணுகிறதுகளே ன்கிறார்.

எஉ. கூஶொகாஹ்ருஜயாஜவொரஸவஶாஜீஶாநஜீஷஃஷி தம்பூர்ஞாயாநிவவாம்ஸிவஃநிஷயாவெதஶ்ரவ்ரம்வவுஃ | வக்ஷா ஷுஹிமதாமதாநிதஜஶெ ஸ்ரீரங்கஶ்ருங்காரதெஹாவா யௌவநம் யிநஃகிஶவரம்ஸிஞ்ஜிவெதாம்ஸிநஃ ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்க ஶ்ருங்கார - கோயிலிலே ஶ்ருங்காரரஸம் வ டிவுகொண்டாபபோலிருக்கிறநம்பெருமாளே! கூஶொகாஃ - பார்வை கள், ஹ்ருஜயாஜவஃ - ஸாபிப்ராயங்கள், (ஹ்ருஜயா ஜவஸ ஹ்ருஜ யஃ ஜதந்ரோஃ) ரஷஷிதத் - மந்தஹாஸமானது, ரஸஸ்வஶஷ ஷாகல - ப்ரணயரஸாதீநமாக, (பலாத்காரத்தாலென்றபடி) ரஶா நம் வஶீகரணஸஶகம், வஷாம் ஸி - ஸ்ரீஸூக்திகள், வ்ருக்ஷாஃ ஊரயாஃ வ்ராயாநி-விஶ்ரமஹேதுக்களென்றபடி, வவுஃ-திருமே

(எஉ) கடாக்ஷத்தால் ஸகலரையும் வசப்படுத்தி, ஸொல்லால் ஸம்ஸாரிக ளுடைய தாபத்தையொழித்து, திருமேனிஸௌந்தரியத்தால் பிராட்டியின் மநதுக்கிசைந்து வீதிநான்கு முலவுவதால், ஸகலருடைய மநங்களையும் கொ ள்ளைகொள்ளுமதான இந்த பெரியபெருமாளுடைய பவங்கள் எங்கள் மந ங்களைக்குளிரச்செய்கின்றது.

ளியானது, வக்ஷோநிலயாயா: தேவ்யா: ஸ்ப்ருஹணீயம் - பிராட்டியுடைய திருவுள்ளத்துக்குத் தகுந்தவிஷயமாயிருக்கிறது, (தவ ஸ்ரீரங்கஸ்வ ரூபம் ஸ்ரீதேவ்யா: ஸ்ப்ருஹணீயம் - அப்போது அவளுடைய திருவுள்ளத்துக்கநுகுணமாக விருக்கிறதென்றபடி) "யாத்ரா-யாத்ராஸ்வரூபம் உத்ஸவா:" மதாநுமதாநிவதாநி-புறப்பாடுகளில் வீதியெழுந்தருளுகிறதும், மறுபடிகோயிலுக் கெழுந்தருளுகிறதும, வக்ஷ்யமாணவிதாநாஸஞ்சிதசேஷ்டிதம் - த்ருஷ்டிப்ரியங்களென்றபடி, கிமபரம்-வேறுசொல்லியென்? தே ஏதே - இப்படிகீழ்ச்சொல்லப்பட்டதுகள்போலிருக்கிற,யௌவநஸ்வபாவஜா:-யௌவநஸ்வபாவஜங்களான,பாவா: - ஸ்வபாவவிசேஷங்கள், (சேஷ்டைகளென்னவுமாம்) ந:-எங்களுடைய - சேதாம்ஸி - மநஸ்ஸுக்களை, ஹிநஸ்தி- குளிரப்பண்ணுகிறதுகள்.

(அ-கை) அநந்தரம், நம்பெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் முதல்திருவடிபர்யந்தமான திவ்யாவயவங்களை நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

எஙு. ஆயத்தகிரீடமலிகோஜ்ஜ்வலபுண்ட்ரமாகர்ணதீர்கநயநம் அநர்கநக்ராம்ஸகர்ணவிபூஷம் | உத்துங்கவக்ஷஸமுதாயுதபாஹுமங்க்ரிஸ்துத்யம் ஸுமத்யமவதீர்ணமிமம் பஜாம: ||

(வ்-ம்.) ஆயதகிரீடம் - உன்னதமானகிரீடத்தையுடைத்தாயும், அலிகோஜ்ஜ்வலோர்த்வபுண்ட்ரம் - திருநெத்தியில் ப்ரகாசியாநின்றுள்ள ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை யுடைத்தாயும், ஆகர்ணதீர்கநயநம் - திருக்காதுகள்பர்யந்தம் நீண்ட திருக்கண்களையுடைத்தாயும், நக்ராம்ஸகர்ணம் அநர்கவிபூஷணம் - அநர்க்களங்களாய்பாசங்கள்போலிருக்கிற திருக்காதுகளை யுடைத்தாயும், உத்துங்கவக்ஷ: - விசாலமான திருமார்பையுடைத்தாயும, உதாயுதபாஹும் - தரிக்கப்பட்ட சக்ராத்யாதங்களையுடைத்தான திருக்கைகளையுடைத்தாயும், ஸுமத்யம் - ஸ்லாக்யமான எக்கையுடைத்தாயும, அங்க்ரிஜலஜம் - தாமரைபோன்

(எங) உயர்ந்ததிருவபிஷேகத்தையும, நீண்ட திருக்கண்களையும், பாசம்போன்ற திருச்செவிகளையும், விசாலமான மார்பையும். திவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கவல்ல திண்டோள்கள் முதலானவையையுமுடைய திருவரங்கச்செல்வனை ஸேவிக்கிறோமென்று கருத்து.

ற திருவடிகளை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கபதிம் - நம்பெருமாளை, ஸஜாமஃ - ஸேவிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இப்லோகத்திலும், விலக்ஷணவயவ விசிஷ்டரான நம்பெருமாளை, கோயிலிலே அநேகவர்ஷங்களில கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கக்கடவோமெனகிறார்.

௭௪. பத்³மந்யஸ்தபதா³ப்³ஜருசிரகடீஸம்வ்யாநகௌஶேயகம் கிஞ்சித்தாண்ட³வக³ர்ப⁴ஸம்ஹநநகம் நிஸர்கோ³தா³ரஸ்மிதம் | ஸாபீட³ஸ்ப்ருக்³வக்த்ராம்பு³ஜம் நிஜபா³ஹுஜாவிஶ்ராணதி³வ்யாயுத⁴ம் ஶ்ரீரங்கே³ ஶரத³ஶ்ஶதம் தத இதஃ பஶ்யேம லக்ஷ்மீஸக²ம் ||

(வ்-ம்.) பத்³மே ந்யஸ்தம் பதா³ப்³ஜம் யஸ்ய தத் - ஆஸநபத்மத்தில் அழுத்தப்பட்ட தாமரைபோன்ற திருவடியுடைத்தாயும், ருசிரா கடீ தயா ஸம்வ்யாநம் கௌஶேயம் யஸ்ய தத் - ஶ்லாக்யமான திருவரைக்குப் பாங்கான பட்டு திருப்பரியட்டத்தையுடைத்தாயும், கிஞ்சித்தாண்ட³வஸ்ய க³ர்ப⁴ஸ்ய யஸ்ய தத் - ஸம்ஹநநம் - யஸ்ய தத் - ஈஷந்நாட்டிய வாஸிதமான திருமேனியை உடைத்தாயும், நிஸர்கோ³தா³ரம் ஸ்மிதம் யஸ்ய தத் - ஸ்வாபாவிகமான முறுவலையுடைத்தாயும், ஆபீட³ம் ஸ்ப்ருஶதீதி ஸாபீட³ஸ்ப்ருக் வக்த்ராம்பு³ஜம் யஸ்ய தத் - திருவபிஷேகத்தை ஸ்பர்சியாநின்றுள்ள தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தாயும், நிஜாப்⁴யாம் பா³ஹுஜாப்⁴யாம் விஶ்ராணாநி தி³வ்யாஸ்த்ராயுதா⁴நி யஸ்ய தத் - தம்முடையனவான திருக்கைகளிலே ஶத்ருநிரஸநத்தால் வந்த விளைப்பாறாநின்றுள்ள விலக்ஷணரான வாழ்வார்களை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, லக்ஷ்மீஸக²ம் - லக்ஷ்ம்யாஸஹாயம் - நம்பெருமாளை, ஶ்ரீரங்கே³ - கோயிலிலே, ஶரதஃ - வர்ஷங்களிலே, (ஶதஸங்க்²யோபேதாஃ) தத இதஃ - எழுந்தருளுமிடமெல்லாம், பஶ்யேம - ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை) அநந்தரம், முன்பு பெரியதிருவடியாலும், பின்பு அநந்தசாயியானதம்மாலும், பார்ஸ்வங்களில், ஸ்ரீ பூமிகளாலும், பர்யாப்திபிறவாமல் திருக்கண்களாகிற சிறுகைகளாலே பானம்பண்ணப்பட்டவ முதவெள்ளமாய் முறுவலித்த திருமுகத்தோடு மாழ்வார்களையுடைத்தான திருக்கைகளோடும் அனைவர்க்கும் தமமைப்ரகாசிப்பியாநிற்கிற நம்பெருமாளைஶரணம்புகுகுறேமெனகிறார்.

---

(௭௪) திவ்யாங்க ஸௌந்தராகாரராய் பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளை யெப்பொழுதும் ஸேவிக்கக்கடவோமென்று கருத்து .

௭௫. அக்ரே தார்க்ஷ்யேண பஶ்சாதஹிபதிஶயநேநாத்ம
நா பார்ஶ்வயோஸ்ஶ்ரீ பூமிப்யாமத்ருப்த்யா நயநாந்தவர்ஷைர்நேத்ரை
ஸ்ஸேவ்யமாநாம்ருதஸ்ருதம் | வக்த்ரேணாவிஷ்க்ருதஸ்மேரயமுத்ராஶங்கசக்ர
ஹஸ்தைஸ்ஸ்பஷ்டாம்போஜைர் விஶ்வேஷாம் திஷ்டந்தம் ஶரண்யஶரணா
ரங்கராஜம் பஜாம: ||

(வ்-ம்.) அக்ரே - முன்னே, தார்க்ஷ்யேண - பெரிய திருவடியாலே, பஶ்சாத் - பின்னே, அஹீநாம் பதி: ஶயநம் யஸ்ய தேந - அரவரசான திருவநந்தாழ்வானிடத்தில் பள்ளிகொண்ட, ஆத்மநா - தம்மாலே, பார்ஶ்வயோ: - பக்கங்களிலே, ஶ்ரீபூமிப்யாம் - பிராட்டிமாராலே, நயநாநந்தவர்ஷைர்நேத்ரை: - திருக்கண்களாகிற சிராங்காய்களாலே, த்ருப்தேரபாவேந த்ருப்த்யபாவாத் - த்ருப்தி பிறவாமையாலே, ஸேவ்யமாநாம்ருதஸ்ருதம் - நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்பட்ட அம்ருதப்ரவாஹமான, ஆவிஷ்க்ருதஸ்மிதம் யஸ்ய தேந - ப்ரகாஶித்த புன் ஶிரிப்பையுடைய, வக்த்ரேண - திருமுகத்தோடும், ஸ்பாரதி அபயமுத்ராஶங்கசக்ரைர் யேஷாம் தை: - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள அபயமுத்ரையு மாழ்வார்களையுமுடைய, ஹஸ்தாம்போஜைஸ் தை: - அதுகளோடும், விஶ்வேஷாம் - அனைவர்க்கும், திஷ்டந்தம் - தம்மை ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுள்ள, ரங்கராஜம் - நம்பெருமாளை, அஶரண்யா யே ஷாம் தே - புகலற்ற நாங்கள், ஶரணம் - உபாயமாக, பஜாம: - ஸேவிப்போம்.

(அ-கை.) இதில், த்வயத்தில் கண்டத்வயார்த்தங்களை க்ரமேணவருளிச் செய்கிறார்.

௭௬. ப்ரத்யர்த்யாஶ்ரயணீயத்வமக்ஷீணரக்ஷாதயம் ஸம்ருத்தம் ஶ்ரீதகாதேநாஶ்ரயத்வஸ்வஸ்ஸஹநம் | ஶ்ரீரங்கேஶஸ்ய ரங்கேஶ்வரஸ்ய ஹ்ருஜ்ஜீவிதம் ஶ்ரீரங்கேஶஸ்ய பாகஶோ தாஸ்யம் ப்ரஸாதம் ஸம்பத்ஸ்யாமி ||

(வ்-ம்.) ப்ரத்யர்த்தநாபாவாத் - ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய காமர்க்கு அவைத்தைக்கடிப்பித்துக்கொடுக்கையாலே ஆலம்பநமாயும், அக்ஷீண

(௭௫) ஸகல ஜநங்களுக்கும் யானே ரக்ஷகனென்கிற தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தை ஆயுதங்களைப்பிடித்தும் முறுவல்செய்தும் ப்ரகாஶிப்பியாநின்றெழுந்தருளியிருக்கு மிந்த பெரியபெருமாளை சரணமடைகிறோமென்று கருத்து.

நாம் கவு கம்-அபூர்வைஶ்வரியகாமர்க்கு, அத்தைக்கொடாநின்றும, சுஷஹஞ்ரா ஶ: கூவதீத் தெஷாம் க்ஷாதமு - நிரதிஶயபோக்ய ஞன தன்னிடத்தில் அபோக்யதாபுத்தியும அபோக்யரான தங்களிடத்தில் போக்யதாபுத்தியுமாகிற மஹாபராதத்தைப் பண்ணுகிற கேவலர்க்கு அவைத்தைப்பொறுத்து அத்தை கடிப்பித்தும், ஸஃ:- அப்பொழுது; (இதுப்ரபந்ந பரமாம்போது, ஸம்ஶ்ரித ஶப்தாந்வயீ) ஸம்ஶ்ரிதா நாம்கா ஶெ நு- ஸாதநபக்திநிஷ்டர்க்கும்ஸாதநப்ரபத்திநிஷ்டர்க்கும்உத்தேஶ்யமான பகவதநுபவாம்ருதத்தைத்தாராநின்றும், சஹிதாயதாம்ஸவம் ஷும்யஸ தம்-மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்று உண்ணும்ஶோற்றில்படியே, தாரகபோஷகபோக்யங்களாக வநுஸந்திப்பார்க்கு தாரகாதிகளாகாநின்றுள்ள ஸ்வஸ்வரூபத்தையுடைத்தாயும்; (உணீ மதளவ்ரய ஞ்ஸ்ம)யஆ- சஹியநு ஸவம்ஷும் யஸ தம்-"ஜ்ஞாநீ ஸ்வாத்மைவமே மதம்" என்கிறபடியே, தன்னையே உபாயோபேயமாகபபற்றினவனை "முத்தவும்தானுண்டான் முத்தப்பருகிறுன்" பூஶம்ஸாந்தி த்யாதிப்படியே, தாரகாதிகளாகஉடைத்தாயும், கயவா-"நதாஸெவம்" இத்யாதிப்படியே, சஹியஃம் ஸவம் ஸும்யஸ்ம் தம்-என்று ஆஶ்ரிதார்த்தமான ரூபாதிகளையுடைத்தாயும, அன்றிக்கேசஹியதாம்ஸவம்ஸும்யஸ்-"ஶ்ரீ வமெமா ஷா வஸூ ஹ்ரு மெ வஜநாஃநஃ" இத்யாதிப்படியே, ஆஶ்ரிதருக்கெல்லாமாயும், அன்றிக்கே, சஹியதாம்-நல்லஜ்ஞாநவான்களுக்கு, ஸவம்-ஜகத்தெல்லாம், ஸு ஶூாயஸ தம்-"வெமதஃாதூ ஞ்இஃம்ஸவம் - கஸூாகம்யநம் - வயஶ்ரு நஷ: வகூீவ" என்கிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன அபியத்துக்களான ஆழ்வார் ஸம்பந்திகளான வென்போல்வாருக்கு உபாயோபேயமாயும, கஶா யாஸூக்ஷஹ ஞாஜீவிதம்- கீழ்ச்சொன்ன வாகாரங்களாலே பிராட்டிமார்க்குக் கண்ணும் பிராணனும்; அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹியாய், த்வயகர்ப்ப கர்மதாரயமாய், பிராட்டிமார்களைக் கண்ணும் ப்ராணனுமுடைத்தாயும்; இத்தால் கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமென்கிறது, ஶ்ரீரங்கமெஶூரம் - ஸ

(எசு) பிராட்டிமார்களுக்கு ப்ராணநாயகராயிருக்கையாலே, ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்து, அவரவர் கருத்துக்கிஸைந்து நின்று,நிகில புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கவல்லரா யிங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபெருமாள் தந்திருவடிகளின்கீழ் என்னை நிததியகிங்கரனுக்கி அவர் கைங்கரியஸம்பத்தை வளர்க்கக்கடவரென்று கருத்து.

வரான நம்பெருமாளை, ப்ரபத்யேமஹி - ஆஸ்ரயிக்கக்கடவோம். ஸ: - அந்த நம்பெருமாள், ஸ்ரீரங்கே - பரமபதாதிகளிலன்றிக்கே கோயிலிலேயே, ஸர்வாகாரோசிதை:- "ஸர்வதா ஸர்வதேசேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸர்வதா" என்று சொல்லப்பட்ட வாகாரங்களாகிற வநுகூலங்களைப் பண்ணக்கடவர்; மயி - என்னிடத்தில், ஸந்ததம் - நிரந்தரமாயான, தாஸ்யம் - ஸ்வார்த்ததா கந்தரஹிதையான கிங்கர வ்ருத்தியையும், புஷ்ணாது - போஷிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இனி, மேல் பூர்வஶதகம் முடியுமதனையும், பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யநுபவிக்கப்போகிறவராய், முந்தமுன்னம் அவருடைய ஸௌகுமார்யாநுகுணமாக மார்தவாதி குணங்களையுடையவனாகி யவருக்கு ஊஞ்ஜல் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானை ஸேவித்து புருஷகார ஸம்ருத்தி விரஹத்தாலும் பகவத் ஸௌகுமார்யாநு ஸந்தாநத்தாலும், வந்த பயம் தீருகிறோமென்கிறார்.

௭௭. ஸ்வஸ்தநஸ்வத்ஸ்வைப்யருப்யஸ்ரயுருஷாக் ஸர்ஹதிரூபஸ்தஸ்ய ...

(வ்-ம்.) ...-தமமுடைய படமாகிற மேல விரிப்புடவையில் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள மணிகளுடைய வரிசையையுடைத்தாயும், நலலபூமாலையுடையதுபோலிருக்கிற வெளுமையென்ன, மார்தவமென்ன, விலக்ஷண வாஸனையென்ன விதுகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற போகத்தில் ஸுகமாகஶயித்து கொள்ளுமபடி பண்ணப்பட்டகோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கும பெரியபெருமாளை யுடைத்தாயும், (ஹரேர்...) ... - பகவத் ஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்

(௭௭) தன் படங்களாகிற மேல்விரிப்புடும், அங்கு விளங்குகிற மாணிக்க வரிசைகளாகிற பூமாலையோடும், வெளுப்பாயும் ம்ருதுவாயும் பரிமளமாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தில் திருவரங்கத்தமுதனைக் கண்வளரும்படி செய்து, அதனாலுண்டான ஆநந்தாதிஶயத்தால் உச்வாஸ நிஶ்வாஸங்களை மெள்ளமெள்ள வீசி ஆடும்படி செய்து ஊஞ்ஜலாயிருக்கும் திருவநந்தாழ்வானைக்கண்டு மகிழ்கிறோமென்று கருத்து.

தினுடைய வதிசயத்தாலே மாதகதிகளான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக ளாலே மேலேயசையாநின்று மிருக்கிற, ஶேஷநாம வதிரோவஜோ ஷிகாரவேஷஜேஷ - திருவநந்தாழ்வானுகிற ஊஞ்ஜல்படுக்கையை வுரணதா: - இப்படி பகவத்கிஞ்சித்காரத்துக்குத் தோற்று வணங்கி னோமாய், ஶ்ருணுஷி: - தேறுகிறோம.

(அ-கை.) இதில், ஆலிலை முதல் ஆழ்வார்திருமேனிபர்யந்தமான விடங்க ளில்போலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துகொண்டு ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதியை ப் போக்கி, இஷ்டங்களையும் கடிப்பியாநின்றுள்ள பரமபுருஷனை யுபாஸிக்க க்கடவேனென்கிறார்.

எஅ. வடஜடேவகீஜாறவெஉஶிரஃகவோஷுநஸௌகொஉவர ஷுவஷிரமஹிஹெஹஶயிதஃ | வரஉவஉரதீவதுஹஜவொவந ஸஹநநுவாஷவாஸிஷீயவரஃவுரணதாதிஹர॥

(வ்-ம்.) வடஸு்ஜடேவகு்ராஜாற: வெஉாநாமஶிராஸிக வோயாஷுநள ஸொகொவஸு்வாக் வஷுஶௌதஷாம ஸஉஹார ஸுஷிநு- (ஆலமாமரத்தினிலைமேல்) என்றும், (தேவகிதன்வயிற்றில்) என்றும், (உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள், வேதாந்த விழுப்பொருள்) என் றும், (மலராள்தனத்துள்ளான்) என்றும், (என்னருகிலிலானே) என் றும்,சொல்லுகிறபடியே, ஆலிலைமுதல்ஆழ்வார்திருமேனியளவிலும், கயவா,வாக்பர்யந்தம் த்வந்த்வமாய் யிதுகளுடைய,வஷிவவ: யஸ்ு - என்று, பஹுவ்ரீஹியாய், அதுகளுடைய ஆகாரம்போலி ருக்கிற வாகாரத்தையுடைய வென்றுமாம்; ஸஹஹெ - கோயிலி லே, ஶயிதஃ - சாய்ந்துகொண்டிராநின்றும்,வுரணதாநா உதிஹ ஹரதீதிஃ - வணங்கினவாகளுடைய வார்த்தியைத் தீராநின் றும், வரஉஉதீதிஃ - அபீஷ்டங்களைக் கொடாநின்றும், ஹஜா ஶௌவநவ ஸஹநநு தாநி உஉரணிஜீவநணிவ தா நியஸுதஃ - ஆஶ்ரிதகார்யஞ் செய்கையால் பரந்ததுகளாயும் நீண் டுகளாயுமிருக்கிற திருக்கைகள் திருக்கண்கள் திருமேனியிதுகளையு டைய, வரஃ- மேலில்லையென்னுமபடியான, வஷஃ -பஹு

(எஅ) ஆலிலையிலும், தேவகியின் வயிற்றிலும், உபநிஷத்துக்களிலும், திருவாய்மொழிப்பாடலிலும் வஸித்தாப்போலே, ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த் தம், இத்திருவரங்கத்தில் வாஸம்செய்யு மிந்த பெரியபெருமாளை தியானிக் கிறேனென்று கருத்து.

ப்ரகாநத்தால் புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, உபாஸி ஷீய - ஸந்நிதியிலிருந்து பரிசர்யை பண்ணக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் திருப்பாற்கடலையும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் மறந்து கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே, பிராட்டிக்கு மாற்றுக்கட்டாக நித்ராநுபவம் பண்ணாநின்றுள்ள பெரியபெருமாள் எங்களைத் திருவுள்ளத்திலே பண்ணக்கடவரென்கிறார்.

௭௧. உததிபரமவ்யோம்நோர்விஸ்ம்ருத்ய ஸபத்நாயமாநாமபி யயௌ நித்ராம் ஸ்ரீரங்கநாமநி தாமநி। பணிபதிப்ருஶஶ்வாஸோச்ச்வாஸ ஸநிஶ்வஸிதக்ரமஸ்கலிதநயநம் தத்வந்நீத ந: பரம: புமாந்॥

(வ்-ம்.) உததிபரமவ்யோம்நோ: - பிராட்டிக்கு உத்பத்தி ஸ்த்தானமான திருப்பாற்கடலையும் தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தானமான பரமாகாஶத்தையும், (கர்மணி ஷஷ்டீ) விஸ்ம்ருத்ய - நன்றாகமறந்து, ஸபத்நாயமாநாமபி யயௌ - பிராட்டிக்கு மாற்றான, (அதாவது:—ஒருக்கால் பிராட்டி அநுபவமும், ஒருக்கால் நித்ராநுபவமுமென்றபடி) நித்ராம் - யோகநித்ரையை, ஸ்ரீரங்கநாமநி-ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமமுடைய, தாமநி-ஸ்தாநத்தில், பணீநாம் பதிப்ருஶ ஶ்வஸோச்ச்வாஸ ப்ரவிஶ்வஸிதயோ: க்ரமேண ஸ்கலிதம் நயநம் யஸ்மிந் கர்மணி ததா - ஸர்பராஜனை திருவநந்தாழ்வானுடைய வதிகங்களான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக்களுடைய க்ரமத்தாலே சலியாநின்றுள்ள திருக்கண்களையுடைத்தாயிருக்கும்படி, ததந் - பண்ணாநின்றுள்ள, பரம: புமாந் - பரமபுருஷன், ந:-எங்களை, த்யாயது - எண்ணக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், தம்முடைய திருமேனிகாந்தியாலே, கறுத்த கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஆதிஶேஷன்மேலே தாமரைபோலிருக்கிற திருவடி, திருக்கை, திருக்கண்களையுடைத்தாய் கண்வளரும்போது, மேகம் பருகின ஸமுத்ரம் போலவும், அதில் ஸுப்ரதிஷ்டிதமான மலைபோலவும், அதில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிற யானைபோலவுமிருக்கிற புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, வாயார வாழ்த்தி வணங்கக்கடவோமென்கிறார்.

---

(௭௧) தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தாநமான பரமபதத்தையு மநாதரித்து, திருவரங்கமே பரமபோக்யமென்றுகந்து பெரியபிராட்டியாரோடிங்கேகண்வளர்ந்தருளும் பெரியபெருமாள், அரவணையில் துயில்கையிலுண்டான பரவசத்தாலே மூடியுந்திறந்தும்போடுகிற திருக்கண்களாலே எங்களை யாதரித்து திருவுள்ளத்தில் பதித்தநுக்கிரஹிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

அ௦. [illegible]

(வ்-ம்) [illegible] - கறுத்த, [illegible] - ஸ்தாநத்தில், [illegible] - ஶ்யாமளராய், [illegible] - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, [illegible] - திருவடி திருக்கை திருக்கண்களையுடைத்தாய், [illegible] - படுத்துக்கொள்ளாநின்றுகொண்டு, [illegible] - மேகத்தால், [illegible] - நிஶ்ஶேஷமாகப் பாநம்பண்ணப்பட்ட, [illegible] - ஸமுத்ரம்போலவும், [illegible] - ஸமுத்திரத்தில், [illegible] - வைக்கப்பட்ட, [illegible] - மலைபோலவும், [illegible] - மலையினுடைய கொடிகளாலே மறைக்கப்பட்ட மத்தியத்தில, ([illegible]) [illegible] - படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, [illegible] - யானைபோலவுமிருக்கிற ([illegible]) [illegible] - நிருபாதிகபும்ஸ்த்வமுடைய பெரியபெருமாளை, ([illegible]) [illegible]-ஸேவிக்கக்கடவேன்.

(ஸமுத்திரத்துக்குக் கறுப்பு கவி ஸமயஸித்தமாகையாலும், முக்தாஶுக்த்யாதிகளும் ப்ரவாளங்களு முண்டாகையாலும், மலைக்கு அருவிகளும் நல்ல செங்கல்களு முண்டாகையாலும், யானைக்கு மேல்விரிப்புடைவை ஸிந்தூராதிகளுண்டாகையாலும், ஸாத்ருஶ்யமும், மலைக்கு ஸ்த்தைர்யமும் யானைக்கு சைதந்யமுமுண்டாகையாலே உத்தரோத்தர த்ருஷ்டாந்தாதிக்யமும் கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தம்முடைய சிவந்த திருவதரமென்ன, திருவடிகளென்ன, திருக்கைகளென்ன, இதுகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், திருக்காவேரி யலைகளாகிற கைகளாலே உபலாளிக்கப்பட்டு விஸ்மயநீயமான ஸமுத்ரக்கன்றுபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளிவ்விபூதியிலெங்களுக்கு ஸ்வாநுபவ கைங்கரியங்களால் வந்த ஆநந்தத்தைத் தரக்கடவரென்கிறார்.

அக. [illegible]

(அ௦) கடலைமுழுதும்பருகியமேகத்தின்கர்ப்பத்தில் விளங்கும் அந்தகடல்போலும், அதில் படுத்திருக்கும் யானைபோலும், அதின் மத்தியில் நிலைபெற்றிருக்கும் மலைபோலவும், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கக்கடவேனென்றுகருத்து.

(வ-ம.) கம்பீரஸ்ய வபுஷ வாணீவநீக்ஷிதம் ஸரோஹார: ஸு தாஞ்ஜம் - கம்பீரவபுஷாணெவ விஸ்மயநீயஸ்ய - நன்றாகச்சிவந்த திருவதரம் திருவடிகள் திருக்கைகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், காவேர்யுத்ஸங்கலஹரீ ஹஸ்தைஃ பரிசர்யமாணஸ்ய நஃ திருக்காவேரியுடைய அலைகளாகிற கைகளாலே பரிசரிக்கப்பட்ட, கம்பீரஸ்ய ஆஶ்சர்யஸ்ய - ஆழ்ந்து விஸ்மயநீயமான, க்ஷீரார்ணவஸ்ய- ஸமுத்திரத்தினுடைய, தண்டக இவ - சனறுபோலிருக்கிற, (ஸமுத்ரஜாதஸ்ய தண்டக இதரே:) ஸ்ரீரங்கஶாயீ - பெரியபெருமாள், இஹ-இவவிடத்தில, நஃ - எங்களுக்கு, ஸௌபாக்யத்தை, நிர்விஶீதாம் - உண்டாகக்கடவர். (ஶுக்திஸம்பந்நஃபோலே, ஔஷதிகா என்கிறவிடத்தில ஹ்ரஸ்வம்)

(அ-கை.) இதில், பெரியபிராட்டியாராகிற மினனலும், திருவாபரண காந்திகளாகிற விந்தர தநுஸ்ஸும, கிருபையாகிற ஜலமும சேர்ந்து கோயிலாகிற மலையில படிநததொரு பெரியபெருமாளாகிற குளிர்நத காளமேகம, யாசநாரூப பரபத்தியின்றிக்கே யிருக்கிற வீநத வென்னையும, ரக்ஷித்து நனை ககக்கடவதென்கிறார்

அஉ ஷிதௌஜஜநிதிர்யயா தடிதந்விதாநு ஹம்ஷாணீந்த்ர திமிர்ந்த்ரயஹ்நா நஃ । ஶ்ரீரங்கஶாயிநி தயாரஸநிர்ப்ரவா தத்ர ளஶயாஜஸ்ரியஸீதமகாஷதேவஃ ॥

(வ-ம.) இந்திரயா-பிராட்டியாலே, தடித்வத்யா ஸ்ரீதடித்வாநு- மின்னலையுடைத்தாயும, ஹம்ஷாணாநாஜனயஸ்வேஷாந்த்ரபயஃ ஸ்தாஹி: - திருவாபரணததிலிருககிற நவரதநங்களுடைய காநதிகளாலே. இந்த்ரயநுஃ-இநதிரதநுஸஸை, தயாநஃ-தரியாநினறுள்ள, தயைவரஸஸ்வேந நிஹர்பர க்வாக-கருபையாகிற ஜலபூர்ததியாலே, ஸ்ரீரங்கயாத்ரி - கோயிலாகிற, ஶந்த்ர ள-மலையில, ஶயாஜஃ- படுத

(அக) கமபீரமாயும, வியப்படையுமபடியான தோறறததுடன் பால ஸமுத்திரமபோல விளஙகுகிற இநத பெரியபெருமாள தமமை யநுபவிப்பதாலுணடான ஸுகததை வெபபொழுது மிஙகு நமக்கு கொடுககடடும.

(அஉ) காடு நாடோடு வாகியற வெஙகும வரிஷிககிற மேகமபோனற விநத பெரியபெருமாள, கிருபையையே ரஸமாயுடையவராகையாலே, அதை யடைவதறகொனறும செயயாத வெனனையும குளிரககடாக்ஷிததனுககிரஹிககடடுமெனறு கருதது.

துக்கொண்ட, காஊஜேவஃ-குளிர்ந்து கறுத்தமேகமானது, ஜஂஜந ஜு-பிறப்புமாத்ரமேயாய் சைதந்யகார்யமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற வென்னையும, ஷிஞெுக-(ப்ரார்த்தநாநிரபேக்ஷமாக) நனைக்கக்கடவது, (இவ்வார்த்தம் மேகஸாத்ருஶ்யத்தாலே லபிக்கிறது)

(அ-கை.) இதில், திருவபிஷேகம் முதல், திருவடியளவும் வர தேஜோவிச்சித்தியாலே, மநோஹரங்களான அவயவங்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஸாய்ந்திருக்குள்ள பெரியபெருமாளைக் கண்டவர்கள் நெஞ்ஜில் தானே மேல் விழாநின்றுள்ள வம்ருதப்ரவாஹத்தைப்போலே கண்களாலே பாநம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

அரு. குரீஊஷிர நூகெரா நூ-நராவவஜூூ்ராஂயாகை ஜொ நூ ஜெஊஹாரஜெநாஹராஂமு । ஶ்ரீரஂமஶெஷஶய நஂ நயநெஃவிவாஃவஶ நூநஃவஞவணஜொவஜிவாஜீ தவஷ ॥

(வ்-ம்.) கிரெஃ ர நூ கெர ஷஷாக - கு தஷூக - திருவபிஷேகத்திலிருக்கிற ரத்நமயமும் மகராகாரமுமான திருவாபரணம் முதல், வ நஃ - திரும்பவும், குவவஜூூ்ரா - திருவடிகளளவும், யாஜூாஂ கு ஜெண உஜ ஜதி உஜாராணி ஜெநாஹராண்ராஂமா நி யஷ தூ - தேஜஸ்ஸுக்களுடைய ஆநுபூர்வியாலே உயர்ந்ததுகளாயும அபரிச்சிநநங்கங்களாயும் ரம்யங்களாயுமிருக்கிற வவயங்களையுடைத்தான, ஶ்ரீரஂமெ ஶெஷஶய நஂ யஷ தூ - கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்த்தியையுடைத்தான பெரியபெருமானை, வஶ தா ஜநஷி வஞவணஂ - கண்டவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் விழாநின்றுள்ள, கஜீ தவஷ - அமருதத்தினுடைய, ஓவஜிவ - ப்ரவாஹத்தைப்போலே, நயநெஃ - கண்களாலே, ஷிவாஃ-பாநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடிகள், திருக்கைகள், திருமுகமண்டலம் தாமரைப்பூக்களாய் திருமேனிகாந்தி பச்சிலைமரப்பூவாய், திருவதரம் பநதுஜீவபுஷ்பமாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியார், பெரியபெருமானை யொரு நந்தவநமாக அநுபவிப்பளென்கிறார்.

(அரு) இவ்வளவென்றறிய வரிதான மஹிமையுடையவனாகிலும், கண்டபோதே ரஸித்து யெளிதாக வநுபவிக்கும்படியான விந்த பெரியபெருமானுடைய திருவடிமுதல் திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனி ஸௌந்தரியத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறேனென்று கருத்து.

அச. ஸரவிந்திதஸம்ஸ்த்ரீவாணீவக்த்ரே ஸ்திதா காந்த்யா ஸஞ்ஜாதகாவிந்து ஸோஸ்ரா | அதரேண ஸம்ஜாதபந்துஜீவா ஸ்ரீர் நியதம் ரங்கநாதம் நந்தயதே ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீ:-பெரியபிராட்டியார், ஸம்ஸ்த்ரீவ வாணீவ வக்த்ரே ஸ்திதா - ஸதீ - (ப்ராண்யங்கமாகிலும், "ஸ்தநவாஹாஸ்த்ருஷ்டிஹி:" என்கிறவிடத்தில்போலே, உதரோதரத்வம்) ஸம் ஜாதா ந்யரவிந்தாநி யஸ்யா: ஸா - ஸஞ்ஜாதம்ஸோ காந்த்யா - ஸ்லாக்யையான திருமேனிகாந்தியாலே, ஸஞ்ஜாதகாவிந்து ஸோஸ்ரா - பச்சிலைமரப்பூவையுடைத்தாயும், அதரேண - திருவதரத்தாலே, ஸம்ஜாதம் பந்துஜீவம் யஸ்யா: ஸா - பந்துஜீவமென்கிற புஷ்பத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கநாதம் - பெரியபெருமாளை, நந்தயதே - லீலோத்யானமாக வநுபவிப்பர்; நியதம்-நிஸ்சயம். மூன்றிடத்திலும் தத்ஸ்யஸம் ஜாத மிதி தாரகாதித்வாதிதச்.)

(அ-கை) அநந்தரம், பரஸ்பரஶோபாவஹங்களாய், அதை ஏவ அஸத்ருஶங்களான வைஜயந்தீ பீதாம்பரம் ஆபரணஙகள் ஶாத்துப்படி இதுகள்சேதந ஸ்வரூபங்களாகையாலே, திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலே, புளகிதஙகளாய்க்கொண்டுபோல, பெரியபெருமாளுடைய காந்தியை, அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகளென்கிறார்.

அரு. அந்யோந்யரஞ்ஜகமஹாநவமாநரோசிர்திவ்யஸ்ர கம்பரவிபூஷணமால்யஹாரா:| ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டசேதநமுகாதவபுஸ்தவைஷ நயகாந்திமேதகாந்திமதிகாம் வ்யூஹயந்தி ||

(வ்-ம்.) அந்யோந்யம் ரஞ்ஜகா ரக் யேஷாந்தே - ஒன்றுக்கொன்று ஶோபாவஹமான காந்தியையுடைத்தானதுகளாயும், ந வித்யதே உபமாநம் யேஷாந்தாநி ரோசீம்ஷி யேஷாந்தே-ஒப்பில்லாத காந்திகளையுடைத்தான, திவ்யா ஸ்ரக்ஸ்ராம் பரஞ்சவிபூஷ

(அச) இந்த பெரியபெருமாளாகிற லீலோத்யாந வநத்தில், பெரியபிராட்டியார் அத்யாநந்தத்தோடு விஹரிப்பர் நிச்சயம்.

(அரு) வைஜயந்திமுதலானதிருவாபரணங்களும், திருமாலையும்திருப்பரியட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்றுசோபையில் விஞ்சினதுகளாய், கோயிலுக்கு ப்ரகாசகனானபெரியபெருமாளுடையதிருமேனிபட்டதனால் அதிகமாகவிளங்கி, சைதந்ய முடையதுகளாகையாலே, அவனுடைய சோபையை, விவரியாநின்றுகொண்டு அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகள்.

ரணாநிவாம் மராமஹ்ரூதெ - வைஜயந்த்யாதிகள், ஷித்ராவோ ஷிநுயாஷெஷாம்ஹாவஷி நுயக்வஜ்ஜாக-சேதந ஸ்வரூபமாகையாலே, ஸம் ஹுஹுத உவ-திருமேனியோட்டைப் புணரயற கலக்கையாலேபோல், வஹூகிதாஃ-ஸஞ்ஜாதமான மயிர்க்கூச்சுகளையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு (அதிக ஶோபையை யுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டென்றபடி) ரங்மெஹெநூ: காந்தி ஷாஜ் - பெரியபெருமாளுடைய சோபையை, கயிகாஜ் - விஞ்ஜிநதாக, உவஜூஹயதி - விவரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, திவ்யாபரண காந்தியோடுகூடியாதல் "கநககௌர தகாஂஜநஜ வாணாஂமெ நவதாஷி தவாரஹைெ நாமஜ | ஜயதிகிவிர வஜ" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வதயேவவாதல், உருக்கின பொன்மலையோடு கூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலைபோலே, நந்தா ஸங்கிஷிதனை விந்த ஜநத்தை மேல்விழுந்து ஸ்நாநம்பண்ணி வைக்கிறது, அழுக்கையும் போக்குகிறதென்கிறார்.

* அரு. ஊதகநகஜமிஷிவஷிஷிஊஷ ஊயிவஜவமிதஷுஹஷிவ ஊஹஹிகயா | ஷவயதிஜநமிஷவஹாரதிதஹணிஶயரதகஷணிகிரணமணஃ ||

(வ்-ம்.) ஹணி நி ெஶத உதி ஹணி ஶய ஷ ஷவ ஜாதகணிஷவஷ கிரணாநாஂ மணஃ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்த பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, ஊதஃ கநகஜஃ மிஷிஃ ெதந வஷிஷிஷ்த ஊஷெயஃ வஜவமிதாஷிஜ ஹஷீஷி தஜஷ ஜ -உரிக்கின ஸ்வர்ணபர்வதத்தோடுகூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலையாநின்ற வலைகளோடொத்து, ஊஜ - அபிமுகமான, ஜநஜ - உத்பத்திமாத்ரமாய் வேறு குணாதாநமில்லாத வென்னை, கஹம் வவஜ ஹஂ வவஜ இதி யஷ ராஂ கியாயாஂ தயா - நான் முன்னே நான் முன்னேயெனறுமபடி, ஷவயதி -ஸ்நாநம் பண்ணிவிக்கிறது, தஃ - அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, கவஹாரதி- நிவ்ருத்திப்பிக்கிறது.

* (அரு) (பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி, கேவலஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே, பொனமலையையும் வுரிக்கி அநத தரவத்தோடுகூடின ஸமுத்ரம்போலே பளபளத்து, கிட்டினவர்களைக் குளிரவும் பண்ணி, அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையும் போக்குகிறதெனறு கருத்து.)

(அ-கை.) மேல் பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌரப்யம், திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சுக்காற்றினுடைய பரிமளத்தாலே, அதிஶயித்து, நித்ய ஸித்த பரமேஶ்வரத்வத்துக்கு ஸூசகமாய், ஸகல திக் வ்யாப்தமாய்க்கொண்டு ஸேவிக்கவந்தவர்களுடைய ஹ்ருதயங்களை ஆநந்தாதிஶயத்தில் முழுகும்படி பண்ணுகிறதென்கிறார்.

அஎ. ஶ்வாஸாநிலஸுரபிதஸௌரபஶாலி பூஷணபத்ரநிஷ்டைஶ்வர்யஸூசகம் ஸௌரபம் வ்யாப்தாஶாவகாஶம் ரங்கேந்த்ரஸ்ய ஸம்ப்லாவயதி ஸேவகமநாம்ஸி॥

(வ்-ம்.) ஶ்வாஸாநில ... ஸௌரபஶாலி - திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சு பரிமளத்தாலே அபிவ்ருத்தியுண்டாக்கப்பட்ட ஸம்பத்தையுடைத்தாயும், நித்ய ... ஐஶ்வர்ய ... (ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸூசகமாயென்றபடி) வ்யாப்த ... - வ்யாபரிக்கப்பட்ட திகந்தங்களையுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கேந்த்ரஸ்ய ஸௌரபம் - பெரியபெருமாளுடைய திவ்யபரிமளமானது, ஸேவகமநாம்ஸி - ஸேவார்த்தம் வந்தவர்களுடைய மநஸ்ஸுக்களை, ஆநந்த ... - ஆநந்தாதிஶயத்தில், நிமஜ்ஜயதி - நன்றாக முழ்கும்படி பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளுடைய, திருமேனி மார்தவம், கண்ணாலே உறுத்தி ஸேவிக்கவும்போறாதே "த்ருஷ்டிஸஹம் வ ஜாநாமி" என்று புஷ்பஹாஸரென்று திருநாமத்தையுண்டாக்கி, நின்றுகொண்டு எனக்கு வாக்காலும் மநஸ்ஸாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதென்கிறார்.

அஅ. ரங்கபதேர் மார்தவமுத கோ வா விஷயீகரோது | த்ருஷ்டிஸஹம் யந்நாஸீத் ஸுகுமாரம் புஷ்பஹாஸம்॥

(வ்-ம.) ஸ்ரீரங்கபதே: - ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய, ஸுகுமாரஸ்ய மார்தவஸ்ய - மார்த்தவமானது, த்ருஷ்டி ... - கண்ணினுடைய வாலேபநத்தையும், (த்ரு

(அஎ) இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனிகாந்தியின் ஸமூகமானது, என் பாவத்தை விலக்குகிறதென்று கருத்து.

(அஅ) ஸேவிக்கும்போதே கண்களின் தேஜஸ்ஸுபட்டு வாடிவிடும்படியான அவ்வளவு மிருதுவான இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியை யானெப்படி வாணிப்பேன்.

டதாஸம்பந்தத்தையு மென்றபடி) ஸஹஸா க்ருதாநி - ஸாஹஸாநி தேஷா மேவஷு - அநாலோசித வ்யாபாரங்களுடைய பங்க்திகளிலே, வெவயடீாநு - எழுதும்படி பண்ணுகின்றும், (சக்ஷுரிந்த்ரியம் தேஜஸ்ஸாகையாலே என்று கருத்து.) ஆகையிறே, "வெடீஹுஶாவொகவெநாமஹ்நாநி:" என்றருளிச்செய்தது, (வஷஹாஸஜந்நாமெ) "குயாரநிவெொயாதாவஷஹாஸ: வஜாமா:" என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில், வஷஸு ஹாஸஜவஹாஸொ யஸு-ஸத்யோவிகஸித புஷ்பம்போலிருக்கிறவனென்றர்த்த போதகமான புஷ்பஹாஸனென்கிற திருநாமத்தை, ஊஹாநு - அந்த திருநாமம், மார்தவநிமித்தமாகையாலே; அத்தை யுண்டாக்காநின்றுகொண்டு, அங்வர்த்தமாக்காநின்றுகொண்டென்றபடி, நு: - (விஷயாந்தரத்தில்போலே பரிச்சேதிக்க விழிந்த) வெங்களுக்கு, சுதிக்ராஜம் வாஜநவெ -வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும், பரிச்சேதிக்க வரிதாயிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய வயவவஶோபையாகிறஸௌந்தர்யம், ஓரொன்றே யபரிச்சிந்நமாகையாலே, ஓரொன்றிலநுபவிக்கவிழிந்தநான், அதில் மக்நமாய் யெல்லாத்தையுமநுபவிக்க வாசையுடைய ஞன் மற்றயெல்லாத்தையும் எங்களேயனுபவிக்கும்படி யென்று ஸமுதாயசோபையாகிற லாவண்யத்தில், கண்வைய்யாத தன்திருக்கண்மலா சங்கிக்க, அவயவ ஸௌகட்யஸம்பாதகமான லாவண்யம், உன்னை ஸர்வாவயவங்களையும் அநுபவிப்பிக்குமாகையாலே, நீ வ்யர்த்தமேயிருந்து சங்கிக்கவேண்டாவென்கிறார்.

அக. வஎவெகைகவூிநுவாமெவயவெநஜஸௌஷயநுமெஹுஸவநு ஊக்ஷெயமிமிமாமாமாமெஷவக்ஷு:| கூாஸௌஜாதாவுதிகாகாராசமாஜாமகாநாதூாவணு வெரிணமியிதாவிமுவாரீணவாதிநு||

(வ்-ம்.) மெஷ-லாவண்யமென்றொன்றுண்டென்றறியாத, வக்ஷு: - கண்ணே! வஎக மெக மெவெகைகநு தஷிநு-ஓரொன்றுன, கவயவெவாநு-அதிலேயே, சுநஜஸௌஷயநு-தநு மெஹுநு-அபரிச்சிந்நமான ஸௌந்தர்யத்தில் மூழ்கினதாய்க்கொண்டு, ஸவநு-மற்றெல்லாவயவஸௌந்தர்யத்தையும், கயநு-எங்ஙனே? ஊக்ஷெ-அநுபவிக்கப்போகிறேன், ஜதி - என்று, (ஊக்ஷெ - என்கிற ஆத்மநேபதம்) கர்ம

(அக) பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயங்களிலோரோரொன்றிலேயே முழுகிக்கிடக்கும் தம்முடைய கண்களை திருமேனிமுழுமையும் ஸேவிக்கும்படி செய்கிறாரென்று கருத்து.

வ்யதிஹாரோயாகிறது, கஊூகத்ருகமான ஸர்வதர்மநத்தை ஊூகத்ரு கமாக வ்யபதேசிக்கையாலே, அந்யயோக க்ரியாகரணரூப வ்யதிகார மிங்குண்டென்று கண்டுகொள்வது ஊயா-வ்யர்த்தமாக, ஊயொ: - ஸங்கியாதே கொள்! (யக:-என்றத்தியாஹாரம், யாதொருகாரணத் தால்) ஙஂமராஜஸூாஂமகாநி தெஷாஂ-பெரியபெருமாளுடைய தி வ்யாவயவங்களுக்கு, ஸாஹு ாத- ஊூாவ ஸௌஊூாதூஂ தவஸூவடி திகாஙஂ கரொாதீதிதக-ஒன்றுக்கொன்று நல்ல ப்ராதாவாயிருக்கை யுடைய ஸௌகட்யத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணுகின்றுள்ள, தக_ஸர்வவிலக்ஷணமான, ஊாவணூஂ-ஸமுதாய ஶோபையானது, அன்றிக்கே, (தவஸூ) - லாவண்யமென்றாய் பெரியபெருநடைய லா வண்யமென்றபடியாகவுமாம்) கூாஂ-(ஸர்வத்தையு மநுபூஷிக்கிற) உன்னை, விஶஷிநாரீணா வூதியஊூ தக - ஸர்வாவயவத்திலு மக்கரைபட்ட வநுபவத்தையுடைத்தானதாக, வமிணஊயிதா-பண் ணப்போகிறது, ஊடீ.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய யௌவநாவஸ்த்தையானது திருமேனியாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்துக்கு, முதல் பூவடிக்கும் காலமாயும், ஸ்ரீபூமி களாகிற பெண்வண்டுகளுக்கு ஸகலேந்த்ரியங்களினுடைய சித்தவிப்ரமத் துக்குத்தேனும்: அவயவ சோபையினுடைய வரிசையாகிற மாலைக்கு விகாஸ ஹேதுவாயும், ஸ்ரீபூமிகள் விஷயதில் ரஸஜ்ஞாநமாகிற மதுபாநத்துக்கு ப்ரஸ்ருதிரூபமான, சிருங்காயாயுமிருந்துகொண்டு, பெரியபெருமாளுக்கு ஸௌபாக்யத்தை பிரகாசிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கூ0. வவூஜூூாஙஸூவூயஊகூஸூஜொஊாவஸஊயகூ ஊாஊகூீஹூஂமெூாஸகஊகஙணாநாஊநஊயூ| விகாஸஸௌஜயூ ஹூஜிஙஸிக்தாஸீயூவூஊகொயூவகுஂஙஂமெஜொஸூஙஸ ய திநி தூஂஸூஸமதாஂ॥

(வ்-ம்.) வவூஜொவஊூாஙஸஸூ - திருமேனியாகிற கல்ப வ்ருக்ஷத்துக்கு, வூயஊ: கூஸூஊாநாஊூாவஸ ஹூஸூ ஸஊய:-ப்ரா தமிகமான புஷ்போத்திகாலமாயும், க்ஷஊாவ ஊகூீஶ தெ ஊவஹூஂ ஹூளதயொ: - பூமிப்பிராட்டி பெரியபிராட்டி யிவர்களாகிற பெண் வண்டுகளுக்கு, ஸகஊாநாஂ கஙணாநா ஊூநாஊாநஸூஊயூ-ஸர் வேந்த்ரியங்களுடைய மதத்துக்குத் தேனும், ஸௌஜயஊாணொூவ ஹூகூதஸூாஂ - ஸுகடிதங்களான அவயவஶோபைகளாகிற மாலை

(கூ0) பெரியபெருமாளுடைய டௌவநமானது, எல்லாவற்றையும் விள க்கும்படி செய்கிறதென்று கருத்து.

யில், விகாஸ: - மலர்த்தியாயும், (தத்தேதுவாயுமென்றபடி) ரஸிகைவஶீய மதுவ்ரதாஸக: - பிராட்டிமார்விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞனாகிற தேனுக்கு சிறுங்காயாயுமிருக்கிற, ரங்கநேது: - யௌவநஶ்ரீ - பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, ஸுஹஸஸ்ரீஹாவஸ்ரீ - நல்ல ஸ்ரீயையுடைத்தாகையை "ஹகஸ்ரீகாமிநீஹாரோத்ரு)த்ரிம:" நித்யம் - எப்போதும், ஸுரபயதி - பரிமளிப்பிக்கிறது, (ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்றபடி.) இவ்விடத்தில் அவயவஸ்பூர்த்தி ஹேதுதயா புஷ்போத்திகாலமாகவும், அவயவ ஸௌந்தர்ய ஸ்பூர்த்தி ஹேதுதயா, அந்த புஷ்பவிகஸமாகவும், பிராட்டிமாருக்கு அநுபாவ்யதையாலே, அந்த விகஸித புஷ்பவருத்தியான தேனாகவும், ரஸஜ்ஞாந ஹேதுதயா அந்த மதுபானபாத்ரமாகவும், யௌவநத்தை நிருபிக்கையாலே ஒருசமத்காரமுண்டு; "வ்யயோகாஸாமோஹோ" வென்கையாலும், அல்பபரிமாணாத்த வாஸகஶப்தத்தாலும், யௌவந ப்ராதுர்பாவம் ஸூசிதம்.

(அ-கை.) "ஸவஹணவிதாந"-வென்று தொடங்கி யிவ்வளவாகபடுக்கை வாயப்பையும், ஆபரணதிசேற்றி யழகையும், ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்ய லாவண்ய நித்யயௌவநங்களை ஸாமாந்யத: அநுபவித்தாராய் நின்றார். இனிகிரீடசூடேத்யாதியான விஶேஷகஶேஷத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய திருமுடிதொடங்கி திருவடியளவாக வவயவங்களைத் தத்ததாபரணங்களோடே,ப்ரத்யேகமநுபவிக்கக்கோலி, மூர்த்தரமுன்னம் திருவபிஷேகத்தினுடையவும், அதினடியிலே ஶாற்றுஞ்ஶாற்றின சூடையென்று சொல்லப்பட்ட திருவாரணவிஶேஷத்திலுடையவும்,ரத்நபங்தியானது,பெரியபெருமாளுக்கு, ஆதிராஜ்யஸூசகமாய்க்கொண்டு, திருமுகச்சோதி தான் ஊர்த்துவம் ப்ரஸரித்து, திருமுடிச்சோதியாய்த்துதோவென்று, ஸந்தேகிக்க வேண்டும்படியிருக்கிறதென்கிறார்.

கக. கிரீடசூடரத்நராஜிராதிராஜ்யஜல்பிகா முகேந்துகாந்திருந்முகம் தரங்கிதா ரங்கிண:|

(வ்-ம) ரங்கிண: - ரங்கஶாயிந: தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, அதிராஜஸ்ய பாவ: ஆதிராஜ்யம் தஸ்ய ஜல்பிகா - ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை நன்றாகச் சொல்லாநின்றுள்ள, கிரீடசூட வஸ்ய

(கக) திருவபிஷேகத்திலிருக்கும் மணிகளின் ஸமூகமானது, விபூதித்வயத்தையும் தநிக்கோல் செலுத்துமவனிவனென்று சொல்லுமதாய், பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலசசோதி, மேல்நோக்கி திருமுடிச்சோதியாயிற்றோவென்னும்படி ஜ்வலிக்கிறதுகள்.

ம்ஷதயொ ஸாராஹாரஸ்ய ரத்நாநாம்ராஜிः - திருவபிஷேகம், அதினதோபாகத்தில் சாத்தின வாபரணவிசேஷ மிதின் ஸமாஹா ரத்தினுடைய ரத்நவரிசையானது, உத்தஜ்வலம் யஸ்மிந் கர்ணி தக - ஊர்த்வமுகமாக, தரங்கா கஸ்ய ஸஞ்ஜாதா ஸரங்கிதா - அலையெறியாநின்றுள்ள, இந்துவிவ ஸ்வஜஸ்யகாந்திரிவ - சந்த்ரன் போலிருக்கிற திருமுககாந்திபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் பெருத்துன் னதமாயும், ஶிகாரத்நங்களாலே ஸர்வதிக்கிலும் ப்ரகாசியாநின்றும், மத் ஸ்ய ஸ்த்ரீரூபையான ரத்நாபரணங்களோடும், சூடாமணிகளோடும் கூடியி ருக்கையாலே,அத்தை யாதிராஜ்யலக்ஷ்மிக்கு ஶ்ருங்கங்களோடும்,பர்யந்தபர் வதத்தோடுங்கூடின வொருக்ரீடாபர்வதமாக வுத்ப்ரேக்ஷிக்கிறேமென்கிறார்.

கூஉ. ஶிவாரத்நாத்ர்த்வம் திஶிதிஶிஶிவகாணிக்யகோடீருஹஸ்த ஶங்கம்ஶவ்ருஹ்ரணீகிரீடம் ஸமுத்ப்ரேக்ஷே | ஸர்வத்ரங்கஸ்தங்கிதமிதி யிராஜ்யஶ்ரீயஹ்ஹவிஶ்யாக்ஷ்ருங்கம்வஷ்வாணிவேபி நிதம்பம்தஸிதஃ||

(வ்-ம்.) திஶிதிஶி - திக்குக்கள்தோறும், ஶிவாயாம்ரத்ந-தெ நொர்த்வம் - துணியில் புதைத்த ரத்நத்தாலே ஊர்த்வத்திலும் ப்ர காஶியாநின்றும், காணிக்யஹிதா கையடு ஸாஹிவைஹஸ்தி ஶம்ஶாணி யஸ்யதக - ரத்நங்களோடுகூடின மதஸ்யஸ்த்ரீ ரூபிக ளான வாபரணவிசேஷங்களாகிற ப்ரகாஶியாநின்ற கொடிமுடிகளை யுடைத்தாயும், ஸர்வத்ரங்கஸ்தங்கிதமு - உந்நதமாயும் பெரு த்து மிருந்துள்ள, ரங்கவ்ருஹராஜ்ணிகியம் கிரீடம் - பெரியபெ ருமாளுடைய ரத்நமயமான திருவபிஷேகத்தை, இஹ - இவ்விடத் தில், விஶ்வா விஶ்வதயொः கயி ராஜஸ்ய ஸாவஸ்த ஜெவ ஶ்ரீஸ்த ஸ்யாः - சேதநாசேதநஸ்வாமித்வ லக்ஷ்மிக்கு, ஶ்ரியஸ்ய ஸாவாக்ஷ்ரு ஸ்தம் - அபிமதமான லீலாபர்வதமாகவும்,தம்-அந்த திருவபிஷேக த்துக்கு, ஸமிதः-நான்குபக்கத்திலும், வஷ்வாயாணிஸ்தம்-அதோபா கத்தில் சாத்தும் ஸமர்ப்பித்த வாபரணத்திலுண்டான ரத்நத்தை, நிதம்பவேபி - பர்யந்த பர்வதமாகவும், உத்ப்ரேக்ஷே - உத்ப்ரேக்ஷிக் கிறேம்.

(கூஉ) எல்லா திக்குகளையும் விளங்கச்செய்யும் திவ்ய ரத்நாதிகளோடு கூடின விந்த பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகததை, ஸகலஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு மிகவுநப்பானதோர் கிரீடாபர்வதமாக உத்பேரேக்ஷிக்குறேமெ ன்று கருதது.

(அ-கை.) மேலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே, திருமுகமண்டலத்தை யநுபவிக்கிறார்.

கூ௩. விஹரது ஹ்ருதயே ஸ்ரீரங்கதாமாஸ்ய மாஸ்யம் ... ॥

(வ-ம்.) ... - கேஶபாஶபந்த ஸந்நிவேஶ விஶேஷம் நெற்றியில் தொங்குகிற முன்னுச்சி மயிர்கள் பொன்னாலே செய்த திலக ஸமாகாரங்களான வாபரணவிஶேஷங்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ர மிதுகளாலே ப்ரகாஶியாநின்றும், ... - அம்ருதபூரிதமான தடாகம் சந்த்ரன் தாமரஸபுஷ்பம் இதுகளுடைய கர்வத்தைப போக்காநின்றும வெளுத்ததும் ஸாந்த்ரமாயுமிருக்கிற புன்ஶிருபையுடைத்தான, ... - பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமானது, ... - (குணலேஶமுமில்லாதே தோஷபூயிஷ்டமான) வென்னிடத்திலேயே, ... - ஸங்கோசமில்லாமல் விளையாடக்கடவது.

கூ௪. ... ॥

(வ-ம்.) ... - கண்டகாகாரமான மூன்றுரேகையுடைத்தான, ... - ...-தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தினுடைய, ... - ஊர்த்வபாகத்தில், ...-முத்துக்களோடுகூடின, ... - ஆபரணவிஶேஷங்கள், ... - தாதுகளுக்கு ஸத்ருஶங்களாயிருக்கிறதுகள், ...-இந்த திருமுகமண்டலத்தில்,

(கூ௩) வெண்ணிறங்களான சந்திரன்முதலானவையின், செருக்கையடிக்கி இதுக்கவ்வருகில்லையென்றும்படியான அவ்வள வழகான புன்சிரிப்போடு கூடி விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளுடைய முகம். எங்களுக்கு ப்ரீதியை யுண்டுபண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(கூ௪) வண்டுகள் தாமரப்பூவிருக்கு மிடம் தேடி ஓடிவருமாகையாலே, இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகத்திலிருக்கும் முன்னுச்சி மயிர்கள் வண்டினங்கள்போல் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

அலகாணி - நெத்தியில் தொங்குகிற மயிர்களானதுகள், அபிமுகாயாத மதுவ்ரதாவளி ச்ரியம் - அபிமுகமாக வாராநின்றுள்ள வண்டுகளுடைய ஸமூகத்தினுடைய சோபையை, பிப்ரதி - தரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய திருநெத்தியிலுண்டான ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, திருநெத்தியாகிற வர்த்தசந்த்ரவண்டத்திலுண்டான வம்ருதப்பெருக்கென்கிற ஸங்காவஹமாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்தைத் தெளியப்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

கூரு. ஹ்ருதயம் ப்ரஸாதயதி ரங்கதேவ தே ருஜுர்ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் யதளிகே । அளிகார்த்தசந்த்ரஸம்பந்தி தாத்ருசம் ஸுதாஸ்ருதிஸார்த்ரம் ஆசங்கயதே ॥

(வ்ய.) யத்-யாதொரு (ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது), அளிகவேதி அர்த்தசந்த்ரஸம்பந்தி தாத்ருசம்-திருநெற்றியாகிற வர்த்தசந்த்ர கண்டத்தில் ஸம்பந்தையான, ஸுதாஸ்ருதி ஸார்த்ரம் -அமருதத்தினுடைய பெருக்கை, ஆசங்கயதே - நன்றாக ஸங்கிக்கும்படி பண்ணுகிறது. ரங்கதேவ - ரங்கதேவனே! ருஜு: - ருஜுவான, தத் - என்றர்த்தஸித்தம், தே ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் - போக்யமான ஊர்த்வபுண்ட்ரரூபமான திலகமானது, ஹ்ருதயம் - ஸேவகஜநங்களுடைய மநஸ்ஸை, ப்ரஸாதயதி - தெளியப் பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுடைய திருப்புருவங்கள், இரண்டு திருக்கண்களாகிற தாமரைப்பூக்களுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற தேனைப் பாநம்பண்ணி அத்தாலுண்டான மதத்தாலே அதுகளை, தன் கீழிட்டுக்கொண்டு மேலிருந்து நர்தநம்பண்ணுகிற வண்டினுடைய பங்க்திகள்போல ப்ரகாசிக்கிறதுகளென்கிறார்.

கூசு. ஸரஸீருஹே ஸவிதநேத்ரநாமநீ மதுபீய மத்தமிவ ந்ருத்யதி ப்ருவௌ । ஸ்வாதுதாரஸவதாசரிதேவ யோஷயோர் ஸமோமதிரங்கமத: ॥

(கூரு) சந்திரன் அம்ருதகிரணனாகையால், அர்த்தசந்திராகாரம்போல் விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாளுடைய நெத்தியில அம்ருதப்பெருக்கென்று ஸந்தேகிக்கும்படியாக விளங்கும் திவ்யோர்த்வ புண்ட்ரமானது, ஸேவிக்கவருகிற ஜநங்களுடைய மநதைக் குளிரப்பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ரங்கநாதஸ்ய - ரங்கவிமாநத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, நேத்ரயோருபரி - திருக்கண்களுக்கு மேலே, ப்ருவௌ - திருப்புருவங்கள் விலாஸநர்த்தநரீதி ஸவிலாஸ நாட்யரீதியாயிருக்கும்படி, ஸலீலம் - லீலையொடுகூடின நர்த்தன ரீதியுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸரஸிஜ-தாமரஸப்பூக்களை, சிராத்-கர்வத்தாலே, ஸம்ப்ரணதாநி - நன்ருக வணங்கும்படி பண்ணி, (ஸம்ப்ரணதி - என்றவேண்டியிருக்க, தீர்க்கம்வந்தது, ஸம்ப்ரணதாநிபாஷாஸ்வதந்த்ரா த்ரிதாரா தீதிணிலிரவமாகையாலே என்று கண்டுகொள்வது) உபரி - மேலே, ந்ருத்யத்பரபரம்பராந்தத்தெ-நர்த்தநம்பண்ணுகின்றுள்ள விரண்டு வண்டு பங்திகளோடு ஸத்ருஶங்களாக, பாந்தி: - விளங்குகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், பெரியபெருமாளுடைய, திருப்புருவங்களினுடைய விரட்டையானது திருக்கண்களிலே மன்மதபாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ராந்தியாலே,ஸமீபத்தில்வணங்காநின்றவிக்ஷுசாபங்களினுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஸ்ரீஶார்ங்கத்தினுடைய, நர்த்தன ஶோபைக்கு ஆசார்ய வம்ஶம்போல் ப்ரகாஶிக்கிறதென்கிறுர்.

கஎ. ஸ்மரஶரநலிநப்ரமேண நேத்ரயோ: பரிஸரநம்ரிதேக்ஷுசாபவத்பவி। யமரங்கராஜப்ருவொ மதுராம்ருதவிலாஸநர்த்தஶ்ரிய:॥

(வ்-ம்.) ரங்கராஜஸ்ய ப்ருவோ: யமம் - ஸ்பஷ்டம், நேத்ரயோ: - திருக்கண்களிலே, ஸ்மரஶர நலிநே ப்ரமேண - மன்மதனுடைய பாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ரமத்தாலே, பரிஸரநம்ரித இக்ஷு சாபவத் யோஷ விஶேஷ விபூஷ்யதாம் - ஸமீபத்தில் வணங்கினதுகளான கரும்புவில்லுக்களுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஶார்ங்கஸ்ய -

(கசு) வண்டுகள், தாமரஸத்திலிருக்கும் தேனைப்பருகி அதன்மேலிருந்து ஜங்காரம் பண்ணுமாப்போலே, பெரியபெருமாளுடைய இந்த விரண்டு கண்களாகிற புஷ்பத்திலிருக்கிற மகரந்தமாகிற ஸௌந்தரியத்தைப் பருகுகிற திருலதைக் கீழ்ப்படுத்தி நர்த்தநம் செய்யும் வண்டுபோல் இந்த புருவங்கள் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

(கஎ) மன்மதன்வில்லுபோன்ற பெரியபெருமாளுடைய, இரண்டுபுருவங்களும், திவ்யாயுதங்களிலொன்ருன ஸ்ரீஶார்ங்கத்துக்கு ஆசாரிய பரம்பரைபோல் விளங்குகின்றனவென்று கருத்து.

நர்த்தகஸ்ய - ஸ்ரீரங்கஸ்ய - ஸ்ரீஸாரங்கத்தினுடைய நர்த்தநத்தினுடைய வதிஸயத்துக்கு, ஸம்வேஷ்டநகர்மவ் இவ-அதினுடைய வ்யாபாரம் புருவம் நெறித்த ப்ரகாரத்திலே யாகையாலே, ஆசார்ய வம்ஸம்போலே, உதயதி - ப்ரகாஸிக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஸ்லோகம், திருக்கண்களநுபவமா யிருக்கிறது, அதில் முதல் ஸ்லோகத்திலே பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள் க்ருபாதிஸயத்தாலே, விலாஸங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வாவயங்களையும், ஸர்வாவச்சேதேந திருக்கண்மலராகப் பண்ணப்போகிறதுகள்போலே முநதர திருக்காதுகளை, வ்யாபரிக்கிறதுகளென்று சேவிக்கிறவர்களுக்கு நீட்சியாலே தோத்தும்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

௧௮. க்ருபயாபரயாகரிஷ்யமாணஸகலாங்கஸங்கிலஸத் தொக்ஷிநேத்ரே | ஸ்ரவஸீஸமாஸ்ருணாதே இதிநீ வேஷ்டிதமிவஸம்மநேத்ரை: ||

(வ்-ம்.) ரங்கஸ்யநேதா நாயகஸ்யநேத்ரே-திருக்கண் மலர்கள், பரயா-பூர்ணையான, க்ருபயா - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதையாலே, ஸகலாங்கம் தக-ஸமஸ்தமான வவயவத்தையும், ஸர்வதா - ஸர்வாமஸத்தாலும், அக்ஷி - திருக்கண்மலராக, கரிஷ்யமாணே-பண்ணப்புகுகிறதுகள்போல், ஸம்மநி-முந்தற, ஸ்ரவஸீ - திருச்செவிகளை, ஸமாஸ்ருணாதே- வ்யாபரிக்கிறதுகள், (இவ்விடத்தில ஸ்ருதிஸாவத்தாலே ஸந்திகாரயமில்லை.) என்று, நீ வேஷ்டிதம்-நீட்சியாலே,விதர்க்கி-அபிஸந்திக்கிறார்கள். (இவ்விடத்தில் ஸேவகஜநாஜதி ஸம்ப்ரதாயம்.)

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய, வைஸால்யாதிகுணங்களுடைய, திருக்கண்மலர்களானதுகள், திருக்காது திருமூக்குகளுடைய ப்ரதிரோதத்தாலே அவ்வருகு போகமாட்டாதே, அவ்வளவிலே யலமா வாகாநின்றுகொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று பிணங்காநின்றுள்ள விரண்டு மத்ஸ்யங்கள்போலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு என்னிடத்தில் கிருபையைப்பண்ணக்கடவதுகளென்கிறார்.

௧௯. ஸ்ரவணாவஸாநாயதவதிகலோலாயிதமேத விஸாலஷீதாயஸ்திரஸிஸிராதாஞ்சயவலை | ஸ்ரீயோவஸ

(௧௮) பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள், காதளவோடி விசாலமாயிருக்கையாலே, தன்னைப்போல் செவிகளையும் பண்ணப்புகுகிறதுகளோவென்று தோற்றுகின்றதென்று கருத்து.

ஸமய-ஸமாஶ்ரித-ஶஹாஸம்ஸ்துதிரிஷேதி க்ருபயாஸ்தாம் ஶ்ரீரங்கவ்ருத்தஶயிநயநாம்புஜேயிக்ஷயாஸ்॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கே வ்ருத்தஶயோஸ்ராஸ்தீ தஸ்ர ம்புஜ வநயநே -ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகையாலே கோயிலி லபிநிவேஶமுடைய பெரியபெருமாளுடைய தாமரைப்போன்ற திருக்கண்கள் விஶாலேஷதே-க்ருயதீர-ஷிரே ஶிஶிரே க்ருதாஞ்ஜயய ஸேவ-அகன்றும் பெருத்தும் நீண்டும் அதிககாந்தி மத்துக்களாயும் குளுர்ந்தும் அல்பம் சிவந்தும் வெளுத்த துகளாயுமிருந்துள்ள, ஶ்ரவஸீ வ நாஸாவ தேஷாம் ஸீமாஸாரஃ தஸ்ரா ரோய ஸ் ஸ்ாக-யமா-ஶ்ரவஸ் ஹிதா நாஸா தஸ்ர ரோய ஸ் ஸாக - திருக்காதுகள் திருமூக்குக்களுடைய தகைவாலே, தஉ வயிய-ஸ்ரு தக வோவாயிதம்ம தம்யயொஷே - திருக்காதுகளையும் திருமூக்கையும் எல்லையாகவுடைத்தாய், ஊஞ்ஜல்போலாசரிக்கிற கமநத்தையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு, மியோவஸ்ஸ-ஸ்ரயாஷ்ரஸேள - ஸம்ஶ்ரிதளவ ஶஹாரள தயோஸம் ஸமிவ ஐஷேமே-த - ஒன்றுக்கொன்று கட்டப்பட்ட ஜிகீஷையுடைத்தாய் துடியாநின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களினுடைய விரட்டைபோலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு, மயி - தயநீயனை வென்விஷயத்தில், உயாஸ் - க்ருபையை, க்ரியாஸ்தாஸ்- பண்ணக்கடவதுகள்.

(அ-க.) இதில் க்ருபையாகிற தீர்த்த ஸம்ருத்தியாலே கரையளவும் வந்து ப்ரஶமம் பண்ணுகிறவர்களை, நல்ல வரவைக் கேட்கிறதுபோலிருந்து குளுந்து தெளிந்திருந்து கர்ணாந்த விஶ்ராந்தமாயிருநதுள்ள, திருக்கண்மலர்களாகிற விரண்டு ப்ரவாஹங்களின் பார்வையாகிற வலைவரிசையானது, என்னிடத்திலலையெறிந்து ஸத்தைபெறக் கடவதென்றுபெரியபெருமாளை ஸம்போதித்தருளிச்செய்கிறார்.

௯௦. கரணாஶ்ரிதகஉஷஶஷமே ஹேஷாவ்ருணஶக்ஷாமதிகீவ்ருஸஞஶிதா। மயிரங்கயநேநாவகணிகாக்ஷாஸ்ரிதோஸிக்ஷணஸீமிஸஞதிஸ்ஸாக॥

(கூ) அகன்று நீண்டு விஶாலமாய, கடைக்கண் சிவந்து சுற்றிலும் வெளுத்து நடுவில் கறுத்து கறுவிழி பொருந்தி, மிக வழகாயும், கடாக்ஷவிசேஷாதிகளாலே போர்செய்யும் இரண்டு மத்ஸ்யங்கள்போல்விளங்குகிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்மலர்கள் என்னிடத்தில்தயைபண்ணட்டும்.

(வ்-ம்.) [illegible] - கோயிலிலே தாம்போலே எல்லாருக்கு முபாயோபேய பூதரான பெரியபெருமாளே! [illegible] - திருக்கண்களாகிற, [illegible]- ஆறுகளுடைய, [illegible] - க்ருபையாகிற ஜலஸம்ருத்தியாலே; கரையேறினதாய், [illegible] - ப்ரணாமம்பண்ணுகிறவர்களை நல்ல வரவாவென்று கேட்கிறதுபோலிருப்பதாய் [illegible] -தெளிந்தும், குளிர்ந்துமிருப்பதாய், [illegible] - திருச்செவியளவும் ப்ரகாஶிப்பதாய், [illegible] -விலக்ஷணையான, [illegible] - என்னிடத்தில், [illegible] -ப்ரஸரிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமூக்கு, அழகுடைய ஒரு கல்பலதைபோலவும், புன்சிரிப்பு, அதினுடைய புஷ்பம்போலவும், அதரத்தின் கீழ்ப்ரதேசமும், தாடைகளும், அதினுடைய தளிர்போலவும், ப்ரகாசிக்கிறதென்கிறார்.

௧0௧. [illegible]
[illegible]॥

(வ்-ம்.) [illegible] - திருமூக்கானது, [illegible] - ஸுந்தரையான, [illegible] - கற்பகக்கொடிபோலவும், [illegible] - மந்தஸ்மிதமும, [illegible] - அந்த கல்பகலதையினுடைய நூதனமான புஷ்பம்போலவும், [illegible] - மெவ்வாய்த் தாடைகளுடைய ஸமுதாயமும், [illegible] - தளிரினுடைய விகாஸம்போலிருக்கிறவிகாஸத்தையுடைத்தானதாகவும், [illegible] - விளங்காநிற்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தினுடைய திருமகரக்குழைகளாகிற மத்ஸ்யங்கள், திருக்கண்களாகிற ப்ரதிமத்ஸ்யங்களா

---

(௧00) எங்களுக்கொரு தாம்போலிங் செழுந்தருளியிருக்கும் ஓ பெரிய பெருமாளே! கிருபைகளால்பரிபூர்ணமாயதனால் ஸுப்ரஸன்னமாக விளங்கும் தேவரீருடைய திருக்கண்களுடைய பார்வையின் வீச்சானது என்னிடத்தில் விழட்டும்.

(௧0௧) திவ்யாங்கசோபையுடைய விந்த பெரியபெருமாள், கொடி தழையிலை முதலானவையோடு கூடின கர்ப்பகவிருக்ஷம்போல் விளங்குகிறார்.

லே யடியுண்டும், திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையுண்டும், ரோஷத்தாலேபோல்; ரத்நகாந்திகளாகிற ஜ்வாலைகளைக் கக்காநின்றுகொண்டும்,முன்னுச்சிமயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, திருத்தோளாகிற கரையில், புறளுகிறதுகளென்கிறார்.

கoஉ. [illegible]

(வ-ம்.) [illegible] - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலே யடியுண்டதுகளாயும், [illegible] - திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையப்பட்டதுகளாயும், [illegible] - ரோஷத்தாலேபோல், [illegible] - பூக்கொத்துகள்போலிருக்கிற தேஜஸ்ஸுக்களை, [illegible] - நன்றாகக் கக்காநின்று மிருந்துள்ள, [illegible] - ரத்நமயங்களான ப்ரஶஸ்த திருமகரங்களானதுகள், [illegible] - நான்கு பக்கங்களிலும் தொங்காநின்றுள்ள முன்னுச்சி மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, [illegible] - திருத்தோளாகிற கரையை லக்ஷீகரித்து, [illegible] - புறளுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில் திருவதரம் விலக்ஷணமான தாமரைப்பூவாகவும்,திருச்செவிகள் வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளாகவும், திருக்கண்கள்மத்ஸ்யங்களாகவும், திருமூக்குப் பாசிக்கொடியாகவும், கர்ணாபரணங்கள் மத்ஸ்யவிஶேஷங்களாகவும், முன்னுச்சிமயிர்கள் ஸமீபத்தில் கறுத்திருந்துள்ள தோட்டங்களாகவும், அதிவிலக்ஷணமாகவுமான பெரியபெருமாள் திருமுக மண்டலமாகிற ஸரஸ்ஸானது, எப்போது மெனக்கபிமுகமாகவர்த்திக்கக்கடவதென்கிறார்.

கoரு. [illegible] ||

(கoஉ) பெரியபெருமாளுடைய திருச்செவியையடைந்துத் தோளளவும் தொங்குகின்ற இருதிருக்குண்டலஙகளும் மிக விளங்குகின்றன.

(வ்-ம்.) கயுர வனவ உயு௱ாம் ஹொஜஂயஸ ந்தஸ- திருவதரமாகிற போக்யமான தாமரைப்பூவையுடைத்தாயும், வாமாவிவ கணுள தாவெவ ஊ்ணாஷிகாவ ஒயெ வஒயா காா ஊ்ணாஷிகெயஸ ந்தஸ - வளைபோலிருக்கிற திருச்செவிகளாகிற வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளையுடைத்தாயும், நய ந வனவ மஹாள யஸ ந்தஸ - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களையுடைத்தாயும், நாஸெவ ஸெவாஒஸ வஒரீயஸ ந்தஸ - திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியையுடைத்தாயும், கணிஙெகவனவகோளயஸ ந்தஸ - கர்ணாலங்காரங்களாகிற மத்ஸ்ய விசேஷங்களை யுடைத்தாயும், கஉகா நாம் ஸெ்ணெ்வவயஙெ நீஒாவநாநா உவஷி: யஸ ந்தஸ- முனனுச்சி மயிர்களுடைய பங்தியாகிற ஸமீபத்திலுண்டாய் கறுத்திருந்துள்ள வஙங்களுடைய பங்தியுடைத்தாய், தஸ-அதிவிலக்ஷணமான, ரஂமஸ ஐநெூவஙக ஒவஸா:-கோயிலுக்காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமாகிற தடாகமானது,எப்பொழுதும்,உஉஷி-எனக்கபிமுகமாக,ஹூரா- வர்த்திக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்தானது, பருத்திருந்துள்ள பாக்குமரத்தினுடைய இளங்குருத்து, மங்கம், இதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு தஸ்கரமாய், புருஷோத்தமத்வஸூசகமான ரேகாத்ரயயுக்தமாகையாலே, ஸ்நேஹத்தாலே ஆலிங்கநம்பண்ணிக்கொள்ளாநின்ற பெரியபிராட்டியார்களுடைய, வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளினுடைய பொன்வளைகளாலே விளையாட்டாகப்பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோலே, ப்ரகாசியாநின்றுகொண்டு, அதிவிலக்ஷணமாய், ஸ்வாநுபவததால், என்னை ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவதென்கிறார்.

கO௪. ரஉயநாவஸஉாஂகணு:ஸ்ரீரஂமஹதுஙுாஷஜிதக்ஷஉாகத ராணஸ்ரீவாகஂவொவு ஒஂவொஉஷிஊவஃ। வ்ணயவிஒமஒக்ஷீவிஶஂ ஹராகரகஜுஉகநகவஒயக்ஷீஙாவஸஂகஙாஜெஶவஜவஷூரநு॥

(கOரு) செவ்வாயாகிற செந்தாமரையோடும், வளைந்த திருச்செவிகளாகிற தாமரைக்கொடியோடும், திருக்கண்களாகிற மதஸ்யங்களாலும், திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியோடும், முன்னுசசி மயிர்கள் அருகிலிருக்கு மொரு திவ்யத்தோட்டங்களோடும், கூடிவிளங்குகிற இத்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமாகிற வொரு ஸரஸ்ஸு இடைவிடாதென் கண்முனனே யிருக்கக்கடவதென்று கருதது.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கமஹீத்ருத: - பெரியபெருமாளுடைய, உதஞ்சிதயோ:-க்ரமுகஸ்ய தாருணா ஶ்ரீவா கம்புஶ்ரியோ:- ப்ரலம்பஸ்ய விப்ரமா: - பருத்ததுகளான பாக்குமரத்தினுடைய விளங்குருத்து ஶங்க மிதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு சோரமாயும், ப்ரணயேந விஶ மநோஜ்ஞா: லக்ஷ்மீஶ்ச விஶ்வம் ஹாராவதயோ: க நீஸ்ராவிவ கரக்தயோ: கநகவலயை: க்ரியயா ஸங்க்ரா ந்தாரேகாயஸ்ய ஸ இவ - ஸ்நேஹத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷித்த பெரியபிராட்டி பூமிப்பிராட்டி இவர்களுடைய வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளில் ஸ்வர்ணவளைகளாலே விளையாட்டாகப் பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோல், பாஸுர - ப்ரகாஶியாநிற்கிற, ஸ: - அதிவிலக்ஷணமான, கண்ட: - திருக்கழுத்தானது, மாம் - என்னை, ரமயது - ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் "பாஹாவாயாமவேஷ்டி" இத்யாதியாலே, லோகமடங்கவிதுகளைப்பற்றி யிருக்கையாலே, புவநமாகிறபெரியலாட்ணத்துக்கு; இரண்டாதாரஸ்தம்பங்கள் போலவும், பிராட்டியோடு நித்யஸம்சலிஷ்டங்களாகையாலே அவளாகிற வானைப்பெண்ணுக்குக் கட்டும் ஸ்தம்பங்கள்போலவும், ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கையாலே அவர்களாகிறவானைஸமூஹதத்துக்குப்ரஹரணஸாதநங்களான,உலக்கைகள்போலவும், ஆதிஶேஷனுடலோடும்பெருத்தமாலையோடும், சேர்ந்து, சந்தநாகிருதங்களா யிருக்கையாலே, அதுகளோடும், விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற, பெரியபெருமாளுடைய திருக்கைகள், என்னுடைய, பயநிவ்ருத்திக்குபாயமாகக்கடவதுகளென்கிறார்

க௦௫. கயிஷ்டாநஸ்தம்பௌ ஹாவநவ்யாயதஸ்ய கமோக ரணௌ ராஜாநாவநிகரிவபூநாய ஹவௌ ஹரீந்த்ரஸ்யத ஸ்வத்தி கரிதஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிஸுவௌ ஹாஜௌ மெஹயாஸ்தமஹயமிரங்க ப்ரணயிந:॥

(வ்-ம்.) ரங்கப்ரணயிந:-பெரியபெருமாளுடைய, பாவநஜெ வ ப்ரயாயதஸ்ய-லோகமாகிற பெரிய லாட்ணத்துக்கு, கயி ஷ்டாநஸ்தம்பௌ - ஆதாரங்களான ஸ்தம்பங்களாயும், கமெலக

(க௦ச) இளம் பாக்குமரத்துக்குருத்தினுடையவும், சங்கத்தினுடையவும் ஶோபையை அபகரித்து, வாழைத்தண்டுக்கு நிகராய்,பொன்வளையா லலங்கிருதமான பூமிப்பிராட்டிவர்களுடைய திருக்கைகளால் ஆலிங்கநம் செய்யப்பட்டதனாலுண்டானகீறலோ வென்னும்படி திவ்ய ரேகாத்ரயத்துடன் பிரகாசிக்கிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்து என்னை ரமிப்பிக்கட்டும்.

ரௌணாஹுஸ்ய - பெரியபிராட்டியாராகிற பெண் யானைக்கு, ஆலாநள - கட்டுத்தறிகளாயும், ஆஸ்ரிதவிரோதிகளாகிற வானைக் கூட்டத்துக்கு ப்ரஹாரோபயோகிகளான உலக்கைத்தடிகளாயும், ஸமீநாதி ரூ - ஸ்ரீகாஸ்ருக் தாஹ்யாழ் - வ்யதிகரிதௌ ஸஜி ஜொ விஸவ: யயொஹுள - ஆதிசேஷனென்ன, பெருத்த திருமாலையென்ன விதுகளோடு, அதுகளென்றும், இதுகளோடு அதுகளென்றும் ஸந்தேஹிக்கும்படியான வதிசயத்தை யுடைத்தானதுகளாயிருக்கிற, ஸுஜள - திருக்கைகளானதுகள், ஸெ-ஸம்ஸாரபீதனான வென்னுடைய, ஸயஸ்ராஸாவாயாஸயழ் - பயநிவ்ருத்திக்கு, கஷீ-அபிமுகமாக, ஸ்யாஹுரழ்-ஆகக்கடவதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், ஸமுத்ரத்துக்கெதிராக, கரையில் படுக்கையைத்திரும்பவும், விபீஷணனிடத்திலாசையாலே அங்கீகரிக்கைக்குப்போல், ஆதிசேஷனிடத்திலொருத் திருக்கையைத்தலைகணியாகவைத்து, ஒருதிருக்கையை நீட்டிக்கொள்ளாநின்றுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய வாச்ரிதேஷ்டப்ரதாநத்தி லாஸ்தையாலே நீண்டதிருக்கைகளுடைய விரண்டையுமுபாஸிக்கிறேனென்கிறார்.

கoசு. ப்ரதிஜலயிதொவெலாஸயந்ர்விஸீஷணகளதாகா
தஷநரிவஷாஸதஹுஂஸ்ரீஸ்ரஂஸிண:ஸமீவஂஸவெ| ஸஹெவஷ
யத: கஷிகஷிதஸாஸயதொஸஜயெவி ஸஷாஷாநஸ்ரஸா
ஜெஷீவஹுஸெவாஹுஹெஸ

(வ்-ம்.) ஜலயித: ப்ரதி - ஸமுத்ராபிமுகமாக, (விதீயாஹுநெவஸாவஹுவிஸக்திகஹுவிஃ) வெலாயாஂ ஸயநாதாழ் - கரையில்

(கoரு) அகிலபூமண்டலத்துக்கொரு ஆதாரமாயும், பெரியபிராட்டியாரை வெப்பொழுது மாலிங்கநம் செய்வதுகளாயும், பக்தஜநங்களுக்கு ரக்ஷகங்களாயும், சாத்துப்படி சாற்றி வெண்மையாக யிருப்பதால், திருவநந்தாழ்வான்மேல் ஸாய்ந்திருப்பதாலும் அவருடைய சரீரமோ? புஷ்ப திருமாலையோவென்று ஸந்தேஹாஸ்பதங்களுமாக விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளுடைய புஜங்களெனக்கு அபயங்களாகட்டுமென்று கருத்து.

(கoசு) முன்பு கடற்கரையில் தற்பஸாயியாய், விபீஷணாழ்வானுக் கபயம் தந்து அதனு லவரிடத்திலுண்டான வாதராதிஸயத்தாலே, மறுபடி யவருக்கந்த ஸாய்ந்தபடியைக்காட்டி அவரை அங்கிகரிக்கைக்குப்போல் அநந்தஸாயி யாய், ஒருதிருக்கையைத் திருமுடிகீழும், ஒருதிருக்கையை வாதிசேஷன்மீது வைத்து மத்யுதாரங்களான அப்படிப்பட்ட இந்த புஜத்வயங்களையும் ரக்ஷகமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

படுக்கையை, தல்பம்-திருமபவும், விபீஷணே கருணாகடாக்ஷாத் - விபீஷணாழ்வானிடத்தி லாதரத்தாலே, ஸாரஸ்யதக்ஷிண-ப்ரஸ்தரி க்கைக்குப்போல,ஸ்வீகாரம் ஸமாஹ்வயஸ்ய-திருவனந்தாழ்வானிட த்தில், ஏகஸ்ய - ஒரு திருக்கையை, உபதாநதயா - தலைமான உப தாநமாகப்பண்ணுகின்றும, ஏகஸ்ய-மற்றதிருக்கையை, ப்ரஸாரித தயா-நீட்டாநின்றுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கிண:-பெரியபெருமாளுடைய, ஸதா-எப்பொழுதும தாநேந்த்ர தாநே-கொடுக்கையிலாஸ்தையை யுடைத்தாய், ப்ரவணதீர்க்கௌ-நீண்டிருக்கிற, ஸாஜயோர்புஜயோ:- திருக்கைகளுடைய விரண்டை, உபாஸ்மஹே-த்யாநிக்கிறோம்.

(அ-கை,) இதிலும் ரத்நமயமான, மோதிரம் ஸ்வர்ணஹஸ்தபூஷணம் புஜவலயம் இவைகளை நகங்கள்சோந்து பெருத்துத்திருவனந்தாழ்வான்மேலேநிர் பபரமாகப்படிந்ததிருக்கையாலே தளிர்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைத்தாய் ஸ்ப டிகமயமான திண்ணைமேலே, படிந்திருந்துள்ளகற்பகக்கிளைகளை மிகவும் பரி ஹஸிக்குமாப்போலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருக்கைகளிரண்டை யும் உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறோமென்கிறார்.

௧௭. கல்ஹாரஶல்கஸ்படிகவேதிஶயாளவிடபாவலம்ப ரோ:பரம்பரிஹஸத்ப்ராயரங்கஹ்ருஜ:|பஹுரத்நோர்மிகாக நகாங்கணேதாவலயவே: கிஸலயிதோபஜயங்ஸ்ரீநிந்தராஸ்ய ஸ்திதி:||

(வ்-ம்.) பஹுரத்நோர்மிகா: கநக கங்கணே தாவல யவதேத: - அநேகங்களான ரத்நமோதிரங்கள் ஸுவர்ணமயங் களான கரபூஷணங்கள் பாஹுவலயங்களிவைகளாலே, கிஸலயோ ஸ்ரீஸ்திதஸ் - தளிராயுடைத்தாயும், ஸ்வீகி-திருவனந்தாழ்வானி டத்தில், நிரூபம ஸ்வஸ்தி -பரமெல்லாமநந்தாழ்வானிடத்தில் வை க்கையாலேஅதில்லாமல் படிந்திருக்கிறதாயும, ப்ருது-பெருத்தும், கல்ஹார நாம்ஹரேணாஸ்ரஸ்-புஷ்பங்களினுடைய ஸமுதாயத்தா லே நிர்வ்யாபாரங்களாயும், ஸ்படிகமயவேதிஶ்ரயாதே ஐதிதள- ஸ்படிகக் கல்லுக்களாலே செய்ததிண்ணை மேலே படிந்திருந்துள்ள, கல்பவ்ருக்ஷஸ்ய:-கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய, விடபாந் - கிளைகளை, பரம் - மிகவும், பரிஹஸந் -பரிஹஸியாநிற்கிற, ரங்கநாத

(௧௭) தங்களுடைய ஶோபைமுதலானவதிஶயததாலே கல்பகவிருக்ஷ த்தைப் பரிஹஸித்து விளங்கும பெரியபெருமாளுடைய திண்டோள்களிர ண்டையு மடைகிறேனென்று கருத்து.

ரக்ஷதீதி தவ்ரொஷொபயுகம் - திருக்கைகளுடைய விரட்டை யை, உபை - அடைகிறோம்.

(அ கை.) இதிலும், ஜகந்மாதாவாகையால், அகிஞ்சநஅநந்யகதிகளான நம்முடைய ரக்ஷணவ்ருத்தத்துக்கு காப்புக்கயிறான, நல்லவலயத்திலும், வீரபத்நியாகையாலே, பராக்ரமஸூசகமான, ஸ்ரீசார்ங்க நாணினுடைய வரச்ச லாலுண்டான வடிவின், காடிந்யத்திலும், ஸுகுமாரியாகையாலே, புஷ்ப மாலையென்கிற ப்ரமஹேதுவான மார்தவத்திலும், மிகவுமாசையுண்டாகி பெரியபிராட்டியாருக்கு, க்ரீடார்த்தமான தலைகணியாய் அவளுடையவி ஸ்மயநீயமான முன்னுச்சிமயிர்களாலே, அடையாளமிடப்பட்ட பெரியபெ ருமாளுடைய விரண்டு திருக்கைகளும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிற தெ ன்கிறார்.

௯0அ. ஈஷ்ரக்ஷாவ்ரதகளத்ரகேஸூகடகெவிக்ராந்திகிணோ ஜ்வெமராஜ்ஜ்யாகிணககுஶிஷூஸூநவஷோஹவெமாநுவெ ஷோபூம்பஹுஶ வரொஹ் கஶோஜீஶொவயாநம்ஸவத்து ஷிஜாஜகஷிதம்விஜயதெ ஸ்ரீரங்கஸம்ஸம்மிநஃ ||

(வ்-ம.) ஈஶரக்ஷாயாவ்ரதஸூகளத்ர கம் தவூநு - என்னுடைய ரக்ஷணநியம ஸூசகமான காப்புக்கயிறான, ஸௌம்யம் கடகம் தவூநு-நல்ல வலயத்தில், விக்ராந்தெஃ கிணோ ஜ்வஷூநு-பராக்ரமத்துக்கு ஸூசகமான, "கிணோஜ்வஷூ வக உதரஃ" ஶார்ஜ ஜ்யா தயாகிணவ கககுஶிஶ தஷூநு - திருச்சார்ங்கத்தினுடைய, நாணியாலுண்டான வடிவின் காடிந்யத்தில், ஸூஶ நவாம் ஸ்ரஜிதி மோஹநதஷூநு - புஷ்பமாலையென்கிற மோஹ ஹேதுவான, மார்த்வ-மிருத்வத்தில், பஹுஶஃ-அதிகமாக, வரொஹ்- ஆசைக்கொளுத்தி, கஶோஜா ஜீஶாயை உபயாநம் - பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான தலைகணியாக, ஸவக-ஆகாநிற்கிற, ஸ்ரீரங்கஸம்ஸம்ஸம் ஸக-ஸம்மொகஸ்ராஷீதி தவ-ஷொபூம் மூ - விஜயதெ - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகிறது.

(அ-கை.) இதிலும், ஸம்ஸாரதாபார்த்தருக்கு, திருமுகமண்டலமாகிற வம்ருதஸரஸ்ஸின் வழியையுபதேசிக்கிறதுபோலவும், அந்த திருமுகத்தாலே, இது அவர்களுக்கு வரப்ரஸாதியென்று காண்பிவிக்கப்பட்டது போலவும், தாமரைப்பூக்களிலுண்டான ரோஷத்தாலே சிவந்ததுபோலவுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியான திருக்கையை ஆஶ்ரயிக்கிறேனென்கிறார்.

(௯0அ) பெரியபெருமாளுடைய விரண்டுதிருக்கைகள், பெரியபிராட்டியாருக்குத் தலைசணியாம், அவருடைய முன்னுச்சிமயிர்கள பட்டதனால் மிக மேன்மையாக விளங்குகிறது என்று கருத்து.

க0கூ. ஸவாதந்த்ர நாம்வக்த்ர ராஜீவஸஸிரோமத்ய மித்ய மூர்த்திவஹ்
ஸயம்வக்த்ரேண ஸம்வாஸதிதிஸாத்ரஶதிவ । காரம்போஜம்வக்ஷ
ரஹவநரஷாவாபூஜிவர்யாதி ஸ்ரீரங்கமேஶயிதரவயா
நீக்ருதஹ॥

(வ்-ம்.) ஸவே குதந்த்ர ஜெஷாஜ-ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதித்தவர்களுக்கு, வக்த்ர ஸேவாஜீவஸரஸ்ஸிநு - திருமுகமண்டலமாகிற வம்ருத ஸரஸ்ஸில், ஶமத்ஜ - சேரும்படியான வழியை, திஶதிவ - உபதேசிக்கிறதுபோலிருக்கிற, வக்த்ரேண - திருமுகமண்டலத்தாலே, ஸ்வயஜ - தானாக, உஜ-இந்த திருக்கையானது, வாஜாதீதிதஸ- அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுமது, உதி-என்று, ஸாஶதி வன்றாகக் காண்பிவிக்கப் பட்டதுபோலவுமிருக்கிற, உம்கோர ஹாணாம் வநஸ்ஸிநு - ரஜிதயா - தாமரைக்காட்டிலுண்டான ரோஷத்தாலே, வாடுஜிவ - ஶிவந்ததுபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கே ஶயிதாதஸ்ய-கோயிலிலேசாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உநவயாந ஶவயாநஶவயாநீ தயாக்ருதஜ - தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட, காரம்போஜம் கம்போஜமிவ காரஸ்ஜ-தாமரைப்பூப்போலிருக்கிற ஒருதிருக்கையை, ஶ்ரயாமி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதிலும் பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, திருவபிஷேகத்தை நன்றாகத்தொட்டு, ப்ரம்ஹருத்ராதிகளுக்கும் நிர்வாஹகராகையாலே,இது யிவர்க்கே தருமென்று சொல்லுகிறது,முழந்தாலளவும் நீண்ட மற்ற திருக்கையானது இரண்டு திருவடியும், உபாயாந்தர ஶூந்யர்க்கு முக்யமான உபாயமென்று வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறதென்கிறார்.

ககO. கிரீடம்ஸ்ரீரங்கமேஶயிதரவயாநீக்ருதஹஜோ
வியீஶாயீஶக்ஷாஜ டுஜதிஸம்ஸ்வ்ரஶ்யவஜதி। நிஹீநாநாம்ஶவஸ்யம்
ஶரணமிதி வாஹஸ்ஜிதாஸ்ஸடம்ஸ்ப்ரஸதே வாஜாம்ஸஜயஜ
ஊஶஜாநநிஹிதஃ॥

(க0கூ) தாமரஸம்போல் சிவந்து திருமுடியின் கீழ்வைத்திருக்கு மொரு திருக்கையானது, ஸம்ஸாரத்தால் பீடையுண்டவர்களுக்கு இது தாபஹரமானதென்று திருமுகத்தைத் தொட்டுக்காட்டுவதுபோல் விளங்குகிற திருக்கையை ஆசிரியிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, ஶயிதஸ்ய - ஸாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உபதாநீக்ருத: ஹஸ்த: - தலைகணியாகப்பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, கிரீடம் - திருவபிஷேகத்தை, ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய - நன்றாகத்தொட்டு, விதிஶம்பு ஶம்ப்வோ: தயோ: ஶரண்யத்வம் - பிரமஹருத்ரர்களுக்கும் ஶேஷியாகையாலே, யுக்தம் - தகுந்திருக்கிறது, இதி - என்று, வக்தி-சொல்லுகிறது, தஸ்மாத் இத: - அந்த திருக்கையைக்காட்டிலும் வேறாய் ஆஜாநுமுழந்தாளளவும், நிஹித: - நீட்டப்பட்ட, பாஹு:-திருக்கையானது, ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய தயோ: பதயோ: பத்மஸத்ருஶயோ:-தாமரைகள்போன்ற திருவடிகளுடைய விரட்டையானது, நிஶ்ஶேஷநாநாவிதம்-உபாயாந்தர ஶூந்யர்க்கு, ப்ரதாநம்-ப்ராதானமான, ஶரணாகதி-உபாயமென்று, ஸாக்ஷாத்-வ்யக்தமாக, ப்ரூதே - சொல்லுகிறது.

(அ-கை.) இனி மூன்றுஶ்லோகம், பெரியபெருமாளுடைய, திருமார்வநுபவமாயிருக்கிறது, அதில முதல் ஶ்லோகத்தில, திருமார்பு பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான வொரு ஶய்யாக்ருஹமாகிறத்தாலே அத்தையுபாஸிக்கிறேமென்கிறார்.

ககக. கர்பூரஸ்பீதம் ஸுரதருகுஸுமஸ்ரக்விதாநம் ஹாரிணீஹாரவிதாநம் கௌஸ்துபஶ்ரீவத்ஸபீடம் | ஶ்ரீரங்கேஶஸ்ய வக்ஷோ லக்ஷ்மீ ஸ்வைர க்ரீடா ஸஹாஸம் ஹார்ம்யமஹோ ஶய்யாஸ்தாநம் ஸ்மரம:||

(வ்-ம்.) கர்பூரஸ்பீதம் ஸுகந்திரம் ஸ்பீதம்-சாத்துபடிகர்ப்பூரங்களாலே பூசப்பட்டதாயும், கல்பத்ருமாலாமாலைகுஸுமஸ்ரக் யஸ்ய ஸ:-முலலைமாலையை படுக்கையாகவுடைத்தாயும், ஹாரிணீநாம் ஹாரா: விதாநம் யஸ்ய ஸ: - ஶ்லாக்யங்களான ரத்னபங்தியை மேல்விரியாகவுடைத்தாயும், கௌஸ்துப வத்ஸ ஶ்ரீவத்ஸபீடம் யஸ்ய ஸ: - ஸ்ரீகௌ

(கக0) பெரியபெருமாளுக்குத் தலைகணியாக விளங்குமொரு திருக்கை, உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைத்தொட்டு, ஸர்வேஶ்வரனுகையாலே இது இவர்க்குத் தகுமென்றும், மற்றொரு திருக்கையானது முழங்காளளவும் தொங்குகிறபடியால, திருவடிகளைத்தொட்டு, பிரமஹாதிகளுக்கு மிது ஶரண்யமென்று சொல்வதுபோல விளங்குகின்றன.

(ககக) பச்சைகற்பூரம் கலந்த சாத்துப்படி முதலானதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாலே, பெரியபிராட்டியாருக்கொரு திவ்யக்கிரீடா க்ரகம் போல் விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பை இடைவிடாது பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

ஸ்துபத்தை மங்களதீபமாகவுடைத்தாயும், ஏ_நாஜா ஊவ வூஷா ஷெஷாஂ விஷாணெ ஶாெஷ்வா ஊவ விக்ராணியஸ்ரதக - தைத்யர்களாகிற வெருதுகளுடைய கொம்புகளாலுண்டான ரேகை களைசித்ரங்களாக வுடைத்தாயுமிருக்கிற, ஶஂஹவஷஂ ஊஹஸ் உ ரஃ-பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வை, ஶக்ஷ்ரஷெகஂ ஹூஹஂ- பெரியபிராட்டியாருடைய க்ரீடாக்ருஹமாக, உபாஸெ - நிரந்தர மநுஸந்திக்கிறேன்.

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வு, கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே ப்ரஶஸ்யமாயிருக்கையாலே, நிரந்தரமாக வதனை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

கககஉ. ஹாரஸாரிதஶெநஂஶூஹஶீரஷஂகாஷ ஶெ்ணீஶீகஶஉஜ்ஜ்நஷதஉஶொவாகீணஶதாதா | ஷூ விஃகஸஹஷக்ஷிஶஂஹவஸெதநிஜ்ஷீஹஶராஜூதஂ வக்ஷாஶுர ஶயூஶாநஜஷஷிஷூவஂவிஶொகெஹி॥

(வ்-ம்.) ஹாரா ஊவ ஸாரிதாநி ஶெநாநி யஸ்ூிந் தக-முக் தாஹாரங்களை பெருத்த நுரைகளாகவுடைத்தாயும், கஂஶ ஊவ ஹரீணாஂ ஶாஷா ஷா ஷா - ஜ்ஷியஜ்ஸிந் தக-காந்திகளை அலை களுடைய பங்கிதிகளுடைய ஸம்ருத்தியாகவுடைத்தாயும், ஶூகாஷ ஷாநாஂ ஶெ்ணெவஶீகஶாஶெ உஜ்ஜ்நஂ - முத்துக்களு டைய ஸமுதாயங்களாகிற ஜலபிந்துக்களோடு கூடிக்கொண்டதாயு ம், தத உதஃ - அங்குமிங்கும், வ்ாகீணஃ - ஶதாநாஶூதாஶஃ யஸிந் தக - சிதறியிருக்கிற ரத்நஸமூகத்தை யுடைத்தாயும், ஷூவி ஸஜ்ஷதஸ ஹஷூ ஹஷூ ஷக்ஷீஶூ யஸிந் தக - ப்ரகாஶியாநின்று ள்ள ஸ்ரீகௌஸ்துபம் பெரியபிராட்டியா ரிவர்களையுடைத்தாயும், ஸீஶொா நிஹஜ்ஶெதந ஹஷூா கஜூதஂ - அளவிறந்த பெருமையா லே, ஆஶ்சர்யாவஹமாயும், ஶஜூஶெண-ஶயூஶாநஸ ஜஷெஜவ ஹூா வெவஹூாவாயஸ் தக - மந்தரபர்வதத்தாலே கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடையபோல ப்ரஶம்ஸையையுடைத்தான, ஶஂஹஂ வஸதியஜ்ஸ தஸ - கோயிலை வாஸஸ்த்தானமாக வுடைத்தான

(கககஉ) முக்தாகாராதிகளால் அதித்தாவள்யமாயிருப்பதால் அப்போது கடைந்த பாற்கடல்போல விளங்கும், பெரியபெருமாளுடைய உரஸ்ஸை தண்டம் சமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷ:-திருமார்வை, வீக்ஷேமஹி - கண்ணாலே நன்றாக ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பில், பரத்வஸூசகங்களான திருத்துழாய் பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீகௌஸ்துபம் வநமாலை யிதுகளைக்காட்டில் ஸௌலப்யஸூசகமாய் யசோதைப்பிராட்டிக் கட்டின பால்யாபரணமான, ஆமைப்புலிநக யுக்த மஞ்ஜாரம் பகவத்ஸ்வதந்த்ர்யபீதரான வெங்களுடைய சித்தவ்ருத்தியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

௧௧௩. வக்ஷஸ்ஸ்ரகாஸ்துபவஸீகௌஸ்துபாகஸ்ஸ்ரீஸஹவைஜயந்தீ ஸர்வேஶ்வரத்வம் வ்யஞ்ஜயதி ரங்கபர்துஸ்ததஸ்து | கூர்மத்வக்வ்யாக்ரநகஸஙிநத்தம் யஶோதயாநத்தஸைஶவாபரணம் மநோ நஸ்ஸுதராம் நந்நதி ||

(வ்-ம்.) ரங்கபர்து:-பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷஸ்ஸ்ரகா-திருமார்விடத்தில், தாம்பஸீவ கௌஸ்துபவ கௌஸ்துபஸ்ருஸ்திபி:-இதுகளோடுகூடின, வைஜயந்தீ - வநமாலையானது, ஸர்வேஷா மீஶத்வம் - ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை யென்றபடி, வ்யஞ்ஜயதி-நன்றாகத் தெரியப்படுத்துகிறது, தத் - அப்படிப்பட்ட பரத்வமானது, அஸ்து-இருக்கட்டும், ஶைஶவாபரணம் - ஶைஶவாநுகுணமான வாபரணமாக, யஶோதயா நத்தா-ஸ்ரீயசோதைப் பிராட்டியாலே கட்டப்பட்ட, கூர்மத்வக்வ்யாக்ரநகவத்ஸ்ரக் - வாஙிதி ஜஷ்டி-வணூநாம் ஹேதா நாம்ஸமாஹார:-ஆமையுடையவும் புலியுடையவும் நகங்களோடேகூடின பஞ்சாயுதஹாரமானது, ந:-எங்களுடைய, மநஸ் - சித்தவ்ருத்தியை, ஸுதராம்-மிகவும், நந்நதி-ஸந்தோஷிப்பிக்கிறது, "நிவிஶ்ய" துளஸீப்ரதமும்ஹேதுப்ரதமும் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது, ஸுதரா - ஸுக்ரதிமமான, விவ்ரதி - பாடத்தாலே, நீத்வா - வந்து, வக்ஷோதி யென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரமானது, உள்ளிருக்கிற வண்டஸமூக மென்னுடைய ரக்ஷணப்பாரிப்புக் கெவ்வளவென் றினைத்துக் காட்டுகிறாப்போலிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது,இந்தரக்ஷணபாரிப்புக்கநுகுணமாக வின்னம்வேறு பில வண்டஸமூகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கிறதுபோ லிருக்கிறதென்கிறார்.

---

(௧௧௩) பெரியபெருமாள் சாத்திக்கொண்டிருக்கும் வைஜயந்திமுதலான திருவாபரணங்கள் பரத்வ ஸூசகமாக விளங்கிற்றேயாகிலும், எசோதையால் அலங்கரிக்கபபட்ட ஆபரணவிசேஷங்க ளெங்களுக்கு அதிபோக்யத்தைத் ருகிறது.

கககச. கியாநு ஹாரோ ஜஜமஹ்ணஜணமீ தருதாஷிதஃகூரூஶி தஙிவொஷுமிஹொஃ| ரிரக்ஷிஷொவி தஜஜஹிவுஸவாரவ ஜிவவுயதி நாவிவஜு||

(வ்-ம்.) விஹொஃ - ஸகல ஜகன்நிர்வாஹகருடைய, உஷூ - திருவயிரானது, ஜஹதாம் ஜணாநி தெஷாஜணமீ-சதுர்தஶ புவநாதாரங்களான வண்டஸமூகமானது, - விஞ்ஜ ரக்ஷணப்பாரிப்பையுடைய வெனக்கு, கியாநு - எவ்வளவது? ஹாஃ - பரணீயம்,ஐதி - என்று, அதூஷிதஃ- திருப்தியில்லாமையாலே, கிூஶிதவ - இளைத்ததுபோலிருக்கிறது, நாஹெஃ வஜு-திருநாபீகமலமானது, வாழு - வேறான, ரக்ஷிதூ ரிரிக்ஷிஷா தவ உவி தாஜஹதீநாம் வாரதாழு - ரக்ஷிக்கவேணுமென்ற ஸைக்குத் தகுதியான ஜகத்துக்களுடைய வரிஸையை, வுயதிவ - ப்ரகாஶிபபிக்கிறதுபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரத்தில், ப்ரகாஶிக்கிற ரோகாத்ரயமானது, உள்ளிருக்கிற த்ருவித சேதநாசேதங்களைக் கணக்கிடாநின்றுகொண்டுபோலே நிரகுஶ வைஶ்வர்யத்தை வெளியிடா நிற்கிறது. தாமோதரனென்கிற திருநாமத்தைத் தாராநின்றுள்ள யஶோதைப்பிராட்டி கட்டின தழும்பானது ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிடாநின்றது, அங்கு ஶாத்தின வாபரணவிஶேமானது, கீழ்ச்சொன்ன விரண்டுகுணங்களுமெழுதின ஸுவர்ண ஶாஸநமென்னலாம்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

கககரு. தூவியவிஷவிஷூரூஇதூராவஊஸிவலீதுயவிஹண யஷிவெஶுய-வருரவருரதிஹஹஹெஶிதூஃ| வுணதவஶதாம் வுதெதாஷாரொஷுரக்ஷகாரஃ கிணஷுஷூஹயஹணாகூஷுவவுகி ஔஷுரவயநழு||

(வ்-ம்.) ரமெ ஹாநீஶிதா தவரு - கோயிலில் ப்ரகாஶியாநின்ற நிரங்குஶேஶ்வருடைய, தூ ஜவ ஊபைக ஐதிதஅ - தி

(கககச) ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணத்தப்பிரகாரம் விளங்கும பெரியபெருமாளுடைய திருவயிறானது உள் அடங்கியிருப்பது, உலகமுண்ட பெருவாயனை எனக்கிதுஎவ்வளவென்று கிரிசித்ததுபோல் காட்டுகிறதென்றுகருத்து.

(ககரு) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதிரத்தில் பிரகாசிக்கிற மூன்று மடிப்புகளும்,எசோதைப் பிராட்டியினால் சிறுத்தாம்பினால் கட்டப்பட்டு அதனால் உண்டான திருநாமத்தையும் தமக்கியறகையாயுண்டான ஐஸ்வரிய விசேஷத்தையும் எல்லோரும் காணும்படி சௌலப்பிய பரத்துவங்களை எழுதியிருப்பதுபோல காணப்படுகின்றதென்று கருத்து.

ருவுதரத்தைப்பற்றின, வலீநாம் த்ரயம் - ரேகாத்ரயமானது, தி ஸ்ரோவியாமேஷாம் விகாரவிதானே வ்யூஹம் - வைகுண்ட நித்யா நித்ய வ்யக்திகாய ஸமஸ்த ரூபத்வம் - மூன்று வகைபட்ட சேதநாசேதநங்களுடைய ஸமூகத்தை, விசேஷண முணயதிவ - வ்யக்தமாக வெண்ணுகின்றுகொண்டுபோல், ஸம்ஹார ஸாவலுக் - ஐஸ்வர்யத்தை, வ்யாவ்ருதி - நன்முக வெளியிடா நிற்கிறது, தாமோதரஸம்ஹாவலுக கரோதீதிவ:-தாமோதரரெ ன்கிறதிருநாமத்தையுண்டாக்காநின்ற, கிண:- தழும்பானது, ஸ்ரா ஷேணத்ரவஸ்ஸம்ஹாவலுாம் - ஆச்ரிதபாரதந்திரியத்தை, வ்யாவ்ருதி-வெளியிடுகிறது, உதரவ்ருவம்ய நம்-அரைக்கட்டான வாபரணவிசேஷமானது, தஸ உபஸ மாணஸ தயோராரக்ஷேம்- கீழ்ச்சொன்னவிரண்டு குணங்களுமெழுதின, பட்டகிம - பாஸநம் போலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருநாபீகமலமானது, ப்ரம் ஹருத்ரர்களுக்கு ஆதிகாரணமாய்க்கொண்டு, ஸ்ரிஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹார ரூப ஸமாநகார்யாதி க்ருதரான ப்ரமஹவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் ஸதருஸ ரென்று மிவர்களுக்கு ஸரீரபேதமேயுள்ளது, ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையெ ன்றும், இம்மூவர்களும் மேலான ஒரு தத்வமுண்டென்றும், விருத்தங்களா ன தர்க்கங்களை நிரஸித்து, பெரியபெருமாளுக்கு வேறுனதெல்லா மவர்க்கு பராதிநமென்று மர்த்தத்தை ந்யாய ஸஞ்சாரக்ஷமரான வெங்களுக்கு நிஸ் சயிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கககூ. த்யோதவாஸு ஸ்ருதிவிதயதிதசௌதயிகம் த்ரு காதஸாக்ஷம்வாரதிவிதக்ஷானுவிவடயநு | விஷோநாஷீவ ஜொவியிஸிவநிதாநம் ஸமவதுஸ்த ந்ரு த்ரி ஸம்மீவாரவதிதிவிஸா ஷியதிந:||

(வ்-ம்.) வியிஸு ஸிவஸு தயோநிதாநம் - பரமஹருத்ரர்க ளுக்காதிகாரணமான, விஷோ:-ஸர்வ நிர்வாஹகருடைய, நாஸ்ரம் வக்ஷ: - (வாவம்ஸிவக்ஷிதி - புல்லிங்கமுமுண்டு) அதானது, த்ரு

(கககூ) பெரியபெருமாளைககாட்டிலும் மறறொருதெய்வம் இல்லையென் று அவருடைய நாபிகமலமானது நிச்சயத்தைத் தருகின்றதென்று கருத்து,

(ககள) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதரத்தில் சகல ஜகத்தும் அடங் கியிருப்பதால் சகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொ ஞ்சம உயாததிருபபதால் அதை மேறகிளப்பும் சுழிபோலும் விளஙகுகிறது.

யः - மூவரான, தேவா: - ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராத்மகரான தேவர்கள், தாநவா: - ஸத்ருஸர், உக்த - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரயீ - தேவதாத்ரயமும், அயோஸாரவோதிதா - ஸௌவர்ணதா - நதேதம் யஸ்ய தத் - (லோகாஸ்வம் ஸைதா வருக்ஷகம்)பேதத்தை யுடைத்தாகதது, உக்தாத் - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரிகாத் - தேவதாத்ரயத்தில் காட்டிலும், பரம் - மேலான, தத்வம் - வஸ்து-வுண்டு, இதி - என்கிற. விதர்காந்-விருத்த தர்க்கங்களை, விஹாய - நிரஸியாநின்றுகொண்டு, தஸ்மாத் அந்யத் - பெரியபெருமாளுக்கு வேறானது, ஸ்மவத: - பெரியபெருமாளுக்கு, ப்ரூவோஸமம் ம்ருதா வாஸ்வத் - திருபபுருவங்கள் நெறிப்புக்குப் பாதீநம் - இதி-என்று, ந:- எங்களுக்கு, வ்யாஞ்ஜயதி நிர்ணயிப்பிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு திருவுந்தியான து, ஸர்வஜகத்தையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கைக்கு அந்த லோகத்தோடு முழுகின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது உள்ளிருக்கிற ஜகததை உயரவெடுத்துப் பார்க்கைக்கு மேலே கிளம்பின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறதென்கிறார்.

கக௭. ஜடரேஷ்க்ருத்வா ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் ஜகத் அந்தர் நிமஜ்ஜத் ப்ராவர்த்த ஸதிவார்த்தம் நநுநாபி:|உத்க்ஷிப்ய வீக்ஷிதும் அந்தர் ஜகதுந்மஜ்ஜதாவர்த்தமயம் நாபீவத்ராஸ்மந்தி ரங்கராஜ நாபே:||

(வ்-ம்.) ரங்கராஜ நம் யஸ்ய ஸவர்ணவாருதிஸஸ் - பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு, நாபி: - திருவுந்தியானது, அகிலம் - ஸமஸ்தமான, ஜகத் - லோகத்தை, ஜடரே-திருவயிற்றுக்குள்ளே, க்ருத்வா - பண்ணி, ஸம்ரக்ஷணார்த்தம்-ரக்ஷிக்கைக்கு, அந்தர்நிமஜ்ஜத் - உள்ளே முழுகாநின்றுள்ள ஸுழியோடு, ஸாவர்த்தஸாவர்த்யம் - ஸரியாயிருக்கையை, ஸமஸ்திநநு - இச்சிக்கிறதன்றோ? நாபீபத்மம் - ஸ்பஷ்டம், அந்தர்-உள்ளிருக்கிற ஜகத்தை, உத்க்ஷிப்ய - உயரவெடுத்து, வீக்ஷிதும் - நன்றாய் பார்க்கைக்கு, உந்மஜ்ஜத: - உந்மஜ்ஜத: - ஆவர்த்த - மேலே கிளம்பா நின்றுள்ள ஸுழியாகுகையை, (ஸாவர்த்யம்) ஸம்ஸதி - லக்ஷிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய திருத்துடைகள், மதுகைடபர்களை நெருக்கியவர்களுடைய மதத்தைப்போல் வாழைத்தண்டு காத்திலு

(கக௭) பெரியபெருமாளுடைய திருஉதரத்தில் ஸகலஜகத்தும் அடங்கியிருப்பதால் ஸகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொஞ்சம உயர்ந்திருப்பதால அதைமேற்கிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகின்றது

டைய பஹிப்ரதேஸம் யானைத்தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தையும், வ்யக்தமாக பரிபவித்தது, அத்தால்வந்த கர்வத்தாலேபோல், பெருத்திருக்கையாலே, இதுகளுக்கு யெத்தை, உபமானமாக்குவோமென்கிறார்

ககஅ. ஊர்வோர்யௌ கைடபாரேஸ் ஸம்ஹாரகரஹகரீந்த்ர கராக்ரதவ்ருத்தவஷ்யேர் ஸ்பஷ்டம் விவ்ருணோத்யமதீவாத்யதிமத்தௌ ஸ்தூலதம்பௌ லம்பகாஞ்ஜமதோர்பிதௌ ||

(வ்-ம்.) யயோஃ கைடபாரேஃ தயோரூர்வோர் ஸாரஸ்ய-மது கைடபர்களுடைய, ஊர்வு - கர்வத்தைப்போல், ஸம்ஹாரகரஹ கரீந்த்ரஸ்ய கரஸ்ய தேஷா ஊர்ப்ரவத்யவதனஸ்ய - வாழைத்தண்டு கரத்தினுடைய மணிக்கட்டு தொடங்கி கநிஷ்டத்துக்குள் வெளியிடம் யானை ஸ்ரோஷ்டத்தினுடைய தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தை, ஸ்பஷ்டம்-வ்யக்தமாக, பரிபவ - பரிபவித்ததுப்போல, மதேனமதேன - கர்வத்தாலே பெருத்திருந்துள்ள, ஸம்லம்பஜாநு - உளதேன - "குடைபாலாளுய்" என்கிறபடியே, கோயிலானையான பெரியபெருமாளுடைய, திருத்துடைகளுக்கு, கிம்-எத்தை, உபமிமீமஹி-ஸத்ருசமாக்குவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருப்பீதாம்பரம், திருவரைசோபைக்குத் தகுந்து ஸந்நிவேசத்தையுடைத்தான வெக்காலே விளங்காநின்று ரத்நமயமான வரைநூலாபரணத்தாலே ஸூழப்பட்டதாய்க்கொண்டு மஹாமேகத்தைச்சூழ்ந்த மஹாமேருவின் தாழ்வரைபோல் விளங்காநிற்கிறதென்கிறார்.

ககக. கடிதாஸ்ஸம்வாஹ்யதே துங்கதர்ப்பம் தகாஞ்சீகலாபோபாதேவம் | ஊஹாஹம்ஸைஹரேர்நாம்பரணிக்ரஸ்தாபநிபா மாஹிமாஹிதாஸ்பாரம்மலம்பயோஃ ||

(வ்-ம்.) கடீஃ காஞ்ச்யா ஸம்வாஹோரஸ்ரஸ்தயாவிய ஞா தம்யம் ஸ்ரஸ்யாரஸ்ய யஃ ரத்காஞ்சீரவம் கலாவேஷ்டநாநம் யஸ்ய தக - திருவரை ஸோபைக்குத் தகுதியையுடைத்தான ஸந்நிவேஸத்தையுடைய வெக்காலே விளங்காநின்ற ரத்நமயமான வரை நூல் மாலையாகிற வாபரணவிஸேஷத்தாலே, ஸூற்று தலையுடைய, ஸம்பு வப்ராஸஸ்ய- கோயிலிலே ஸர்வவித

(ககஅ) பெருத்துருண்டு மிகவழகாயிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருத்துடைகளுக்கு எதை உபமானமிட்டுச்சொல்வேனென்று கருத்து.

(ககக) அதிபிரகாசகங்களான பீதாம்பரம் அரைநூண்மாலை இவைகளால் அலங்கிருதமான பெரியபெருமாளுடைய திருவரையானது பெரிய மேகம் போல விளங்குகிறதென்று கருத்து.

பந்துவா பெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, ஶ்ரீதம்ஶம் வஸநம் - திருப்பீதாம்பரமானது, ஶாஶ்வதஶ்யாமம் - பெரியமேகத்தை, ஶ்ரிதநு - க்ரஸியாநின்ற, ஶௌவர்ணீ ஸாநுஶ்ரீவ - மஹாமேருவினுடைய ரத்நமயமான தாழ்வரைபோல, ஆபாதி - (அது ஒரு பொலிவென்னும்படி) விளங்காநிற்கிறது, (ஸாநுஶப்தம் - ஊகாராந்தம் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது)

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய கறுத்த திருமேனியில் சாற்றின திருப்பீதாம்பரமானது, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளிருக்கிற ஸுவர்ணமயமான ப்ரதேசத்தில் காந்தி பரிவேஷம்போலவும், காளமேகம்போலவும், மேகத்துக்கு மின்னல் கூட்டம்போலவும், விளங்காநின்றுகொண்டு எங்களுடைய மநஸ்ஸை கபளீகரிக்கிறதென்கிறார், அனந்திகே. அந்த பீதாம்பரத்தை யெங்கள் மநஸ்ஸு ஆதரத்தோடே அநுபவிக்கிறதென்றுகவுமாம்

௧௨௦ ஹேமாம்ஶுபரிவேஷ இவாம்புராஶேஸ் ஸந்த்யாம்புவாஹநிகராம்பமிவாம்பரஸ்ய । ஶம்பாகலம்பகமிவாம்புதமேதநோ ந: ஶ்ரீதாம்பரம் விலுமபதி ரங்கநாயகஸ்ய ॥

(வ-ம) அம்புராஶே: - ஸமுத்திரத்துக்கு, ஹேமாம்ஶுபரிவேஷ இவ - ஸௌவர்ண ப்ரதேசத்தினுடைய ஶோபாமண்டலம்போலும், "ஶாம்யம் ஹேமாம்புராஶேஸ்த்ருமா:" அம்பரஸ்ய - ஆகாசத்துக்கு, ஸந்த்யாம்புவாஹநிகராம்பமிவ - ஸாயங்காலத்தில் மேகஸமூஹம்போலவும், அம்புதஸ்ய - மேகத்துக்கு, ஶம்பாகலம்பகமிவ - மின்னல் ஸமூகம்போலவுமிருக்கிற, ரங்கநாயகஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஶ்ரீதாம்பரம் - திருப்பீதாம்பரமானது, ந: - எங்களுடைய, மந: - மனஸ்ஸை, விலுமபதி - தனவஸமாக்கிகொள்ளுகிறது, (யத்ஸ-என்றத் யாகரித்தால் அவதாரிகையில் சொன்ன வாக்யாந்தரம் ஸித்திக்கும்.)

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளிரண்டையும், திருவாபரணஶோபையில் முழுகின திவ்யாவயவஶோபையானது, நானிடத்திலும் வ்யாபித்து, ஓரிடத்தில் திரண்டாற்போலகொண்டு, முழந்தாளிரண்டென்று சொல்லும்படி பரிணமித்ததென்று ஶங்கிக்கிறேனென்கிறார்.

௧௨௧. ஶௌவஶூஷணத்யுதிஶாந்திர்நிமக்நா விஷ்வக்ஸ்வகாவயவாத்யுதிஸ்ஸ | ஜாநுத்வயீம் பாதி த்ருவாம் பரிணதாஜாநு ஶ்ரீரங்கராஜஸ்ய ॥

(௧௨௦) பெருமாளுடைய திருமேனி ஶ்யாமளமாகையால் அவர் சாற்றிருக்கும் பீதாம்பரத்தால், ஸ்வர்ணமேகம்போல அனுபவிப்பவருடைய மனதை பறிக்கிறது

(வ்-ம்.) ரங்கதாம்ந ஆத்யஸ்ய - யஸ்ய தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஸம்ஸ்தாந ஶ்ரியாம் - திவ்யாவயவங்களினுடையதாய், விபூஷணாநாம்ச வைபூஷணீ தஸ்யாஞ்ச - திருவாபரணங்களினுடையதான ஶோபையிலே, நிமக்நா - முழுகின, காந்தி: - ஶோபையானது, விஷ்வக் அநுஷ்விஷ்வக் ஊர்த்வம் - ஸர்வத்ரவ்யாபித்ததாய், க்வாபி - ஓரிடத்தில், உந்நாஹேந ஸஹவர்த்திநீ இதி வாசா நாநாவ்யுத்பத்த்யா ஸ்வாதந்த்ர்யா - ஸ்வாதீநதை யில்லாமையோடுகூடின கிளம்புதலாகிற செயலை யுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஜாநுநோ ரதபுஷ்பம் தஸ்யவாதம் தஸ்யாவிவத்ய: - முழந்தாளிரண்டன்றிக்கே, அந்த ஶப்தத்துக்கு விஷயமாக, ஜாத: - ஆய்த்தது, ஜாநே - ஶங்கிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "செங்கமலத்திருமகளும்" இத்யாதிப்படியே, பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை, ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி மாபிடிக்க அத்தாலேமுழந்தாளுக்குக் கீழ்க்கணைக்காலுக்குமேல் மயிர்க்கூச்சறைய, அந்த ஜங்காப்ரதேஶங்கள், ஸ்ரீ பூமிகளுக்கு லீலாரவிந்தங்கள்போலிருக்கிற திருவடிகளுக்கு முள்ளுடைத்தான பெருத்த தாமரைக்கொடிகள்போலிருக்கிறதுகளென்கிறார்.

கஉஉ. ஸ்ரீரங்கேஶயஜங்கே ஸ்ரீபூஹஸ்தாக்ரஸம்ஸ்பர்ஶகண்டகிதே | தத்பத்மநாலநிபஸம்ஸ்தாநாவலயமிதவாத:||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீபூஹஸ்தாக்ரயோ: ஸம்ஸ்பர்ஶநயோ ஹர்ஷத்வஸஞ்ஜாதகண்டகே - ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிமாருடைய பிடிப்பாலுண்டான ஸந்தோஷத்தாலே மயிர்க்கூச்சையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கேஶயஸ்ய ஜங்கே - பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளுக்குக் கீழ்க்கணைக்காலுக்குமேல் ப்ரதேஶங்கள், தயோ: - கேஸரகேஶநாலேந யோக்யாஸ்தநாஸ்தயோ: வலயம்தஸ்ய லீலாதம் - அந்தஸ்ரீ பூமிகளுடைய லீலாரவிந்தங்களுடையபெருத்த கொடிகளிரண்டினுடையவிலாஸத்தை, அநுஷ்டிக்கிறதுகள், இதிவ்ருத்யர்த்தோபாஷிவதநம்.

(அ-கை.) இதில் ஸேவாபரரான தேவர்களுடைய கிரீடபங்தியோடும், யோகி ஹ்ருதயங்களோடும், பிராட்டி. திருக்கைகளோடும், நிரந்தரஸம்பந்த

(கஉக) பெரியபெருமாளுடைய முழங்கால்களிரண்டும், அவருடைய திருவாபரணகாந்தியும், அவர் திருமேனிகாந்தியு மொன்று சேர்ந்ததினாலுண்டான சுழியாக விளங்குகிறதென் றெண்ணுகிறேன.

(கஉஉ) பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிறபடியால், அவ்வாநந்தத்தாலுண்டான மயிர்க்கூச்சுடன் கூடின முழந்தாள்களின பிரதேசங்கள், திருவடிகளான தாமரைப்புஷ்பங்களுக்கு முள்ளுடைய பெருத்ததொரு தாமரைக்கொடிகள்போல் பிரகாசிக்கிறது.

முண்டாகையாலே, அதிகளிலுண்டான சிவப்பு ஸங்க்ரமித்ததென்னும்படி யிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருவடிகளை த்யானிக்கவும் ஸ்துதிக்கவும் கடவேனென்கிருர்.

௧௨௩. வந்தாருவ்ருந்தாரககிரீடயோகிஹ்ருதயாம்புஜநாதகரை: ஸரோருஹை: | ஸங்க்ராந்தஶோணிமவிபாவபதாப்ஜயுக்மம் ஸ்ரீரங்கபர்த்து: ஸ்மரேயம் ஸ்துவேய ||

(வ்-ம) வந்தாருவ்ருந்தாரககோடீரயோகிஹ்ருதயாம்புஜநாதநாரீகரஸரோஜை: காளவர்ணை: - ப்ரணமபரரானதேவர்களுடைய கிரீடபங்தியோகிஹ்ருதயங்கள் பிராட்டி திருக்கைகளில் இதுகளில் நின்றும், ஸங்க்ராந்தஶோணிமவிபவ-ஸங்க்ரமித்த சிவப்பை யுடைத்தானதுகள்போ லிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கபர்த்து: - பெரியபெருமாளுடைய, பாதபத்மே - திருவடித்தாமரைகளை, ஸ்மரேயம் - மநநமபண்ணக்கடவேன், ஸ்துவேய - ஸ்துதிக்கவும் கடவேன். (ஸ்துவேய யென்கிறவிடத்தில் ஆத்மநேபதம், ஸம்வ்ருதிஹாரதில், விபந்தவ:-என்று நித்யஸூரி யோக்ய ஸ்துதியைத் தாமஸாம்யித்தபடியாலே கர்மவ்யதிஹாரத்தில் குறையில்லையென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தாமரைப்பூவோடு மிகவும் ஸ்ரூபாறென்னும்படியான பாவநத்வபோக்யத்வாதி ஸம்ருத்தியுடைத்தாயந்த ஸம்ருத்தியில் துவக்குண்ட பெரியபிராட்டியாராலே கூஸிப்பிடிக்கக்கடவதாயிருக்க வாஶ்ரித விஷயத்தி லுச்சநீச விபாகாந பிஜ்ஞமாகையாலே,கோகோபி ஸம்ருத்யாதிகளுக்காக ப்ருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சரித்து கோபீஜநரக்ஷணார்த்தமாக அவர்தயிர் கடைகிறபோது அத்வநிவழியே கூத்தாடி பாண்டவர்கள் தூதோவென்ருல் அதிலுண்டான ப்ரீதி விஶேஷத்தாலே பணைத்துக்காட்டுகிற பெரியபெருமாளுடைய,தனக்கு மேலில்லையென்னும்படியான திருவடியானது,தாழ்ந்தாரில் சரமாவதியான வெங்களுடைய தாஸ்யமங்களத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவதென்கிருர்.

௧௨௪. யத்வ்ருந்தாவநவீதிதூளிதபதம் யத்பாண்டவம்ஶீக்ஷிதம் யச்சக்ஷுஶ்ரவஸாக்ஷிஜந்ஜவ்ருஸ்ய ஶோஷநக்ஷிதம் | யத்ரேக்ஷ

---

(௧௨௩) தேவர்கள் வணங்குகின்றமையாலும், யோகிகள் தியானிக்கிறபடியாலும்,பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிருர்களாகையாலும், ஹிருதயம், திருக்கைகள் இவைகளின் சிவப்பு ஒன்றுசேர்ந்து மூர்த்திகரித்துதோவென்று அவ்வளவுசிவப்பையுடைய பெரியபெருமாளுடையதிருவடிகளைத்தியானித்து ஸ்துதிக்கிறேனென்று கருத்து.

ஷ்டஜநஸ்ய யஜ்ஞ ஸேவிய தௌத்யப்ரஸங்கப்ரியம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்
வஹதாந் ஸ்ரீரங்கிணோ மங்களம்||

(வ்-ம்.) யத்-யாதொன்று, (இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது) ஜலஜேந-ஸௌரப்ய ஸாம்ய ஸம்பத்-தாமரைப்பூவோடு சீறுபாரென்று நின்ற ஸௌந்தர்யாதி ஸம்ருத்தியுடைய, யத்பத்மா-கரயோ:-ஸௌபாக்யஸாக்ஷீ - பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கைகளுக்குண்டான வாஙதத்துக்கு ஸாக்ஷாத்த்ரஷ்டாவோ, பக்தேஷு - ஆஸ்ரிதரிடத்தில், (யத்) ஜநுஷ்யஜ்ஞ தேஜாநாதீதிதத் நஸ்வதீதிதத் - நஸையுள்ளிடமில்லாத விடமறியாததோ? (யத்) வ்ருந்தாவநே வஞ்சிதம் - பிருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சராபிஜ்ஞமோ? உத்ஸாரவாஸ்த்ரீபி: - தயிரிடைச்சிகளாலே, யத்தாண்டவம் - யாதொன்றினுடைய நர்த்தநம், ஸிக்ஷிதம் - ஸிக்ஷிக்கப்பட்டது, (யத்) உதஸ்ய - ப்ரஸங்கே - ப்ரியம் - தூதுபோகிற ப்ரஸ்தாவத்தில் ப்ரீதியுடைத்தானதோ? தத் - அப்படிப்பட்ட, ஸ்ரீரங்கிண: - விஷ்ணோ: - பெரியபெருமாளுடைய, பரமம் - தனக்கு மேலில்லாத, பதம்-திருவடியானது, ந:-எங்களுக்கு, மங்களம் - மங்களத்தை, வஹதாத் - பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஸர்வேஸ்வரத்வத்தையும், திருவுலகளந்தது முதலான விஜயத்தையும், அடுத்தடுத்து பண்டித பாமரவிபாகமற வெளியிடாநிற்கிற, வேதஸப்தங்களென்னலாம்படியிருக்கிற திருவடிச்சலங்கை ஸப்தங்களாலும், ரேகாரூபங்களான வஜ்ராதிகளாலும், போக்யமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடித்தாமரையை, ஸேவிக்கிறேமென்கிறார்.

௧௦௫. ஸிஞ்ஜாநமஞ்ஜுமணிஸிஞ்ஜிநீகிணிரவைர்ஜாக்ரந்நிகமஜ ஸ்ருதீ: ஸ்வர ஸம்பதக்ரைகைரேர்ஹோஷஸ்பரேவாகயை: |
ஐஸ்வர்யேண ஜயம் த்ரிவிக்ரமதத்பவம் வஜ்ராதிரேகாஞ்சிதம் ஸ்ரீரங்கேஶயபாதபங்கஜயுகம் பத்மம் பதாம்ஹேஸம்ஸ்ரயே||

(வ்-ம்.) ஐஸ்வர்யேண - ஈஸ்வரத்வத்தோடு, த்ரயோ விக்ரமா தாதயோ யஸ்ய தத் - மூன்றடியளந்தது முதலான, ஜயம் - விஜயா

---

(௧௦௪) ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம் முதலானவையால் மிகவதிஶயமாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளெனக் கநுக்ரஹம் செய்யட்டும்.

(௧௦௫) திருவடிகளில சாற்றிருக்கிற சலங்கைகள் சப்திக்கிறபடியால், தம்மஹிமாதிஶயத்தை உகிலருமறியும்படி கோஷிக்கும் வேதத்திறைலியோ? யென்னும்படியான வந்த சப்தத்தோடும், திவய ரேகைகளோடுங்கூடி மிக வழகாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை யடைகிறோம்.

பாதாநத்தை, ஞூடூ ஜவிதழ் - அடுத்தடுத்து, வாஷிரீஃ - கோஷியாநிற்கிற, ஶிஂஜாநயா ஶ்ருதிஸ்தயா வாயாஶிஂஜிநீ தஸ்ய ஊணீநாஂஶடுவைஃ - ஶப்தியாநின்றுள்ள வேதரூபியான திருவடிச்செலங்கை மணிஶப்தங்களாலேயும், ஶவாடுவைஃ - ரேகாரூபங்களான, டுதடுவைஃ- அந்தவந்த - வஜ்ரஂ சாஶவிஂஶஂஜ்ஜஃ ஊர்த்வ ஈஷ்வஸ்ரஂ வக்ஷஂ ஊகாஶஃ டுதைஃ - வஜ்ராயுதம் துடங்கி கண்ணாடிபர்யந்தங்களாலே, ஸாஂஶாழ் - போக்யமான, ஶ்ரீரஂடுமஶயஸ்ய வஂகஜெ ஊவவாஜள தயோயஂஹஂ - பெரியபெருமாளுடைய விரண்டு திருவடித்தாமரையை, வஂஜாடுஹ - ஸேவிக்கிறோம். (ஸ்துதிக்கிறோமென்னவுமாம்.)

(அ-கை.) இதில் திருவுலகளந்தருளினபோது, ஏகமுகமாய் ப்ரவஹித்தாப்போலன்றிக்கே யிப்போது பஹுமுகமாக ப்ரவஹித்து, நான் ஸகல லோகங்களையும் பரிசுத்தி பண்ணக்கடவனென்று, எல்லா விரல்களை நின்றும், சல சலவென்று ப்ரவஹியாநின்றுள்ள கங்கா ப்ரவாஹங்களென்கிற ஸந்தேஹ ப்ரதங்களாய், திருவடிகளாகிற கற்பக பல்லவங்களுக்குப் பூங்கொத்துபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய நககாந்திகளை, இராப்பகலாய வகாஹநம் பண்ணக்கடவோமென்கிறார்.

௧௦௬. வாநாநிஹாவநாநிஹஂவஹாஊவீதிஸவஹஂஹ ஊீஙுஙுஜாஹவீஙுஹஶிவ்யஂஜஸஂடுஜஹஜாஃ | ஷிவாநிஶிவ ஶஂஹிணஶ்ஶண வாஶகல்ஜவ்வவாஊ நவஂஜரீநஹ்வஶவீ விஹஶாடுஹஊஹி ||

(வ்-ம்.) சஹழ் - நான், ஊவநாநி - லோகங்களை, வஹூநி ஊவாநியஸ்ராஸா - அநேக ரூபியாய்க்கோண்டு, வாநாநி - பரிஶுத்தி பண்ணக்கடவேன், ஊதி-என்று, ஸவஹா சஂஹஂஊரா ஸாஸ்ராஃ ஙுஙு ஙுஷி தாயா ஜாஹவ்ராஊஹயஹ ஜெஷாஂ வ்யஂஜஂ தஸ்ய ஸஹெஹஂ ஜஜாதீதிதாஃ - எல்லா விரல்கள் நின்றும் ஜல ஜல ஶப்தத்தோடுண்டானகங்கா ப்ரவாஹஸமூஹமென்கிற ஸந்தேஹத்தைத் தாராநின்றுள்ள, ஶஂஹிணஃ-பேரியபெருமாளுடைய, ஊணாடுவவாஶ கல்ஜஊஸ்ய வ்வாஊளதயொநஹ்வாஊஂஜயஹ ஸாஃ - திருவடிகளாகிற வழகான கல்பகவிருக்ஷத் தளிர்களுக்கு புதியதான பூங்கொத்தான, நவாநாஂஶவயஸாஃ - திருநககாந்திகளை

---

(௧௦௬) எல்லாவற்றையு மொருமிக்க நிஷ்கல்மஷமாக்குகிறேனென்று வெளிப்பெருகுகிறதோ? என்னும்படியான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளின் நககாந்திகளாகிற ப்ரவாஹத்தில், நிரந்தர மவகாஹிக்கிறேன்.

திவாபகலும், நிஶிச - ராத்ரியிலும், விஶாஹேஷி - நன்றாக வவ காஹிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் நீலரத்நமயமான பாதச்சிலம்பு ஶாற்றுகையாலே வண்டுகள் மொய்த்த காம்புடைத்தான தாமரைபூக்களை ஜயித்தும, நித்யாராதநார்த்தமாக வணங்கின பரம்ஹாவின முகங்களென்று ஸம்ஶயிக்கும்படியான பெருமாளும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்த ஸுவர்ண தாமரைப்பூக்களாலே நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶய போக்யங்களான திருவடிகளை, என் சயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறேனென்று பூர்வகண்டார்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௨௭. ஶ்ரீரங்கேந்தோஃ பதகிஸலயே நீலமஞ்ஜீரமைத்ர்யா வ்ருந்தேஷ்வஶ்ராந்தஷட்பதவ்ராதராஜீவஜேத்ரே | நித்யாராத்யே நதவிதிவக்த்ராப்ஜஸம்ஶய்யமாநே ஹேமாம்போஜைர் நிவிடநிகடே ஶ்ரீஶஶ்ரீதத்ததே வந்தே ||

(வ்-ம்.) நீலமஞ்ஜீரமைத்ர்யா - நீலக்கல்லால் செய்த சிலம்புகளுடைய ஸம்ஸர்கத்தாலே, வ்ருந்தே வ்ருந்தேஷ்வஶ்ராந்தஸக்தி ஷட்பதாநாம் வ்ராதஃ யயோஸ்தே ராஜீவஜேத்ரே - காம்பிலாதரத்தை யுடைத்தான வண்டுஸமூகத்தையுடைத்தான தாமரைபூக்களை ஜயியாநிற்பதுகளாய், நித்யாராத்யே நதஃ விதிவக்த்ராப்ஜ இதி ஸம்ஶய்யமாநே - நித்யாராதநார்த்தம் வணங்கின ப்ரம்ஹாவினுடைய முகஸமுதாயமென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய், ஶ்ரீஶஶ்ரீதத்தைஃ - பெருமாளாலும் பிராட்டியாலும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஹேமாம்போஜைஃ - ஸ்வர்ணத் தாமரைப்பூக்களாலே, நிவிடநிகடே யயோஸ்தே - நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கேந்தோஃ - பெரியபெருமாளுடைய, கிஸலயே பதயுகே - தளிர்போலிருக்கிற திருவடிகளை, வந்தே - வணங்குகிறேன்.

இதி ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸூநோர் பட்டார்யஸ்ய

பூர்வஶதகம் ஸமாப்தம்.

---

(௧௨௭) பெருமாளும் பிராட்டியு மர்ச்சித்த தாமரைபுஷ்பமுடையதாகையால், அருகுவந்த பிரமன் முககமலமோ வென்னும்படியாகவும், திருவடிச்சிலங்கை நிலரத்நமாகையால், வண்டினங்களோவென்னும்படியுமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பற்றுகிறேனென்று கருத்து.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - மணிப்ரவாளஸவ்யாக்யாநே

உத்தரஶதகப்ராரம்ப:

(அ-கை.) பூர்வசதகத்தாலே, பூர்வகண்டார்த்தத்தை பூர்வாசார்ய பரம்பராது ஸந்தாந பூர்வகமாக வநுஸந்தித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேலுத்தரசதகத்திலே, உத்தரகண்டார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தை யநுஸந்திக்கைக்காக அது ஸர்வஸ்வாமித்பரனுக்கே யுள்ளதொன்ருகையாலே, அதனைப பரக்க வ்யவஸ்தாபிகைக்கோலி அது ப்ரமாணாதீநமாகையாலே அத்தைப் பெரிய பெருமாள் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பெருவிளக்கைப்போலே ப்ரகாசிப்பிக்க அத்தாலே பாக்யாதிகர் ஸத்ஸத்விவேகம்பண்ணி யெம்பெருமானை யநுபவிக்க அதில்லாதார விட்டில்கள்போலே விருத்த ப்ரதிபத்திபண்ணி நசிக்கிருர்களென்கிருர முதலடியிலே.

க. ஹந்தும் தமஸ்ஸதஸதீ ச விவேக்துமீஶோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி। தேநாவலோக்ய க்ருதிந: பரிபுஞ்ஜதே தம் தத்ரைவ கேசிதவஶா: ஶலபீபவந்தி॥

(வ்-ம.) காருணிக: - தயாளுவான, ஈஶ: - ஸர்வஸ்வாமியான (பெரியபெருமாள்), தம: - அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, ஹந்தும் - போக்குகைக்கும், ஸதஸதீ - நல்லத்தையும் தீயத்தையும், விவேக்தும் - அறிகைக்கும், ப்ரதீபமிவ - பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற, மாநம் - ப்ரமாணத்தை, ததாதி - ப்ரகாஶிப்பிக்கிருர், க்ருதிந: - பாக்யாதிகர், தம் - அந்த விஶனை, தேந - அந்த ப்ரமாணத்தாலே, அவலோக்ய - நன்ருகவறிந்து, பரிபுஞ்ஜதே - ததீயபரியந்தமாக வநுபவிக்கிருர்கள், கேசித் - சில, அவஶா: - சஞ்சல ஹ்ருதயராவார், தத்ரைவ - அந்த ப்ரமாணவிஷயத்தில், ஶலபீபவந்தி - விட்டில்கள்போலே விழுந்து நஶிக்கிருர்கள்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன சபலர்க்கும், ஜைநாதி பாஹ்ய ஸ்ம்ருதிகளும், வைதிகத்வகஞ்சுகிதங்களான காபில காணாதாதி ஸ்ம்ருதிகளுமுண்டே யென்ன, அதுகளை துஷ்க்ருத்துக்களுக்கு தேவனைச்சேரும் வழி தெரியாமைக்காக ப்ரணீதங்களென்று "யதேவ கிஞ்ச மநுரவதத் தத்பேஷஜம்" என்ருெதப்பட்டமது "யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ யாஶ்ச காஶ்ச குத்ருஷ்டய:-

இதில் கருத்துக்களை அவதாரிகையில் காண்க.

ஸர்வாஸ்தா நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தா: ஸ்ம்ருதா: " என்று ஸ்மரித்தானென்கிறார்.

உ. யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ ஹி வேதே வேதேஷு யா: காஶ்ச குத்ருஷ்டயஸ்தா: | ஸ்ம்ருதாஸ்தா: ரங்கநிதே த்வதங்க்ரி ஸம்ஶயகாரிண்ய: ஸ்ம்ருதவாந் மநுஸ்தத்॥

(வ்-ம்.) ரங்கநிதே! ஜைநாதிகளுடைய, யா:-யாவை சில, வேதபாஹ்யா: - வேதவிருத்தங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸ்ம்ருதிசேஷ:) வேதேஷு - வேதங்களுக்குள்ளே, யா: காஶ்ச-யாவை சில, குத்ருஷ்டய:-விபரீதார்த்தபோதகங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸ்ம்ருதிசேஷ:)-தா:-அந்த ஸ்மிருதிகள், தமோபலா: - அபாராதிகளுக்கு, த்வதங்க்ரி-தேவருடைய வழிவிஷயத்தில், ஸம்ஶயகாரிண்ய: - தெரியாமையைப்பண்ண ஸாதநங்களாகிறதுகள், (ஸ்ம்ருதிசேஷ:) தத் - அந்த வர்த்தத்தை, மநு: - மநுவானவன், ஸ்ம்ருதவாந்-ஸ்மரித்தான்.

(அ-கை) இதில் கீழ்ச்சொன்ன, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளில் வைத்துக்கொண்டு பாஹ்யமதத்தை ப்ரத்யக்ஷவிரோதததாலும், நிர்தோஷமான ஶ்ருதி விரோதததாலும்,குதர்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருதோஷத்தாலுமாக, வேதாந்தஜ்ஞாநவ்ருத்தர், நன்றாக த்யஜிக்கிறார்களென்கிறார்.

ந. ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யய நிர்தோஷ ஶ்ருதிவிரோதாத் பாஹ்யவர்த்ம | குதர்கஸித்தத்வாத் வக்த்ருதோஷ ஸம்பந்தாத் ஜஹதி ரங்கநிதே புதா:॥

(வ்-ம.) ரங்கநிதே ஸம்பந்த! புதா: - ஜ்ஞாநவ்ருத்தர்கள், பாஹ்யவர்த்ம - வேதபாஹ்யனுடைய மார்க்கத்தை, ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யய நிர்தோஷ ஶ்ருதி விரோதாத் - ப்ரத்தியக்ஷஸித்தத்தை யில்லைசெய்கையாலே, வந்த ப்ரத்யக்ஷ சௌர்யத்தாலும, நிர்தோஷ ஶ்ருதி - பௌருஷேயத்வாதி தோஷரஹிதையான ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும, குதர்கஸித்தத்வாத் - குதர்க்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருதோஷ ஸம்பந்தாத் - வக்தாக்களுடைய ப்ரமாதிதோஷஸம்பந்தத்தாலும், ஜஹதி - நன்றாக த்யஜிக்கிறார்கள்.

(அ-கை) ஸாமாந்யேந பாஹ்ய ஸமயம் வைதிகத்யாஜ்யமென்றது கீழ்; இதில் ப்ரத்யக்ஷமாத்ர ப்ரமாணவாதியான சார்வாகமதத்திலும், தேகமயவி யாகையாலே புரோவாதியை விஷயீகரியாநின்றுள்ள பாஹ்யகரணங்களா லே ப்ரகாசிக்கிறது, நிரவயவனான வாத்மா பாஹ்யகரணங்களுக்கு விஷயன ன்றிக்கே அஹமென்று ஆந்தரகரணத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறான், இந்த தேகாத் மாக்களை ஸம்ஸர்க விசேஷத்தாலே, ஆதாராதேயபாவேநவும், ப்ரகாரப்ர காரிபாவேநவும், அநிரூபகஜநங்கள் அறிகிறார்களில்லை, ஆகையாலே, "ஜ்யோ திஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம்" இத்யாதியான தேவருடையஶாஸநரூபமான ஶாஸ்த்ரம், பரலோக யோக்ய னான வாத்மாவினிடத்தில் அதிகரித்து ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

௬. அவயவித்வேந தேஹோ ஹி விஷயோ பஹிரக்ஷயோ: ஸ்வாத்மா நிரவயவோ ஹம்காரஸ்ய கம்யோந்தரக்ஷ்யோ: | பாதி ஹி ஜநா: ப்ருதக் ஜாநந்தி அயஸோ வஹ்நிவத் ஸம்ஸர்க்கதோ: ந வேதா அதிகரோதி ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸநம் தேவ பரலோகி ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! தேஹ:-தேஹமானது, அவயவித்வேந ஸாவயவத்தயா - ஸாவயவமாகையாலே, இதமிதி க்ஷேத்ராணாம் ஏத:-இதமென்று விஷயீகரியாநிற்கிற, பஹி: கரணை:-பாஹ்யேந்த்ரியங்களாலே, பாதி-(ஆதேயமாயும், ப்ரகாரமாயும்) விளங்குகிறது, நிரவயவஸ்வாத்மா - நிரவயவனான. ஸ்வாத்மா - ஆத்மாவானவன், கரணாதி அதிக்ரம்ய ஸ்தித: - பாஹ்யகரணங்களுக்கவிஷயனாய்க்கொண்டு, அஹங்காரஸ்ய க்ராஹ்ய:- அஹமென்று வ்யவஹாரார்ஹனாக, பாதி-விளங்குகிறான், இமௌ-தேஹாத்மாக்களை, ப்ருதக் ஸம்ஸர்க்கத்: - அய: பிண்டாக்நிகளுக்குப்போலுண்டான, ஸம்ஸர்க விசேஷத்தாலே, ஜநா:-அவிவேகிகள், ந விஜாநதே - வேறாக வறிகிறார்களில்லை, தத:-ஆகையாலே, தே-தேவருடைய, ஶாஸ்த்ரம்-ஶ்ருதியானது, பரலோகாஸ்தித ஸ்திதி - பரலோக யோக்யனான வாத்மாவினிடத்தில், அதிகரோதி-அதிகரிக்கலாம்.

(அ-கை.) இப்படி ஆத்மாவைப்போலே வேதமும், ஶ்ராவண ப்ரத்ய க்ஷ கோசரமாயும் ததர்த்தஜ்ஞாநமும், மாநஸப்ரத்யக்ஷகோசரமாயும், தத் தோஷங்களும் ப்ரத்யக்ஷகோசரங்களாயும், ததர்த்தங்களான தர்மாதர்மாதிக ளும் ப்ரத்யக்ஷ பாதிதங்களன்றிக்கேயு மிருக்கையாலும், யோகம் கைவந்தவ ர்களுக்கு அந்த தர்மாதிகள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமாகையாலும், சார்வாக மதரீதி யாலும், வேதம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறா.

ரு- ப்ரத்யக்ஷா ஶ்ருதிரஸ்ய யஸ்ய ந ததா தோஷாஸ்த தஸ்யா: புந: தர்மாதர்மபராவரேஶ்வரவிதிப்ரத்யக்ஷணாஸம்பவா ந | தஸ்மாச்சார்வாகமதேऽபி ஸா ப்ரத்யக்ஷஸத்ரூபா ப்ரமா யோகோந்மீலிததீஸ்ஸ தஸ்ய ச ததா ப்ரத்யக்ஷீக்ஷதே ஸ:||

(வ்-ம்.) ஶ்ருதி: - வேதமானது, ப்ரத்யக்ஷா - ப்ரத்யக்ஷம், ... யஸ்ய - அவனுடைய வர்த்தனமும, (ப்ரத்யக்ஷாவென்றநுஷங்க:) அதுவும ப்ரத்யக்ஷம, தோஷா:- பௌருஷேயத்வாதி தோஷங்கள், ந ததா - அப்படி ப்ரத்யக்ஷங்களன்று, தஸ்யா: - அந்த வேதாத்மமான, தர்மாதர்மபராவரேஶ்வரவிதி ... ப்ரஹ்மாதிபி: - தர்மமென்ன அதர்மமென்னபரமேஸ்வரனென்ன அவரேஸ்வரனென ப்ரம்ஹாதியென்ன யிதுமுதலானதும், ப்ரத்யக்ஷணாஸம்பவா:- ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்பட்டதாக, ந - ஆகவேயில்லே, தத்- ஆகையாலே, சார்வாகமதேऽபி - சார்வாகமததிலும, ஸா - அந்த ஶ்ருதியானது, ப்ரத்யக்ஷேண ஸத்ரூபம் - ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்தோடு ஸத்ருஶமாக, ப்ரமா - ப்ரமாணம், அபி வா - அன்றிக்கே, ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாணமென்கிற நிர்பந்தத்தில, யோகோந்மீலிததீ: - யோகாப்யாஸத்தாலே விகஸித்தபுத்தியுடைத்தான, ஸ:- சேதனனானவன், தஸ்யா: - வேதத்தினுடைய வர்த்தத்தை, ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமாக ஸம்பஶ்யதி - பார்ப்பன்.

(அ-கை.) இப்படி சார்வாக மதரீதியாலும், ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்குக் குறையில்லே யென்றருளிச்செய்து, இதில் ப்ரதீயமான ஜகத்து உத்பத்திவிநாஶயோகத்தாலே ஸ்வதஸ்ஸத்தன்று, ப்ரதீயமாநத்வத்தாலே ஶஶஶிருங்கம்போலே ஸ்வதஃ அஸத்து மன்று, விருத்தங்களாகையாலே உபயரூபமுமன்று, அப்ரஸித்தமாகையாலே தநபிந்நமுமன்றென்று நிரதிஷ்டாநமாக நிஷேதித்து, ஶூந்யத்தை ஸ்த்தாபிக்கிற புத்தன் "யதாஹிவொரஸ்தயாஹிவாஸ:"என்கிறபடியே, சோரனைப்போலே தண்டநீயனென்கிறார்.

கூ. ந ஸந்நாஸந்நோபயம் வா ப்ரதிபதம் அநிர்வாச்யம் ஜகதிதி | ஜல்பந்நாஸ்திகம் யம்ஸம்பு ஹதத் ரோநிஷேயந்ந ஸந்ந அஸந்நோபயம் வா ஸம்விதா:||

(வ்-ம்.) ஹேதேவ! ஜகத் - ஜகத்தானது, ஸத் - ஸத்தாகவும், ந-அன்று, அஸத்-அஸத்தாகவும், ந-உபயம்வா ந - உபயாகாரமாயு

யும், ந-உபயஶ்ச - உபயரூபிக்கும, வஹி: - வேறுபட்டதும், ந-இதி-ஆகையாலே, அந்த ஜகத்தானது, ஏகா - நானகிலொன்ருன, கோடிம் - ஆகாரத்தை, நாதீகதேகிம் - அடைகிறதில்லையன்ரே? இதி-இப்படி, நிரஸ்த உபாதிப்ரஸக்தி கஃப்த தக-அதிகரணாதி ரூபமான உபாதியில்லாமல், ஸதஸ்ஸ ஸஸ் ஸித்தியஸ்யாம் யாயாம ஸாதகஸ்யாஃ ஸதஸ்ஸஸதீஸாதஃ ஸாதஸஹக்திக ஸஹிஃ)ஸர்வம நாஸ்தியென்று, நிஷேதது-நிஷேதியாநிற்கிற, குத்ஸித ஸ்ரமதஸ்ரமதபோஃ குத்ஸிதனை புதநன், சோரவாம்-சோரவத்-சோர ரனைப்போலென்றபடி, விஜாவஃ-நன்ருகச் சேதிக்கப்படுமவன்.

(அ-கை) சேதநப்ரகாரந்தானது,அதனால் ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக் கெனுவதென்று மாகாண்கையிலே ஸர்வ ஶூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமிதியபிமதை யாகில, ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாது. அதுவும் அநபிமதையாகில், ஸர்வம் நாஸ்தீதி ப்ரதிநிரூபமான நிஷேதமிலலாமையாலே நிஷேதகன் துர்லபன், ஆகையாலே யிங்கிலலை, இப்போதில்லையென்ரும், ஸர்வம் நாஸ்தியென்று அதிகரணாத்யுபாதியனறிக்கே ஒரு நிஷேதம் ஸித்தியாது, அதிகரணாத்யுபாதி ஸஹிதமான நிஷேதாங்கீகாரத்தில கடதவம்ஸததில கடத்வம்போனலும், ஶகலத்வ ஸித்திபோலே யிங்கில்லையென்ருல், வேருரு ஸ்தலத்தி லது ஸித்திக்கும். ஆகையாலே ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாதென்று நல்லபர ப்ரகாரத்தையு மிப்படி ஸர்வ ஶூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையாலே, ஶ்ருதி ப்ராமண்யத்துக்குக் குறையில்லையென்று மருளிச்செயகிருர்.

எ. ப்ரதீதிரேஷ்டா நநிஷேத்யஸித்திர்நசேத் நிஷேத்தா கதமஸ்து நிஷேத்யஸ்ய நிரஸ்தோபாதிர்நிஷேதஸ்தேஷ்டஃ । நிஷேதே ஸோபாதிகே வடவத்ஸங்க்ஷேபஸ்ய கஸ்யாபிஸக்திரஸிதேஃ ஸதேஷ்டஃ॥

(வ்-ம்.) ப்ரதீதிஃ - ஸர்வம்நாஸ்தீதியென்கிற, ப்ரதீதியானது, இஷ்டாசேத் - அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகில, நிஷேத்யஸ்ய - ஸமஸ்தவஸ்துவுக்கு மில்லாமையானது, ந-ஸித்தியாது, இஷ்டா ந யதி-ப்ரதீதியங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால்,நிஷேத்தா-நிஷேதிக்கிறவன், கஃ-எவனே? ஒருவருமில்லையென்றபடி, அதஃ - ஆகையாலே, நிரஸ்த உபாதிர்ஸஃ-உபாதிரஹிதமான, நிஷேதஃ - வெறும் நாஸ்தியென்கிற நிஷேதமானது, இஷ்டா ந - அங்கீகரிக்கப்படுமதன்று, ஸது உபாதிகஸ்து-உபாதியுடைத்தான, நிஷேதே-அத்ர நாஸ்தி, என்கிற நிஷேதத்தில், வடவத்ஸம்ஸக்தே-கடத்வமஸ

த்தில், ஸகலைஸ்ஸமம் - ஸகலத்தோடு பொலியாக, அந்யத் - வேறொன்றானது, ஸித்த்யேத் - ஸித்திக்கும், ஹே வரத! ஸபௌத்தே - புத்த ஸம்பந்தியான, மதே - நான்குமதத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, ப்ராமாண்ய தபௌத்தே - ஸர்வத்வஸாதக ப்ரமிதி ரஹிதமான, பக்ஷேபி-மாத்யமிகபக்ஷத்திலும், ச்ருதிः-வேதமானது, விஜயதாம் - உத்க்ருஷ்ட ப்ரமாணமாகக்கடவது, அன்றிக்கே, "அபௌத்தே" என்றதுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தராலே அங்கீ க்ருதமான வர்த்தத்தில், வேதம் பரமாண தமமாகலாமென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில்,ஸௌகதாவாந்தரமதஸ்த்தரான யோகாசார ஸௌத்ரா ந்திக வைபாஷிகா மூவரில், "யோகாசாரன் ஜகத்தில்லை ஜ்ஞாநமேயுள்ளதெ ன்கிறான்," ஸௌத்ராநதிகன; ஜகத்துண்டு அது ஜ்ஞாநகதாகாரபேதத்தாலே அநுமேயமென்கிறான், வைபாஷிகன்; ஜகத்துண்டு அது ப்ரதயக்ஷம் க்ஷணிக மென்கிறான், இமமூன்றுபேரும் ஜ்ஞாநமாத்ரமாத்மா அது க்ஷணிகமென்கிறா ர்கள்; அவர்களை நிரஸிக்கிறோமென்று தந்நிரஸநத்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணு கிறார்,

அ. யோகாசாரோ ஜகதபவத த்ர ஸௌத்ராந்திகஸ்தத் தீவைசித்ர்யாத் அநுமிதிவஶம் வக்தி வைபாஷிகஸ்து | ப்ரத்யக்ஷம் தத் க்ஷணிகயதி தெ ரங்கநாத த்ரயோபி ஜ்ஞாநஸ்யாத்மக்ஷணஸ்திரதாம் வக்ஷதெ தாந் க்ஷிபாமঃ ||

(வ்-ம்.) அத்ர - புத்தஸிஷ்யரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிக மாத்ய மிகரில் வைத்துக்கொண்டு, யோகாசாரः - அவன், ஜகத்-ஜகத்தை,அபவதி-இல்லையென்கிறான்,ஸௌத்ராந்திகः- அவன், தத் - அந்த ஜகத்தை, தீவைசித்ர்யாத்-ஜ்ஞா நத்தினுடைய விசித்ரதையாலே, அநுமிதிவஶம்-அநுமாநக்ராஹ்யமாக, வக்தி - சொல்லுகிறான், வைபாஷிகஸ்து - வைபாஷனோ? ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமான, தத் - அந்த ஜகத்தை, க்ஷணிகயதி - க்ஷணிகமாகச் சொல்லுகிறான், தெ - அந்த, த்ரயோபி - மூன்று பேரும்; ஜ்ஞாநஸ்யாத்மக்ஷணஸ்திரதாம் - ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்கு ஆத்மத்வத்தையும்,க்ஷணத்வம ஸ்திரத்வத்தையும, வக்ஷதெ- சொல்லுகிறார்கள், ஹெரங்கநாத! தாந் - அந்த மூவரையும், க்ஷிபாமঃ - நிரஸிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இதில் ஜகத்து க்ஷணிகம், தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம், அதே ஆதமா என்கிற பக்ஷம் நல்லதன்று; வேறாத்மாவுமில்லாதே ஜ்ஞாநமு

ம் ஜ்ஞேயமும் க்ஷணிகமாகில் ஜகத்தில் ஒருகாலத்தில் கடாத்யநுபவமுண்டாகில், அது அப்போதே நஶிக்கையாலும, தஜ்ஜநய ஸம்ஸ்காரமும், க்ஷணத்வம்ஸியாகையாலும, காலாந்தரத்தில் ஹேதுவில்லாமையாலே, ஸகடமென்கிற ஸ்மரணமும் யேககாலத்திலிருக்கிறத்தை, காலாந்தரத்திலிருக்கிறதாக வவகாஹிக்கிற ஸோயமென்கிற ப்ரத்ய பிஜ்ஞையும், உண்டாகக்கூடாமையாலே யெனகிறார்.

௯. ஜநஸ்ஸம்ஸார க்ஷணிகாவபோதா ஹமர்த்த நிர்வாஹக ஹேத்வயோகாத் | க்ஷணத்வமஸ்மின் வித்ருத ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞேயயோ ரஸம்பாவ்ய ஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்ம்ருத்யா ||

(வ்-ம்.) ஹேஸம்ஸாரவந்! ஜநக-ப்ரபஞ்சயானது, ஸம்ஸாரிண - க்ஷணிகம், ஸம்ஸாரா - க்ஷணிகையான, வாங்ம - ஜ்ஞாநமே, அஹம் - அஹம் ஶப்தார்த்தம, இதி-என்று சொல்லுகை, கலஸக-நல்லதன்று, (யதஃ என்ற ஶப்தஹாயத்- யாதொரு ஹேதுவாலே) வேதாரஸாவஃ தஸ்மிந் - ஜ்ஞாநாதிரிக்த ஜ்ஞாதா வில்லாவிட்டால், ததா-அப்படி, வேத்ருவேத்யயோஃ - ஜ்ஞேயஜ்ஞாநங்களுக்கு, க்ஷணிகத்வம்ஸ்து - க்ஷணிகதவமானாலும், ஜநக-ஸ்ம்ருதிஶ்ச - ஸ்ம்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞாநம்ச - அதுகளாலே ஶூந்யமாக, ஸ்யாத்-ஆகவேணடிவரும்.

(அ-கை.) க்ஷணிகத்வபக்ஷத்தில் தூஷணம் சொல்லாநின்றது கீழ்; இதில் நானித்தை யறிகிறேனென்று, நானென்கிற வஹமர்த்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற வறிவுக்கும், பேதம் நன்றாக ப்ரகாசிக்க, அதுகளுக்கபேதம் சொன்னால், இத்தையென்று இதம் ஶப்தார்த்தமான ஜ்ஞேயத்தோடும் அபேதம் ப்ரஸங்கிகும், யோகசாரமதத்தில் ஜ்ஞேயம் மித்யையாகையாலே, அது வாராதென்னில் ஜ்ஞாநம் ஸ்வஜ்ஞேயமாயும், பரஜ்ஞேயமாயு மிருக்கையாலே, அதுவும் மித்யையாகவேண்டிவரும், மாத்யமிக மதாவலம்பநம பண்ணி ஜ்ஞாநத்துக்கும், மித்யாத்வத்தை ஸஹிக்கில் பாதக ப்ரமாணாபாவத்தாலே நம்முடைய ஸித்தாந்தம், தீர்க்க ஜீவியாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

௧௦. அஹமிதமவைமீத்யாத்மவித்த்யோர் விபேதே ஸ்ப்ருடதி ததபேதே ஸ்யாதபோதோ விபேத்ய | த்ருதி ஶிரஸி ம்ருஷாத்வே ஸ்யாந்நியதி பாதகாபாவதோ விலஸித ஹமஸ் நோ நந்தாய ||

(வ்-ம்.) அஹம்-நான், இதம்-இந்த கடாதியை, அவைமி - அறிகிறேன், இதி - என்கிற ப்ரதீதி வ்யவஹாரங்களில், ஆத்மவித்த்யோஃ-நானென்கிற வாத்மத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற ப்ரதீதிக்

கும், விஹெஷெ - ஆதாரதேய பாவத்தால் வந்த பேதமானது, ஸூா ரதி விளங்காநிற்க தயொரெ ரேக: - ஆதாரமான அஹம் பதார்த் தத்துக்கும ஜ்ஞாநத்துக்கும பேதமானது, யதி-அங்கீகரிக்கப்பட்டா ல்; பாஹ்ஸ்வி-வெளியிலுண்டான கடாதியும, வநக்ஷு - அபின்ன மாக, ஈஷு-ஆகவேண்டிவரும், லேயஸ்ய ஶிஷ்யாகஃ தஸ்ய வாஜ ஷுஷீநு - ஜ்ஞாநவிஷயமான கடாதியும் மித்யையென்று சொல்லில், ஸ்ரீதிரவி-ஜ்ஞாநமும். ரூஷா-மித்யையாக,-ஸ்யாக் - ஆகவேண் டிவரும், தஜவி - அந்த ஜ்ஞாந மித்யாத்வத்தையும், ஸஹெறாநுய தி-அங்கீகரிப்பர்களாகில, ஈஷுாக ஊதஸ்யாய: - நமமுடைய ஸித் தாந்தத்தினுடைய, ஆயுஸ்ஸு ரீவஷு - உருவச்செல்லும்.

(அ-கை.) "லேயஸாஶாநஞ்ஜிரெகு" என்கிற பக்ஷத்தில், ப்ரமி தியும், மித்யைகவேண்டிவருமென்று கீழசசொன்ன பௌத்தஸித்தாந்த தூஷணம், ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தாலே, ஜ்ஞாநமாத்ரஸ்வரூபமான ப்ரம்ஹ ம்,ஸ்வமாத்ர ப்ரகாஶமாறுலும் தன்னுடைய அவித்யாபலத்தாலே ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, அந்தவநுபவரூபமான ப்ராநதியை, தத்வ மஸ்யாதி வாக்யங்களாலே, பிறந்தவத்வைதவித்யாப்யாஸத்தாலே ஜீவநநசி ப்பிக்கிறுன, யாதொனறு த்ருஶ்யமோ அதெல்லாம் மித்யையென்று ப்ரத் யக்ஷாதி ப்ரமாணகதியறியாதே கலிகாலத்துககடுத்த ப்ரம்ஹமீமாம்ஸகரா ன ப்ரச்சந்ந பௌத்தஸித்தாந்தத்திலும், துர்வாரமென்கிருர்.

௧௧. வநதஉ ராஶாஸஃஉமய தஈகவிஸ்ரீஹஶாஃஸகாஃஶஜவி ஸ்ரீஹெஹ தஜூஉவி நிஜாவிஉயாஸஃஸ்ரீதி । தஸ்ஹாஷிஃ தாஃஶுயதிஜிதாலெஉத விஉஸ்யஜீலொயஉஜீரஶஃதஹித யதிதியெஜாவயாஃவகநாஜா:॥

(வ்-ம்.) யெ-யாவர், (சிலர்) ஈஜா: - ப்ரமாணகதி தெரியாதவர், ஸ்ரீஹ-அது, ஜவி:-ஜ்ஞாநமாத்ரம், வநதஈ - இந்த ப்ரம்ஹம், ஜுஉவி-ஸ்வப்ரகாச ஸ்வபாவமாறுலும், நிஜா ஈவிஉ்ரா தயா - தனக் கர்ாதி ஸித்தையான வவித்யையாலே, வா:நஃ வாநஹஃஶஃவாஹஶீதி - நித்யமாக ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, தஸ்- அப்படி ப்ரமிக்கிற ப்ரம்ஹத்தினுடைய, தாஷு-அந்த ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞே யவிஷயமான, ஶாஷிஷு - ப்ரமத்தை, ஜிதா ஈலெஉதஸ் விஉ்ரா யெநஸ: - ஸ்வாதீநமாகப் பண்ணப்பட்ட வத்வைத நிச்சயத்தையு டையரான, ஜீவஸ் - ஜீவனே? ஶுயாஃகரொதி-தளரும்படி பண்

ணுகிறான், யதேகம்-யாதொன்று யாதொன்று, ஜ்ஞாநவிஷய மோ, தத்-அதெல்லாம், விதத²ம்-மித்யை, இதி-என்று ஜ்ஞாபயாஞ்சகாரர்: தெரியப்படுத்துகிறார். (தாநிதிஶேஷ:) அப்படிக்கொற்ற, கஞ்ஜளப்ராஹ்மணா ஶ்ரீரங்கநாதஸூரி-கலியுகத்திலுண்டானப்ரம்ஹமீமாம்ஸகரையும்; ஏதத் - கீழ்ச்சொன்ன, ராமாஸ்த்ரம்:ராமாஸ்திரம், ராமசரம்போலே துர்வாரமான, உபேக்ஷணம் - உபயதா - பராஜித ராக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஜிநமதஸ்தர்.·தேவருடைய விபூதியான்ஸர்வஜகத்தையும், ஸத்³ரூபஸி-ஸத³ஸத்³ரூபஸி-ஸத்³ரூபஸிநாஸிவ-ஸத்³ரூபஸ்தி வக்தவ்யம் ஸத³ஸத்³ரூபஸ்திவக்தவ்யம் -ஸத்³ரூபஸிநாஸ்திவக்தவ்யம்-அவக்தவ்யம்-என்று சொல்லப்பட்ட ஸப்தபங்கியாகிற குமார்க்கத்தையாச்ரயித்து அநேகாந்தமாகச்சொல்லுகிறார்கள், இவர்கள், தங்களைப்போலே என்னுடைய, மாதாவந்த்யையென்னுமாப்போலே, இந்த ஜகத்து ப்ரம்ஹத்தோடு பிந்நமாயு மபிந்நமாயுமிருக்குமென்று சொல்லுகிற நாதநப்ரம்ஹவித் துப்பொருட்டு, யிந்தவஸதஸ்யமான விருத்தபாஷணத்தைச் சொல்லக்கடவர்களென்கிறார்.

கஉ. ஸம்ஶ்ரீகந்த்ருதா ஸத்வம் ஸஹிதா ஸதிம் ஸத்³ரூபஸிநாஸ்திகாங்விஶங்கவ ஜிநமதஜிநகொநோவக்ஷதே| ஹிநாஸிநீரஞ்ஜயாஜமத ஷேவம்ய ஶ்ரீரங்கவதிவந தஸ்ய ப்ரஹ்ம விதொஹஸ்வாபிரங்கநாத தேவக்ஷதாம்||

(வ-ம.) ஹேரங்கநாத ! ஜிநஸதஃ தஸிநு - (வதந்தோ நாஜதிஶேஷ:-அஸித்தாந்தத்திலிருக்கிறவர்) விஶ்வம்-ஸமஸ்தமான, தவவிபவம்-தேவருடைய விபூதியை, ஸத்³ரூபஸி - ஸத³ஸத்³ரூபஸ்தி ஆத்மாயஸத்³ரூபம் - உண்டென்றறியபபட்ட தாமில்லை யென்றறியபபட்டதா முண்டில்லை யென்றறியபபட்டதா முண்டென்று விவகரிக்கப்பட்டதா மில்லையென்றுவிவகரிக்கப்பட்டதா முண்டில்லை யென்று வ்யவகரிக்கப்பட்டதாம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமவ்யவகரிக்கப் பட்டதா மென்றிப்படிப்பட்டதான, ஸப்தநாமஸங்கநாமஸஹா ரஶ்வேகதீதா ஸதிஸாதா - ஏழுப்ரகாரங்களாகிற விருத்தவழியை; "ஜ்ஞாஸ்வஸ்ஞ்ஞாநஹோபதிஹாஸம்"வந்திருக்கிறது, ஸயவா-ஸத்வமஸ்மத்யஸ்தி -பஹவ்ரீஹஸ்மாஸிவாபி திஹரஸ்வேகஸதிஸ்வேந கஷயாய யெஸத்வம் ஹிகஸதி

மென்றாகவுமாம. இங்கு பங்கியாவது, பரிபாடீ, ஸம்ஸ்க்ருத-ஸ்வீக்ருத்ய, நவனகாஞ்சு-நெகாஞ்சு - ஒருபடிப்படவன்றிக்கே, க்ஷணே - நான்கிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறார்கள், தே - அப்படிச்சொல்லுகிற ஜிநமஸ்த்தர், ஈத்ருக் - இப்படி விருத்தமான, வாக் - ஸம்ரோஷ்டமான, ஸ: - அஸதஸ்யமாநத்தை, யதா - தாங்கள் சொல்லுமாப்போலே, மே - என்னுடைய, அம்பா - தாயானவள், வந்த்யா - மலடி, இதிவத் - என்று சொல்லுகிறாப்போலே, ஈத்ருக் - இந்த ஜகத்தை, பிந்நம் தத: பிந்நம் ச - ப்ரம்ஹத்தோடு பின்னமாகவும் அபிந்நமாகவும், ஜகத் - சொல்லா நிற்க, ப்ரஹ்மாஜ்ஞ ப்ரஹ்மவித்தயோஜ - நூதந ப்ரம்ஹவித்தான ம்ருஷாவாத்யேகதேசிக்கு, வக்தார் - சொல்லக்கடவர், ஸ: - ஏகாந்தத்திலென்றாகவுமாம், இவ்விரண்டுமதத்திலும் அர்த்தவிரோதமே தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) ஆகவிப்படி, சார்வாகபௌத்த ஜைநமதங்களைத்ததநுஸாரிகுத்ரிஷ்டிமதங்களோடு நிரஸித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேல்நையாயிகவைசேஷிகர் "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்" இத்யாதி வேதாந்தங்களில், தேவருக்கேஸகலகார்யோபாதாநத்வம் ஸம்ருத்தமாய், ஸ்வரூபமாயிருக்க காரியகாரணஸா லக்ஷண்யாந்யதாநுபபத்யாதி ஸ்ருதிவிருத்தம், தர்க்கங்களாலே, பிச்சைபுகுவாரைப்போலே, தத்தத்பூதோபாதாநத்வங்களைத்தத்தத்பரமாணுக்களிலேஸ்வீகரித்து "ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:" இத்யாதியாலே, தேவருடைய கார்யமாகச்சொல்லப்பட்ட வாகாசாதியை நித்யமாகவும் சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

கரு. கணவாரவாரணாக்ஷளஸிக்ஷிரோணளகாதகெஙுஸூரு திஸிரவிஸாஸிக்ஷம்கஜஜஹகாரணகவ் | கணாஷாவிஸெபிணாஜீ வெஜீராஸெலவஙு காயஙுஸவஸவஹநவெக்ஷம் ரம்ஹஸதஙுஙஙு வாதே ||

(வ்-ம்.) ஹேரம்ஹஸதஙு:!- கணசூரதிஸரணெக்ஷியவஜூஸவஸவதஸ - உஞ்சபோஜியான காணாதரும், பாதாக்ஷியான கௌதமரும், ஸ்ருதீநாம் ஸிரஸ்ஸு-ஸோஸாநாஸிக்ஷாயஸ் தத்-ஸ்வே நஸிக்ஷிதம் ஸகூதிவா-இரண்டாலும ஸமருத்தமாய் ஸ்வரூபமானவென்றபடி, தவஜந்தாம் காரணகவ் - தேவருடைய க்ருத் ஸ்நஜ

துபாதாநத்வத்தை,க்ஷித்யாதிகார்யஹேதுஃ-ஶ்ருதிவிருத்தந்யாயங்களாலே, பிக்ஷாடனர்-பிச்சைப்புகுவாராய், க்ஷணக்ஷணி - ப்ருதிவ்யாதி பரமாணுக்களிலே,விஶ்ராந்தி-பர்யவஸித்து, தவ-தேவராலே, கார்யம் - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதான, வ்யோமாதிகம் யஸ்ய - ஆகாசப்ரப்ருதியை,ஸ்வதஃ ஸ்வஸத்தா நியமநத்திற்கு-வேவராபேக்ஷையில்லாததாக, ப்ராஹ - சொல்லுகிறார்கள், இம்மதங்களுக்கு ஹேதுதோஷமும், ஶ்ருதிவிரோதமும் தூஷணமென்று திருவுள்ளம்·

(அ-கை.) இதில்,ஸ்வநிர்மாத்ரு புருஷதத்புத்யஸம்பத்திப்ரயுக்த தத்ப்ரமவிப்ரலிப்ஸாதிதோஷமில்லாமையாலே,ஸர்வப்ரமாணப்ரபலமான வேதம்ஶாரீரகப்ரதமாத்யாய அதிகரணந்யாயங்களாலே, தேவரை ப்ரதாநப்ரதிபாத்யராகவுடையதாக நயிப்பிக்கப்பட்டு,அப்படி ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானவேதமூலமாகவே ததிதராகமங்கள்,ப்ராமாணமாகவேண்டித்து,ஆகையாலே, ஸாங்கயயோகபாஶுபத்யாகமங்கள்,அந்த வேதாவிருத்தாம்ஶத்தில், ப்ரமாணங்கள், பாஞ்சராத்ராகமதிலிப்படி விருத்தாம்ஶங்களில்லாமையாலேஸாவாம்சத்திலும் ப்ரமாணம், இது, பக்ஷபதித்துச் சொல்லுகிறோமல்லோம், ஸாங்க்யம் யோகஃ பஞ்சராத்ரம் வேதாஃ பாஶுபதம் ததா" என்று பஞ்சமவேதமாகச் சொல்லப்பட்ட மஹாபாரதத்தில மோக்ஷதர்மத்தில் உபரிசரவஸூபாக்யாநத்தில், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தினுடைய வுத்பத்தியும், தத்விஹிதாநுஷ்டான மவஶ்யாநுஷ்டேயமென்றும் சொன்ன வநந்தரம், "இதம் ஶதஸஹஸ்ராத்தி பாரதாக்யாநவிஸ்தராத் । ஆவித்ய மதிமந்தாநம் தத்நோ க்ருதமிவோத்த்ருதம் ॥ நவநீதம் யதா தத்நோ த்விபதாம் ப்ராஹ்மணோ யதா । ஆரண்யகம் ச வேதேப்ய ஓஷதீப்யோ யதாம்ருதம் ॥ இதம் மஹோபநிஷதம் சதுர்வேதஸமந்விதம் । ஸாங்க்யயோக க்ருதாந்தேந பஞ்சராத்ராநுஶப்திதம் ॥ இதம் ஶ்ரேய இதம் ப்ரஹ்ம இதம் ஹிதமநுத்தமம் । ருக்யஜுஸ்ஸாமபிர்ஜுஷ்டமதர்வாங்கிரஸைஸ்ததா ॥ பவிஷ்யதி ப்ரமாணம் வா ஏதத்தேவாநுஶாஸநம் ॥" என்று விஸ்தரேணச் சொல்லுகையாலே, அறிந்து சொல்லுகிறோமென்கிறார்.

கச. வேதைகத்ருஷ்டேர்ஹி பவதஸ் ஸ்வநியாமகஸ்ய ஸ்வேனைவ தேந நியதாவித்ராந்த்யுபபத்தேஃ । ததாந்யமேவ ஸர்வதோ வ்யாபகத்வம் ஸதாபீ ஸதம் ஸர்வதோ வாரணம் தேவ தஶ்யயேதாஃ ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்க நாத! - கர்த்ருத்வாதி யுஷ்மாதிஷு ஸாவகாஶ - கர்தா முதலானதுக ளில்லாமையாலே, ஸமஸ்தா

ஹூஸீதிவெஷவ்தூஷிநு - பாமாஞாநதரத்தில், ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற பல
த்தையுடைத்தான, வெடெ - வேதமானது, நடெயெஃங்யாயங்களா
லே, கூட உ-வெம யஸ்வ் தஷூிநு - தேவனை பரதாநமாகவுடைத்தா
னதாக, நீயஉாடெந-ஓநுங்கவிடப்படுமளவில், ஸஉ௯மம் யஸு் தஷூ்
ஸாவூஷகூம் தெந - அநத வேதத்தை மூலமாகவுடைத்தாகையா
லே, தஷாஜி தாகூ-அதில வேறான, கவிஉழ-ஸமஸ்தாகமமும், உா
நழ-ப்ரமாணமாக, ஜாயடெத-ஆகிறது, தஷாகூ-ஆகையாலே, யொ
வெமநஸஹவதகத ஐதி தகூ-வஶ-வடெகடதெநஸஹவதக
த ஐதி தகூ - யோகாகமத்தோடும, ஶைவாகமத்தோடும கூடின,
ஸாஂவுழ- ஸாஙக்யாகமம, க-த விடெவ - ஒவ்வொரு விஷயத்தி
லே, வுஉாணழ - பரமாணமாகிறது, வஞுபாதுழ - பஞசராத்ரா
கமமானது, ஸவகதுட-ஸர்வாமசத்திலும, வுஉாணழ-ப்ரமாணமாகி
றது, அஜிதூ-அந்த விதவர்த்தமானது, வஃஉாகூ-அஞ்ஜாவதான,
வெஷாகூ-பாரதத்தாலே, கவமதிழ-அறியப்பட்டது.

(அ-கை,) ஸாஙக்யயோக பாசுபதங்களுக்கு, ஶ்ருதியோடு யெந்தஅம்ச
த்தில் விரோதம என்கிற ஶங்கையிலே ஸாங்க்யர தேவனைசேதநகோடியில
ந்தர்பபவிபபித்து "வெதிஃவிஶஸ்" என்றுதப்பட்ட வீஶ்வரத்வத்தை
யங்கீகரிக்கவில்லை, கபிலா, எங்கையாவது சொன்னாலும், ப்ரக்ருத்யாத்மவி
வேகத்தி லிதம் பரமாகையாலே அதில தாதபர்யமில்லை, யோகசாஸ்த்ரப்ர
வர்த்தகரான, பதஞ்ஜலியும் யோகாப்பாஸத்திலிழிகிறவனுக்கு அதிஶய கதநத்
தில் தாதபர்யத்தாலே காமவிமுகத புருஷநிடததில் ஐச்வர்யத்தைப்ரதிப
லநம்போலே சொல்லுகிறான், சைவன், அபிமானத்தாலே, "பிண்டியார்"; இ
த்யாதிப்படியே, பிக்ஷுவான் ருத்ரனிடத்தில் ஐசவர்யததை அங்கீகரிக்கிறா
ன, தேவர், "வஞுபாதுஸ் கூஉஸ்ஸவகா நாபாயணஸயழ"
என்று சொலலுகையாலே, தேவனை பரவ்யூஹவிபவாதிகளாலே, ஸ்வ
ரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே ஸமபநநாக வருளிச்செய்ததன்றோ? என்றுஸ்த்
தாலீபுலாகநயாயததாலே, ஸாங்க்யாதிகளுக்கு ஆம்ஶிக விரோதத்தையும்,
பஞ்சராத்ரததுக்கு, ஸர்வாம்சததில் விரோதத்தையும், அருளிச்செயகிறார்.

க௫. ஸஞுஷெநெஶாஂகூாஂவ-ா-ஷவபிஷஜிநஹுப
அாநுவப-கூாஂவெயொமீவகாகூாவுதிஷெநஜிவெஶ
யஉெவெகயாஜிகூ। ஸிக்ஷளெபெவஷாஜஂஹவஉஸிஉந-தாஂ
மபாஜாதி பாமாகூஂகூாஉவாஹயாஸூஂ நந-வாவிஹவவு ஒ
ஹநாஷ்ஂஹவிஷ-ழ

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! - ஸாங்க்ய: - ஸாங்க்யமதஸ்தன், தேவ - தேவரை, பாஷாணாம் பரிஷத் தஸ்யாம் - சேதந கோஷ்டியில், ந்யஸ்ய - அநதர்ப்பவிப்பித்து, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, நவதேஷ - சொல்லுகிறுனில்லை, யதா - அன்றிக்கே, அநந்யவிஷய ஸ்வாதந்த்ரயாத் - பரக்ருத்யாத்ம விவேகபராமாகையாலே, (ஸம்வதநந்தனம்) யோகீவ - பதஞ்ஜலியும், ஏதோ வொன்றுன காரண தாத்பாயத்தாலே, ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யம்-ஐஶ்வர்யத்தை, வ்ருத்திஹேதுகமிவ -ஆரோபிதமபோலே, உளவென்றுன்; ஶைவ: - சைவனைவன், பிக்ஷா-பிக்ஷுவான ருத்ரனிடத்தில், அத்யந்தபக்ஷபாதாத்- அத்யந்த பக்ஷபாதத்தாலே, ராஜ்யம்-ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யென்றபடி, அபிமநுதே - அபிமானிக்கிறுன். தேவ -தேவர், பரஞ்ச விஶ்வம் வ்யூஹ நந்தேத ராமஸ்வம் வஸுதேவத்- (பரஶப்தம் ஸாவயாநி) பரரூபத்தாலும, ராமக்ருஷ்ணதிருபத்தாலும, ஸங்கர்ஷணதிருபததாலுமாக ஸமபநநாகிறவராக, தேவஸ்வ - தேவரையே, அந்யாநந-அருளிச்செய்தீரன்றே?

(அ-கை.) இப்படி, "கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்" என்கிறபடியே, தேவர், புததாவதாரஞ்செய்தருளி மோஹிப்பிககிற வழியாலே, தேவராலே நிர்மிக்கபபட்ட பாஹ்யமதத்தை த்ருணமாகவெண்ணுகிறேன், இப்படியிருக்க வைதிகத்வ வேஷதாரிகளான குத்ருக்ககளுடைய மார்கத்தை யெண்ணுவேனே வென்கிறுர.

கசு. இதிமோஹநவததநாதயாபிப்ரணீதம்பாஹ்யம்
தம் த்ருணாயமந்யே | இஹ வைதிகவேஷவதாம் நாதரமோஹே
குத்ருஶாங்கிமேவதத் ||

(வ்-ம்.) ஹேரங்க! இதி-இப்படி, மோஹநஸ்வவதநேதந-மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே,(வஞ்சநா - என்று பாடமானபோது, மோஹகவிக்ரஹத்தையுடைய, தேவயா - தேவராலே, ப்ரணீதமபி - பண்ணப்பட்டாலும,.பாஹ்யம் -பாஹயமதத்தை, த்ருணாய - திருணமாக, மந்யே - எண்ணுகிறேன், அநாதரிக்கிறேனென்றபடி, இஹ - இபபடியிருக்க, வைதிகாநாம் வேஷேதந வேஷதாம் - வைதிகத்வரோபணத்தையுடையரான, குத்ருஶாம் யெ

ஷாஞெஷாം - ஶங்கராதி குத்ருஷ்டிகளுடைய, வத்ம-மார்க்கத்தை, உநிதாமஹகிஃ-எண்ணப்போகிறேனோ? எண்ணமாட்டேன். உபேக்ஷிப்பேனென்றபடி.

(அ-கை.) கீழ் "உாநம்வ்ரீவைவிவகாரணிகொருநாதி" என்று சொன்ன, ப்ரமாணப்ரதாநந்தானெங்கனே? ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானபடிதானெங்கனே? யென்ன, ப்ரளயகாலங்களிலே, அதயேதாக்களான ப்ரம்ஹாதிகளில்லாமையாலே, வேதஙகளை ஸம்ஸ்காரரூபங்களாக தேவரீடத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே, அந்த ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஸ்ம்ருதங்களான தேவாதிஸம்ஸ்த்தாநங்களேயும், அதுகளுக்கு வாசகங்களான நாமங்களேயும், அதுகளுக்கு யோக்யங்களான மஹதாதிப்ருதிவ்யந்தங்களான வசேதநங்களிலும் ப்ரம்ஹாதிஸ்தம்ப பர்யந்தங்களான சேதநங்களிலும், "ஸவ்வெ ணிமெவாணிவிவிதரூபாணி நாமநிவ்ராகா-நாமஹெதனு ஹுதாநாம்கூரூதாநாவ்யவனுநாः | வெடியஸவெஷவாஉ வெவாதிநானு காமவஸः" என்று, ச்ருதிஸ்மிருதிகள் சொல்லுகிறபடியே உண்டாக்கியும் சித்ரைபண்ணியெழுந்தாபபோலே யெழுந்திருந்துள்ள ப்ரம்ஹாதியை "யொவ்ஹாணம்விஉயாதிவவ்வயொவெவெஉாம்ஶு வஹிணொதிதஸ்ஸை" என்கிறபடியே, ஓதிவித்தும் அத்தாலே "ஸவுஸதிவவிவெகூழ" என்கிறபடியே, விதிநிஷேதாதி ரூபமான ஹிதத்தை யநுசாஸநம்பண்ணியும், இப்படி யஜ்ஞாதகர்த்ருகங்களான, வேதங்களை தேவர்வஹிக்கிற தாகையாலே, வேதங்கள் ஸ்வதப்ரமாணங்களாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

கஎ. ஸம்ஹாரம்வதிஸம்வரெஷநிஉயஸுதமெஷதஃ ஸூரிதம்ரவெம்நாஉ வுதத்தஉஹநிவஹெவரூதரும்மாஸு உ। ஸவெராஷஸவிரிம்வவெஜநதாஉயருவதுத்தூஸீதம்ஶா ஸஹஸூதகதராநஹவியெஉாःவஉாணம்தத:॥

(வ்-ம்.) ஹெ ரம்மாஸஉ! வதிஸம்வ ரெஷ - ப்ரளயங்களிலே, ஸம்ஹாரஃ - ததாகாரமாக, நிஉயஃ - நிதிபோலே வைத்து, ரக்ஷித்துக்கொண்டும், (வேதத்தையென் றத்யாஹார்யம்) (ஸம்ஸ்காராந, என்று பாடமாகில் ஸுகமம) அன்றிக்கே, " கணெஸ வண ம் கூ" என்னுமாப்போலே, யேகவசநமாகவுமாம், ஸமெ ஷ-ஸ்ருஷ்டிகாலங்களிலே, தெநஸாரிதஃ-அந்த ஸம்ஸ்காரரூப வேதத்தாலே ஸ்மரிப்பிக்கப்பட்ட, ரவெஃ-தேவாதி ஸம்ஸ்த்தாநத்தையும், நாஉவ - தத்வாசக ஶப்தத்தையும், ஸீஸ தஸர்ஹ

நிவெஹ - அந்தவந்த நாமரூபங்களுக்கு, யோக்யமான ஸமூகத்தில், வ்ராக்ருத்ய-வெளிப்படுத்தியும், ஸுப்தஃ - உத்ஸ்ஸுகஃ - விஸ்ரிம்ஸஃ வஷ வெடுாயஸுராஷா ஜநதாதாழ - தூங்கியெழுந்திருந்து ப்ரமஹா முதலான சேதநஸமூஹத்தை, சுஷ்ராவ - ஓதுவித்து, தஸ்ய த ஸ்யஹிதழ-அவரவர்க்கு வேண்டிய ஹிதத்தை, ஸாஸக-தெரியப்ப டுத்தாநின்றுகொண்டும், ஷூத்ரக கதர்ா யெஷாஜெ நஹவஷீதிந ஷூத்ர கதர்ஷுகர்ஷாநு நசப்தஸமாஸம் - அறியப்பட்ட கர்த்தாவை யுடைத்தாகாதவெதங்களே, வஹவீதியக - வஹிக்கிறதென்கிற யா தொன்று, தத:-அத்தாலே, வெதாஃ-அதுகள், வரமாண-பரமாண ங்கள், வாகவவநம் வரமாண விஷாஜகொவாயியான ஸப்தத்வத்ய த்துக் கைக்யத்தைப்பற்ற)

(அ-கை.) இப்படி ஸ்வதப்ரமாணமான வேதங்கள், "ஃமாநிவெதா ஸுகுவாரொாஃாஷாநாயவிஷுஸஃ | வாணஃயஃஷுஸாஷுவி தொஹோதாஸுதவுஸ" என்று, வேதோபப்ரம்ஹணங்களான, வித் யாஸ்த்தாநங்கள் பத்திலும், "ஸிக்ஷாகல்வொவ்ராகரணநிருக்தஃஜெ்ரா திஷாஃஷிஃ | ஷநொாவிஷிதிரிதெத்ரெ ஷூஃமொவெதிஷுஉவ்ய தெ"என்றுசொன்ன ஷடங்கஙகங்களோடும், ந்யாயமீமாஸைகளோடும், ஸ் ம்ருதி புராணங்களோடும், கூடிக்கொண்டு தேவனையே விசாரித்து நிஷ்கர் ஷிக்கிறதென்று தத்ததுபயோகவிஸேஷகதநபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறுர்.

கஅ. ஸிக்ஷாயாஃவணஷஸிக்ஷாவதஸஃயிமஜொவ்ராகிரியாநி வஷுவொஷ்ராஃ ஊநூஸுநூஷிதளவஸ்ராஷஃயதிஸஃயஃஜ்ளதிஷஃஸஃம நாய | கல்வெநஷாநஃக்தஃஹ்ஷிதமஃதயொநஷ்ராயஃஃ ஸயொஷுராதஸஷுவ்ருக்திஃவஸா ணஷூதிஷதநமாக்ஷஃவிஷி நுதிவெதாஃ॥

(வ்-ம்.) ஹொஸஃமநாய! ஸிக்ஷாயாழ - அதாகிற வேதாங்கத் தில்,வணஷாநாஃஸிக்ஷா-அர்ச்சு ஹல் ரூபங்களான வாணங்களுடை ய உச்சாரணக்ரமமும், ஸம்யோகக்ரமமும், (ஸ்ராதிதிஸெஷஃ) வ்ராகிரியாவ நிவஷுவஸுதாஷ்ராழ - வ்யாகரண நிருக்தங்களாலே, வதாநாஃஸஃயிமஃ-கயிமஃ-ஸஃயிமஃ - வ்யாகரணத்தாலே ப்ரக்ரு தி ப்ரத்யய ததர்த்தாதிகமமும்;நிருக்தத்தாலே,ததர்த்தவிஸேஷ ஸம திகமமும, ஊநூஷுிதள - அதிலே, ஊநூ:-காயத்ரீ "உஷ்ணிமநஷ்டு வீ" என்று சொல்லப்பட்ட வ்ருத்தலக்ஷணம், ஸ்ராக-சொல்லப்ப

ட்டதாயிருக்கும், ஜெ௱ாதிஷம், அதானது, ஸஃயம் - "ஶாஜிவாஜ வெயெநயஜெத - வஸஂதெவஸஂதெஜெ௱ாதிஷாயஜெத" என்று சொன்னகாலத்தை, மஃய.தி-ஜ்ஞாபிக்கிறது, கவெ-ஆஶ்லாயநாபஸ்தம்பாதி க்ருதகல்பஸூத்ரத்தில், ஊநுஷாநூ-உபநயநாதி ஸகல கர்மாநுஷ்டாநக்ரமம், உக்தஂஹி - சொல்லப்பட்டதன்றோ? ந௱ாய ஶு ஃஶாஂ ஸாவதயொஃ-ந்யாயத்திலும மீமாம்ஸையிலும், உஷி தாஃ-மஜிதயஃ- ஸத்தேதுக்களாலும், ஶ்ருதிலிங்காதிகளாலும் உசிதார்த்தநயநங்கள், ஸ௱ஃ-வுராணாநிஷூதயஶு தாஸு-அதுகளிலே, ஊஃஷாநாஂ வ௱க்கீஃ-தாத்பர்யார்த்த ப்ரகாரமம, ஸ௱ாகஃ - தாந௱ நுமாநிஷாஜெ - அந்த ஶிக்ஷாதிகளாலே யநுஸரிக்கப்படாநின்ற, வெஊாஃ-அதுகள், கூாஃ-தேவனை, விவநுஜி-தேடுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி உபகார விஶேஷக்ருத்துக்களான ஶிக்ஷாதிகளோடுகூடி வேதங்கள் ஸாமாந்யேந தேவனைப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லாநின்றது கீழ! இதிலவேதங்கள் மூலப்ரமாணம, அதுகளுக்கு இதிஹாஸபுராணமீமாமஸாந்யாயங்களோடு கூடி ஸ்ம்ருதிஉபகாரிகையாகிறது, அந்தவேதங்களில், கர்மப்ரதிபாதகமான பூர்வபாகம்; ஸ்ம்ருதி விஶேஷபூர்வ மீமாஸைகளோடுகூடி தேவருடைய வாராதநவிதியில பர்யவஸிக்கிறது, உத்தரபாகமான உபநிஷத்து, இதிஹாஸபுராண ப்ரம்ஹமீமாம்ஸைகளோடுகூடிதேவருடைய, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டைகளைத் தெரியப்படுத்தி தேவர்திருவடியில் சேர்கையில் பக்தியில் பர்யவஸிக்கிறது, இவ்வர்த்தத்தைபகவத்கீதையில் தேவரே "ஸவெவுஶவெவெஊஹஜெவெஊ௱ஃ" என்றுவெளியிட்டருளிதென்கிறார்.

கக. ஊூஊவெஊாஃவூஜாண௱ஸூதிஶவகூ௱ஶதெஸெதிஹாஸெஃ வுராணெநூ௱ாயெஸாஊஂஶூவூா விஃஜூவுவிவூக்ஷியதெவவூஹாமஃ|ஊஜெஷூாஸாமஸக்ஷீஹாமூணவிஷ்வுஜ்ஞா வெநெஸகூஊாதூஊவெஜெ௱ாவெவெஊஶுஸவெவூஶஹஜிதிஹமவநூஷெநவவ௱ாவஊஃ||

(வ்-ம்.) ஹெஹமவநு!-வெஊாஃ - வேதங்கள், ஊூஊ-முதலடியிலே, வேறொன்றை யபேக்ஷியாமலென்றபடி, வூஜாணஃ - ப்ரமாணமாகிறதுகள், ஸூதிஃ - மநவாதி ஸ்ம்ருதியானது, ஊதிஹாஸெஸஹவதூஜ ஊதிஹெஸதி ஹாஸாநிஜெதஃ - ராமாயணாதிகளோடு கூடின, வுராணெஃ-ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிகளோடும், ந௱ாயெ

ஸாகூஃஷ - பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளோடும், உபகாரதெ - உபகரிக்கிறது, பஃவஃஸாஸஸ்ஸு - கர்மபாகமானது, தவாஃநாம் விவிஸரஷெ - தேவருடைய வாராதநவிதியிலே, வஷி கூீயதெ-ஒன்றுவிடாமல் பர்யவஸிக்கிறது, உஸஃ- மேலான ஸாஃ:, பரம்ஹபாகமானது, தவ - ஸஂஹாஸ ஸணாஸ விஸவாஸ தெஷாஂவஷிதொஜ்ஞாவ நாநிகெ:-தேவருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், தஜநஸணஜ்ஞாந-ஶக்த்யாதிகள், விபூதிகளிதுகளை நன்றாகத் தெரிவிக்கிறதுகளாலே யிவ்விடத்தில் ஸ்வரூபரூபங்களு முபலக்ஷ்யங்கள், தவஞயொராஷிஸஸஃ - ப்ராப்தரான தேவருடைய திருவடிகளைச் சேருகிறத்தில், வஷிகூீயதெ-என்று கூட்டவும்; ஸஃவஃ-பூர்வோத்தரங்களாயுமான, வெஜெ: - வேதங்களாலே, அஹஃ-நான், வெஜஃ:-அறிவிக்கப்படுமவன், ஜதி - என்று, ஸெநவ-தேவர்முகமாகவும், (ஸெந-என்கிறவிடத்தில் ப்ரக்ருத்யாதிபாடத்தாலே த்ருதீயையென்று கண்டுகொள்வது) வஃவகஃ - இவ்வர்த்தத்தை, வெளியிட்டருளித்து.

(அ-கை.) இப்படி ஸோபப்ரம்ஹ்மணங்களான வேதங்கள், பூர்வோத்தரபாகங்களாலே தேவருடைய, ஆராதநங்களையும் ஆராத்யரான தேவரையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லிநின்றது, இதில் பட்டணிப்படி கொள்ளாதே "ஜெஃதிஷொஸெநஸஃகாஜெயஜெத" இத்யாதிவிதி பலத்தாலே, யாகாதிகளாவது அதுகளுடைய ஶக்தியாவது காலாந்தரபாவிஸ்வர்காதி ப்ரதங்களென்றும்,ப்ரபாகரன், யாகாதிகளால்பிறக்கும் அநிர்வசநீயமானவோரபூர்வமே, அப்படிக்சொத்ததென்றும், நவீநமீமாம்ஸகர், பிதாக்களுடையவும், தேவதைகளுடையவும், ப்ரஸாதமே அப்படிக்கொதததென்றும், இவர்கள் ஆராதநாராத்ய ஸ்வரூபாநபிஜ்ஞதையாலே,சொல்லுகிறார்கள், ரிக்யஜுஸ்ஸாமங்கள்,கைவத்தவராய்"வஜெதஉவவஜெ ஶ திஷு திஜெ வொஜ்ஞா யொயொயாஂயாஂயயாஸகஶஸயாவி தஷிவதி| தஸஃதவஃவஜாஂஶஸாஂதாஜெவவிஜயாஜஃஹஃ || ஸதயாஶஸ யாயகஸஸஃராயநீஹதெ | ஜஹதவதக: காஜாநுஜெவெ வஹிதாநுஹிதாநு | வாயஜஷிஷிதாநுஜெவாநுஷஹணாநுஸ ஹாதாஶதாநு|ஸவஹாதாஜராதாநஂவிஷெவயஜஷிதெ"|| என்று ப்ரமாணஶரணரானஜ்ஞாநவ்ருத்தர்ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களும், தடாகநிர்மாணாதி ரூபமானகாதமும், தேவருடைய வாராதநம், பலங்களும், தேவாப்ரஸாதாயத்தங்கள், யஜேதேத்யாதிவிதிகளும், தேவருடையநியமநங்களென்று மொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

உ௦. கிஃயாதவகிவஃகிஜெவிதஜவஃவிதஃஸஃவஸா ஜெவாகதஃஹஜஜதிஶஂஜெஶகஜஃஶ: | கஜவஷொவஃ

தேஷ்டாபூர்த்தம் ஸுரப்ரீதிஜமிதி கதயந்த்யத்ருஷ்டம் விதிப்ரணீதம் ||

(வ-ம.) ஹேரங்கதாம! க்ரியா-யாகாதிக்ரியை, தஸ்யா: ஶக்தி-அந்த யாகாதிகர்மத்தினுடைய வஶ்யமானது, ஸிலதி-அநிர்வசநீயமான, தஸ்யாஸ்ஸம்பந்தி-அந்த க்ரியாஜந்யமான அபூர்வமானது, பித்ரூணாம் ஸுராணாஞ்ச ப்ரஸாதோவா -பித்ருக்களுடையவும் தேவர்களுடையவும்,ப்ரஸாதமானது,கர்த்து:-அந்தவந்த கர்மாநுஷ்டாதாவுக்கு, பலாநிதாதா -பலன்களைத்தருமது, (க்ரியாதிகளில் யதாயோக்யம்-லிங்கவ்யத்யயம் பண்ணிக்கொள்ளவும்)இதி-என்று,அதத்வஜ்ஞா:-ஸம்யஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றுஶேஷம், இஷ்டாபூர்த்தம் -யாகாதியும் தடாகாதி நிர்மாணமும், ஸுரஸ்ய-தேவருடைய ஆராதநமும, பலமபி - அந்த யிஷ்டாபூர்த்தபலமும், ஸுரப்ரீதிஜம் இதி தவ-தேவருடைய ப்ரீதியாலுண்டானது, இதி-என்றும், விதிப்ரணீதம் - அந்தவந்த விதியானது, ஸுரஸ்ய ப்ரஶாஸநம்-தேவருடைய நியமநம், இதிச-என்றும், த்ரய்யந்தவேதின:-வேதார்த்தஜ்ஞாநிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) "தத்விதிப்ரணீதம்" மென்று கீழ்ச்சொன்ன விதிகள் யெத்தனைவிதங்கள்? அதுகளுக்கு ப்ரயோஜநங்களென்? பந்தகங்களான ஸ்வர்காதிஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிகளும், நரகாதிஸாதநங்களானஶத்ருவதஸாதநஶ்யேநாதிவிதிகளும், ஸர்வரக்ஷகனுக்குக் கூடினபடியெங்கனே? என்றுமபேக்ஷையிலே விதிதான் நித்யமென்றும் நைமித்திகமென்றும்,காம்யமென்றும் மூன்றுவகையாயிருக்கும்;அதில நித்யம், ஸந்த்யாவந்தநாதிவிதிரூபமாய் ராஜாஜ்ஞைபோலேஅகரணேப்ரத்யவாயஜ்ஞாபகமாய், ப்ரத்யவாயப்ராகபாவபரிபாலநபலகமாயிருக்கும்.நைமித்திகம்,அயாஶ்சஹோமாதிவிதிரூபமாய் அகரணே ப்ரத்யவாயஸ்த்திதி ஜ்ஞாபகமாய்க்கொண்டு தந்நிவர்த்திப்ரயோஜநமாயிருக்கும்,ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிகளும் ஸ்வர்ககாமாதிகளையும் விடமாட்டாதே க்ருபையாலே தத்ஸாதநத்தையறிவித்து பரம்பரயாமோக்ஷருசி பலகங்களாயிருக்கும், ஶ்யேநாதிவிதிகளும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமின்றிக்கே பரஹிம்ஸைபண்ணித்திரிவார்க்கும்அவரையும் விடமாட்டாதே தத்ஸாதநங்களைத் தெரிவித்து, ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஜநந ப்ரயோஜகங்களாயிருக்கும், ஆகையாலிப்படி ஸர்வர்க்கும் ஹிதபரராய் நியமிக்கிறதேவருடைய ரக்ஷணவிஶேஷரூப தாதபர்யார்த்தங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டு வேதம், தேவருடைய நித்யசாஸநமாகிற தென்றருளிச்செய்து,இதுக்குஅதி

சாரிதராதம்யம்பாராதே ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகத்துக்கு மூலமான நிர்ஹேதுகக்ருபையை யநுஸந்தித்து, எத்திறமென்கிறார்.

உக. ஆஜ்ஞாதேவ நிர்திஷ்ட நித்யவிதயஃ ஸ்வர்காதிகாம்யாவிதயோ நாநாஜ்ஞா ஸந்திக்த ஶாஸ்த்ர வசஶ்ரேயோ நிவாரா ஶ்ருதிஃ | ஸர்வேஷ்வஸ்த ஶாஸ்த்ர வஶிதா ஹோ ஶ்ரீரங்கதேவதேவ ரக்ஷாகாங்க்ஷ நிவேதி நீ ஶ்ருதிரத்வ நித்ய ஶாஸ்த்ரிதா ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்கதேவ-ஶ்ரீரங்கதேவ யஜ்ஞவிபவோ ஶ்ருதிஃ- நிர்திஷ்டதேவ இதி நிர்திஷ்டா நித்யா நித்யாநிவ தேஷாம் விதயஃ - நைமித்திகங்கள், நித்யங்கள், இதுகளுடைய விதிகள்; அன்றிக்கே, நிமித்தஸம்பந்தம் நைமித்திக பரமாயதுகளோடுகூடின நித்யங்களென்றுமாம்; தேவதத்வா ரக்ஷா ஹேதுத்வாதிவிஶேஷ ப்ரஶாஸித்ருக்களான தேவருடைய, ஆஜ்ஞா-அநதிலங்கநீயஶாஸநம், ஸ்ஃ-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான, ஸ்வர்காதி காம்யஃ தேஷாம் விதிஃ -ஸ்வர்க்கம்முதலானத்தை யாசைப்பட்டவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டாமாதிவிதியானது, அநாஜ்ஞா-அகரணே ப்ரத்யவாயமின்றிக்கே, காரணே - தத்தத்பலபோதகம், அநிவாரவ ஶ்ருதிஃ- ஶத்ருவதாதிஸாதந விதாயக ஶ்ருதியானது, ஶம் வித்தம் ஸதாஷாம்தேஷாம் - ஶாஸ்த்ர ஸ்வஶஸ்வஹாவஸ்வஸ்த உபாயஃ - ஶாஸ்த்ரத்தி லப்ராமாண்ய புத்தியுடையவர்களுக்கு ப்ராமாண்யபுத்தியுண்டாய், தத்வஶமாக்கும் வழி, ததஃ-ஆகையாலே, ஸர்வேஷாம் ஹிதஸ்த-எல்லாருக்கும் ஹிதபரராய், ஸர்வேஷாம் ஶாஸிதாதஸ்-ஸமஸ்தாதிகாரிகளுக்கும், ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான, தே-தேவருடைய ரக்ஷாவ தக ஆகாங்க்ஷ தஸ்ய நிவேதிநி - ரக்ஷணரூபமான தாத்பர்யத்தைத்தெரிவிக்கிற, அஸள-கீழ்ச்சொன்ன, ஶ்ருதிஃ - ஶ்ருதியானது, தவ நித்யஶாஸ்திஃ-தேவருடைய நித்யமான, ஶாஸநமாகிறது, அஹோ - ஆச்சரியம்?

(அ-கை.) இப்படிப்ரவருத்திநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநங்களான, "யஜேத"இத்யாதி" விதிவாக்யங்களுக்கு, "மாஹிம்ஸ்யாத்" இத்யாதி" வாக்யம்போலேகார்யபரதயாப்ராமாண்ய முண்டானாலும், ஸித்தவஸ்துபோதகங்களான, "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் - ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம - ஏஷ ஸர்வேஶ்வரஃ - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்

வசநவிசஷ - வாராஹஶக்தி விஷய வைபவ - பரமத - ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸ்ஸ்ம்ருதி:- யதைவ விஷ்ணுப்ராண: ஸத்வம்சாக்ருஷ்ணம் பரமேசஷ்ட - ஹிரண்ய ஹிரண்யகேசஶ்ஶாஸ்த்ரணமாஸ்த வேத வம்சபூர்வ - யதோக்த ப்ரமாணம் வ்ருத்தமௌர்வகேஷ்வபி லக்ஷணம்‌ வ்யாஜ வதிரங்காஸ்தவ ஜானாதிஜயதி - தத்வஷ்டா ததைவானுவ்யா விஶஷ-'ஜாயஜனோ நாம ஹரியாவிஜாயதே' இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு ப்ராமாண்யமெங்ஙனே யென்று, ஶங்கிக்கவதுகளுமிஙகு நிதியுண்டு, உன்னுடையபிதா ஸுகமேயிருக்கிறான், உனக்குப் பிள்ளைபிறந்ததென்று முதலாய், ஸ்வரூபபரங்களான வாக்யங்களைப்போலே, நிரதிஶயபுருஷார்த்த பூதரான தேவருடைய, ஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும், விக்ரஹத்தையும், வ்யாபாரங்களையும், ப்ரதிபாதித்து, ஸித்தபரங்களானாலும், தேவரிடத்தில் உபாஸநதத்பலவிதாயகவாக்யங்களோடு துல்யஶீலங்களாயதுகளுக்கு ஶேஷமன்றிக்கே, ப்ரமாணமாகிறதுகளெனகிறார்.

உஉ. அஸ்த்யாத்ம நித்யநிதிவத்வதஸேஷ ஸாத்ய தவிஶேஷ ஸாத்ய வ்ருத்தயா குணார்வ வ்ருத்தவாதா: | ஶம்ஶம்ஸ த்வயிஸகலாஸ்ஸந்த்யதே நாபாஸாஹவிதிவிஶேஷவஷாத் ||

(வ்-ம்) ஹேரங்கேஶ! பும்ஸார்த்த: பும்ஸார்த்த: - ஸர்வ ஸஞ்ஜாத தஸ்யாதிநைத - ஸர்வசேதநருக்கும் ப்ரார்த்தநீயராகவே ஸத்தைபெற்ற, த்வயி-தேவரிடத்தில், ஸகலா: - ஸமஸ்தங்களான, குணார்ஸ்ய வைபவ வ்ருத்தாநிவ தேஷாம் வாதா:-(ரூபசப்தம் ஸ்வரூப விக்ரஹாபயபரம்) ஆகஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும், திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ஸ்ரிஷ்ட்யவதாராதி வ்யாபாரங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கிற, "ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேத்யாதி" வாக்யங்கள், விதிஶேஷ வஷம்தஸ்யாதரவி - கார்யபரங்களன்றிக்கே ஸித்தபரங்களானாலும், அஸ்த்யாத்ம நித்யநிதிவஷ - இங்கு நிதியுண்டென்கிற வாக்யம் முதலானதுகள்போலே, ஸந்த்யதே - நன்றாக வங்வயிக்கிறதுகள், "வாயவ்யம்க்வேதமாலபேத பூதிகாம" இத்யாதி"களான வர்த்தவாத வாக்யங்கள், "வாயவ்யம் ஶ்வேதமாலபேத" விதிவிஶேஷங்களாகக்கொண்டே, ப்ரமாணங்களாகிறாப்போலன்றிக்கே, "ஆத்மாவாரேத்ரஷ்டவ்ய:" இத்யாதிகளான உபாஸநவிதிஶேஷங்களன்றியிலேயே, பரமாணங்களாய், தேவரிடத்தில் ஸமந்திக்கிறதுகளென்றபடி, வஷாத் - "ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேத்யா

ஷி" ஸித்தபரவாக்யங்களுக்கு, உபாஸநாதிஸாத்⁴யம் தேஷாம் விஷயः யதா²:-"ஶ்ரோதவ்ய:" இத்யாத்யுபாஸநவிதிகளோடும், "ஸ்வர்க³காமோ யஜேத" இத்யாதி பலவிதிகளோடும், விஶேஷ:-ஐகலக்ஷண்யமானது, ந-இல்லை.

(அதுகளெப்படி ஸ்வத:பரமாணங்களாகிறதுகளோ அப்படியே ஸித்தபரவாக்யங்களும், ஸ்வாதந்த்ரேணைவ ப்ரமாணங்களாகக் குறையில்லை யென்று கருதது.

(அ-கை.) "ஏகமேவாத்³விதீயம்" யென்று ஸகுணஶ்ருதயாதிகளும், பகவத்விஷயததில, குணாதிகளைத்தெரிவித்து ஸமந்விதஙகளாகிறதென்றீர், இப்படியாகில், "ஏகமேவாத்³விதீயம்" என்று அத்விதீயஶ்ருதிர்வஹிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்று மபேக்ஷையிலே, தேவததாதிசரீரம் சரீரியிடத்திலும், கடபடாதிவிசாரங்கள் காரணத்திலும், கோத்வாதி ஜாதியும், ஶுக்லாதிகுணங்களும், கமநாதிக்ரியையும், தரவ்யத்திலும், அப்ரிதக்ஸித்தி ஸம்பந்தத்தாலே,பர்யவஸந்நங்களான. ஸ்வாக்ருதி மதிவ்யவயவ ஹ்ருதிகளையுடையதுகளோ ; அப்படியேயிந்த ஸர்வஜகத்தும், தேவரிடததில், அப்ருதக்ஸித்தமாய்க்கொண்டு, தேவருக்கு விஶேஷணமாகுகையாகிற வாகாரமும், தத்புத்தியும், தத்வ்யவஹாரமுமுடைய தாம்படி ஸங்கல்பித்தீராகையாலே, சேதநாசேதநாத்மகப்ரகாரங்களுக்கு, தேவரே ப்ரகாரியாய், இப்படிப்பட்ட ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே, அத்விதீயமென்றோதப்பட்டது, ஆகையாலே, அத்விதீயஶ்ருதிநிர்வாஹார்த்தமாஹ ப்ரம்ஹத்துக்கு, ஶங்கரபக்ஷத்தில் மாயாஸம்பந்தமும், பாஸ்கரபக்ஷத்திலஉபாதிஸம்பந்தமும், யாதவப்ரகாஶபக்ஷத்தில், விகாரஸம்பந்தமும், சொல்லுகிறதேதுக்காகவென்கிறார்.

உ௬. தேஹோ தேஹிநிகாயநைவிக்ருதயோ ஜாதிர்கு³ணா: கர்மசேத்யேவம் நிஷ்டி²த ஏவ பா⁴வநிவஹஸ்தாத்³ருக்³ஜக³த்³யம் ஸ்ம்ருதம் । விஶ்வம் ப்³ரஹ்ம நிதா³நமேகமிதி தே நாத்³விதீயஸ்ருதே: ஊரயோ வாயிவிகாரஸங்கதயோ ராநாரங்கேஶ்வர ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ்வர! தத் இதீதி- தஸ்ஸஸ்த்ரஹாவஸ்தாக - அதிலே, நிதே ந-இருக்கையாலே, தேஹ: - ஶரீரமானது, தேஹோ ஸ்ரஷீதி தஸ்மிநு-ஶரீரியிடத்தில், ஏவம் பா⁴வ ஶப்³தநதாநி-நிஷ்டிதாநியவஸ்த:- தனக்கு தேஹிவிஶேஷணத்வமே, ஆகாரமாகுகையைப்பற்றவும், ஸ்வபுத்தி தத்விஶேஷ்யகையாகையாலும்,ஸ்வவ்யவஹாரம்தாத்ருஶபுத்திஜநகமாகையாலும்,ஶரீரியிடத்தில் நிஷ்டிதங்களான ரூபபுத்திவசநங்களை யுடையதென்கிற

து, "கயம்தைவத்தஃ" என்றிரோ ஆகாரபுத்தி வ்யவஹாரங்கள்; விக்ரு தயஃ-கடபடாதிகள், இங்கும், தாஜ்ஞாக-என்றநுவர்த்திக்கிறது, காரணே - ம்ருத்தந்த்வாதிகாரணத்தில், நிஷ்டிதாஃவைபவஃஷிவவ நாஃ-பூர்வவத், ஸ்ருதயஃ-தஜ்ஞாஃவயஃ - என்றிரேஆக்ருதிமதிவ்யஹ் ருதிகள், ஜாதிஃ - கோத்வாதிஜாதியும், குணாஃ- ஶுக்லாதிகுணங்க ளும்,கர்மவ-கமநாதிக்ரியையும், த்ரவ்யே-கவாதித்ரவ்யத்தில், இங்கு ம்,தாஜ்ஞாக-என்றும், நிஷ்டிதைத்ராஷியு மநுஸந்தேயம், ஜயம மணஃ-ஶுக்லஃ வயஃ - ஏயொமநுஷி-என்றிறே ஆக்ருதிமதி வ்யவஹ் ருதிகள், தயா-அப்படியே, உகஷ்ட-விவிதசித்ரமான, விஶ்வ-ஸமஸ்த மான, ஜகத- "யஸ்யாத்மாஶரீரம்யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" இத்யாதி ஶ்ருதியாலே சரீரமாயும், "யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே" யா லே, விக்ருதியாயும் "ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத்" யாலே" ஜாதி குண கர்மங்களோடு, துல்யயோக க்ஷேமமாயுமான ப்ரபஞ் சமானது, த்வயி - சரீரியாயும், காரணமாயும் த்ரவ்யமாயுமிருக்கிற தேவரிடத்தில், கல்பிதம் - நிஷ்டிதரூப புத்திவசநமாம்படி ஸ ங்கல்பித்தது, தேந-அத்தாலே, அத்விதீயஃ-ஸஜாதீய த்விதீய ரஹித ராக,ஜகதிஷே - சொல்லப்பட்ட தேவர், அதஃ - ஆகையாலே, மா யொ வாஷிஶவிகாரஶதேஷுஸம்பந்தஸ்யா- மாயையென் றும் உபாதியென்றும், பரிணாமவிகார ஸம்பந்தமென்றும், சொல்லு கிற வார்த்தை, காநாம - ஏது? அஸங்கதையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி. அத்விதீயஶ்ருதி நிர்வாஹமானாலும், "ஸர்வம் கல்விதம்ப்ரஹ்ம-தஜ்ஜலாநிதி ஸர்வம் - தத்ஸத்யம்-ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி" ஶ்ருதிகளிலும், "ஸகலமிதம் அஹம்ச வாஸுதேவ" களான வுபப்ரம்ஹணங்களிலும், ப்ரம்ஹத்துக்கும், ப்ரபஞ்சத்துக்கும். ஸா மாநாதிகரண்ய நிர்தேசங்களுக்கு நிர்வாஹமெப்படி யென்றுமபேக்ஷயி லே, ஸமஸ்தப்ரபஞ்சமும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களாலேதேவருக்குஶே ஷமாய்க்கொண்டு ஶரீரமாய், சரீரவாசகஶப்தம், ஶரீரிபர்யந்த போதகம், லோகஸித்தமாகையாலே, நியந்தாவாய் வ்யாபித்து ஆத்மாவான தேவரைச் சொல்லுகிற, ஶப்ததோடு ப்ரபஞ்சவாசி ஶப்தத்துக்கு ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேசம், உபபந்நமென்று பூர்வர்கள் நிர்வஹித்தார்களென்கிறார்.

௨௪. ஶ்ருத்யந்தவிப்ரதிஷேதஸமந்வயேநஸம்பாத நாநா த்வமேவஸர்வஶப்தவாச்யஸமஸ்தஸ்யா வைஶ்வாநரத்வமுக்தம் தஸ்மாத் ஸர்வம் ஸகலமிதம் அஹம்ச தத்த்வமஸ்யா

ஸர்வ ஶ்ரவ ஶ்ரவ ஶ்ர காரணம்மயாஜ ஓஜவண விஜயி ஸ்லெவு ஓகெ ஷாவஜ்ஷனெஜ॥

(வ்-ம்.) ரம்மயாஜநிவஜவண - கோயிலிலாதாரத்தையுடையவனே!, அன்றிக்கே, ரம்மயாஜ வஜவணம்யஸ்ய - என்று பஹுவ்ரீஹியாய், ப்ரவணஶப்தம், "வஜாவீநவஜவணெவெஶெவெநயஜெத" என்கிறவிடத்தில்போலே, அவாந்தஸ்த்தலவாசியாய், கோயிலைப்பள்ளமடையாகவுடையவரே! பள்ளத்திலேயிறே நீருக்கு ஸாலபப்ரவேஶமும், அந்யத்ர போக்கில்லாமையும், விஜய ஷாஷாஜஷீஷிவா விஜயஞ ஜதிவாவிஜயிநஃ ஒஷஃ-பாஹ்யகுத்ரிஷ்டி நிரஸநத்தாலே வந்த வுத்கர்ஷத்தையுடையராய், ஸவஷ்ஷாஸ ஒஜ ரிஜெஜெதஃ - ஸகுணநிற்குண பேதாபேத கடககாரணஶ்ருதிகளான வெல்லாவிடத்துக்கும், வெனகாஸ்ய - ப்ராணயிகளான, வெஷாநு விஷதிஜெத வெஷிஜெகஃ-வேதார்த்தவித்துக்களாய் பகவத் வ்யாஸ பராஶராதி பரமர்ஷி ஹ்ருதயாநுஸாரிகளான,நாதயாமுந ராமாநுஜமுநிப்ரப்ருதிகளாலே, சுஶெஷஶாஷவஜவஷஶவஃ-ஷஷநஃ சுஷஃவஜவிஶ்ய- நியந்தாவான, தெ-தேவருக்கு ஷிதிஶஉ ததிஶவவதிஜ ஷநம்வ நியஜநம்வ வஶ்ரவநம்வெதஃ - ரக்ஷணத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்கிறத்தாலும்,உசிதகார்யப்ரவர்த்தநத்தாலும்,லயிப்பிக்கிறத்தாலும், அநுப்ரவிஶ்ய நியமநத்தாலும, வ்யாப்தியாலும, ஶேஷஃ-பரார்த்தத்தைகவேஷமாய்க்கொண்டு, வவஷிதி-ஆதேயமாய், நியாம்ய த்ரவ்யமாகிறதென்று, ஷவதஃ-தேவருக்கும், தஸ்ய- அந்த ப்ரபஞ்சத்துக்கும், ஸவஷ ஜிதஶ்ர ஷெஷவம் ஷூஷஷம் யெஷாஜெ-ஸர்வம் கல்வித்யாதிகளான, சுஹெதஸ்யவாஷாஃ - ஸாமாநாதி கரணத்தினுடைய நிர்தேஶங்கள்,வஶ்ரவஶ்ரதாஃ - நிர்வஹிக்கப்பட்டதுகள்.

(அ-கை) "ஸவஷம்வஷிதஜாஷி" ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தனமென்று சொல்லிநின்றது கீழ்; இதில், நையாயிகன், ஜகத்து நிமித்தகாரணமாத்ரமான வீச்வரவிஷ்டமென்றும்,பூர்வமீமாம்ஸகன், அது நிரீஶ்வரமென்றும், த்ருமூர்த்திஸாம்ய வாதிப்ரம்ஹ விஷ்ணு ருத்ர ரூபர்களான வநேகேஶ்வரவிஶிஷ்டமென்றும், ஹைரண்யகர்ப்பபாசுபதார்த்தங்களுக் கபிமதரான ப்ரும்ஹ ருத்ரர்களாகிற வீச்வரனோடுகூடினதென்றும் சொல்லுகிறது,ச்ருதிஸ்வாரஸ்யாநபிஜ்ஞதையாலே 'ஷவெகொஹஹெவெநாராயணகூஶீஷஷஹாஜெநஶாநஃ" என்கிற ச்ருதி ஜகத்து ஸ்வதந்த்ரமாகில்; தேவமநுஷ்யாதி வைசித்ர்யமும். ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி தாரதம்யமும்

கூடாதென்கிற தர்க்கத்தோடு கூடினதாய்க்கொண்டு சிதசித்ரூபமான ஜகத்து நித்யமாக தேவராகிறநல்லராஜாவை யுடையதென்று, ச்ரோதாக்களுக்கு செவிககினிதாகச் சொல்லுகிறதென்கிருர்.

உரு. ஸாராஜகஊராஜகஂவா நாரெநகாராஜஂதயாயமாஹிஉத ராஜகஂஜமஹிஷஂஜஜஷு ஜஜுஷா: | ஜமாவவஸாவி த்ரு தா தார தஉக்ஷத கூடுாஂமிகாஸ்ருதிஸ்த்ஷவிதீக்ஷயாவாஷநித ரூராஜநூதீ||

(வ்-ம்.) ஹெ வாஷ! ஜஷா:-தெரியாதவர்கள், உஷஂ ஜமகஂ-விசித்ரமாயும் நிம்னோந்நதமாயும் காணபபட்ட ஜகத்தை, ராஜூரவஸவதத்த உதிஸராஜகஂ-ஈஸ்வரனோடுகூடினதாகவும், நவிஷரூதரா ஜாயஸரூதஜ-நிரீஸ்வரமாகவும், வாநஃ-பின்னும், கூநெகொராஜா நஃயஸரூதஜ - ஸ்ருஷ்ட்யாதிக்குக் கடவரான வநேகேஸ்வர விஸிஷ்டமாகவும், கீழிரண்டிடத்திலும் மேலும் வந்த, வைஷாவீ ஹளக வீ வாதரூயஂ-வெகஷூரூகஂ - ஆகையாலே யிங்கு வந்ததில்லை, தயா-அபயடியே,ஜஹிஉதஉநதிக்ரூஉரூ யயா ஹிஉதஂ-ராஜாயஸரூத ஜ- அபிமாநாநுகுணமாக கல்பிக்கப்பட்ட வீஸ்வரனையுடைத்தாக வும், ஜஜஷு ஃ-அநந்வித பாஷணம் பண்ணிஞர்கள், நவஸஷாயீந தா வஷாஞெ கவஸா:-வீ த்ராணாஂ ஸாவஸ்தி த்ரூ தா தாஸ்த்தஉஸ்த்த தளதயொஸுவஸூக்ஷஂ-ஸாவதஷூதெஜவஸா நாஉவெதஜயொ ஸூகூஃ ஜாமஂ யஸரூராஸ்ா-பாதந்த்ரங்களுக்கே யுண்டான, வைசித்ர்யமென்ன தாரதம்யமென்ன யிதுகளை விஷயீகரித்த, இது பாதந்த்ர மன்ருகில், விசித்ரமாகவும், நிம்னோந்நதமாகவும், கூடாதென்கிற தர்க்கத்தை பரிகரமாகவுடைய தாஉக்ஷ-என்கிறவிடத்தில் தாதமப்ரத்யயஸ்வரூபங்களானவிரண்டு ப்ராதிபதிகங்களுமுண்டாகையாலே, க்ஷவாதரூயம்.வந்ததென்றுகணடுகொள்வது.)ஸ்ருதி:-"ஞகொஷவெ" இத்யாதியான ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு பாதத்வநிஷேத பூர்வகம், பகவத் பரத்வ ப்ரதிபாதக ஸ்ருதியானது, வீஷாவீஷவிஷவிதீ - சேதநாசேதநங்களை, ஞூக்ஷதிமண்ங்களான, கஷுவுாஹிமணவாஂ கல்பநத்தாலே, வாநவாஂஸகக்ஷஂவருமாகையாலே, இங்கு நபும்ஸகமாகவும்; உவாஷதெ என்கிற ஸ்லோகத்தில புல்லிங்கமாகவும் ப்ரயோகிக்கபபட்டது. க்ஷயா - நாராயணஸப்த வாச்யரான தேவராகிற, வாக்ஷதரூாஹி க்ஷாஷாநெரூநய நவா - னென்றுமாப்பேலே, கஹெஷதிரீயா - நிதரூஂராஜா நயொரஸரூஷீதிநிதரூரா

ஜநநீ - என்றும், நல்லராஜாவை யுடைத்தானது களாக, ஜநன - ஶ்ராவ்யமாகச் சொல்லிற்று.

(அ-கை.) "யதாஹிஶதாராஜகஃ" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஹைரண்ய கர்ப்ப ஸைவர்க்கும், "ஹிரண்யமஸ்யஸ்வதஸ்தாஜெ- வசுவாவ ராஅ" இத்யாதி ஶ்ருதிகளில்லேயோவென்று மபேக்ஷையிலே ப்ரம்ஹாதி கள், "யோப்ரஹ்மாணம் விதயாதிவஂவஂ - ப்ரஹ்மணஃவதாய ஜெஷ்டாய" இத்யாதிகளில், ஸ்ருஜ்யகோடியில் பகவச்சாஸநாநுவர்த்தி களாக வெளியிடப்பட்டார்கள், அவதாரப்ரகரணங்களில், தேவரவதாரங்க ளாகவும் சொல்லப்படவில்லை, இப்படி தேவரவதாரங்க ளல்லாமையாலே, அவர்கள் தேவரன்று, ஸ்ருஜ்யராகையாலே,* தேவரோ டொத்தவர்களு மல்லர். "ஸஹஸ்ரஶீஷபுராவஸ்ஷஃ வெதாஹஶேதவஸ்ஷஜ ஹாநம் ஹிஷ்வெதஸ்யஸ்வஜை ஶ்யாவெவெவஸ்ஶ நெதஶாதஂவஸாமீநம் ராவவக்ஷவதீதாஸ்க்ணீக்ஷஜந நீகந்ரூஷவ்யவதாரெஷவிஷ்ணோரேஷா நவாயிநீகநந்ர ஹிஶயாஸீதா" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்மிருதி வசநங்களாலே ஶ்ரீயஃபதியான தேவரோ ஸர்வேஶ்வரனென்று சொல்லி ஜிதர்களாய் ப்ரேதப்ராயரான வா திகளுக்கு உசிதமாக ஜலதர்ப்பணம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

உகூ. ப்ரஹ்மாதஃஸ்ஜமவஷமஸ்ஜகநிஷதயாதா நிதாநாவதாரவஸ்தா வெநநகஃ நவதவஶ்யாவிஶ்வே காதவதூ | ஸக்ஷநெதாகமயெதிஶ்ரூதிநிவவெநஸ்த ரெபவயாஶ ஶ்ரீஶரமாஂஹாயிவஂதெராதயஜஸ ஶஹிதஂவா ஷிகளதஸஜெதஸஃ||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரஂமஶோஂ வொயிஸஸவஂஜஸஉதய - பெரியகோயிலுக்கு உத்வேல ஸம்ருத்தியைத்தருமவரே! ப்ரஹ்மாகு தஃ வஷாஜெ - சதுர்முகாதிகள், ஸ்ஜாநாஂவமஸ்ஸிநு - ஸ்ருஜ்யஸமுதாயத்தில், ஆகடெஸடாஷோஂ ஹாவஸயா- நியாம்யராக, உது பிதாஃ-திறந்து சொல்லப்பட்டார்கள், கவதாரா ணாஂ ப்ராஸாவஸஸிநு - ராமக்ருஷ்ணத்யவதாரங்கள் சொல்லுமி டத்தில், ந-ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டார்களில்லை, தெந - அவதாரங்களி லெடாமையாலே, கூஂந-ப்ரஹ்மாகிகள் தேவரன்று, தெந ஸ்ருஷ் டிக்கப்பட்டவர் கோடியிலெடுத்தபடியாலே, கிவ - தேவருக்கு, ஸதஶாஸந - ஸமாநருமல்லர், ஸக்ஷநெதாதெந - ஶ்ரீயஃபதி

யான, ஸ்வயா-தேவராலே, விஸ்வ-ஸமஸ்த ஜகத்தும், ஸகோதவ த்ரம்-யஸ்ய தக- யேகசத்ரத்னதயுடையது, ஒரு நியாமகனேயுடைய தென்றபடி, ஐதி இப்படி, ஸம்வாஃ ஸஷாஸெஃ - தேவரை ப்ர தாந ப்ரதிபாத்யராகவுடைய, ஸ்ருதீ நாஜநீநாஞ் வசநாநி லைஃ - வேதவசநங்களாலும், பராஸராதி ரிஷிவசநங்களாலும், இந் த வசநங்களைச் சொல்லியென்றபடி, கஃ கத ஐதி வ்யூஹதி களதஸ்ஃ - வாஷிநஸ்லெத - தெஸஃ - ஸ்ருத்யுக்தங்களைப் பரித்யஜித்து யுக்திமாத்ரங்களைக்கொண்டு வாதம் பண்ணுகிறவர் பொருட்டு, உஷிதஃ-அவாகளக்கநுகுணமாக, ஜலஃ-தர்ப்பணஜல த்தை, கவஃயாஃ-த்ருப்தியளவும் கொடுக்கிறோம்.

(அ-கை) இப்படி "ஸஜஃ" என்று தொடங்கி, யிவ்வளவும், பாஹ்ய குத்ரிஷ்டிமத நிரஸநாநுகுணமாக ஸோபப்ரம்ஹண ஸ்ருதிப்ராமாண்யப்ர திபாதநபூர்வகம், ஸ்ரீமானன பெரியபெருமாளுக்கே சிதசிதாத்மகமான ஜக த்தைக்குறித்து காரணத்வத்தையும், ஈஸ்வரத்வத்தையும், ஸமர்த்தித்து "ஒகஸ் நெத்ர" என்று த்வயோத்தரகண்ட ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தையு மநுஸந்தித் தாராயநின்றது; இதில் காரணத்வ நிர்வாஹகத்வத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, நாரஸப்தார்த்தங்களாகையாலே, நிர்துஷ்டங்களாய் நிருபாதிகங்களாய் நிர வதிகங்களாய் நிஸ்ஸமாப்யதிகங்களாய் நிஸ்ஸங்க்யங்களாய் மங்களங்களா யிருக்கிற தயாதிகுணங்களுக்கு மூலங்களாய் பகவச்சப்தார்த்தங்களாக ப்ர ஸித்தங்களான ஜ்ஞாநாதிஷட் குணங்களும், ரத்நத்தைக்காந்திகள்போலே தேவரை யலங்கரிக்கிறதுக ளென்கிருர்.

உஎ. ஷொஷொவயாவயிஸொதிஸயாநவஜ்ராநிஷெவ ஜஉமணளவஷவாஷெதாஃ | ஜ்ஞாநைஸ்வர்யஸநவீர்யவ் ஸாவிஷஸ்ரஸொஸஸாஸஉவாதஉநவஜ்யதி ||

(வ்-ம்) ஹொஸொஸ-ஷொஷ்ஸஉவயாவாவயிஸஸஸகதிஸ யாநஸ ஸவ்ராவதாஸிஃ - நிமஜெதொவொயெஸ்ஸெ - நி ஜொவாஉமஊாஸ மணாஷெஷாஃ ஓவஃஹஸீதிலெத - தோ ஷாதிகளோடு, ஸம்பந்தியாதே கல்யாணங்களான தயாதிகுணங்களு டைய ஸமூகத்தைக் கறவாநின்றுள்ள, ஸதாஃ-ப்ரஸித்தங்களான, ஷஃ-ஆறுகளான, ஜ்ஞாநஞ் வைஸ்ரீவஸகநஞவீயஃவஉஞா விஜஸதாஃ - ஜ்ஞாநாதி தேஜோந்தங்களானதுகள், ரதஃ - ரத்நத் தை, ஸாஸ உவ-ஒளிகள்போல், ஸ்வாஃ-தேவரை, கநவஜ்யதி-பெ ருமையனுக்குகிறதுகள்,

(அ-கை.) "ஜ்ஞாநேஶ்வர" என்று கீழருளிச்செய்த ஜ்ஞாநமாவதே தென்று மபேக்ஷயிலே, சக்ஷுராதீந்த்ரியத்வாராவாதல், தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலேயேயாதல், இந்த்ரியங்களிலும், தத்த திந்த்ரியங்களாலே, தத்தத் விஷயங்களையும், அந்யேந்த்ரியவிஷயங்களையும், இப்படி ஸர்வத்தையும் ஒருக்காலே, கரதலாமலகம்போலே நித்யமாக தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தை ஸ்வப்ரகாஶமாயும், ஆவரணரஹிதமாயும், யதார்த்தமாயுமிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமென்று, உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகிறதுகளென்கிருர்.

உ அ. யுகபதக்ஷைரக்ஷைர்வா ஸ்வைஸ்ஸ்வைர்வா ஸாக்ஷாத்க்ருதி
யந்நியமம் வ்யாவ்ருத்ய ஸ்ரீரங்கராஜ கரதலவதஶேஷம் பஶ்யஸி
ஸ்வப்ரகாஶம் தத்நிராவரணம் ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் ஆஹுஸ்ஸ்ருதயஸ்ஸ்தம்॥

(வ்-ம.) ஹே ஸ்ரீரங்கராஜ! ஸ்வை: - தேவருடையதுகளான, அக்ஷை: - சக்ஷுராதிகளாலேயாதல், ஸ்வைர்வா - இந்த்ரியாபேக்ஷையின்றிக்கே தேவராலேயாதல், அக்ஷாணாம் காரணத்வேஸதி - சக்ஷுராதிஸாத்யமான ரூபாதி ஸாக்ஷாத்காரத்தில், நியமம் - சக்ஷுஸ்ஸாலே ரூபத்தை, ஶ்ரோத்ரத்தால் ஶப்தத்தை, இத்யாதியான நியமநத்தை, அநியமம்வா - சக்ஷுஸ்ஸாலே சப்தத்தையும், ஶ்ரோத்ரத்தாலே ரூபத்தையு மிப்படி க்ராஹ்யக்ராஹக நியமமில்லாமையை, வ்யாவ்ருத்ய - அடைந்து, அஶேஷம் - ஸமஸ்த வஸ்துவையும், யுகபத் - ஏககாலத்தில், கரதலவத் - கரதலத்தோடு துல்யமாக, அநிஶம் - நித்யமாக, பஶ்யஸி - தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறது, ஸ்வைநவப்ரகாஶ்யமாநம் - ஜ்ஞாநாந்தர நிரபேக்ஷமான ப்ரகாஶத்தையுடைத்தாயும், நிவ்ருத்தாவரணம் - ஆவரணரஹிதமாயும், ஸத்யம் - யதார்த்தமாயு மிருந்துள்ள, தத் - அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை, ஜ்ஞாநம் - ஷாட்குண்யத்தில் முந்தர சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநமாக அடுத்தடுத்துச் சொல்லித்துக்கள்.

(அ-கை.) "அநியமம்வா வ்யாவ்ருத்ய" என்று சொன்னவநியமமந்தானெங்ஙனே? அது கடிக்கும்படி யெப்படியென்று மபேக்ஷயிலே, தேவர் திருச்செவியாலே பார்க்கிறது, திருக்கண்களாலே கேட்கிறது, இப்படி கரணங்களாலே யதேஷ்டகாரியான தேவர்க்கு "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்- விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுக: விஶ்வதஸ்பாத் - ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷ விஶ்வஸ்ய - பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ

ஶவமயதெ-ஷூஹாவிகீஜா நவெகிரயாவ'' இத்யாதிகளில், லோகவில க்ஷணங்களானகரணஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிகள, ப்ரதிபாதிதங்களாகையாலேபோ னதெல்லாம் வழியான ஸாக்ஷாதகாரம், கடிக்கக்குறையென்னென்கிறார்,

உகூ. நய நஶ்ரவணெஷூஶாஶ்ரணோஷிஹ்யதெ தரங்ஹவ தெஉெஹஶிதா: । கரணெரவிகாஉகாரிண தஷெவடதெவா வஷ்வயீநஉீக்ஷணஂ ||

(வ்-ம்.) ஹெரங்ஹவதெ! நய நஂஷவகஶ்ர வணஂயஷ்வஸ:-திரு க்கண்மலராகா நின்றுள்ள திருச்செவியையுடையராய், ஊஶா-திருக் கண்மலராலே, ஶ்ரணோஷி - கேளாநிற்கிறது, கூய - பின்னையும். கரணெரவி - அநுக்தகரணங்களாலேயும், காஉகாரிண: - காஉம் கரொதீதி தவஷ்-யதேஷ்டமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவராய், உஹாஂ ஶ்ராவஸௌவீஶிதாவ தவஷ்-ஈஶ்வராந்தரமின்றிக்கே, தாமேஈஶ்வரரா ய் லோகவிலக்ஷணரான, தெ - தேவர்க்கு, ஸவெஷ்ஷ வஶிஷ ஹவம் ஸாவஷ்வயீநஂ-ஸர்வதோதிக்கமான, ஶஂக்ஷணஂ-ஸாக்ஷாத் காரமானது கடகமாகிறது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் மூலமே ஜகத்தென்று ஸித்தி த்தபடியாலே, அசேதநமான ப்ரதாந மூலீஜகத்தென்கிற ஸாங்க்யரும், நிர்விசேஷமாகையாலே அஜ்ஞமான ப்ருஹ்மமூலமென்று சொல்லுகிற ஶாங்கராதிகளும் நிரஸ்தர், ஐஸ்வர்யமாகிறது ப்ரேரகாந்தரமின்றிக்கே ஸ்வ தந்த்ரராய், ப்ரதிஹதியில்லாமல் புண்யபாபரூபகர்ம வைசித்ர்யத்தாலே வி சித்ரமான ஸர்வஜகத்தையும், ஸங்கல்பலேஶத்தாலே யேககாலத்தில் ஒரு சாக்காக வெண்ணாமல், தேவர் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்கையாய், அந்த வைஶ்வ ர்யம் காரணபூதரான தேவரை, ஸாங்க்யஸித்தாந்தத்தில் ஸாக்ஷிமாத்ரனான புருஷனிடத்தில் நின்றும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறதெனகிறார்.

ஙo. ஸாவஷ்ஜெஜ்ஞநாஜஉமெஂஜஹஊஹிஊயதொவாரிதாஷா க்ஷிஉாத்ராஷாஂவெஷ்ராக்தாக காரணஂகாஂவாயதி ஹஹவஜெஶ்வ ரீரஂஹஶாயிநு । கவெரெஷ்ராநெஷ்ஷதஜெஷ்வஷ்திஹதிஸஊ ஸக்தஉஷவெசத்ஷ்ராவிவிதஂயதெஷாமெஶதக்ஷஂ யாஹவஊஹண யநுவிஶ்வஉாவிஶ்வகஸ ||

(வ்-ம்.) ஹெ ஹஹவநு - ரஂஹஶாயிநு! ஸவஷ்ஜஸஷ்ஹாவஷா வஷ்ஜஷ்ஷ - தெந-கீழிரண்டு ஶ்லோகத்தால் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத் வத்தாலே, ஜஹக-ஜகத்தை, கஜஂஉமெஂ யஸஷ்தக-அசேதநகாரண மாக, கஹிஊயதஃ-சொல்லுகிறவர்கள், வாரிதா: - நிரஸிக்கப்பட்டா

ர்கள், வைஶ்ரீ-வக்ஷ்யமான ஸ்வரூபமான வைஶ்வர்யமானது, கா ரணஂ-உபாதாநகாரணமான, தேவஂ-தேவரை, ஸாங்க்யைர்காதா- ஸாங்க்யராலே சொல்லப்பட்ட, ஸாக்ஷிவ - ஸாக்ஷிமாத்ரம், ஸா க்ஷாத்த்ருஷ்டா ஸாக்ஷி தஸ்யாஂ - அப்ரம்ஹாத்மிகையான ப்ரக்ருதி மஹதாதிஂய யுண்டாக்கும் போது ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே உபகாரக னை புருஷனிடத்தில் நின்றும், வ்யஂதிரேகி வ்யயதி - வேறு படுத்துகிறது, (காரணாத்-என்று பாடமுண்டு அபபோது, ஸாக்ஷி ஜாதாத்-என்றதுக்கு விஶேஷ்யமாகக்கடவது) யத் -யாதொரு ஐஶ் வர்யமுண்டாயிருக்க, அந்யேந-வேறொருவராலே, நியந்த்ருபெடா நியம்யஃ- நியமிக்கபபடாதவராய், ஸ்வதந்த்ரஃ-ஸ்வாதீநரான, தேவஂ- தேவர், ஸுக்ருதஸுக்ருதயோஃ தயோஶ்சித்ரஸஂஜ்ஞாவஸ்யா - புண்யபாப ரூபகர்மங்களுடைய விசித்ரதையாலே, விவிதஂ - ததாவிதமான, விஶ்வஂ-ஸமஸ்தத்தையும்,இச்சாமாத்ரஸங்கல்பாத்-ஸங்கல்ப லவத்தா லே,ஏககாலத்-ஒன்றாகவெண்ணமல்,யுகபத்-ஏககாலத்தில், நவி ஹத்யதேதிஹதிஃபரதிபந்தகமில்லாமல்- ப்ரதிபந்தகமில்லாமல், ஆ விஷ்கரோதி-ஆவிஷ்கரித்தது,(ஸ்ருஷ்ட்டித்ததென்றபடி)ஈத்ருஶ நியா ஸத்யா - ஸ்வதநத்ரனுக்கு ஸர்வவிஷயத்திலும அபரதி ஹத ஸங்கல்பவத்வம் ஈஶ்வரத்வமென்று கருத்து.

(அ-கை.) கீழ்ச்சொன்ன ஶகஶப்தாாததமான ஶக்தியாவது, ஹேத் வந்தர நிரபேக்ஷமான தேவருடைய ஸங்கல்பமானது, இது சக்யம், இது அசக்யமென்கிற மர்யாதையைத்தாண்டி அவ்வளவு கார்யவிஷயமாக, எப் போதும் ப்ரஸரிக்கிறதோ அவ்வளவான ஸமஸ்த கார்யத்திலும், தேவரை சிதசிதாத்மகஸ்வசரீரத்வாரா உபாதாநமாக "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய-யதோர்ணநாபி" ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகள், அப்படி யுபாதாந காரணமாம்படியாக, ஸாகரதுஷ்கர விபாகமற ஸங்கல்பவிஷயயா வத்கார்ய நிர்வஹண ஸாமர்த்தியம், அந்த சக்தியே ஈச்வரனில்காட்டில் ஜக ந்நிர்மாண ரூபாதிஶயதைப் பண்ணத்தக்கது, அந்த சக்தி தன்சரீரத்தில், தந்து ஜாலத்தையுண்டாக்கி, திரும்பவும் க்ரஸிக்கிற ஊர்ணநாபி யென்கிற சலந்தையில் காணப்படுமென்கிறார்.

௯௧. காரேஷு நித்யேஷு தநுத்வதஸ்தாவாதீநாஹஂ ஸாதஶஸ்த்விஸ்மாரத்தாரத்திவிஶாஂவிஶஂவ்ருத் | இச்சாயாவத்தி ஹாதிஸந்தாநஂஸாராஜா நியேக்ஷாதெவ வேஶாநாத்திஶய க்ஷீ வோஷ்ணநாபவிஹாவ்ரா॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! அநபேக்ஷாயஸ்ய ராஜ்ஞா-ஹேத்வந்தரா பேக்ஷையில்லாத, இச்சா-ஸங்கல்பமானது, அந்யை அஸக்ய ஸம்ஸ்க்ருதம் தக-செய்யத்தகாதது, அதர்க்ய - செய்யத்தகாததுஇதி-என்கிற, லீலா-களையை, விலங்க்ய-நன்றாகவதிக்ரமித்து, ஸதா-எப்போதும், யாவத்-எவ்வளவு, விஹரதி-விளையாடுகிறது, அநந்தே-அவதியில்லாத, கார்யே-அவ்வளவுகார்யத்திலும், தேவ-தேவரை, ஸ்வஸ்ய த நந்யவ தேவஸ்ய தவ ஸாதநம்-தேவருடைய சரீரத்வாரா, உபாதாநம் - உபாதாந மாக, ஆஹு:-சொல்லுகிறதுகள், ஸா-அப்படி யுபாதாநமாகும்படி யான, ஸாமர்த்யம், சக்தி:-சக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது, ஸைவ-அந்தசக்தியே, (ஸைவைசாநந்த - என்று பாடமுண்டு, அப்போது, ஈசாநஸம்பந்தியான வீச்ரத்வத்தில் காட்டில், ஈசாந-என்று பாடமாம்போது, ஸாவ த்யாநம்) அதிசயங்கரோதீதி-அதிசயகரீ-அதிசயாவஹை, ஸா-அநந்தசக்தி, ஏகத்ர-ஒரு சலங்கையில் விஷ்வக்-காணத்தக்கது, "யயைகத்ர ஸவிஷ்வக் ஜகதேதத் ஹ்ருஷ்யதே" என்றிறே ச்ருதி.

(அ-கை.) ஜ்ஞாசக்தி பலைச்வர்ய வென்கிறவிடத்தில், சக்திக்கு மேல்ச்சொன்ன பலமாவது, "ஸ்வஹித்ருஷ்டிகு:" என்கிறபடியே, ஸ்வமாஹாத்மயத்தாலேயே அநேகவ்யாபாரங்கள் பண்ணினாலும் ச்ரமமுண்டாகாதே ஸர்வஜகத்தையும் தேவர் திருமேனியைப்போலே பரிக்கிறதென்கிறவிது, அதற்கு பலம் அர்யாதிஷ்ட்டிதமாய்க்கொண்டு காரணமாநத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

ருஉ. ஸ்வஹித்ருஷ்டி ருஷ்ப சக்த்யா கஹ்வக்ருதப்ருத்ஷ்வ விதஷிஷ்யஸ । வபுரிவ ஸ்வஷ்டுபரஷ்டிசம் வஷம் தவ பராஹித்த கா ரணவாரணஷ்॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேச! ஸ்வஹித்ருஷ்டிய ஸ்வஹ்வ:-தன் மாஹாத்மயத் திவிருப்பையுடைய தேவர், ஸுசக்த்யாயஸ்ய ஸாவி-பெரிதான ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரம் பண்ணினாலும், அகவிதருதஷ யஸ்ஸ ஹவ-அந்த வ்யாபாரஙகளாலே உண்டாக்கப்படாதவாயாஸத்தையுடையவராய்க்கொண்டே, கஷ்டம் - ஸமஸ்த ஜகத்தையும், ஸ்வஷ்ட - தேவருதான, வபுரிவ-திருமேனியைப்போலே, விதஷிஷ்யஸ-பரிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, இதம் - இது, பராஹித்த கம்காரணம் தஸ்ய வாரணஷ்- அர்யாதிஷ்ட்டிதகாரண வ்யாவர்த்

தகமான, தவ-தேவருடைய, வஸ்து-பலப்தார்த்தம், ஸஹஜஸ்ஸ தஸந்ந்யாதிகந்த: விதவிநிவஹஸஹநவந்ருகம் வ ஸம் த ஸம் - தேவர்க்கு அஸாதிஷ்டிதாத் வைலக்ஷண்யமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் வீர்யமாகிறது, கஸ்தூரிசாகந்தமானது, ஸ்வஸந்நிதி மாத்ரத்தாலே, தான அவிக்ருதமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதருடைய மநஸ்ஸு க்களை விகரிப்பிக்குமாப்போலே தேவருமப்படியே, ஸகல பதார்த்தங்களையும், விகரிப்பிக்கிறதென்று சொல்லுவர்கள், அத்தால் ஸவிகாரமான காரணம் வ்யாவ்ருத்தமாகிறதென்கிறார்.

கஙஉ. ஶ்ரீமநாபிநாபவஸ்தாநாந்நிஜஸந்நிதேஸவிக்ருதோவிக்ருணோஷி । வீர்யமதிதி தந்வதே ஸவிகார காரணமதோவிதாரம்॥

(வ்-ம்.) ஹே வீர்யஹர! கவுர-தேவர், ஶ்ரீமநாஹமஹிம ஜ வ-கஸ்தூரிகாபரிமளமபோலே, நிஜஸந்நிதிஸஸாக-ஸ்வஸந்நிதாநத் தாலே, ஸகலாநஸாந்-ஸகல பதார்த்தங்களையும், நவிக்ருத: அவிக்ருத:-விகாரியாகாதே, விக்ருணோஷி-விகர்ப்பிக்கிறீர், ஜதிய க-என்கிற யாதொன்று, தக-அத்தை,வீர்யமிதி - வீர்யசபதார்த்த மென்று, வதந்தே-ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறார்கள், அத:-இந்த வீர்யத்தாலே, விகாரேண ஸஹவர்த்த இதி ஸவிகாரம் தத் காரணம் - விகாரத்தை யுடையதாய்க்கொண்டு காரணமாகிற மிருத்தாத் வாதிவஸ்துவானது, விநிவாயம்- வ்யாவர்த்திப்பிக்கத் தக்கது.

(அ-கை.) இதில் தேஜஸ்ஸாவது,ஸஹகாரிஸாபேக்ஷகாரணவ்யாவ்ருத்த மான ஸஹகாரி நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வரூபமென்று சொல்லப்பட்டதாய் ஆஸ்ரி தருடைய தாபத்ரயத்தையும் தத்விரோதிகளையும் அபிபவியா நின்றுகொண் டு யிந்த குணங்களில் உத்க்ருஷ்டமாகிறதென்கிறார்.

கஙச ஸஹகார்யபேக்ஷவிஹாநி ஹேதுநபேக்ஷக தந்த்ரதா । ரங்கநாத தேஜஇதி ஸ்வஜநதாபத்ரய திஸ்ராஹி ஸாவகம்॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கநாத! ஸஹகாரிணாம் அபேக்ஷாயாஸ்ய ஸ்ய ஹாநி - ஸஹகாரிண: அபேக்ஷா இதிவா-ஸஹகாரி காரண ங்களுடைய அபேக்ஷையை யுடைத்தானதாயும், ஹானம் - வ்யாவர்

திப்பிக்கைக்கு, தேஷாம் ஏவாநுகம்பார்த்த மஹமஜ்ஞாநஜம் தம: நாஶயாம்யாத்மபா4வஸ்தோ ஜ்ஞாநதீ3பேந பா4ஸ்வதா - ஸஹகாரிகளை யபேக்ஷியாத கர்தாவாயிருக்கையானது, அஜிதம் - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை அபிப4வியாநின்றிருந்துள்ள, தேஜ: தேஜஸ் ஸமஸ்தார்த்தமென்று, இஹ-கீழ்ச்சொன்ன குணங்களில். ஜயதி-உத்க்ருஷ்டமாகிறது, (ஸர்வமும் ப4கவச்சரீரமாகையாலே ஸ்வதந்த்ரங்களான ஸஹகார்யந்தரங்களை அபேக்ஷியாத கர்த்ருத்வம் ப4கவானுக்கே ஸம்ப4விக்குமென்று கருத்து.)

(அ-கை.) ஆக காரணத்வோபயுக்த ஜ்ஞாநாதி ஷட்குண ஸ்வரூபமும்-அத்தால் வாத்யந்தராப்யுபகத காரண வ்யாவ்ருத்தியும் அருளிச்செய்து நின்றது, இதில்ஆநந்தவல்லியானது அநுகூலவிஷயவிஷயக ஜ்ஞாநரூபமான வாநந்தமும் முதலான குணகணத்தை,மநுஷ்யன் துடங்கி,சதுர்முகபர்யந்தமாகவும், மேலும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" இத்யாதியாக வுதப்ரோக்ஷித்து விசாரிக்க விழிந்து தனக்குத் தேஶ்யமான குணபரிச்சேத ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பெறுதே, வழியிலேயே யிடறி மூகனைப்போலே, வாய்திறவாததாய்த்து, இப்படியிருக்க தேவருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களுடைய, பரிச்சேதத்திலும், ஸங்க்யையிலும், அங்யருடைய மநோவாக்குகளுக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோ? இதென்ன வாச்சரியமென்கிறார்.

௩௫. ஆதேர் ப்ரஹ்மாந்தம் விரிஞ்சாவதி க்ஷேத்ரஜ்ஞவரிஷ்டோத்க்ஷேப்ய
ஶதமஶதமாநந்த ரங்கேந்த்ர நுவல்லீ தவ கு3ணநிவஹம் யத்தா நா நு
வக்தும் | நஶக்தா ஸத்யஸ்ம ஸங்க்யாதி ப்ரஶம் ஸஹவதிவ பரிச்சேதுமாயம்
நிருஹ்ய மீமாம்ஸாயாம் தே கு3ணாநாமவதியமநயோ: காகதா
வித்யவாக்யோ: ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேந்த்ர! ஆநந்தவல்லீ - ஆநந்தவல்லியென்று பெயர்பெற்ற "ஸைஷாநந்தஸ்ய மீமாம்ஸா ப4வதி - யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இத்யாதியான உபநிஷத் வாக்ய விசேஷமானது, தவ - தேவருடைய, யத்வக்தும் நா நு: - யஸ்ய தஸ்ய - யௌவநத்திலுண்டான ஆநந்தம் முதலான, கு3ணநா நிவஹம் ஸ்தூல-ஸ்த்தாலீபுலாக ந்யாயத்தாலே, ஆநந்தோபலக்ஷிதமான குணகணத்தை, ஆதேர் ப்ரஹ்மாயம் ஆதேர் ப்ரஹ்மாயம்-மநுஷ்யன் துடங்கியென்றபடி, விரிஞ்சாவதி ஸஹ்யஸ்தத-சதுர்முகபர்யந்தமாகவும், உபரிவ சதுர்முகனுக்கு மேலும், உத்க்ஷேப்ய-உபக்ரமத்தில்,யுவாஸ்யாதி

த்யாதியாலும்,"வ்ருஜாவதெதாா நதூ:"என்கிறதுக்கு மேலே,"தெ பெஶதூ" எனகையாலும், அஸம்பாவிதார்த்தகதநத்தாலே அர்த்தாதுத்ப்ரேக்ஷித்து, ஶ்ரோவஸா நா-விசாரிக்கவிழிந்ததாய்க்கொண்டு, ஸஹஸ்ராக்ஷ-ஸ்ஷூ-தனக்கு விசார்யதயோத்தேஶ்யமான குணகணங்களுடைய இயத்தையை, ஸூஷ்டூ-விஷயமாக்குகைக்கு, நெஷெ-ஸமர்த்தமாய்த்ததில்லை, வயிவாஷூ - மநுஷ்யாதிசதுர்முக பர்யந்தததிலேயே,ஸுதி-"ஸுஸுஹஞ்ஜூநெ" "உவாஹூவாஹஹூவ:" இத்யாதிப்படியே உழலுகிறது,' "ஶ்ரீகஸாயநீஸெஹ" என்றது, ஶ்ரீகவநீஸெஹ-என்றாய், இங்கு ஸ்வார்த்தமென்றத்தை ஸம்யம் யந்தமாக்கி "ஸவணகொாஷஹணகூநதூ:" என்றதுக்கு மேலே, "யதொவாவொ நிவ-தூஜெ-கவ்ராவஹ்ஶநஸாஸஹ-கூநதூவஹணொாவிக்காநு" என்று மூகனைபபோலே, விசார்யதயாஸ்வோத்தேஶ்யமான வர்த்தவிஷயத்தில் பேசமாட்டாதே மறைந்துகொண்டு நின்றது; தெ-தேவருடைய, ஸவஃ ஶணாநாஷூ - இபபடி ஆநந்த வல்லியாலும், கரைகாணவொண்ணாத திருக்கல்யாண குணங்களுடைய, கவயிஶஶண நாவதயொ:-பரிச்சேதத்திலும் ஸங்க்யையிலும், விதூஂவாகூதயொ: - அந்யருடைய மநோவாக்குக்களுக்கு, காக யா-வார்த்தையேது? இல்லையென்றபடி, ஹஜெ-ஆச்சரியம!

(அ-கை.) இப்படி வேதாந்தங்களாலும், பரிச்சேதிக்க வரிதாய், அதுகளில் நிதிகள்போலே, பரமரஹஸ்யங்களான மார்தவாத்யாத்ம குணங்களும், ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹ குணங்களும், கோயிலிலே பண்டிதரோடு பாமரரோடுவாசியற வெல்லார்க்கும்தாங்களும் ஸாக்ஷாத்கரித்து பிறர்க்குமுபதேசிக்கும்படி ப்ரகாசிக்கிறதுகளென்றார்.

௩௬. நஹ்யாயிஷதயெஶணாநியிநியாயஶாணஹெகெஷ-ஶ்ரீஶ்வாதஹீவ்ருணதவாவஹக்ஷாஂதய: | ஷயாவிஜயஸௌநூஶ்ரீவ்ஹஜதயொவி ஙஹவஜஶஷஹவ ஹஜகூஶவாஷாஂஶாநூவணெ॥

(வ்-ம்.) ஹெவாஷ! கூரணெஹ வாஂஹாஷெஷூ-அதிக்ருதாதிகாரங்களான உபநிஷத்துக்களிலே, யெ-யாதொரு, ஶணா:-மார்தவாதிகுணங்கள், நியிநியாயஂநஹயாயிஷ-(நியிவஹஹயாஜஷதவென்றாய்) நிதிகள்போலே மறைத்துவைக்கப்பட்டதுகள், கஶ்ரீ-இந்த, ஶ்ரீஶ்ரவவாதஹீவஹணெஷ வாவஹஂவ க்ஷாஂதிஶதா:-

ஆஸ்ரித விஸ்லேஷா ஸஹத்வரூபமான மார்தவமென்ன அகடிதகட நாஸாமர்த்யரூபமான சாதுர்யமென்ன ஆஸ்ரிததோஷத்தில் குணபுத்தியாகிற பரணத சாபலமென்ன அபராதஸஹிஷ்ணுத்வரூபக்ஷாந்தியென்ன யிதுகளும, ஔதார்ய விஜய ஸௌந்தர்யாதய: ப்ரஸ்ருதயோ யேஷாம் - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகிற தயையென்ன பராபிபவநமாகிற விஜயமென்ன அவயவசோபையாகிற ஸௌந்தர்யமென்ன யிதுமுதலான ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதிகளும், ரங்கேச்வர த்வத்குணா: - கோயிலாகிற ரத்நக்கடையிலே, ரத்நானீவ - ரத்நஸமூகங்களோடொப்பாக, ஜநை: வ்யவஹ்ருதா: - எலலாரும் வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறத்துக்கு அர்ஹங்களாகிறதுகள்.

(அ-கை.) எம்பெருமானுக்கு நித்யோதித தசையென்றும், ஸாந்தோதித தசையென்று மிரண்டு தசையுண்டு; இதிலொன்று பரத்வத்தில் ஒன்று வ்யூஹவாஸுதேவரிடத்தில், "உதிதசாந்த விசேஷ..." என்றாழ்வானருளிச்செய்கையாலே, இரண்டிலு மிரண்டு வ்யவஹாரமுண்டு, இதிலொன்று நிரவதிக கல்யாணகுண விசிஷ்ட ஸ்வாநுபவத்தால் வந்த ஆநந்தததாலே நிஸ்தரங் கார்ணவத்தோ டொத்திருக்கை; மற்றையது விபூத்யநுபவத்தை இதில் பரத்வத்தில் நிஸ்தரங்கார்ணவ தசையை ஸாந்தோதிததசையாக விவக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள், எந்த ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி "யேமாணாஸ..." என்கிறபடியே, வயிர்தாரிகள் உதாரனைப் பெற்றுப்போலே நிறம்பெற்று வருகிறதுகள, அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய தேவரோ நிரவதிகமாய் ஸ்வ ஸம்வேத்யமாய் நிரந்தரமான ஜ்ஞாநாதி விசிஷ்ட ஸ்வாநுபவரூப ஸாந்தோதிததசையை யுடையராய்க்கொண்டு ஸ்வாநுபவவிஷயமாய் விபுவான ஸ்வஸ்வரூபத்தளவாய் அபரிச்சிந்நமான வாநந்தத்தாலே நிறம்பி நிஸ்தரங்காணவம்போலிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கிறதென்கிறார்.

கள. யாநாஸ்ரித்ய ... ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேச! தே-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளான, ஸகுணா:-திருக்கல்யாணகுணகணங்கள், யம்-யா

தொரு ஸ்வரூபத்தை. ஆஶ்ரித்ய-ஆஶ்ரயித்தே, ஆத்மநி-வி ஹ்ருதி ஆத்மஸாத உவ-ஸ்வப்ரயோஜநபரர்போலே, வர்யஶெ-உத் க்ருஷ்டங்களாகிறதுகள், ஸ: - அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடை ய, தேவ-தேவரோ, அநந்தாஸ்வஸாவநாவஸாநொதிதஸாய ஸ்ம்ஸ: -நிரவதிகையாய் ஸ்வஸம்வேத்யையாய் நிரந்தரையான ஸாந் தோதித தஶையை யுடையராய்க்கொண்டு, ஸ்வாநஸம்வேத்ய: - ஸ்வ ஸ்வாத்மாவரணஸ்வ பஹுஉஸ்வாநந்தஸ்வநஸித -ஸ்வ மாத்ராநுபாவ்யமாய் ஸ்வஸத்ருஶ பரிமாணமாய் விபுலமானவானந்த த்தாலேபூர்ணமாய், விமதஃதாஸம: ஸ்வ: -ஸ்திதஃவிதாஸம்ஸ- நிஸ்தரங்கார்ணவ ஸத்ருஶரான, தேவ-தேவரை, ஸ்வ-அநுபவிக்கி றது, இப்படி தேவருடைய வாநந்தகுணம், அதிவிலக்ஷணமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படிஜ்ஞாநாதி விஶிஷ்டரான தேவருடைய வீஶ்வரத்வ லேஶமுடைய விந்த்ராதிகள் தங்களை யீஶ்வரராக வபிமானித்துக் கலங்குகி றார்கள்,தேவர் நிரவதிகமான வதிஶயத்தையும் அநாதரித்துக் கலங்குகிறதில் லை; இந்த விஷயத்தில் நாங்க ளாச்சரியப்படுகிறோமில்லை; தேவரும் தேவர் மாஹாத்ம்யமும், பெருமையாலே, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶமாகையாலே தே வர்க் கெது தகாதென்கிறார்.

௩அ. ஆஶ்ரயைஶ்வரமஶ்ரீஶஸத்ருஶம் ந்ருஸ்வஸம்ஸ்ரா யோகஹம்திகவநாவிரோநிரவயெஸ்ருமஹ:கவெஷத்ருயக| ஷிதீயெநஹிநாத்ராஸம்மாஸிகஃவ கதநஹி: வரோவெவ- ஸ்ருநஹிதஸ்ரவதிவாகிஶாநஸாத்ருஶெத॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கராஜ! உந்த்ராதய: - தவ - தேவருடைய, ஶாஸ்வஸ்ரஜ்வெஶாஸ்ர தஸ்ஸ்மயஸ்ர - ஈஶ்வரத்வவாஸனை யை(லேஶத்தையென்றபடி)ஆஶ்ரய-முகந்து,(அடைந்தென்றபடி) ஶாஸெந ஸத்ருஶாஸாநாத்ரா நாத்ராநஜநஸ்ஸ ஊதி ஸத்ருஶஜ நா: - தங்களையீஶ்வரனோடொத்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு, உஹ்ஸம்தி - கலங்குகிறார்கள், தேவ - தேவர், நிரவயெ: - நிரவ திகமான, ஸ்ரு: - பெருமையாலும், கவெஷத்ரு - ஶ்ரத்தைபண் ணமல், "கவெஷநவிஶ்ருஸாவ்ரதிவாதெ" யென்கிற, ஸூத்ர த்தாலே, கதிஸம்ஜ்ஞையாய், கதிஸமாஸனாய், ஸநொஸந்நீவரு வெஸ்கொய ஸ்வி- என்றுவ்ஸீவந்திருக்கிறது) ஆவிரோதஸவதீ

தி நாவிஜ: - கலங்குகிறதில்லை, யத்- என்கிறயாதொன்று, அத்ர -இந்தவிஷயத்தில், நவிஸ்மயேமஹி- ஆச்சரியப்படக்கடவோமல்லோம், த்வம் - தேவர், விபூதிஸ்ருஷ்டிஸ்வஸ்வ - தஸ்மாத் - விபுவாகையாலே, தவமஹிமா தஸ்மாத் - தேவருடைய ஈஸ்வரத்வாதியில்காட்டில், பர: - பெருமையுடையவரென்றத்தாலே,மஹிதஸ்ய ஸ்வபாவஸ்ய ஐதிவா - விலக்ஷணஸ்வபாவத்தையுடைய ரென்றத்தாலேதான், தே - தேவர்க்கு, கிஞாம - எதுதான், க்ஷேத்ரநாமஸஹ வதத்தஜதிஸாத்தாதஸ்ய ஸாத்த்ய - யதா - க்ஷேத்ரேநாநா ரூபம்ஸாத்ம் - ஸம்பத்தியில் அவ்யயீபாவஸமாஸன்,"ஸாத்மேவ ஸாத்ம்யம் ஸ்வரூபம்" ஆத்மாநுரூபமென்றபடி, ந - ஸாத்மித்தனன்று, உசிதமென்றபடி, கலங்காமையுசிதமென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி ஶாந்தோதி தஶாவிஶிஷ்டமான பரத்வத்தை அநுபவித்த வநந்தரம், " மூர்த்தேஷு ஸ்ரேஷ்டேஷு வ்யூஹேஷு தேஷ்வபி ஸ்வபாவஸாஹித தவ ப்ருஹதேஷாம் த்ரியாமயா மஹா ஸேஹாநித்ர ஹிரணா:" என்கிறபடியே, தேவர் ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூப சதுர்வித வ்யூஹரூபியாய் அவதரித்து அதில் வாஸுதேவரூபியான தேவர் பரத்வத்தோடொத்து ஷாட்குண்யபூர்ணராய், நித்யமுக்தாநு பாவ்யராய் நின்று, ஸங்கர்ஷணராய் ஜ்ஞாநபலங்களோடேகூடி ஶாஸ்த்ர ப்ரதாந ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி, ப்ரத்யும்நராய், ஐஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி ஸ்ருஷ்டியையும், தர்ம ப்ரவர்தநங்களையும்பண்ணி, அநிருத்தராய், ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி ரக்ஷணத்தையும் மோக்ஷஹேதுவான ஸத்வ ப்ரவர்த்தநத்தையும்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

௩௬. ஷாட்குண்யாத்வாஸுதேவ:பரஇதிஸபவாந்முக்தபோக்யோபலாத்யாத்போதாத்ஸங்கர்ஷணஸ்த்வம்ஹரஸிவிதநுஷேஶாஸ்த்ரமைஶ்வர்யவீர்யாத்ப்ரத்யும்ந:ஸர்கதர்மௌநயஸிசஸபுநஶ்ஶக்திதேஜோநிருத்தோபிப்ராண: பாஸிதத்வம் மோக்ஷதஶ்சாப்யஹோ வ்யூஹஹ்ரீரங்கராஜ!!

(வ்-ம்.) ஹேரங்கராஜ! ஸ: - அப்படிஶாந்தோதி தஶாவிஶிஷ்டரான, பவாந் - தேவர், வ்யூஹ - வாஸுதேவாதிவ்யூஹரூபேண அவதரித்து, ஷாட்குண்யாத்ஸ்வஸ்வஸாத் - ஜ்ஞாநாதிகுண ஷட்கவிஶிஷ்டதையாலே,முக்தபோக்ய: - முக்தராலே அநுபவிக்கப்பட்டவராய், பர: - வாஸுதேவஐ

தி - பரவாஸுதேவரென்று சொல்லப்பட்டப் பரதமதர மூர்த்தியுடைத்தானவராய், (ஸவதி - என்றுபேஷமாய் ஆகிறது) கூ: - தேவர், ஸங்கஷணராய் - பலத்தோடுகூடினதான, ஜ்ஞானத்தாலே, ஸம்ஹரிக்கிறது, ஶாஸ்த்ரத்தை, விஸ்தரிபபிக்கிறது, கூ:-ப்ரத்யும்நராய், ஐஸ்வர்யத்தாலும் வீர்யத்தாலும், ஸ்ருஷ்டியையும பண்ணுகிறது, தர்மத்தையும் பரவ்ருத்திப்பிக்கிறது, கூ-அப்படி, அநிருத்தராய், ஶக்தியையும் தேஜஸ்ஸையும், பரியாநின்றுகொண்டு, இரக்ஷிக்கிறது, ஸத்வகுணத்தை, உத்ரிக்தமாம்படி பண்ணுகிறதும, "ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தா:" என்றுநிறேயிவர்மேலே; இப்படி வ்யவஸ்த்தைபண்ணுகிறது; தத்தத்கார்யாநுகுணத்வயா விஷ்காரத்தைப்பற்றபகவாநுக்கெல்லாவிடத்திலுமெல்லாகுணங்களுமுண்டு; ஆகையிறே, "வ்யூஹாத்...ஷ்டிவஶாத்...ணா:" என்றுழ்வானருளிச்செய்தது.

(அ-கை.) இப்படி, வாஸுதேவா திவ்யூஹசதுஷ்டயரூபேணவவதரித்ததேவர் ஜாக்ரதாதி துரியக்ரமசதுஷ்டய விசிஷ்டதத்துதுபாஸகாநுகுணமாக, தத்தந்மூர்த்யநுகுணபரிகரவிசிஷ்டராய்க்கொண்டுப்ரத்யேகம் நான்கு வ்யூஹமாகிற தென்கிறூர்.

சo. ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தி துரீய ...

(வ்-ம்.) ஹேஸாரங்க! ... ஜாகரணம்போலும், ஸ்வப்நம்போலும், அத்யல்பமான ஸுஷுப்திபோலும், துரீயமான மூர்ச்சைமரணங்கள்போலுமிருக்கிறஜ்ஞாந தாரதம்யாத்யதிகார ரூபங்களான உபாஸக க்ரமங்களையுடையவராலே உபாஸிக்கப்படுமவராய், (ஜாக்ரத்சப்தமும், அத்யல்பஸ்வப்தமும, பாவப்ரதாநம) ...

பரிபர்ஹை:- தேஷாம்தேஷாம் ஸஹபரிபர்ஹை:-அதுகளுக்கநுகூணங்களான பரிகரங்களோடு கூடினவராய்க்கொண்டு, சதுரோ வ்யூஹாந்ஸ்ததா வ்யூஹாவஸ்தா-நான்குவ்யூஹத்தையும், சதுர்தா-நான்குவிதமாக, வஹஸி-தேவர்வஹிக்கிறது.

(அ-கை.) கீழ், ஸர்க தர்மௌ, என்று, ப்ரஸ்துதமான ஸர்கத்தினுடைய க்ரமமெங்ஙனேயென்றபேக்ஷையிலே தேவர்ப்ரளயகாலத்தில் அசேதநதுல்யராய், போகமோக்ஷசூந்யரான சேதநரை அநுஸந்தித்தையோ? வென்றிரங்கி அவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கு அநந்யாதீநராய் ஸங்கல்பித்து மூலப்ரக்ருதியை,மஹதஹங்காரதந்மாத்ரபூதபஞ்சக ஏகாதசேந்த்ரியங்களாக மொட்டுவிக்கிறதென்கிறார்.

சக. அவிதவிசேஷிதாந்ப்ரளயஸீமநி ஸம்ஸரத:கரண களேபரைர்கடயிதும் தயமாநமநா: | வரத நிஜேச்சயைவ பரவாநகரோ: ப்ரக்ருதிம் மஹதபிமாநதந்மாத்ரகணாக்ஷ கோரகிணீம் ||

(வ்-ம்.) ஹே வரத! ப்ரளயஸீமநி-ப்ரளயமாகிறவிடத்தில், (ப்ரளயகாலத்திலென்றபடி) அவிதவிசேஷிதாந் - அசேதநங்களாலே வ்யாவர்த்திப்பிக்கப்படாததுகளான, ய த்வா - விசேஷணஷஷ்டீஸமாஸத்தை நவஞ்ஞ விசேஷிதா: - அவித்ரைவிசேஷிதாந் - அசித்தைப்பற்றவைலக்ஷண்யரூபங்களான யென்றுமாம், ஆகையிறே, அஶிஷ்டர், என்றது, ஸம்ஸரத: - ஸம்ஸரிக்கிற சேதநரை, தயமாநமநா: - இரங்கின நெஞ்சையுடையராய், கரணகளேபரை: - ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களோடும் தேவாதிசரீரங்களோடும், கடயிதும்-ஸம்பத்திப்பிக்கைக்கு, நிஜேச்சயைவ - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலேயே, பரவாந் - பராதீநராய், ப்ரக்ருதிம் - மூலப்ரக்ருதியை, மஹதபிமாநதந்மாத்ரகணாக்ஷ கோரகிணீம் - மஹதஹங்கார பூதகரண பங்தியாகிறமொட்டுக்களை யுடைத்தானதாம்படி, அகரோ:-தேவர் பண்ணியருளிற்று.

(அ-கை.) இதில் தயமாநமநா:, என்று, தயையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியென்றது, அப்படியாகில், ஜகத்தைதேவமநுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவராத்மகமாக விஷமமாயும், வ்யாத்யாத்யுபத்ருதமாய் தயநீயமாகவும்,ஸ்ருஷ்டிக்கை "ஸ

[Grantha text]" என்றருளிச்செய்தபக்ஷபாதித்வ வத்துக்கும், [Grantha text]" என்றுசொன்ன பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதைக்கும் போருமோவென்ன? சேதநகர்மாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே அவையிரண்டும் வாராதென்று [Grantha text] இத்யாதிசாரீரகஸூத்ரங்களான "[Grantha text]" இத்யாதி ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

௪௨. [Grantha text] ||

(வ்-ம்.) [Grantha text]! [Grantha text]-எண்ணிமுடியாத வைஷம்யமுடைய, [Grantha text]-புண்யபாபரூபமான, சேதநவ்யாபாரத்தை [Grantha text] - ஒன்றுபத்தாகக்கணக்கிட்டு, [Grantha text] - ப்ரபஞ்சத்தை, [Grantha text] - மேடுபள்ளமாகவும், [Grantha text] - தயநீயமாகவும், [Grantha text] - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தவ-தேவர்க்கு, [Grantha text] - வைஷம்யத்துக்கும் நிர்தயத்வத்துக்கும், [Grantha text]-ப்ரஸங்கமானது, [Grantha text] - இல்லையன்றோ; [Grantha text]-ப்ரம்ஹ விசாரரூபங்களான ஸூத்ரவிஶேஷங்களை ஸஹகாரிகளாகவுடைய, [Grantha text] - ஶ்ருதிவிஶேஷங்கள், [Grantha text]-கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தை, (ப்ரஸக்தியில்லாமையையென்றபடி) [Grantha text] - சொல்லுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி,கர்மவ்யபேக்ஷயென்று,கர்மாநுகுணமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியென்றுகொள்ளில் நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வம்ஜீவிக்கும்படியெங்கனே?யென்றுமபேக்ஷையிலேஸ்வாதீநமான ம்ருத்தந்த்வாதிஸஹகாரிஸமவதாநத்தில்கடபடாதிகளைப்பண்ணுகிறவனுக்குஅந்த ஸஹகாரிஸமவதாநம்போலவும்,ஸ்வஸ்த்தசரீரனுக்குவிஷயபோகத்தில் சரீரஸ்வாஸ்த்தியம்போலவும்,நியாமகனைராஜாவுக்கு,ப்ருதயாதிக்ருதாபராதஸாபேக்ஷசிக்ஷாவிதாநங்கள் போலவும்,உதாரனுக்கு, அர்த்திஜநவிஷயத்தில் ப்ரார்த்தநாஸாபேக்ஷமாக கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், தேவர் ஸ்வாதீநமான சேதநகர்மவிபாகஸாபேக்ஷமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியும், ஸ்வாதந்த்ர்யபஞ்ஜகமின்றிக்கேதத நுகுணமாகக்குறையில்லையென்கிறார்.

௪௫. ஸாபேக்ஷே ஸஹகாரிகாரணகணே கர்த்துஸ் ஸரீரே யதா
வா போக்துஸ் ஸ்வாநுவிதாயகாபராதவிதயோ ராஜ்ஞோ யதா ஸாவதி:
தாது: | தாதுர் அர்த்திஜநே கடாக்ஷணவிதிஸ் ஸ்ரீரங்கஸம்ராட் ததா
ஸ்ரஷ்டுஸ் ஸ்ருஜ்யஜநோபஸர்ஜநஸாபேக்ஷாபி ஸ்வாதந்த்ர்யமேவாவஹேத்॥

(வ்-ம்.) ஹேஸ்ரீரங்கஸம்ராட்! ஸாபேக்ஷே ஸத்ஸு - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமான, ஸஹகாரிணி காரணாநிகேதனே கணே ஸத்ஸு - ஸஹகாரிகாரண கலாபமுண்டாயிருக்க, கர்த்து: - கார்யகர்த்தாவுக்கு, தத் - அந்தஸஹகாரிகாரணகணத்தினுடைய, தத்வ்யபேக்ஷணம் - யதா - என்றத்யாஹார்யம் - வ்யபேக்ஷணம்போலவும, விநா - அன்றிக்கே, ஸரீரே - ஸ்வாதீநமென்றநுஷிங்கிக்கவும, ஸ்வாதீநமான சரீரமிருக்க, போக்து: - விஷயாநுபவம் பண்ணுகிறவனுக்கு இங்கு முன்புபோலே அத்யாஹார்யம், அந்த சரீரத்தினுடைய வ்யபேக்ஷணம்போலவும், ஸாவதி: - நியாமகனை, ராஜ்ஞ: - ராஜாவுக்கு, ஸ்வாநுவிதாயகாபராதேஷு அநுஷங்கவிதய: - யதா - தன்னை யநுவர்த்திக்குமளவில் வந்தகுற்றங்களுக்குத் தக்கசிக்ஷாவிதிகள் போலவும், அர்த்திஜநே ஸத்ஸு - யாசகஜந விஷயத்தில், தாது: - தாநம்பண்ணுகிறவனுக்கு, கடாக்ஷணவிதி: - அர்த்தித்வஸாபேக்ஷமாகக் கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், ஸ்ரஷ்டு: - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தே - தேவரீக்கு, ஸ்ருஜ்யாநாம் உபஸர்ஜநஸாபேக்ஷாபி - ஸ்ருஜ்யருடைய கர்மதஸாஸாபேக்ஷதையும், ஸ்வாதந்த்ர்யம் - பாரதந்த்ர்யமில்லாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை, ஆவஹேத் - பண்ணும். கர்மாநுகுணமாக பலம் தருகிறேனென்று தேவரீர் ஸங்கல்பித்து ததநுகுணமாகச் செய்கைகை தேவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவிரோதியன்றென்று நிஷ்கர்ஷம்.

(அ-கை.) கீழ். "நிஜஞ்ச யேவ வாராவாநகரோ: வஸ்து க்ருதிஜஹ உபாதாநமப்யத காரணாவஹ்நிகாரகிணி" என்றுசொன்ன நிமித்தகாரணத்வமேயன்றிக்கே, "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தாவதி - விஷ்ணோஸ்ஸகாஸாதுத்பூதம் - ஜகத் ஸர்வம் ப்ரக்ருதிஸ் ஸர்வம் ப்ரக்ருதிஜே தத்ரா" ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரங்களாலே, உபாதாநகாரணத்வமுமுண்டாகையாலே ப்ரளயத்தில் நாமரூபவிபாக சூந்யமாய், சேதநாசேதநசபதவாச்யமான தேவருடைய சரீரைகதேசத்தை தேவாஸ்வேசசையாலேயே விஸ்திரிப்பியாநின்றுகொண்டு, மயிலானது தன்னுடைய தோகை

யைவிரித்துக்கொண்டு தன்பேடைமுன்னே க்ரீடிக்குமாப்போலே, தேவரும் பிராட்டிமுன்பே, அவள்முகமலர்த்திக்காக க்ரீடிக்கிறதென்கிறார்.

சச. வ்யஜ்யவ்யக்தஸ்வஸம்ஶரீரைகதேஶம்வரத விதவிதாவ்ருத்யஸ்வயாவிஷ்க்ருதாந: । வ்யோமநிவநீதம் ஸ்ருதாநிநாம் லீலாநடோ நிஹிதாமித்யம் ஸுகஸ்தாபிமுதாநிஹ்ஸீ ஶிக்ஷிதோ விமலஶ்ரீ ஸந்நிதௌ॥

(வ்-ம்.) ஹேவரத! வ்யஜ்யஸூரவ்யக்தஸ்வபு ஸமஸ்தஸ்- பிரளயகாலத்தில் நிர்வ்யாபாரமாய், விஷ்ட விசேஷ்டாவஸ்தாயஸ்தி தஸ் - சிதசித் ஶப்தவாச்யமான, ஸ்வம் - தேவருதான, ஶரீர ஸ்வசரீரைகதேஶம் “யஸ்யாத்மா ஶரீரம்யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்” என்றும், “கஸ்யாய தாய தஸ்மை நம: காமாம்ஶ” என்றும், சொல்லப்பட்ட சரீரைகதேசத்தை, ஸ்வஸ்வஇஷ்டயா-பரேச்சையா லன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலேயே, விஷ்க்ருதாந:-ஜகத்ரூபேண பரி ணமிப்பியா நின்றுக்கொண்டு, ஶிகீ - மயிலானது, விசித்ரம் - நாநாவர்ணமான, கலாபம்-தோகயை, வ்யோமநி- ஆகாசத்தில் ப டுக்கப்பட்டதுபோல், விதத்ய - விஸ்தாரித்து, யதாநு-சலிப்பி யாநின்றுக்கொண்டு, ஶிகிநாஸ்ஸீவாநஶிகீநீவ - மயில்பே டின் ஸமீபத்தில்போலே, ஶ்ரீயஸ்ஸக்ஷ-பிராட்டி முன்பாக, க்ரீஸ - தேவர் விளையாடுகிறது, சித்திரமென்றத்தால்; தாஷ்டாந்தகத் தில் ஸத்வாதி குணபேதமும், நாநாவித்யமும் ஸூசிதம.

(அ-கை.) இதில் “ கரணகளேபரைர்யோஜயந் யதா நத நாத:” என்றும், “ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ரீவத்ஸகாரணிகோநாத்” என்று ம், பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே கரணகளேபரப்ரதானத்தையும் சேதன ருக்கு ஹிதமாகவடுத்தெடுத்துச் செய்யச்செய்தேயும், சேதனர் அதின்வழி யொழுகாதே சாஸ்திரநிஷித்தங்களாய் தங்களுக்கு ஹிதங்களான சயலைச் செய்து போரானிர்க்க; அவர்கள் நல்வழிவருவர்களோவென்றும் துராசை யாலே,தன்னுடையஸ்தனந்தயபிரஜை,ரோகபீடிதையாக தான் ஔஷதஸே வைபண்ணும் மாதாவைப்போலே, தேவர் ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்ப ண்ணி அதுகளில், “யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத - அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் - பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் - தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே” இத்யாதிப் படியே அந்தவந்தவர்ணாஶ்ரமவிதிபரதந்திராய் கிலேசிக்கிறதென்கிறார்.

சரு. [illegible] ॥

(வ்-ம.) [illegible]! [illegible]-தேவர், [illegible] - அடுத்தடுத்து, [illegible]-[illegible]தத்தையே செய்து போரச்செய்தேயும், [illegible] - ஶாஸ்த்ர நிஷித்தங்களாயும், தங்களுக்கு ஹிதமன்றிக்கே யிருக்கிற காமங்களாகிற ப்ரவாஹத்தில் முழுகினவரையும், [illegible] - அலப்யவிஷயத்திலுண்டான வாஸாபரவஶதையாலே, [illegible]-ஶாஸ்த்ரோக்தமான வழியில், [illegible]-வருமபடி பண்ணப்புகுகிறவராய், [illegible]-தேவர், [illegible] - தன்னுடையதான, [illegible] - சிசுவானது, [illegible] - வ்யாதிக்ரஸ்தமாக, [illegible] - அந்த வ்யாதிஶமநமான குடிநீரை, [illegible]-பாநம பண்ணுகின்றுள்ள, ஜநநீவ-மாதாவைப்போலே, [illegible]-அந்தவந்த வர்ணங்களுக்கு மாஶ்ரமங்களுக்கும் அநுகுணங்களான வாசார விதாயக ஶாஸ்த்ரப்ர வர்த்தகராய், [illegible]-க்லேசிக்கிறது.

(அ-கை.) "[illegible]" என்று அவதாரகாலத்தில் படும்க்லேசமேயன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸகலவ்யாபாரமும் சேதநோஜ்ஜீவநத்தில் த்வராசையாலே யென்று மத்தையறிவிக்கைக்காக "[illegible]" என்று, தேவர்ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே தேவருடைய ஸர்வவ்யாபாரமும் யெப்போதும் த்வராஶயாலே ஸலவாகில நாஸ்திகப்ரசுரமான ஜகத்திலுடையஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களில் வஸந்தாதி ருதுக்களுக்கடுத்த புஷ்பபலாதிலிங்கங்கள் ப்ரவாஹரூபேண உண்டாமாப்போலே, "சோம்பாதிப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த" என்கிறபடியே, சோம்பாதேநின்று எப்போதும் நியமேநப்ரவ்ருத்திக் கைகடியாதென்கிறார்.

சசு. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) ஸவ–ஸ்வாமிந் - ஸர்வஸ்வாமிந். என்றபடி, ஹே ராமாநுஜ! தவ ஜகத் - தேவருடையதான, ஸகலம்சேஷ்டிதம் - ஸர்வவ்யாபாரமும், ஸதா - எப்போதும், தாராக்ரீடாவாரஸ்ருங்கலா:- தாராஸ்களாகிற கயிர்கள் நிமித்தமாக, தஸ்யாத்ருதி - ஆகாவிட்டால், லோகே பாஷண்டாதி - நாஸ்திகர் மேலிட்ட ஜகதாம் - லோகங்களுடைய, ஸமுத்பவஸ்திதி ஸம்ஹாரேஷு - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளில், தத்வோபதேசாதி - சோமபரில் வெளிப்பட்ட, தவ-தேவருடைய, நியதம்:- நியதமாக, ஸகல நாம ரூப வ்யாபார ப்ரவாஹ - வஸந்தாதி ருதுக்களுடைய புஷ்பாதிலிங்கங்களுடைய ப்ரவாஹம்போலிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடைத்தான, ஸதா ஸங்கல்பா - எப்போது முண்டான ஸங்கல்பம், ந ஜாது - எவ்வளவும் கடிக்கமாட்டாது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வவ்யாபாரமும் தாராஸாகார்யமாகும்படி, ஸர்வஸம்ஹர்த்தாகில் சிலரைதண்டிக்கக் கூடுமோவென்று மபேக்ஷையிலே, லோகத்தில் ஸம்ஹர்த்தானவன், உன்மாதமபிடித்தவனை விலங்குமுதலானதுகளாலே நிர்பந்தித்து, அவனையும் பிறரையும்பாதையின்றிக்கே ரக்ஷிக்குமாப்போலே, தேவரும் பரஹிம்ஸைப்பண்ணித்திரியுமவனை, நரகஶத்ருஶஸ்த்ராதிகளாலேதண்டித்து அவனையும், ஹிம்ஸாருசியின்றிக்கே யிருக்குமவனையும், பிறராலும்காதுகனாலும்வரும் ஹிம்ஸையில்நின்றும் ரக்ஷிக்கிறது ஸம்ஹர்த்கார்யமாகாநிர்க்க; போகமோக்ஷப்ரதாநமும் ஸம்ஹர்த்கார்யமாகிறதென்கை; அபூபபாக ஸாதநமானதண்டத்தை மூஷிகைபக்ஷித்ததென்றால, அபூபபக்ஷணம்போலே கைமுத்திகந்யாயஸித்தமென்கிறார்.

சஎ. ஸம்ஹர்த்ருவ நிகளாதிஸ்ருதுந்மத்தம் ந்ருஶம்ஸம் ஸ்வயம் நிரயபாசைர் யுநக்தி | தத்தர ஸாதுமாத்மஸம் ஹாஸ பூத்ரவஸதவஜ்ஞா பாசம்கா தஸம் ஹர்த்ருத்வம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ராம நாத: ஸத்யஸங்கல்ப: - நல்ல மநஸ்ஸையுடையவன், நிகளை: க்ருத்ரயேஷாமேஷை: - விலங்குமுதலானதுகளாலே, உந்மத்தம் இவ - சித்தவிப்ரமத்தையுடையவனைப்போல், ஸ்வயம்-தேவரும், நிரய: பாசை: யேஷாமேஷை:- நரகம முதலானதுகளாலே, ந்ருஶம்ஸம்- காதுகனை, யுநக்தி- ஶிக்ஷி

யாநின்றுகொண்டு, அவனியும், [illegible] - அந்த காதுக னில் வேறான ஸாதுவையும், [illegible] - (பிறராலும், காதுகனாலும் வரும) பாதையில் நின்றும், [illegible]-ரக்ஷிக்கிறது, [illegible] - தேவரு டைய, [illegible] - [illegible] -ஐஸ்வர்யத்தை யும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கையானதும, [illegible] - [illegible], (கைமுத்திக ந்யாயத்தாலேயென்ற படி,) [illegible]- [illegible] கார்யமாகக் குறையில்லை.

(அ-கை.) "[illegible]" என்கிறவிடத்தில் அப்ரஸக்தங்களான விபவாவதாரங்களினுடைய குணசேஷ்டிதங்களை பெரி யபெருமாளிடத்தில் அநுபவிக்கவிழிந்துயிதில் "[illegible]" ப்படியே, தேவர்தாரண நியமநஸங்கல்பங்களாலும் ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து "[illegible]" என்கிறபடியே, கர்மக்ருதமான பிறப்புமின்றிக்கே ப்ர காஶியாநிற்க ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதியராயவதரிக் கிற தென்கிறார்.

சஅ. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]- "[illegible]" என்று சொன்ன தாரணவிஷயத்திலும், "[illegible]" என்று சொன்ன நியமநவிஷ யத்திலும், "[illegible]" என்று சொன்ன ரக்ஷணவிஷ யத்திலுண்டான ஸங்கல்பங்களாலேயும், [illegible] - ப்ரம்ஹ மநுவாதி முகேந, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ர வர்த்தநத்தாலும், மைத்ரேய பராஶரமுகேந ஶிஷ்யாசார்ய நிஷ்டா ப்ரகாஶநாதிகளாலும், [illegible] -திருத்தக்கூடாதவர்களான, [illegible]- ஸம்ஸாரிகளை, [illegible] - விஶேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, [illegible]-திரும்பவும், [illegible]-தே வர், [illegible]-கர்மத்தால் பிறவாதவராயும், [illegible] - மரணமுமின்றிக்கே யிருந்துகொண்டு, [illegible]-"[illegible]" என்கிறபடியே, விளங்காநிற்கச்செய்

தேயும், ஸ்வயா - இச்சையாலே, ஸுராஸுரநராஸுதியக்ஷு தேஷு - தேவமநுஷ்ய திர்யக்குகளுக்கு, தத்ஸமானதர்மா - ஸமானமான தர்மத்தையுடையாராய், "யஜா நிச்கேவலாத்" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே, ஸமாஸாந்தமான, அநிச் - ப்ரத்யயம் வந்தால், தர்மா-என்று நகாராந்தமாகிறது; விஷ்ணூபேந்த்ரரூபராயும் ராமக்ருஷ்ணதிரூபராயும், மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹ நரஸிம்ஹ ஹம்ஸ ஹயக்ரீவரூபராயுமென்றபடி, அவதரஸி- அவதரிக்கிறது, "அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே" இத்யாதி ... என்றநுஸந்தேயம்

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய வவதாரங்கள்தோறும்,பெரிய பிராட்டியாரும் "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்॥ ராகவத்வேऽபவத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி। அந்யேஷு சாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாநபாயிநீ" இத்யாதிப்படியே அந்தவந்தவவதாரா நுகுணமான விக்ரஹ வ்யாபாரங்களை யுடையவளாய்க்கொண்டு ஸம்ச்லேஷி யாவிடில் அந்தவவதாரலீலைரஸவத்தன்றிக்கே நிஷ்பலமாக புருஷகாரமில்லா மையாலே ஆச்ரிதரக்ஷணஸித்தி ரூபாபீஷ்டஸாதிகையும்மாமென்கிறார்.

சக. ஜநநி ஜநந ஜந்மஸ்வாநுரூபாத்மபாவா ந யதி ஸமுபகுர்யா ஸம்ச்லேஷம் ... ஸம்ச்லேஷம் ... ஸ்யாதரங்கேந்த்ரலீலா॥

(வ்-ம்.) ஜநநீ- பெரியபிராட்டியாரானவர், ஜநநஜநநி ஜந்மஸு - அவதாரம்தோறும், அநுரூபாத்மபாவா - அநுரூபங்களான விக்ரஹவிலாஸங்களை யுடையளாய்க்கொண்டு, ஸம்ச்லேஷம்-ஸம்ச்லேஷத்தை, ந கரிஷ்யேஸ்சேத்-செய்திலாகில், ரங்கராஜஸ்ய லீலா-பெரியபெருமாளுடைய வவதாரலீலையானது, ரஸவத்தந்தர்த்தா - ரஸவத்தன்றிக்கே, அபி - அன்றிக்கே, ... - அநிஷ்டாவஹமாகவும, ... - நிஷ்பலமாக, கரிஷ்யதே - பண்ணப்படும்.

(அ-கை.) இப்படி தேவருடைய அவதாரசேஷ்டிதங்களுக்கு "ஸ உ ச்ரேயாந் பவதி ஜாயமாநஃ" எனகிற ச்ருதிஸித்தமான பெருமையை

“[illegible]” என்று “மயர்வறமதிநலம்” பெற்றபுத்திமதாக்ரேஸரர் அறிந்து ஈடுபடுகிறார்கள், ஸ்வகர்மத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநமநுஷ்யத்வாதி லக்ஷணமான பரத்வஸ்வபாவத்தை யறியாமல்தேவருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தகங்களான அவதாரசேஷ்டிதங்களை யிதரஸஜாதீயராக் குகிறாரென்கிறார்.

ரு0. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible] - ஸ்ரீமதாமக்ரேஸரர், [illegible] - நிரதிஶயமானபெருமையை [illegible] - அறிந்தீடுபடுகிறார்கள், [illegible] - ஜ்ஞாநஸங்கோசமுடையவர், [illegible] மநுஷ்யத்வதிர்யக்த்வாதிலக்ஷணமான, [illegible] - மேலான, [illegible] - ஸ்வபாவத்தை, [illegible] - அறியாதவராய்க்கொண்டு, [illegible] - தேவருடைய, [illegible] - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான, [illegible] - பிறப்பையும், [illegible] - சேஷ்டிதத்தையும், [illegible] - இதரஸஜாதீயமாக வெண்ணுகிறார்கள், இவ்விடத்தில, “[illegible]” என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், இப்படி தேவரவதரிக்குமிடத்தில், முந்தரப்ரம்ஹருத்ரர்கள் நடுவே அவதரித்து, அவர்களோடு ஸாம்யாபத்தியாலே “[illegible] । [illegible]” இத்யாதியில்சொன்ன பரத்வஸ்வரூபத்தைமறைக்கைக்காகில் தேவருடையபரத்வத்தை கோழ்ச்சொல்லவத்தான, “[illegible]” என்று சாஸ்திரோபதேசரூபமாயும் “[illegible]”யால்”சொன்னயோகோபதேசாதிரூபமாயுமுள்ள “[illegible]”என்றுசொன்னஸத்வப்ரவர்தனத்தாலும்பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே “[illegible]”யால்” சொன்ன ரக்ஷணாதியாலும் தேவர்க்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு, ப்ரத்யுததவிரோதமன்றோ வென்கிறார்.

ருக. [illegible] | [illegible]
[illegible]

(வ்-ம்.) ஹேராம்ஹயாஷீநு! தவ-தேவருடைய, விஶிம்வஶுமிஶி ஶஶு-தயொஉுவெஶு கவெஶுயீஹாவஃ - பரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே, வஶுயஉஶுராவாவவதாரஶுவஃ-முதலான வவதாரமானது, தாஹுராஷ்ஃ ஸஉஸுஹாவஷுஷுாக - பரம்ஹருத்ரர்களோடே, ஸத்ருசராயிருக்கை யாலே, ஷுர்வெஷ்ஃ - பரத்வஸ்ரூபத்தை, ஷுமயிதாஂவெக . மறைக் கைக்காஹில், தெ - தேவருக்கு, வாஸுஹாவஷுஸு- ஷிமாநா ஷெஃ - ப்ரம்ஹருத்திராதிகளில் பரத்வஸூசகங்களான, ஸகவஸு வவதநம் கூவயா வஶிவாஉநதெ குதெஹுயெஷாஷெஃ - ஸத்வகுணம் தலையெடுக்கப்பண்ணுகை கேவலகிருபையாலே ரக்ஷிக் கை அமானுஷசேஷ்டிதம் முதலானதுகளாலே, கிஃ - என்ன? வ யொஜநஃ-ப்ரம்ஹருத்திராதிகளுடைய, ஆபத்விமோசநம பண்ணு கிற தேவர்க்கு அவர்களோடு ஸாமயம பெறுவதென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் தேவஶாஸ்த்ரோபதேசரூபமான, கீழ்ச்சொன்னஸத் வப்ரவாத்தநம்பண்ண, அநத வேதசாஸ்த்ராபஹாரிகளான மதுகைடபர்களை தேவர்ஒருவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி நிரஸித்து ஹயக்ரீவராயவதரித்து ஸ்ரு ஷ்டிக்கப்புகுகிற ப்ரஹ்மாவுக்கு, ரிக்ய ஜுஸ்ஸாமரூபவேதங்களாகிற நல்லக ண்ணைத்தந்து, ஸமஸ்தமான ஜகத்தையும் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே உஜ்ஜீவி ப்பித்து ஸ்மரிக்கிறதோவென்கிறார்.

ருஉ. உயாகெடஹஶுதிரொயம் வியஷிய தூயீஷிவுஉக்ஷா ஷிதுயாதாஷிதுயாய | ஷுாஸுஂஹாஂமிஂஷுாஂஹாவதாஶுஉஷஂ ஜஹஜீவயிஷஸு கஷுாக ||

(வ்-ம்.) கஂஹாஂஹீநு - ஹேராஂமிநு! உயாகெடஹஶுதி - ம துவென்றும் கைடபனென்றும் சொல்லப்பட்ட, ரொயஃ-விரோத த்தை, வியஷிய-நிரஸித்து, தாஂஹொவதாஃஷஃ - ஹயக்ரீவரா யவதரித்து, வியாதாஃ - ப்ரம்ஹாவுக்கு, தூயெஹுவ ஷிவஹுணுக்ஷாஃ- "ஷியாஉஹுகூாஉயஜாஷீஉதிவெஷாஷுய ஷுயீ" என்று சொன்ன, வே தமாகிற விலக்ஷணமான கண்ணை, வியாய-பண்ணி, (உண்டாக்கியெ ன்றபடி), ஸஉஷுஃ-ப்ரமஹாமுதலான, வெல்லாமான, ஜஹக-ப்ரபஞ்ச த்தை, ககஷுாக-நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, ஜீவயிஷஹுஷி-ரக்ஷித்த து, (கஹிஜுாவவநெஉுஃ ஹஷதாஜெஉூஃ) ஷுாஷி-ஸ்மரிக்கி றதா? (ஸ்மரஸி என்றத்தால், நாம்கினைப்பூட்டும்படி உத்தரோ

த்தர முபகாரகரணத்தில் அப்யபரதையால் பூர்வோபகார விஸ்ம்ருதி யாகிற ஔதார்யம் ஸூசிதமாய்த்து.)

(அ-கை.) சிலபுராணங்களிலும், "வசையில்நான்மறை" என்கிறபாட்டிலும், ப்ரம்ஹாவுக்கு ஹயக்ரீவாவதாரம்பண்ணி வேதப்ரதாநம்பண்ணின தாயிருக்கையாலே அத்தைக்கீழருளிச்செய்து, இதில் ஹம்ஸரூபியாய்ப்பண்ணினதாகச்சொன்னபுராணாநுகுணமாகவும் "முன்னிவ்வெழிலகுணா" என்கிற பாட்டில்படியேயும் தேவர் "ஜ்ஞாநயஜ்ஞநவா... யஜ்ஞோ... ஸம்பவம் விது:" இத்யாதியில்சொன்னஜ்ஞாநமயமானது, யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே அபிவ்ருத்தமாய்அந்தகார நிவர்த்தகமாய் குளிர்ந்து தெளிந்த ஹம்ஸரூபத்தையுடையராய் உதித்தசந்திரன்போலே, வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே வேதாபஹாரத்தாலார்தனாய் சேதந ஸமஷ்டிரூபனான ப்ரம்ஹாவை அநுக்ரஹித்ததென்கிறார்.

௫௩. ரங்கதாமந் திமிராவகுண்டிதா ஹம்ஸதநுர்ஹிமாம்ஶுரிவோதித: | ஜ்ஞாநயஜ்ஞஸம்பவ: ஸம்ருத்த: ப்ரஜா அநுஜக்ருஹிஷே கிரணைர்வேதராஶிபி: ||

(வ-ம்.) ரங்கதாம தேவதாயதநதிரங்கஸ்ய: ஹே ரங்கதாம- கோயிலுக்கு ஸம்ருத்திகரரே! ஜ்ஞாநமயயஜ்ஞ: ஸம்பவாதமேவ- ஜ்ஞாநமய யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே, ஸம்ருத்த: - ஸம்ருத்தரான, திமிராணாம் வகுண்டிதா - ஹம்ஸதநு:ஸ்ப்ருஹ: - "ஹம்ஸோ ப்ராஹ்மோ..." என்று. அந்தகார நிவர்த்தகமாய்,குளிர்ந்து தெளிந்தஹம்ஸரூபத்தையுடையரான தேவர், உதித: - உதித்த, இந்துரிவ - சந்த்ரன்போல்,ஆர்தா: - ஆர்த்தசேதநரை, வேதராஶிபி: -வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே, அநுஜக்ருஹிஷே- அநுக்ரஹித்தது.

(அ-கை.) ஸத்வப்ரவர்தநாநுகுணாவதாரத்வயத்தைக் கீழநுபவித்துக்ருபாபரிபாலநாநுகூலாவதாரங்களை யநுபவிக்கவிழிந்துமுதல்தேவர்,ஒருஸமுத்ரசிசுபள்ளிகொண்டாப்போலே ஆலந்தளிரிலேபள்ளிகொண்டு திருவடித்தாமரையை தேவர் திருவாயிலேவைத்தருளித்து, உள்ளுக்கிடக்கிறஜகத்துக்களையும், அளக்கைக்கோஅன்றிககே,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமானவாகாரத்தாலே, அத்தை லபிக்கையிலுண்டான வம்பலைக்ஷயாலேயோவென்கிறார்.

௫௪. வடதளஶயிதமுத்ரஸாயாநுஶயிதஜவாணவதண்டு க்ஷீராப்தௌ | ஷயிதாவாஜ்யநுஜ்ஞாநாந்தர்கதயே வைஷ்ணவ ஹோமத்வியாவா ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கஶாயிந்! ஶயிதஃ - பள்ளிகொண்ட, ஸமுத்ரகுக்ஷௌ இவ-ஸமுத்ரக்குட்டிபோலே, வடதலதல்பே-ஆலந்தளிரிலே, ஶய்யா-பள்ளிகொண்டு, பாதாரவிந்தம் - தாமரைபோன்ற திருவடியை, ஆஸ்யே-திருவாயிலே, உதரே - திருவயிற்றிலிருக்கிற, ஜகந்தி - லோகங்களை, மாதும் - அளக்கைக்கோ? வைஷ்ணவாநாம் போக்ய ஸௌரப்ய லிப்ஸயா வா - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமான த்தை லபிக்கையாலுண்டான வாசையாலேயோ, நிதயிஷே-வைத்தருளிற்று.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸமுத்ரமதநவேளையில் மந்தரபர்வதத்தை வேர் பிடுங்கலாகப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து அத்தை பந்தநத்துக்கு யோக்யமான வாஸுகியாலேசுற்றி பந்தித்து அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான திருக்கைகளாலே மஹத்தத்வமான க்ஷீரஸமுத்ரத்தை தயிர்தாழியில் தயிரைக் கடையுமாப்போலே கடைந்து சந்த்ரனையும், கௌஸ்துபத்தையும், அம்ருதம்முதலானதுகளையும்,க்ரஹித்தது, இப்படிப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகதேவர் வ்யாபரித்தத்தா ப பட்டாச்ரமமெல்லாம் "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்கிற பிராட்டிஸ்வயம் வரத்தாலும், "வரஸ்தாம் ஸந்தேவாநாம் யதா வக்ஷஸ்ஸமாஹரேஃ" என்றும் விண்ணவரமுதுவைமுதில்வரும் பெண்ணமுதவர்களிருக்க தேவரையே யாச்ரயித்ததால் வந்து பரத்வத்தையறிந்து அந்யப்ரயோஜநர்பெறுகையாலும் ஸபலமாய்த்துதேன்கிறார்.

ருரு. உத்ருத்ய மந்த்ர ஹரணம் அஹிநா ச ஸம்பந்தநம் ச
வாஹோஹிஃ ஸம்புதிநிர்மதநம் ததாநாம் பந்தநம் ச ।
ஶ்ரீரங்கேஶ்வர களஶ ஸுதா ஸுராஶ்ய க்ரஹணம் இதி
காந்தாஸ்வயம்வரஃ ஸஹ பஹுஷு ஸபலாநி ஸத்யஃ ॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கேஶ்வர! மந்த்ரஸ்ய ஶைலஸ்ய - மந்த்ர பர்வதத்தை, உத்ருத்ய-வேரோடே பிடுங்கி, ஆஹர - கொண்டுவருகையென்ன, அஹிநா-பந்தநத்துக்கு யோக்யமான,வாஸுகியாகிற ஸர்பத்தாலே, தம்-அந்த மந்தரத்தை, ஸம்பந்ந-நன்றாகக் கட்டுகையென்ன, வநமாலாமிலாயாதிஃ - அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான,தோர்பிஃ-திருக்கைகளாலே,அம்புதிம்-ஸமுத்ரத்தை, ததிநிர்மதநாயம்-தயிரைக் கடைகிறப்போலே, மந்தந-கடைகையென்ன,சந்த்ர கௌஸ்துப ஸுதா ஸுராப்ய ப்ரப்ருதீநாம்-சந்த்ர கௌஸ்துப அம்ருத பாரிஜாதாதியை, க்ரஹண-க்ரஹிக்கையென்ன, இதி ப்ரஹரண-இப்படிப்பட்ட வ்யாபாரங்களைப் பண்

ஞுகின்றுள்ள, தே-தேவருடைய, ஸர்வஶ்ரமஶ்ரம - எல்லா ஶ்ரமமும், கமலாயாகராஹஸ்தேந - பெரியபிராட்டியாருடைய லாப த்தாலே, ஸமேத்ய ஹ்ரியதே-ஸபலமன்றோ? “ஸர்வாவஸ்தாஸமேத்ய ஹ்ரியதே கோபஃ” ஸ்ரீஹஸ்த்யாதிகளில், ஸர்வத்யேந த்ரயாஸ்ய மென்று சொல்லி வந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், “ மஜ்ஜத்கஷ்டே கீர்ணக்ஷ்டே தேஜஸி ” என்று துடங்கி, “ ஶ்ரத்தயா தேவ்யா ஹஸ்தே க்ருத்வா க்ருத்யவிசேஷயோ| பராஸ்ய பராவஞாசநவஸ்திதயஸ்ய” “ஸத்நாமஸ்ரீஸாந்” இத்யாதிப்படியே, எம்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளி லிடத் தாமரைப்பூக்களைத் தேடித்திரிந்து, ஒரு தாமரைமடுவிலிழிந்து அங்கு பலவத்தான வொரு நீர்ப்புழுவாலே யிழுப்புண்டு, ஆயிரம்வர்ஷம் அத்தோ டு யுத்தம்பண்ணி ஶ்ராந்தியாலே ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி பிறநது கஜேந்த்ராழ் வான் கூப்பிட்டபோது, திருவடிகளைப் பிடியாநின்றுள்ள பிராட்டிமார் திரு க்கைகள் நின்றும் அநுகளை பலாத்கரித்திழுத்தும் திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாகிற படுக்கையை யபபோதே விட்டும் திருக்கண்களை மலரவிழி த்தும், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தில் குங்குமக்குழம்பில் நின்றும் திருமார்வைப்பேர்த்தும், இப்படி வ்யாகுலரான பெரியபெருமாள், ஆபந்ந ரான வெங்களுடைய முன்னே நித்யமாக விருக்கக்கடவதென்கிறார்.

ருசு. தேவீஹஸ்தாம்போஜஸ்ரஸ்தகிஸலயபதஸம்வாஹ ஹ்ருத்வா த்யக்த்வா நஞ்ஜேஹோமஸ்யாதி வலவாநாவ க்ஷீவிஸ்ராணாநஃ| ஶ்ரீஸ்தநாபஶ்ரவஸ்தாஸநகமஸகந்தஜ் ஜேஸ்ஹோஸவாஸ்கலநேவஸ்ரீஸ்ரஸ்யாஸமஜஸ்திவஸிதே வந்தாகஸ் ஸமாநாரோநஃ||

(வ-ம்.) மஜ்ஜதிவஸிதம் தஸிந் - கஜேந்த்ராழ்வானு டைய கூப்பிடில், ஸம்வாஹநைஃ - பிடியாநின்றுள்ள, தேவீநாம் போஜாநிவஹாஸ்தைஃ - பிராட்டிமாருடைய தாமரைபோன்ற திருக்கைகள் நின்றும், கிஸலயபதவாணள - தளிர்போன்ற தி ருவடிகளை, அபஹ்ருத்ய அபஹரித்து, அநந்தஸ்யஹோமஸ்ய - திருவநந்தாழ்வானுடைய உடலை, ஸபதி - அப்போதே, த்யக்த்வா - விட்டு, வலவாநயோதஸ் - சலியாநின்றுள்ள மயி ரொழுங்குகளையுடைத்தான, வக்ஷஃ-திருக்கண்களை, விஸ்ராணா நஃ - மலாத்தாநின்றவராய், ஶ்ரீஃ - பெரியபிராட்டியாருடைய, கமலவிஸ்தநயோஃ கநதஃ கஸ்தூரநாஸ்தாஸவ்யஸ

த்ஸ்தாஸ-பானைகள்போலிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களினுடைய குங்குமஸமூகத்தினுடைய சேற்றில் நின்றும், உர: - திருமார்பை, ஆக்ஷிப்ய-பேர்த்தும், வ்யாகுல: - இப்படி வ்யாகுலரான, ஸ்ரீரங்கஶாயீ-தேவ:-கோயிலிலே கண்வளர்ந்து ப்ரகாசியா நின்றுள்ள பெரியபெருமாளானவர், ந:-எங்களுடைய, புர:-முன்னே, ஸ்புரது-நித்யஸந்நிஹிதராகக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில ‘‘நாராயணாவோ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்'' என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது வ்யாகுலராய் எழுந்தருளும்போது, ஸ்ரீஸேனைமுதலியார் கைகொடுக்க அத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளாமலும், அந்த:புரத்திலுத்தரங்கர் மணிமயமான திருவடிநிலைகளை ஸமர்ப்பிக்க அத்தை யங்கீகரியாமலும், அந்த:புரத்திலுள்ளார் இதென்ன வியாகுலதையென்று கைநெரிக்கி யிருந்தபடியே பெரிய திருவடி மேலேறி த்வரித்து எழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய த்வரைக்குத் தோற்றோமென்கிறார்.

ருஎ. அதந்த்ரிதசமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தமஸ்வீக்ருதப்ரணீதமணிபாதுகம் கிமிதிசாகுலாந்த:புரம் | அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் பதகராஜமாரோஹத: கரிப்ரவரப்ரும்ஹிதே பகவதஸ்த்வராயை நம: ||

(வ்-ம்.) கரீணாம்ப்ரவரஸ்ய ப்ரும்ஹிதம் தஸ்மிந் - ‘‘கோதோஹமாத்ரமபேக்ஷநாயாத'' என்கிறவிடத்தில்போலே, அதிகரணகால பரியந்தபரமாய்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோதென்றபடி, அதந்த்ரை: க்ருத: சமூபதிநா ப்ரஹிதோஹஸ்தோயஸ்மிந் கர்மணி தத் - அப்ரயோஜனமாகப் பண்ணப்பட்ட ஸேனைமுதலியாராலே கொடுக்கப்பட்ட திருக்கையை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், அஸ்வீக்ருதே ப்ரணீதே மணிபாதுகே யஸ்மிந் கர்மணி தத்யதா - சாத்தப்படாத வைக்கபட்டதிருவடிநிலைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், கிமிதி - என்னவென்று? ஆகுலம் அந்த:புரம் யஸ்மிந் கர்மணி தத்-வ்யாகுலரான வந்த:புரத்திலுள்ளாரை யுடைத்தாம்படியும், அவாஹநபரிஷ்க்ரியாயஸ்ய தம் - வாஹநத்துக்கு வேண்டிய வலங்காரஶூன்னியரான, பதகாநாம்ராஜாதம்-பெரியதிருவடியை, ஆரோஹத: - ஏறாநின்றுள்ள, பகவத:- பெரியபெருமாளுடைய, த்வராயை - வேகத்துக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

(அ-கை.) இதில் பெரிய திருவடிவேகத்தை நிரூபித்து தேவர் ஸமஸ்த ஜகந்நிர்வாஹகமான ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தையும் மந்தகதியாக அடுத்தடுத்து நிச்சயித்திருக்கச் செய்தேயும், கஜேந்திராழ்வானுடைய கூப்பிடு உயர்வுயற அப்படிப்பட்ட பெரியதிருவடிவேகமும் போருதே அவனையும் ஹுங்காரத்தாலும் திருக்கைகளாலும் திருவடிகளாலும் ஆஸ்பாலநம் முதலானதுகளாலேயும் ப்ரேரிப்பித்து, பின்னையும் அவனையும் இடிக்கிக்கொண்டு தேவரெழுந்தருளிற்று; இப்படி ஆஶ்ரிதஜனவிஷயத்தில் தேவர்கருண்டான வவஸ்தை பயத்ருதன்படியாயன்றே யிருக்கிறதென்கிறார்.

ருஅ. யம்வஶ்ய நிஶ்வம்பராத்மதியமனுகல்பம் யோऽத்யவாஸ்யந் தம்ஹுங்காரஸ்தநாக்ஷதம் ப்ரஹதிபி: ப்ரவிஷ்டம் தார்க்ஷ்யம் த்யக்ஷிபஸ்த்வம் । கிஞ்சாது பத்ப்யாம் ஸ்ம கஜபதேர்ப்ரும்ஹிதே ஜாக்ரதீவ ஸ்ரீரங்கவெங்கவாநந்யஜநே ந காதிஶீக தஶாதே ॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கபுங்கவ ! தேவ! யம்- "ஓடும்புள்" என்கிறபடியே, வேகத்வேன ப்ரமாணஸித்தனான பெரியதிருவடியை, வஶ்ய - நிரூபியாநின்றுகொண்டு, அனு - பின்பு, விஶ்வம்பராத்ம - ஸமஸ்த ஜகத்தினுடையவும் பாரவாஹியான, தியம் - ஸங்கல்பத்துக்கூத்தான மனஸ்ஸை, அனுகல்பம் - அடுத்தடுத்து, மந்தரம்-மிருதுகதியாக, அத்யவாஸ: - நிச்சயித்தவராகிறது; தமபி - அப்படிப்பட்ட வேகத்தையுடைத்தானவராகச் செய்தேயும் தார்க்ஷ்யம்- பெரிய திருவடியை, கஜபதே: - கஜேந்தாராழ்வானுடைய, ப்ரும்ஹிதே - கூப்பாடு, ஜாக்ரதி - உயர்ந்தகாலத்தில், த்வம்-தேவர், ஹுங்காரஸ்தநாக்ஷதப்ரஹதிபி:-ஹுங்காரமென்ன திருக்கைகளால் தட்டுதலென்ன திருவடிகளாலே உறைக்க வுதைத்தலென்ன விதுகளாலே, அத்யக்ஷிப:-அதிக்ஷேபித்தது, அத-மேலும், கிஞ்ச - அதிக்ஷேபித்தமாத்திரமன்றிக்கே, தம் - அந்த பெரியதிருவடியை, பத்ப்யாம் - இரண்டு திருவடிகளாலே இடிக்கிக்கொண்டு, பத்யாஸ: - கிளம்பித்து, அநந்ய - அநந்யப்ரயோஜனமான, ஜநே - ஜனவிஷயத்தில, தே - தேவருடைய, தஶா - அவஸ்தையானது, காதிஶீகஇவ - காதிஶீககைவ்ய பயம்-பயத்தால் ஓடுமவனுடையதுபோலன்றோ? "காதிஶீகோ பயத்ருத:" காதிஶப்தமுடைய ஶாஸ்: காதிஶீக: இதிஶப்தம் ஸகாஶிகாபத்தாலே, ஶப்தன் ப்ரத்தியமும் த்வீதீயபட அனுக்குமவந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்ட வனந்தரம் பெருங்காத்தில் தாமரைத் தடாகம்போலே திருமாலே திருவாபரணம் திருப்பரியட்டங்களை க்ரமமாக தரித்து பிரப்பாடனென்னுை கர்ஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளின தேவரே யெனக்கும் ரக்ஷகமாகிறதென்கிறார்.

ருகூ. ஸ்ரீரங்கேஶ யஶரணம்ஶோவிதாத்ராவ் ரோதஶாக்ஷ ஷ்டாகதாணவேந | ஸ்ரஜ்ஜூஷாம்பரஶயாயம்நயாநோரி ஜாதிக்ந மஜமஜ்ஶாஜஹா ||

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கேஶ! கஜேந்த்ரஜ்ஜு - கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபின்பு, வாதாநாம்ஸூஶ்வோஹாவாதராதயாவ்ர ஶோரு கஶாநாம்ஷ்டாகஸ்ஸ்தாணவேந - பெருங்காத்தாலே மிகவு மலையானின்றுள்ள தாமரைப்பூதடாகத்தினுடையபோலுண்டான வலைத்தலோடு உபலக்ஷிதராய், ஸ்ரஜ்ஸூஷாஸ்ராம்பர ணிவேஷாம் ஸர்ஹாரஸ் - திருமாலைகள் திருவாபரணங்கள் திருப்பரியட்டங்கள் இவைகளுடைய ஸமூஹத்தை, நயஶாயஶாய ஷிநுகஶ்ணிதக - அக்ரமமாக, நயாநஃ - தரியானின்றுகொண்டும், மாம் - என்னை, யிமி - நிந்திக்கவேணுமென் றநுஸந்தித்துக்கொண்டு,ஞஜமய-எழுந்தருளிற்று,ஸ்வ்-என்று ஶேஷம் இப்படிப்பட்ட, தேவர், மெ - எனக்கு, ஶரணம்-உபாயமாக, அஸி-ஆகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம் மீனவதாரவிஷயமான விரண்டுஶ்லோகத்தில், முதல் ஶ்லோகத்தாலே தேவர் மத்ஸ்யாவதாரராய் ஒருவோடத்தில் மநுவையும் அவன்ஸமீபத்தில்ஸ்த்தாவர ஜங்கமரூபமான பரிச்சதத்தையும் ஸ்தாபித்து வேதங்களொத்தலீலாவசநங்களாலே ப்ரளய பயலேசமுமின்றிக்கே இந்த ஸ்த்தாவர ஜங்கமத்தை வஹித்ததென்கிறார்.

கூ0. மீநதநுஸ்ஸம்நாவி நியாய்ஸ்ரவாவரிகாமநுமநு ஸமவந | வேதஸநாஸ்வோக்திநா வேதாகஶிதஶயஸயலவம மாவஹஃ ||

(வ்-ம்.) ஹே ஸமவந! ஸ்வ்-தேவர்,மீநஸ்ந்தநுரிவதநுய ஸ்ஸஸந் - மீன்சரீரமாய்க்கொண்டு, நாவி-ஓடத்தில், மநோஸமீ பெ கநுமநு - மநுவினுடைய ஸமீபத்தில், ஸ்ராஜுவாஜுதயாவியஃவரிகாஸ்ஸு - ஸ்த்தாவரஜங்கமாத்மகமான பரிச்சதத்தை, நியாய - வைத்து, வேதாநாம்ஸநாஸிஸ்ஸஉக்திரமெவிநோ - வேதங்களுக்கு ஸத்ருசங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற போதுப்ேராக்குக்களாலே, மம் - இந்த பரிகரத்தை, நகஶிதஃ ஒ

[illegible] - பண்ணப்படாத ப்ரளயபயலேசத்தையுடைத்தானதாக, [illegible] - வஹித்தது, பகவான் மத்ஸ்யரூபியாய்பாவிஸ்ருஷ்டிபீஜபூதசராசரவர்கத்தோடே மநுவையும்ஓடத்தில் வைத்து தம்ஷ்ட்ராயாலே தரித்துக்கொண்டு வேதோபதேசம் பண்ணினுனென்று பாகவதாதிகளில் ப்ரஸித்தம்.

(அ-கை.) இதில் மத்ஸ்யாவதாரவிசேஷத்தில் பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கண்மலர்போலே காந்தியுடைத்தாய்நீண்டு விசாலமாய் ஸுந்தரமாய் ஸ்வச்சமாய் குளிர்ந்த திருமேனியுடைய தேவாச்சிறகாலே முழுங்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தில் ஸ்தலத்திலும் கக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தில ஜலத்திலும் விளையாடி லாஸக்யையான கதியையுடைத்தானவராய் ஸஞ்சரித்ததென்கிறார்.

கசுக. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - என்று [illegible] - ஸஞ்சரித்தது, கீழ்ஸ்லோகத்தில் [illegible] - என்றத்தை இங்கு மநுஸந்திப்பது.

(அ-கை.) கூர்மாவதார விஷயமான விஸ்லோகத்தில்; தேவர் ஸகல ஜகத்துக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாய் தர்மங்களை யருளிச்செய்தது; பின்பு அம்ருதமதனத்தில் மந்தரபாவதத்தை தரித்த கூர்மரூபியாய் மரதகக்கலனுமயமான வோராஸநதோடொத்து ஸமுத்ரத்தில் அவதரித்த பெரியபிராட்டியாருடைய தளிர்போலிருக்கிற திருவடிஸ்பர்ஸத்தால் லபித்த வதிசயத்தையும் அடைந்ததென்கிறர்.

கசுஉ. [illegible] ||

(வ்-ம.) [illegible] - தேவர், [illegible] - ஸமஸ்த ஜகத்துக்களுக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாக, [illegible] - ஆகாநின்றுகொண்டு, [illegible] - தர்மங்களை, [illegible] - அருளிச்செய்தது; [illegible] - திரும்பவும், [illegible]

ஸம்யாதீதிஸ: - அம்ருதங்கடைகைக்கு மத்தான மந்தராத்ரியை தரியாநின்ற, கூர்ம: - கூர்மமாய்க்கொண்டு, ஈரதகாரவாபாஶ்ரிதாஸ்நய ஸிம்ஹஶ்ரீத: -பச்சைக்கல்லுக்களால் பண்ணப்பட்டவாஸநமபோலே மநோஜ்ஞராய், ஜலாக் - ஸமுத்ரஜலத்தில்நின்றும், உத்ருத்ஸ்ரீ ஶ்ரீஸ்ஸ்ரா: கிஸலயே ஜவவதெ தயோ நந்ராலெந ஸாவெநஶ்யாம்யோமஸ்ந- அவதரித்த பிராட்டியாருடைய தளிர்போன்ற திருவடிகளினுடையவைப்பாலே ஸுகமாகலபிக்கத்தக்கதான, ஶ்ரேய:-உத்கர்ஷத்தை,ஜமம்ய- அடைந்தது, வகஸ - என்றது, கயதெந - என்கிறதாதுவில், ஶ்ரீஸஸ்ரவோராஷநு - ஜஸாஸமஸ்ரீமதளஶ்ரீஸஸ்ரவோராஷநு.

(அ-கை.) ஆதிவராசவிஷயமான விஶ்லோகத்தில, தேவர் ஆதிவராஹரூபியா யாஶ்ரித விரோதி பக்க லாக்கிரஹாதிக்யதநாலே, கோரப்பல்லாலேபிளந்து பெரும்பள்ளமாகப்பண்ணப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனென்று சொல்லப்பட்ட தேவசத்துருவினுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரளயார்ணவஜலத்தைப்பாச்சி;அவனுக்கு மஹாபயத்தை யுண்டாககி அவனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமக்குழம்பாலே,வீரபத்நியாகைலே பூமிப்பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடத்தை யலங்கரியாநின்றுகொண்டு பிரம்ஹலோக பரியந்தமாக வளர்ந்த தேவருடைய பிடரிமயிருடைய வலைத்தலாலே பீதனான பிரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திரத்திற கபிமுகமாயநுநயரூபமான காஜனத்தைப்பண்ணி இப்படி விரோதிநிரஸனமுமாஶ்ரிதரக்ஷணமும் பண்ணும் தேவர்; வேறுபுகலற்றவெனக்கும் அநிஷ்டநிவிர்த்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கும் கடவரென்கிறார்.

சுக. ஹ்ருதிஸுரரிபொர்தம்ஷ்ட்ராதாரதெகூிவநுவ்ருஜயாணஷ்வம்க்ஷிதிகாவதபிஶவந் தெஶதர்ாஸ்ரகாம்காஶவவயாஸாடியாதவஸடாஹ்ராஶர்ஜ்ஞுஹஸ்வொதாவெ ஶ்ரும்ஹிதஶ்ரணஶஸிஶரம்ஹிம்ஸ்ஜவெகொலதநாஹவநு||

(வ்-ம்.) ஹெரம்ஹிநு!-கொல ஸ்ருதநாரிவதநாயர்ஸ்ரஸ:- ஶஃலம்கொலதநா: - ஆதிவராகரூபியாக, ஸவநு - ஆகாநிர்க்கிற, கூஷ - தேவர், ஸுராணாரிவஷஸ்ர - தேவசத்ருவான ஹிரண்ணியாக்ஷனுடைய, ஜம்ஷ்ட்யாவதாரெத - கோரப்பல்லாலே பிளந்துபள்ளமாகபண்ணப்பட்ட, ஹ்ருதி-மார்விலே, வ்ருஜயெகணஷ்வஷ-ப்ரளயத்தில் ஸமுத்திரஜலத்தை, க்ஷிவநு-தள்ளாநின்றும் க்ஷிதெ: காவளதயொஸ்டிதாஷ-பூமிப்பிராட்டியினுடைய திருமுலைத்

நடத்தை, ரெதிக்ரிய கஷாயேக-ங்க-ரஸஹ்யவ-ரதயா-ஹிரண்யாக்ஷனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமச்சேருப்பூச்சாலே, கஷ-நு - அலங்கரியானின்றும், ஸ்-ட்டா-தாலப்டாதயாஹ்ராசிரிதா ஸ்ரீ.ஹரணஃஷூவெ உதூ-வம் ஸ்ரீம்ஹிதயஸ்வஃ-வ்யக்தமாக உதரப்பட்ட பிடரிமயிராலே ப்ரமித்தப்ரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திராபிமுகமானகர்ஜனத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டும், ரெ-அடியேனுக்கும், ஶரணம்-உபாயமாக, கஷி-ஆகிறது.

(அ-கை.) இனி அழகியசிங்கர்விஷயமான மூன்றுஶ்லோகத்தில்; முதல் ஶ்லோகத்தாலே, லோகத்தில் ஜனிதர்மாக்களெல்லாரும் நரஸிம்மாவதாரத்தில் நரத்வஸிம்ஹத்வாவஸ்தைகளுடையஉத்பத்திஸித்தமானவிசித்திரமான ஸௌகட்யத்தை யனுபவித்து பிரத்தியேக நரனையும் ஸிம்ஹத்தையும் பார்த்து பயப்படுகவென்றுபோல பாலும் கண்டசர்க்கரையும் கலந்தாப்போலே சேர்க்கப்பட்ட அவயவங்களை யுடையராய் ஸ்பஷ்டங்களான பிடரிமயிரையும் பெரிதான கோரப்பல்லையும் உடையரான பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை யந்த வழகுக்குத் தோற்று எப்போது மனுபவிக்கிறோமென்கிறார்.

கஈச. நரஹரிஶயொஃவஶ்ரிதத்திகம் வடநாஜ-தம் நாரஸ-தஹரிஞ்ஜெஷ்ரெகேகம்லஸ-ஜிதாம்ஜநஃ | இதிகிலஷி தாக்ஷீரந்ரா யெநவம்ஶஹிதா:ம கம்ஸ-டவட ஸஹாஷம்ஷ்ரம்ஶம் ரெ நிர்யஸிம்ஹஸ-வாஸ்ரெஹ॥

(வ்-ம்.) நாவஹரிஶதயொஷ-ரெஶதயொஃ - நரனுடையவும ஸிம்ஹத்தினுடையவும் அவஸ்தைகளுடைய, உத்தளஸ்-ஜந்மஸித்தமான, வடநாஶவெஸஜ-தம்-சேர்ந்த வாச்சரியத்தை, வஶ்ரிநு-பாராநின்றுள்ள, ஜநஃ-ஜனமானது, ஶகம் ஶகம் ஶகஂரெகேகம்-ஒரொன்றுன, நாம்-மனுஷியனையும், உத-அன்றிக்கே, ஹரிம்-ஸிம்ஹத்தையும், ஓஷ்டா-பார்த்து, ஸஸ-ஜிதாம்-பயத்தை யடையட்டும, இதிகில-என்றுபோல, ஸீதாவக்ஷீரவதயொநரயஷ்ட - கண்டசர்க்கரையும் சேர்ப்பாலும் சோநதாப்போலே, ஸம்ஶஹிதகமெய ஸ்ரிதம் - சேர்ப்பிக்கப்பட்ட வவயங்களையுடைத்தாயும், ஸ்-டாலடாயஸ்ரீஸஃ ஸஹதீஷம்ஷ்ட்ராயஸ்ரீஸஃ ஸவாஸஸஸவதம் -விஶேஷணோஸயவஷகஜ-ரயாஶயஃ - நெரித்த பிடரிமயிரையுடைத்தானவராயும் பெரியதந்தத்தை யுடைத்தானவராயு மிருக்கிற, ஶம்ரெ ஞ்ரஶ்ரீஸளஸிம்ஹஸ்தம் - பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை

[illegible]-அனுபவிக்கிறோம், [illegible]-என்று பாடமாயிருக்கிறது அப்போது அர்த்தம் ஸம்ப்ரதாயத்தாலறியவேணுடியது.

(அ-கை.) இதி லாச்ரிதனான ப்ரஹ்லாதவிஷயத்தில் த்வேஷியான ஹிரண்யனிடத்தில் த்வேஷத்தாலுண்டான மூன்று திருக்கண்மலரினுடைய வஹ்நியை சமிப்பிக்கையில் பறபறக்கையுடைத்தான பெரியபிராட்டியாருடைய திருப்பவளத்தாலே கொப்பளித்ததென்னும்படியாயாதல்; மற்ற மென்னும்படியாயாதலான் கொப்பளித்ததத்தினுடைய சிவந்த நிறத்தையுடைத்தான திருவுகிராலே பளக்கப்பட்ட சத்ருவான ஹிரண்யனுடைய ரக்தஸமூகங்களாலே ஈரித்த பிடரிமயிர்க்கற்றையை நோரிலுடைத்தான வழகிய சிங்கர் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் என்விரோதியான பாபத்தைத் தகையக்கடவரென்கிறார்.

கரு. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]-ந்ருஸிம்ஹரானவர், [illegible]-என்று கோஸம்; [illegible] இப்போதே தகையப்போகிறார், [illegible].

(அ-கை.) இதில் மஹனீயரான தேவர்விஷயத்தில் ப்ரீதனான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் த்ரோஹித்து த்வேஷியான ஹிரண்யன் ப்ரஹ்லாதரக்ஷணருபகாரிய பரதையாலே விருத்தங்களான நரத்வஸிம்ஹத்வங்களை யோரிடத்திலபொருந்த சேர்ந்து தேவாதிருவுகிர் துணியாலே பிளக்கப்பட்டாலும் ரோஷாதிசயத்தாலே வியாபகத்வ ரூபமான விஷ்ணுத்வத்தி லிரெட்டித்த வைசால்ய முண்டாகும்படிவளர்ந்த ருதிமேனி யுடையராய்க்கொண்டு ஜகத்தை நீரீஸ்வரமாகாமலும் ஸாரஜ்ஞயரீபெடும்படியாயும் நிர்வஹித்ததென்கிறார்.

ககா. [illegible] | [illegible]

[illegible] ||

(வ்-ம.) ஹேவாத!விரோ - வ்யதிகரணங்களான, [illegible] - ஐதம்பர்யத்தாலே பொருந்த கடிப்பிக்கப்பட்ட வோர திகரணத்தை யுடைத்தானதுகளான, [illegible] நரத்வஸிம்ஹத்வங்களே, [illegible] - கீழுமங்வயிக்கிறது; [illegible] - பரியானின்றுகொண் டிருக்கிற தேவர், [illegible]-தேவர் பக்தனானவனுக்கு; ரோஹம்பண்ணினின்ற, [illegible] - அவ்வாகாரத் தாலே தேவர்க்கு த்வேஷியான ஹிரண்யனானவன், [illegible] - உகிர்நுனியாலே மருபாடுருவ வ்யாப் தனானும், [illegible]-க்ரோதத்தினுடைய, [illegible] - அதிசய த்தாலே, [illegible] ஸிம்ஹாநுபவத்தில, விஷ்ணுபதவாச்ய வ்யாப்தியில் த்விகுணமா ன வைசால்யமுண்டாம்படி வளர்ந்த திருமேனியுடையராய், ஜக - ஜகத்தை, [illegible]-நிர்வஹித்தது.

(அ-கை.) ஸ்ரீ வாமனவிஷயமான விஸ்லோகத்தில் மஹாபலி இந்திரனுடை யராஜ்யத்தை அபகரித்து அஸ்வேஸ்வபுத்தி பண்ணினவனானாலும் ஔதாரி யமென்றொரு குணமுண்டாகையாலே; அத்தையும் இந்திரனுடையவிரப்பை யும்பார்த்து அதுகளையழிக்க ஒண்ணாதென்று அவிகாரியான தேவரையே ழியமாறி அலம்புரிந்த நடுந்தடக்கையைக்கொண்டு மஹாபலிபக்கலிரப்பாள ளாய்; அவனும் நீர்வார்த்துக்கொடுத்தவாறே; அந்தஹர்ஷத்தாலே இந்திரனிர ந்தராஜ்யத்தளவில் பர்யவஸியாதே ப்ரம்ஹலோகத்தளவும் வளர்ந்ததிருவடி யிலேகதேஸத்திலே மூன்றுலோகமும் பரமாணுஸமமாய், அந்த திருவடியை தூளீதூஸரிதமாக்கி லயித்துவிட; திருநாபீகமலமானது அளக்கைக்குயோ க்யமான வேறுலோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கநினைத்தாப்போலிருக்கிறது; இப்படி த்ருவிக்ரமாபதாநத்தில் "[illegible]" இத்யாதி வேதமானது, ஜய, ஜய, வென்று கோஷிக்கிற வாத் யவிஸேஷமென்கிறார்.

கஎ. [illegible] ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேந்த்ர! - ஹே-தேவர், தைத்யஸ்ய ஔதார்ய [illegible] யாசகயோ விக்ரமத்யா - திதிவம்ஶஜனான மஹாபலியினுடைய ஔதார்யத்துக்கு மிந்திரனுடைய யாசகைக்கும ரோதத்தை, [illegible] - பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, வாமநஃ-கோடியைக் காணியாக்கினுப்போலே, குறளுருவான, [illegible] - இரப்பாளுக, [illegible]-பத்தும் பந்தாகவாய்த்தது, விக்ராந்தே - விஶேஷித்து தாண்டின, [illegible] - தாமரைபோன்ற திருவடியில், த்ரயாணாம் ஜகதாம் [illegible]-மூன்றுஜகத்தும், [illegible]-பரமாணுஸத்ருஶமாக, [illegible]- [illegible] [illegible]-தூளியுடைத்தானதாகப்பண்ணி,[illegible]-லீனமாய்த்துது; நாபீஸரோஜ-திருநாபீகமலமானதோ, [illegible] - [illegible]-அளக்குகைக்கு வேண்டிய, [illegible]-வேருன, [illegible] நாநாப்ரகாரஸ்ய - லோகங்களினுடைய ஸமூஹத்தை, ஸ்ருஷ்டி [illegible] - ஸ்ருஷ்டிக்கை விச்சையுடைத்தாக, தஸ்ய - இருந்தது, [illegible]-அந்த விலக்ஷணமான, [illegible]-தேவருடைய, த்ரிவிக்ரமாபதாநவிஷயத்தில், வேதஃ-வேதமானது, ஜயேதிவர்ணஃ - ஜயசப்தத்தாலே சப்தாயமானமான [illegible]-வாத்தியவிஶேஷமாகிறது.

(அ-கை.) ஸ்ரீபரசுராமவிஷயமான விஸ்லோகத்தில்; மாத்ருவதம்பண்ணியும்; அனேகராஜாக்களைக்கொன்ற தோஷமும், ஆச்ரிதர்குத்தமும்பார்க்கையாகிறதோஷமும்; தட்டாததேவர் ப்ருகுவம்சத்தில், வடிவாய்மழுவேபடையாகவென்றபடியே, மழுவாகிறவாயுதத்தாலே பரிஷ்க்ருதரான ஸ்ரீராமனுயவதரித்து ஆஸ்ரப்ரகருதிகளானராஜாக்களைமூவேழுகாற்படியா ரஸக்களைக்கட்டவென்கிறபடியே, இருபத்தொருதலமுறைநிரஸித்துஅவர்களுடைய ரக்தத்தாலே,தேவவாய்மரமன்னர் குருதிகொண்டு திருக்குலத்திலிருந்தோர்க்குத்திருத்திசெயது,என்கிறபடியே,பித்ருகுலத்துக்கு தர்பணம்செய்து பூபாரநிரஸனம்பண்ணி யிப்படி சதஅருக்களுக்கு பயங்கறனுனும் ஆச்ரிதனுனவென்னுடைய குற்றத்தை எண்ணுதிருக்கவேண்டிய தென்கிருர்.

கஅ. [illegible] | [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - தேவர், [illegible]-ப்ரகுவினுடைய வம்சத்தில்நின்றும,[illegible]-மழுவை பரிஷ்காரமாகவுடைய, ராமஃ-ஸ்ரீராமனுய், [illegible]

ஸ்வா - அவதரித்து, ஸர்வம்வாஸயந்திதாநு-ராஜாக்களை, ஸஞாவீ ஸ-சேநித்தது, தேஷாஂஸ்ரூக்தேந - அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே, விதீர்ணாம் ஸர்வஂ- பித்ருவம்ஸத்தை, ஸதாவீஸ - த்ருப்தமாக்கிற்று; இங்கு, த்ருவிஷஸஹ்கோவீதி-ஸாப்திகோக்தியாலும், விதீர்ணாவீஷிதிஷஂ - பரயோகத்தாலும் ஸகர்மகமுமுண்டு, ஸாமேணாகூராணஂ-பாரத்தாலே யாக்கிரமிக்கப்பட, ஸர்வஸூஸஂ-பூதலத்தை, லவஂ-லேசாக, உவாவிஸ்வஸ-நன்றாகப்பண்ணிற்று, உதி-இப்படி, அிஷாஂ - சத்ருக்களுக்கு, உக்ரவைஸ்ரூதீதிவொவி - பயங்கரரானாலும், ஊஊ-என்னுடைய, ஸவஂ-குற்றத்தை, ஊஜீமணஸ- எண்ணாதிருக்கவேணும், ஊஜீஸஂஜீ திவ்ராஸஂ நாயாஂமொட்-ஸூமௌஸஂஜீ.

(அ-கை.) ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகன் விஷயமான விப்லோகத்தில் "ஹூதாநஜாநஸஂஷஜமெந்" என்கிறபடியே மநுஷ்யஸஜாதியரா யவதரிப்போமென்று ஸங்கல்பித்து பிராட்டியோடவதரித்தவிடத்திலவள்அசோகவநிகையிலேஅந்தர்த்தாநலீலை கொண்டாடினளாகில்; தேவர்யேதுக்காக மாநுஷபாவாபிநயவிரோதியாக அமாநுஷவ்யாபாரமான ஸேதுபந்தநத்தைச் செய்து ப்ர்ம்ஹாவினிடத்தில் ஒருவராலும் சாவாமையும், ருத்திரனிடத்தில் அத்ததலை முளைக்கும்படியாயும் வரம்பெற்றத்தாலேகர்வித்து "ராவணோமொக ராவணஃ" என்றத்தாலே விரோதியான ராவணனைகாக போஜனமாம்படியா யழியச்செய்தது; அது அருளிச்செய்யவேணு மென்கிறார்.

௬௬. ஊநஂஜஸஊயஂக்ருஸ்வாநாயாவுதெவியவஜயாஸ்வநவி விநெவஸாஂவஜஜயிஃநஊஃவிநிஊஃஊ | கிஊயஜஸயிஂஸ்யாரகூாவியிஸவமொஸதஂஸமிஊஂவஸஂஹொஷிஷஂ ஸஂவஃநிவஂஂநிரவதூயஃ||

(வ்-ம்.) ஹெநாய ரஂமநாய! என்றபடி, ஊநஂஜஸ்ரூஸஊயஸூஂ-மநுஷ்யனாக வவதரிப்போமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞாரூப ஸங்கல்பத்தை, க்ருஸ்வா-பண்ணி, வஜயா - பிராட்டியோடு, ஸவதெவிய-தேவரவதரித்தது, ஸா-அந்த பிராட்டி, ஸ்வந-ஓரிடமான, விவிநெ-காட்டிலே, ஸஜயிஃமெவநஊஃ - அந்தர்த்தாநரூபமான விளையாட்டை, விநிஜிஃஊஊவஸ-பத்தும் பற்றாக வநுஷ்டித்தாளாகில், கய - ப்ரஸ்நம் பண்ணுகிறேன், ஜஸயிஂ-ஸமுத்ரத்தை, வஜா-அடைத்து வியிஸ்ரூ ஂரஂஸஹ்தயொவஃமேண உஜதஸஂ - ப்ரம்ஹ ருத்ரர்களுடைய வரத்தாலே கர்விதனான, ரிவஂஂ-ஸத்ருவான, ரக்ஷஃ - ராக்ஷஸனன ராவணனை, வமிஜஃ வெயெஷாஜெஷாஂ ஸஂஸஸ்ரூஊஷி

ஷ்டி-பக்ஷிபுக்குக்களான காகஸமூஹத்தினுடைய போஜனாபேக்ஷயா
க, கிந்நிரவத்ரய: - எதற்செய்தது, நிம்நீக்ருதம் வத்ரம் யஸ்யா: தஸ்யா:
ரோதிநிஷ்க்ரமதி - இங்கு பத்ரமாவது சரம். தஸ்யை ஶ்ரீயை
வாஸ்தேஷ:- ஸ்வயாம்ஸ்வயமாவார காமகலிஸாதகஸம்விஷ:ஜந்த்ரோ:.

(அ-கை) ஸ்ரீநம்பிமூத்தபிரான் விஷயமானவிச்லோகத்தில்,யாதொருத்தர் களிங்கதேசாதிபதியோடனேகமாவர்தி த்யூதமாடி ஜயித்தபின்பு ஓராவர்த்தியிலவன் சலத்தாலேதான் ஜயித்ததாகச்சொல்ல,கபோலதாடனத்தாலே அவன் தந்தங்களையுதிர்த்துதிர்த்து தந்தஸங்க்யையாலே, தாமவனை ஜயித்ததைக் கணக்கிட்டார் யாதொருத்தருடைய விஶ்லேஷ லேசத்திலே "க்ருஷ்ணன் கடுவிடமுடைய" இத்யாதிப்படியே காளியன் பொய்கையிலேகுதிக்க,அபிமுகாகதனை காளியின்தலையிலே அவனிளக்கும்படியாக விசித்ரநர்த்தனத்தால் களகளாசப்தமுண்டாய்த்து, யாதொருத்தருடைய ஸாமவசனங்களாலே கோபஸ்த்ரீகள் கிருஷ்ணாபராதங்களை மறந்தார்கள், அப்படியெல்லாருடையக்ஷேமத்துக்கு க்ருஷிபண்ணுநின்றுகொண்டு, ஒதக்குழையும் நாஞ்சிலும், மித்யாதிப்படியே, கலப்பையை தரியாநின்றதேவனை ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞானவிஷயமாக்கப்புகுகிறேமென்கிறார்.

எ0. யத்த்யூதே விஜயாவதாநகணநா காலிங்கராஜாங்குர
ரேகஸ்ய விஶ்லேஷலேசே காளியஹ்ரதே கோலாஹலாயாஸவ
ஸு ஸாமோக்த்யா விஸ்ம்ருதாநி ஸ்வத்ராகி: க்ருஷ்ணாகஸாம் ஸ்ம்ருதாம்
ஸம்க்ஷேமக்ருஷீவலம் ஹலதரம் தம் ஸம்ஸ்மராமோ ஹ்ருதா॥

(வ்-ம்) ஹே ஸம்ஸ்ருதே! யஸ்ய த்யூதேஷு-யாதொரு தேவருடைய அக்ஷக்ரீடையில், விஜயாவதாநகணநா-விஜயரூபமான பூர்வவ்ருத்தத்தினுடைய எண்ணிக்கையானது, காலிங்கராஜதந்தாங்குரைஸ்ஸஹ-களிங்கதேசாதிபதியினுடைய முளைபோலிருக்கிற பற்களாலே, யஸ்ய விஶ்லேஷஸ்ய லவலேசாபி-யாதொரு தேவருடைய விஶ்லேஷலேசமும். காளியாஹ்ரதே-காளியன்நிமித்தமாகவுண்டான, கோலாஹலாய-களகளசப்தத்தின்பொருட்டு, அபவத்-ஆய்த்தது, யஸ்ய - யாதொரு தேவருடைய, த்யூதஸ்யாகஸ்த்யை நாஸ்தி - த்யூதவ்யாபாரமான, சடுக்தயாதியாலேயும், கோபாங்கநா: - கோபஸ்திரீகள், க்ருஷ்ணஸ்யாகாம்ஸி தேஷாம் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ப்ரணயாபராதங்களை, விஸ்ம்ருதா:-மரந்தார்கள், தம்-அப்படிப்பட்ட, க்ஷேமஸ்ய க்ருஷீவலம்-க்ஷேமார்த்தமாக க்ருஷிபண்ணுநின்றுள்ள, ஹல

வாஸுதேவம்யாதீதித - கலப்பையை தரியாநின்ற நம்பிமூத்தபி ராஞனை, கஸ்ய-தேவனை, ஸ்தநம்தயம் - பஜிக்கப்புக்குறேம், "ஸஜ லேவாயாஸ ஸவிஷ்யதிஷு."

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிஷயமான இரண்டுஸ்லோகத்தில் முதல் ச்லோகத்தாலே, கழுத்தேகட்டளையாக நீருண்டமேகஸ்வபாவமாய் பரபாகமான பீதாம்பரத்தையும், குளிரநோக்குகைக்கு தாமரைபோன்றகடாக்ஷத்தையும் அநுபவவிரோதி நிரஸநபரிகரமான வாழ்வாளகளையுமுடைத்தாய்ஸ்ருபகுணங்களால்நிரதிசய ப்ருஹத்தானதேவனை ஸ்ரீதேவகியாநதனக்கு, தேவகி சிறுவனென்றும்படி, புதரனைகவிருந்தாள்; இப்படி ஸர்வரக்ஷகனனபிள்ளையை ப்ரார்த்திப்பார் வேறொருவருமில்லையென்கிறார்.

௭௧. க்ஷணவாரிஸாரஜலதலௌஹித்யவீதாம்பரம்கமலாரோபநவஞ்ஜேஷி | ஸஹஸ்ரநயநகண்டகீஸ்யம் ஸ்ரீரங்க மகாதேவதகாச்யதிகாவரோவம்||

(வ்-ம்.) ஹேஸ்ரீரங்கநாத! தேவகீ - "க்ஷணவாரிஸாரீணாம் ஸரோஜக்ஷரணஜவேநதமு" கழுத்தளவான ஜலபாரத்தால் மந்தகதியான மேகத்தோடு துல்யமாயும், வீதாம்பரம்யஸ்ய தஸ் - சிவந்த வாடையுடையதாயும், கமலே ஜலஜாரோபநயஸ்ய தஸ் வஞ்ஜேஷயோயஸ்ய தஸ் - தவ்ததிவிஸேஷணஸமாஸ: - தாமரைகள்போன்ற திருக்கண்களையுடைத்தாயும், பஞ்சாயுதங்களையுடைத்தாயுமாய், ஸஹஸ்ர - நிரதிசய ப்ருஹத்தான, கஸ்யம் தேவனை, ஸ்தநம்தயம் - முலைப்பால் குடிக்கிறதான பிள்ளையாகவென்றபடி, அயாவத - ப்ரார்த்தித்தாள், அவரா - வேறான, கா - எவள், வஸ - எப்படி, ஸுதார்த்தநஜஹ்தி - தனக்குப் பிள்ளையாசைப்பட்டாள், "ரங்கேசவஸரஸ்தாவளதேவஸ்யவ்ரதம்யமும், ஊஹாசெய்காச்யம் ப்ரத்யமும் வந்திருக்கிறது"

(அ-கை.) இதில் தேவர் வேணுகானம்பண்ணி, சித்தவிப்ரமத்தையுண்டாக்கும்காலத்தில் கடினமான மலைத்ரவித்தது, உஷ்ணமான வக்னி குளிர்ந்து, பகவத்விஷயத்திலே காகரசித்தரானரிஷிகள் அந்த வேகாக்ரத்தை தவிர்ந்தார்கள், ஜ்ஞானசூன்யங்களானமரங்களும் தத்ப்ராயரானவிடையரும் ப்ராஜ்ஞரென்றுமபடியானார்; த்ருஷ்டிவிஷங்களான ஸர்பங்களும்,அம்ருதமயசந்திரன்போலே தர்சநீயங்களாய்த்துதுகள், பரஸ்பரவிருத்தங்களான கோவ்யாகராதிகள் விரோதமற்று உடன்பிறந்தறுகளபோலே யாய்த்தது "கிம்ப ஹூநா" சொல்லிச் சொல்லாததுகளும் வேணுகான ரஸக்ரஹணத்துக்கு விரோதியான வாகாரத்தைப் பரித்யஜித்ததுகள், 'ப்ரூத' தேவருமவாகளிலே ஒருவராய்த்துதென்கிறார்.

௭௨. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible] - தேவருடைய குழலோசையாலே சித்தவிப்ரமோத்பாதநஸமயத்தில், [illegible]-மலையும், [illegible]-நெருப்பும், [illegible] - [illegible]-இப்படி மேலும், விக்ரஹங் கண்டுகொள்வது; ஜலம்போலே யாசரித்தது, [illegible] - இவர்கள், [illegible]-மூடரைப்போலே யாசரித்தார்கள், [illegible] - அறிவிலிகளான, [illegible]-மரங்களும், [illegible] - இடையரோடே கூடினதாக, [illegible] - அறிவுடையர்போலே யாசரித்தது கள், [illegible] - பெரும்பாம்புகள், [illegible] - அமருதம்போலே யாசரித்ததுகள், [illegible] - பசுக்களும் புலிகளும் இங்கு விரோதமில்லாமையாலே, [illegible]-என்று, [illegible] இல்லை, [illegible]-என்று, [illegible]மாதல், [illegible]-[illegible]த்தை யடைந்ததுகள், [illegible]-வேறும், [illegible] - வேறுய்த்துதகள், [illegible] - தேவரும், [illegible]-கீழ்சொன்னதுகளிலே, [illegible]-ஒன்றுபோலே யாசரித்தது.

(அ-கை.) அநந்தரம், கல்க்யவதாரவிஷயமான விஶ்லோகத்தில் தேவர் யினிமேல் துஷ்டஜனங் வஹங்களை வஹிக்க க்ஷமயன்றிக்கே யிருக்கிற பூமியை பாரமின்றிக்கே லகுவாகப்பண்ணத் திருவுள்ளமாய் கல்க்யவதாரம் செய்து கலிதோஷ கலுஷிதனைபக்க வேறுடே களையப்போகிறது; இப்போது மப்படிபராங்குஶாதி ஸம்பிரதாயவிருத்திகளைநிஶ்ஶேஷபாகச்சேதித்தருள வேணுமென்கிறார்.

௭௩. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]!-[illegible]-கல்கிவிக்ரஹத்தையுடைத்தான, [illegible]-தேவர், [illegible]-பூமியை, [illegible]

ஷந்துமயிஷந்து - லகுவாகப் பண்ணப்புகுகிறவராய்க்கொண்டு, கலிதோஷக்ஷாளிதான் - கலிதோஷத்தாலே கலங்கினவனை, விஶோதயிஷ்யஸி - விஶேஷேண சேதிக்கப்புகுகிறது. "ஶோதயஸ்வ யோகத்தாலே ஹவிஷ்யதீகரணீந்" என்று - இப்போதும், அவிஶுத்த - ஸமஸ்தமான அபராதத்தை - மாமஸ்பர்ஶியான விரோதியை, அபராத ஜாதம் ஶோதயிது - ஸாதிஶோ - நீஶி தீஶோ நீஶி - அடிக்கடி நன்றாக சேதித்தருளவேணும்; இங்கு க்ரியாஸமபிஹாரே லோட், இத்யாதியாலே, லோட்ஸமயா விஶேஷாநுப்ரயோக:-என்று அநுப்ரயோகமும் கண்டுகொள்வது, அநுப்ரயோகத்துக்கு வ்யவதாநமுமுண்டு.

(அ-கை.) அர்ச்சாவதாரபரமான விஸ்லோகத்தில், தேவருடைய ஜ்ஞாந ஶக்தியாதி கல்யாணகுணங்கள்போலே அதுகளுக்கு ப்ரகாஶகங்களான வ்யூஹ விபவாவதாரங்களும், அஸங்க்யாதங்களாகையாலே பேசி முடியாது, அதிருக்கட்டும், தேவர் பூமியில் உண்டான கோயில்களிலும் மாளிகைகளிலும் ஆஶ்ரமங்களிலும் அஜ்ஞாபிஜ்ஞ வர்ணாஶ்ரம விபாகமற வெல்லாராலும் "வைதிகஸ்தாந்த்ரிகோ வைதிகஸ்தாந்த்ரிக:-த்ரிவிதோ மதோ யாஜிநாம் நாந்யோ" என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர விதிப்படியே ஆராதநீயனாய், மத்யே ஸம்பாவிதங்களான வபராதங்களையும் பொருத்து, ஆஸநபோஜந ஶயநாதிகள் அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்கள் யிட்டதுகொண்டு த்ருப்தராகிறது, இப்படிக்கொத்த வங்யாத்ருஶமான தேவர் சில குணத்தாலே ஸஹ்ருதயரெல்லாரு மீடுபடும்படியாய்த்தென்கிறார்.

௭௪. குணாந்தேமாநாஶிவந்யவஸ்வாஹாத்நாஜந்நாஸம்வ்ராஸ்ஸநிகேதநேஷ்வஸிகாடிகாஞ்ஜேஷுரங்கேஶ்வர। அஷ்ட்ருஷ்டஸஹிஷ்ணுரஷ்டகவாஸ யீநாவிஶாத்வஹிதி: வர்ணீவைஹார்யாயநாஷ்டுவதஸ்ஶீஞஜீஸஹயேத॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கேஶ! தே-தேவருடைய, குணாநாம் ஶிவேநதாஷ்டி - குணகணத்தோடு ஸரியாக, குணாநாவஶீ வாஹேவஷாஞ்ஜேஷாம்-குணங்களுடைய, ப்ரபாவரூபங்களான, ஜந்நாம்-அவதாரங்களை, ஸம்வ்ரா - பரிச்சேதித்தனுபவிக்கையானது, ஆஸ்தாம்-இருக்கட்டும், துஶ்ஶகமென்றபடி, ஸஜ்ஜநவாநி நிகேதநநிகேதஷ - பூமியிலுண்டான வாலயங்களிலே, காடிகாஶ்ரமேஷு-க்ரஹிகளுடைய க்ரஹங்களிலும் ருஷிகளுடைய உடஜங்களிலும், அர்ச்ய: - ஆராதிக்கத்தக்கப்படுமவராய், ஸ

வெ-ழ்ஷாஂஸஹிஷ்ணு: - ஸர்வாபராதங்களையும் பொருக்குமவராய், கவ ழ்கா நாஂவராயீநா கவிராகூத நஷ்டிதிய-ழ்ஙஸ ஙஸ:-ஆராத காதீனமான தமமுடைய ஸ்த்திதியையுடையராய், ஷீணிஷெ-தேவர் ப்ரீதராகிறது, ஹுதயாஉ்ஹி: - ஸஹ்ருதயராலே, தவ-தேவருடைய, தத:-அப்படிப்பட்ட, ஶீலாக - பெரியவராய் தாழ்ந்தாரோடு பொறையறக்கலக்கையாலே, ஜயீ - ஜடாக, ஸஂயெதெ - ஆருகை, மற்றுமுகடவண்ணை யெத்திரமென்று விபவத்தி லீடுபட்டவர் இது லீடுபடச் சொல்லவேணுமோவென்று கறுத்து.

(அ-கை.) இப்படி, அர்சாவதார ஸாமாந்யமான ஸௌஶீல்யத்தைப் பெரியபெருமாளிடத்தில் உபஸம்ஹரியாநின்றுகொண்டு தேவர்-"தஷக்ஷரெ வரெஶ்வெஙாஊநு" என்று சொல்லப்பட்ட பரமாகாசமானது வாங்மனஸாபரிச்சேத்யமாய் தேஶவிப்ர க்ருஷ்டமாகையாலும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் காதாசித்கமாகையாலும் இது ஸர்வர்க்கும் ஹிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி கோயிலிலே ஸம்ஸாரதாபார்தராய் வந்தவனோ நல்லவரவா? என்று கேழ்க்கிறப்போலிருக்கிறதுகளாய், நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே குணகுண நிருபணம் பண்ணாததுகளான கடாக்ஷங்களாலே குளிரப்பண்ணா நின்றுகொண்டு, நித்ராவ்யாஜேன யெல்லாருடையவும் ரக்ஷணோபாயசிந்தை பண்ணுகிறதெனகிறார்.

எரு. ஶ்ரீஉெலெஙாஊநவீவொஜூந ஸயொஸவெ-ழவதாராஃக்வ விக்தாலெவிஶ்வஜநீநஉெதஹிதியீஶ்ரஂமயாஊநஙு| கூத-ழ்ஸாமதிலெக: க்வாசகெஷிலெதாராலொகிலெதாராஷ-ழயநிஸ்த்ராணவிஉெ-ழநஸூயீதயாநிஷாவிஜாமஙா ||

(வ்-ம.) ஶ்ரீரஸஙாஷ்திதக - பூதாகாஶத்தில் நிரதிசயமான வதிசயத்தையுடைத்தான, வெஙாஉ - ஆகாசமான பரமபதமானது, வாகஉநஶதயொ: - அதுகளுக்கு, நவீஊயஸஙதக - தத்புருஷமாகில் தீர்க்காந்தமாகவேணும், வீஉஶஜஂஹாவ வயாநாய் வஸிஷ்டத்தையுடைத்தாகாதது, ஸவெ-ழ-ஸமஸ்தங்களான, கவதாரா:-அவதாரங்கள், கூவிக்காலெ-ஒவ்வொருகாலத்திலே யுண்டானதுகள், வனதக-ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயதயா ப்ரஸ்துதமானவர் சாவதாரமானது, விஶ்வஹெஙாஜநெஹெஙாஹித: - எல்லா ஜனங்களுக்கு ஹிதம், இதி யீயழ்ஙஸஙஸ: - என்கிற திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவராய், கய-பின்பு, ஶ்ரீரஂமயாஉநி-கோயிலிலே, கூத-ழாநா ஸாமதஂவஜஷ்திலெத:-கூத-ழரெ-ஸுகமே வந்தீர்களா? என்று

கேழ்க்கிறதுகளாய், க்ருபயாகலுஷிதாநிநேத்ரை: - அநுக்ரஹத்தாலே கலங்கினதுகளான, கடாக்ஷங்களாலே, ஆத்ய நு-நினைந்தவர்களாகப் பண்ணுகின்றுகொண்டு, விஸ்வஷாம்த்ராண ஸம்விதாந்நேதவதீதயா-எல்லாருடையவும ரக்ஷணை சிந்தை யோடுகூடின, ஜாமயா - ஜாகரணரூபமாக, நித்ராவதி-தேவர் நித்திரைபண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஸ்லோகத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய ஸௌசீல்யாதிஸயத்தை பிரகாசிப்பிக்கக்கோறி, முதலஸ்லோகத்தால் ஸத்யலோகத்தில் ப்ரம்ஹா தன்னுடைய குண்டிகையிலநின்றும் பெருகின கங்கையிலே ஸ்நாநம்பண்ணி அடுத்தடுத்து ஸ்ருஷ்டிக்கையால் வந்தவிகாஸத்தையுடைத்தான புத்தியாலே திருவனந்தாழ்வான்மேல் சாய்ந்தருளின தேவரை அனேககல்பங்களிலே உபாஸியா நின்றுகொண்டு; ஸஹதர்மசாரிணியான ஸரஸ்வதீபலயாலே ஸ்வாதீநமான புருஷஸூக்தாதிகளாலே ஸங்கீர்த்தனம்பண்ணி தேடிஸம்பாதித்த தாமரைகளாலேபோல தன்னுடைய முகங்களாலும், அஞ்ஜலிகளாலும், கண்களாலும் ப்ரணமித்தும் கும்பிட்டும் அநுபவித்தும் தேவரை உகப்பித்தானென்கிறார்.

எசு. ஸமாராத்யாஸவிஸ்ரமயா நிஜயியாஜாநஹ நஹெஸயம் ஹாரத்ராஸஹயவாராதயாஸாரீ நஸம்கீதந: | கமாநெ நவைஹம்ணஹைணமுைஷ்ம்மா ஹ்ூஂதெவைஜயஉ ஹராக்ஷரவ வொவநாம்ஜலிவைநெடைவநெஹீவாவஜிலெநெ:||

(வ்-ம்.) கமணொவமஹஸத்ராமமாயாகுஹ்ஹ: - கமண்டலுவில் நின்றும் பெருகாநின்ற கங்கையாலே ஸ்நானம்பண்ணின, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், கநஹெஷஉதிதஃ - திருவநந்தாழ்வான்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கிற, த்வாஃ - தேவரை, வஹூநெவ - அனேகங்களாயேயிருக்கிற, கமாநு கல்பங்களிலே, ஸமாஸஷஸ்ரவெஹநவிஸ்ரமாதயா-ஸ்ருஷ்டிவெ- வாநவைந:-பண்ணுகையாலே விகஸிதையான, நிஜாயிஸயா-தன்னுடைய புத்தியாலே, ஜாநு - த்யாநியாநின்றும், ஸஹயஸவாரொராதாதயா-கூடவே தர்மாசரணத்தி லாஸக்தையான, ஹாரத்ரா-ஸரஸ்வதியாலே, ஸாயீநாநிஸம்கீதநாநியவஸஃ - தன்னதீநமான குணகதநங்களை யுடையனாயும, ஸவஜிலெநை: - ஸமபாதிக்கப்பட்டதுகளான, வநெஹீவ - தாமரைப்பூக்களாலேபோல, அதுகள்போ

லிருக்கிற வென்றுதல்; [illegible] நேத்ரை:-முகங்களாலும் கண்களாலும் அஞ்ஜலிபுடங்களாலும், ஸவாஞ்ஜபக:-பூஜித்தான், இங்கு த்யானஸங்கீர்த்தன ப்ரணாமாதிகள் சொல்லுகையாலே, கரணத்ரயவ்ருத்தமும், சொல்லிற்று.

(அ-கை) இதில், ஸத்யலோகத்தில் நின்றும் இக்ஷ்வாகு ப்ரார்த்தனையாலே திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளி அங்கு தேவர்; மநுவம்சத்தில் ராஜாக்களாலே ஸேவ்யமான சரணயுகளராய் பின்பு சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய் தேவரீர் யவதரித்து "ஸஹவைதேஹ்யாஸ்மாஸ்ஸு" என்கிறபடியே அவராலே ஸாக்ஷாத்தாக கோயிலாழ்வாரிலே தேவர்க்குசிதமான வாராதநங்களை அர்ச்சக பராதீநதையின்றிக்கே வேண்டின கண்டருளித்தென்கிறார்.

எஎ. ஏநாக்நாப்ரஹ்மவ்ராதநதேஸ்ளைவபரம்பராஸ்ணிதீக்ஷிகாஸேராஜிதாங்க்ரிஸரோருஹ:| ஸபத்யவிஹோஸ்வேநஸ்ரீரங்கதாம்நிரேதீராணைவ ஸத்ருஶாஸஹஸ்ராணாரரா யநாநி லம்பிதாநி||

(வ்-ம்.) ஹேவிபோ! த்வம்-தேவர், ஏநோ:-ஸத்யலோகாத்-ஸ்ரீமாநாம்வ்ராதநதேயாம்ளஸ்ரீநாம்வபரம்பராயாம்யாணிதீப்ர்ராதீக்ஷிகாஸாரஸாம்ரோதிபி:-நீராஜிதஸரோருஹஜ்வாம்ஸீய ஸதஸ:-மநுவம்ஶத்து ராஜாக்களுடைய வணங்கின வபிஷேகங்களினுடைய பரம்பரையிலிருக்கிற மணிமயங்களான மத்ஸ்ய ஸ்திரீரூபாபரணாதிகளாலே ஆரத்திஎழிக்கப்பட்டு தாமரைபோன்ற திருவடிகளையுடைத்தானவராய், அத - பின்பு, தேஶிதாரஸணஸ்த ஸ்யவவஸ்யவஸ்தந-சக்கரவர்த்திருமகன் ஸ்வரூபரான, ஸ்வேந-தேவராலே, ஸ்ரீரங்கதாம்நி - கோயிலாழ்வாரில், ஸத்ருஶாணி - தேவர்க்கநுரூபங்களான, ஆராதநாநி - திருவாராதநங்களை, ஸபதி - ஸாக்ஷாத்தாகவே, லம்பிதாநி-ப்ராபிக்கப்படாநிற்கிறது, (அதவென்கிறத்தை முதலிலே யநுஸந்தித்து ஸத்யலோகத்தில் திருவாராதநங் கண்டருளினபின்புயென்று மர்த்தம்கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதிலிப்படி ஜ்ஞாநாதிகனான ப்ரம்ஹாவும், அப்படிப்பட்ட மநுவம்சத்து ராஜாக்களும், தேவர் ப்ரத்யாஸக்தியாலே, தங்யரானபின்பு அந்த ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரபௌத்ரனையும், பெருமாளை சரணம் புகுந்தும், அவராலே "ஆராதிதோ ஸநாதநஸாந்தைவமாஸப்" என் றிக்ஷ்வாகுவம்சயனாக வபிமானிக்கப்பட்டு மிருக்கையாலே தேவர் புரஸ்காரம்பெற்ற

ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்படியாக விரண்டாற்றிர்க்கும் நடுவே கண்வளர்ந்தருளி, "ஜ்ஞாந ஶக்தி ப3லைஶ்வர்ய" இத்யாதியில் சொன்ன குணங்களிலொன்றுமின்றிக் கேயிருக்கிற வென்போல்வாரையும் ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலே திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவிப்பித்து, தேவர் தநயராக்குகிற தென்கிருர்.

எஅ. ஜ்ஞாநவாநுச்ச ஹரிணேவ யஸ்ய விபீஷணேந வ்யாபதேஶ | ஸ்வயம் குணைஶ் ஶூந்ய மிதம் ஜகத்3 ஶ்ரீரங்கஸூரிநாத2 ஸநாதநோஸி ||

(வ்-ம்.) ஹேநாத! ஹரிணே-ப்ரம்ஹாவும், ஜ்ஞாநவாந்-மநுவம்ஸமும், யஸ்ய - கிருதார்த்ததையை யடைந்தவளவில், வ்யபதேஶ-அபிமானித்து, த்வாரமாகப்பண்ணப்பட்ட, விபீஷணேந-விபீஷணுழ்வானாலேயே, ஸரிதோர்த்3வயோர்மத்3த்யஸ்த2-திருக்காவேரிமத்யத்தில், குணை:-குணங்களாலே, ஶூந்யம்-சூன்யமான, இதம்-இந்த, ஜகத் - ஜகத்தையும், (என்போல்வாரையுமென்றபடி) ஸநாதநோஸி-தேவர் நந்திப்பிக்கிறது. (இங்கு, ஸ்ரீமத்3ராமாயணஸ்வர்க்க நிர்மிதம் ஶரணாக3தித்வம், "ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா" என்று பகவதபிப்ராயத்தாலே உண்டாகையாலே, "ஸநாத்ரா ராமேண" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே ஸநாதநத்வம் வந்ததென்று கண்டுகொள்வது.)

(யோகிவர் யாக்ரகண்யரான ப்ரம்ஹாதிகளாலும் தேவரவதாரமான சக்கரவர்த்தித்திருமகனாலும் ஆராதிதரான தேவர்க்கு யிங்கு ஸம்ஸார்யக்ரகண்யரான வென்போல்வாராலே ஸேவ்யராகுகையும் அர்சநீயராகுகையும், ஸௌஶீல்யாதி ஸாபப்ரயுக்தமென்றுகருத்து.)

(அ-கை.) அநந்தரம், காயத்ர்யாதி ஶ்ருதி ப்ரதிபாத்யர் பெரியபெருமாளாக அத்யவஸித்து, பெரியபெருமாள் விஷயத்தில் அந்தவந்த ஶ்ருதிவிஹிதாநுஷ்டாநங்களைக்காட்டுகிற நான்கு ஸ்லோகங்களில் முதல் ஸ்லோகத்தால் "நாராயணபரோஜ்யோதி:" இத்யாதி ஶ்ருதியாலும், "த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்4யவர்த்தீ நாராயண:"என்று உபப்ரம்ஹணத்தாலும், நிரவதிகதேஜோரூபத்வ ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தித்வத்யே யத்வங்கள்தேவர்க்கு ஸித்திக்கையாலே காயத்ரியில் "ப4ர்க3:" தேஜோவாசியாய், வரேண்யபத முபாஸ்யவாசியாயாக காயத்ரீபதங்கள், தேவரை ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான தேஜோரூபமாயும் ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தியாயும் உபாஸ்யராயும்

சொல்லுகிறதுகள், அப்படி "யஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: - தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தேऽந்தராதித்யவித்யா" வசநங்களும் தேவனையே நிரதிஶய தேஜஸ்ஸாலே, ஆபாத சூடம் ஸுவர்ணமய விக்ரஹராகவும், புண்டரீகாக்ஷராகவும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், இப்படி காயத்ர்யாதி ப்ரதிபாத்யதயாபரபூதராயிருக்கவும், ஆஶ்ரித ஸுலபத்வாய கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவனை யநந்யஸாதநதையாலே, காயத்ரியில் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யமாக வுபாஸிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

எகூ. தேஜ: பரம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் யாம்நா வரேண்யா ஆப்ரணகாத் ஸுவர்ணம் | க்ஷமாம் பங்கஜ ஸத்ருஶேக்ஷணம் ஶ்ருதய: ஶ்ரீரங்கநாயம் தமுபாஸிஷீய ||

(வ்-ம்.) க்ஷமா-தேவனை, தத்-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமாயும், பரம்-உத்க்ருஷ்டமாயும், ஸவிது: - ஸூர்யஸம்பந்தியாயும், வரேண்யம்-உபாஸ்யமுமான, தேஜ:-தேஜஸ்ஸாக, ஶ்ருதய: - காயத்ரீபதங்கள், ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், க்ஷமாவரேண்ய - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, யாம்நா-தேஜஸ்ஸாலே, ஆப்ரணகாத்-விரல்நுனிபர்யந்தமாக, (இங்கு "ஆப்ரணகாத்" என்கிற ஶ்ருதியில்போலே, நாகாக்ராரூடமான, ப்ரணகஶப்தத்தில், பூர்வபதார்த்தம், ஸம்ஜ்ஞாயாம் என்று வந்ததென்று கண்டுகொள்வது,) ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமாகவும், பங்கஜ ஸத்ருஶேக்ஷணம் - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையராகவும், ஶ்ருதய:-அந்தராதித்ய வித்யாவசநங்கள் சொல்லுகிறதுகள், தம்-அப்படி காயத்ரியாதியில் சொல்லப்பட்ட, ஶ்ரீரங்கநாயம்-பெரியபெருமாளை, உபாஸிஷீய - உபாஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) இதில் "ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச" என்றும், "சக்ஷோ: ஸூர்யோ அஜாயத" என்றும், "ஸஹஸ்ராக்ஷ:" மென்றும், ஓதுகிற ஶ்ருதிப்படியே, பரித்ருஶ்யமான ஸ்தாவரஜங்கமங்களுக் கந்தர்யாமியாயும், ஸூர்யாதிகளுக்குக் கண்ணாகவும் தேவராகிறது, ஆகையால் பெரியபிராட்டியாரோடு நித்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டரான தேவனை நாளுண்டு கோயிலிலே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

அ0. ஸூர்யாத்மந: ஸ்தாவரஜங்கமஸ்ய சக்ஷுஷ்மத: ஸூர்யஸஹஸ்ரசக்ஷு: | ஶ்ரியா ஸஹ ப்ரத்யக்ஷயாமஶ்வபரம் ஸ்ரீரங்கதாம்நி ஶ்ரீரங்கஸ்யாத் ||

(வ்-ம்.) விசித்ரஸ்ய-விசித்ரமான, ஜங்கம-ஜங்கமத்துக்கும், ஸ்தாவரஸ்ய-ஸ்தாவரத்துக்கும், ஆத்மா-ஆத்மாவாகவும், ஸூர்யஸ்ய-ஸூர்யனுக்கும், வருணஸ்ய-வருணனுக்கும், அக்நே:-அக்நிக்கும், "சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே:" என்று சொல்லுகையாலே, எல்லாருக்கு மென்றபடி, சக்ஷு:-கண்ணாகவும், அஸி-தேவராகிறது. லக்ஷ்ம்யா ஸஹ - பெரியபிராட்டியாரோடு, உத்துங்கஸம்போகஸௌரஸ்யம் - ஸ்வாபாவிகமான த்ருடாலிங்கநத்தையுடைத்தான, த்வாம்-தேவரை, தாமநி-கோயிலிலே, பஹூந்-அநேகங்களான, ஸமா:-வர்ஷங்களிலே, பச்யேம-கண்ணாலே யநுபவிக்கக் கடவோம்.

(அ-கை.) இதில், "யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி" என்கிற ச்ருதிப்படியே, யாதொரு ஸ்வாமிக்கு நான் ஸ்வமாகிறேன், அப்படிப்பட்ட பெரியபெருமாளைத்தவிர வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யாதொருத்தருக்கு நான் ஸ்வாபாவிக தாஸ்யமுடையன், அந்த பெரியபெருமாளையே ஜ்ஞாநயஜ்ஞங்களாலே யஜித்து அதிசயத்தை விளைவிக்கிறேனென்கிறார்.

௮௧. யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி ஸ்ரீரங்கதாமசயநம் | ஸ்வாபாவிகதாஸ்யோ யஸ்ய ஸோஹம் ஜ்ஞாநயஜ்ஞை: யஜே தம்||

(வ்-ம்.) யஸ்ய-யாதொரு, ஸ்வாமிக்கு, அஸ்மி-ஸ்வமாகிறேன், ஸ்ரீரங்கதாம சயநம் தம் - ஸ்ரீரங்கமாகிற பெரியகோயிலிலே, சயாநம்-பள்ளிகொண்டிருக்கிற, தம்-அந்த ஸ்வாமியை, அந்தரா-விட்டு, ந ஏமி-வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யஸ்ய-யாதொரு சேஷிக்கு, ய:-யாதொரு, அஹம்-நான், ஸ்வாபாவிகதாஸ்ய-ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தோடுகூடினவனாக, அஸ்மி-ஆகிறேன், ஸ: - "தாஸபூதா ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபமான தாஸ்யமுடையனாய்க்கொண்டு, தம்-அப்படிப்பட்ட சேஷிபூதரான பெரியபெருமாளை, ஜ்ஞாநயஜ்ஞை:-ஜ்ஞாநஸ்வரூபங்களான, யஜ்ஞை: - (ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில், "ஸமஸ்தஸ்தாவரஜங்கமாத்மஸாக்ஷிணம் ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந" அருளிச்செய்த யஜ்ஞங்களாலே, யஜே-ஆராதிக்கிறேன். (பூர்வார்த்தமும் உபாயபரம, உத்தரார்த்தம் உபேயபரம்.)

(அ-கை.) இதில் "ஸூரீந்த்ரஸேவ்யா நவமா: ஸதா நா" மித்யாதி ஶ்ருதிப்படியேயும், "ஸ்வரூபேண கோஷர மஹிஷ்டமாம் நாஜோ"என்கிற ஶ்ருதிப்படியேயும், ஜநிதர்மாக்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு முக்த்யுபாயபூதராயும், நிவாத்தஸம்ஸாராக்கும் தத்பராயர்க்கும் நிரதிஶயபோக்யபூதராயும், ஶேஷவப்யராய் கோயிலுக்கு நியாமகராயுமிருக்கிற தேவனை ஶரணம்புகுகிறேன்; "நாராயணம் பரம் ப்ரஹ்ம நாராயண பரோ ஜ்யோதி:" என்று பரப்ரம்ஹரூபத்வாச்யராயும், ஜ்யோதிஸ்ஸப்தவாச்யராயுமிருந்து கைங்கர்யோத்தேஶ்யத்வராய் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள்பொருட்டு, நானுன விந்த ப்ரத்யகாத்மாவை கிங்கரனாய் விநியோகிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

அஉ. ஶ்ரேய: ஸதாநாமிஹ ஸூரிணாம் பரம் போக்யம் ஶ்ரீரங்கேஶம் ஶரணம் ஸ்ரயே | மாம் ஸ்வரூபேண மஹிம்நா ஸமம் தத்ப்ரயோஜநம் விநியோஜயாமி॥

(வ்-ம்) ஸதாநாம்-அவர்களுக்கு, ஶ்ரேய: - ஆபஸ்ஸமபோலே உபாயபூதனுயும, ஸூரீணாம்- நித்யஸூரிகள்போல்வார்க்கு, போக்யம்-போக்யபூதராயும், பரம் - ஶ்ரீ - கோயிலுக்கு ஸ்வாமியான தேவனை, ஶரணம் ப்ரபத்யே-பரம் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டராயும், ஸ்வரூபேண - ஸ்வரூபகுணங்களால் அபரிச்சேத்யராயும், மஹிம்நா-நிரவதிக தோஜோரூபராயுமிருக்கிற, ரங்கேஶம்- பெரியபெருமாள்பொருட்டு, ஸ்வதீநம் - ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, ஏதம் - இந்த, மாம்-என்னை, தத்ப்ரயோஜநம் - அவர் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாம்படியாக, விநியோஜயே-விநியோகிக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் பெரியபெருமாளுக்கு யேதேனும் ப்ரயோஜநயைத் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளுகை யத்யந்தாபிமதமென்கைக்காக "சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோர்ஜுந । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப" என்கிற கீதாவசநத்தில, ஐஶ்வர்ய ப்ரம்ஶத்தால் வந்தவார்த்தி தீரவேணுமென்று வாசையுடையவனும், தனக்கு நநம் வேணுமென்று மாசையுடைய வபூர்வைஶ்வர்யகாமனும், ப்ரக்ருதி வியுக்தாத்ம ஸ்வரூபாவாப்தியி விச்சையுடைய கேவலனும், ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமுடைய பகவச்சரணார்த்தியுமான விவனை அந்த வந்த ப்ரயோஜநத்துக்காகத தம்மை யாஶ்ரியிக்கையே உபகாரமாக வநுஸந்திதது, நிதிகொடுப்பானை ப்ரதிக்ஷிதாக்கள்போலே அத்யுதாரராக வநுஸந்தித்ததென்கிறார்.

௮௩. ஆர்த்திம் திதீர்ஷுரத ய: ஶ்ரியமர்த்தயாநஸ்த்ருப்த: குக்ஷிம்பரி-ர்விவிதிஷுர்நிஜதாஸ்யகாம: | ஜ்ஞாநீ ச ஏதாநுபயதா ஸதய உதாராநாஹ கீதாஸு தேவ நிஜஸம்ஶ்ரயணோபகாராந்||

(வ்-ம்.) ஹேதேவரங்கபதே! நிஜஸம்ஶ்ரயணேந உபகாரோபயோக்தாந்-தம்மையாஸ்ரயித்ததே உபகாரமாகவுடையரான, ஆர்த்திம்-பீடையை, தரிதும் இச்சு: திதீர்ஷு:-தாண்ட வேண்டுமென்றிச்சையுடையவனும், அத-பின்னையும், ய: நரோத்தம ஐஶ்வர்ய நாயநு-தனக்கு ஐஶ்வர்யத்தை யிச்சிக்கிறவனும், வேதிதும் இச்சு: விவிதிஷு: - ஜ்ஞாநாகாரனான வாத்மாவை தனக்கு வேணுமென்றிச்சிக்கிற, குக்ஷிம்பரி த்ருப்த: - தன் வயிற்றை நிறைத்துக் கொள்ளுகிற கேவலனும், நிஜதாஸ்யோத்தம உக்தம் நிஜதாஸ்யகாம: - ஸ்வஸ்ரூபமான ஶேஷவ்ருத்தியைதனக்கிச்சிக்கிற, ஜ்ஞாநீ-ஜ்ஞாநத்தையுடையவனுமான, ஏதாந் - இவர்களை, கீதாஸு-கீதையில் (பஹுவசநம் பூஜையில்) அத்யுதாராந்-மிகவு முதாரராக, ஸதய:-தேவர் திருவுள்ளம் பற்றிற்று, இப்படி திருவுள்ளமாயவர்களுக்கு யதாமநோரதம் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகிற தென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் கீழ், "நிஜதாஸ்யகாமாந்" என்று சொன்ன பகவத்சரணார்த்திகள் "கர்மஜ்ஞாநபக்தியோகாந் ஸ்வாத்யாயதபஸா | நிராஶிர்நிர்மமோ" என்று சொல்லுகிறபடியே பகவதீந ஸ்வகர்த்ருத் வாத்யத்யவஸாயங்களாலே நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவும் போக்தாவுமான தேவரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்வாதீந க்ர்த்ருதவ புத்திரஹிதராயும், பலாபிஸந்திரஹிதராயும், "காயேந மநஸா புத்த்யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி" என்கிறபடியே, விஹிதமென றநுஷ்டிக்கிறார்கள்; அவர்கள், "ஸம்ந்யாஸஸ்து ஸந்யாஸாநாம் கவயோ விது:" என்கிறபடியே, கர்மங்களை விட்டவர்களு மாகிறாரென்கிறார்.

௮௪. நித்யம் காம்யம் நைமித்திகம் ச த்யக்த்வா ஸர்வகர்மாணி | ந்யஸ்யாஸ்யாமபி தவ ஹி த்வம் ஶ்ரீரங்கநேத்ர த்வயி த்யக்தவந்த:||

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீரங்கநேத:! அதிஷு-கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகளில் சிலரான முமுக்ஷுக்கள், குக்ஷிம்பரி த்ருப்த ஸ்வாத்ம

யஷூாஸிஃ-ஆத்மவிஷயங்களான தம ஜ்ஞாநங்களாலே, நித்யூ-அகர ணே ப்ரத்யவாயகரமாயும், காம்யூ-நிஷித்தமன்றிக்கே அநுமதமாயு ம், வுரிரிதி-இதுகளில் வேறான, நைமித்திகமாயுமான கர்மத்தை, கூயி-தேவரிடத்தில், நூஸ்ய - வைத்து, நமேணஷாஞெகூமோஃ - மமகார்த்ருத்வமென்கிற புத்திரஹிதராயும், நஸம்ஶொவணஷாஞெ- பலத்தில் ஸங்கமில்லாதவராயும் கொண்டு, விஉயதி-அநுஷ்டிக்கி றார்கள், தெ-அந்த வநுஷ்டாதாக்கள், விஹிதமு-விஹிதத்தை, நவி உயதிவ-அநுஷ்டிக்கவுமில்லை.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன விவிதிஷுவானகேவலனுக்கும்; ஜ்ஞாநி க்கும் ப்ரக்ருதி விவிக்தாத்ம ஸ்வரூபஜ்ஞாந மாவச்யகமென்கைக்காக ஸ்வ ஸ்மைபாஸமான தன்னை ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார தந்மாத்ரபூதேந்த்ரியரூப ங்களான விருபத்துநான்கு தத்வங்களுக்கு மேலே "வஞுவிஂஶொயஶா தூா" என்றிருபத்தைந்தாம் தத்வமாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, பரஸ் மைபாஸமாநங்களானவந்த தத்வங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணனாக வத்யவஸி த்து அப்படியே உபாஸிக்கிற கேவலர் அந்த வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; இப்படி ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்து தந்தர்யாமியான தேவரை யுபா ஸிக்கிற ஜ்ஞாநிகள் தேவரை லபிக்கிறார்களென்கிறார்; அன்றிக்கே ப்ரக்ருதி விலக்ஷணரான வாத்மாவை பகவதாத்மகமாக வுபாஸிப்பார், பகவதாத்மக மான வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; ஆத்மஶரீரகமாக தேவரை வுபாஸிப்பார அப்படி தேவரை லபிப்பரென்றாகவுமாம்.

அரு. வூதூஂவஂஞுவிஂஶஂவுரோவஸூஂவக்ஷாணாவஸ கூுரொஶவிபூவிவூ | யஂஜாநாஸூதூஂஹரோயாஂஸுவஂஜஸூஂ வாகூாஂவாரஂமநாயாவஂவதி||

(வ-ம்.) ஹெரஂமநாய! வூதூஞு-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, ஸ்வம்-தன்னை, வஞுவிஂஶூ-இருபத்தைந்தாவனாக, ஸஞுக்ஷணாஃ-எல லாரும் ஸம்மதிக்கும்படி சொல்லாநிற்பராய், வுராவஃ-வுரொஷூ கூுதீதிவுராகூதஸூாக-தகூாநாஂராஶிஸஸூாக-மஹதாதிதத்வஸ மூஹத்தில் காட்டில், விவிவூ-விலக்ஷணனாக வறிந்து, ஜதஂஸதூஂ ஸிஶதீதிவாதஸூாஜு-ஸம்ஶய விபர்யயமன்றிக்கேயிருக்கிறவெ ன்றபடி, ஜதஂஹராஶஂ வூஜூாவிஶேஷத்தில் ரூடமாகையாலே, "ஸஂஜ்ஞாயாஂஸூதூ" இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே, ஜதஶஉவவ தெஹூயாதொஃ-வஶிமுமாகமமென்று கண்டுகொள்வது. "ஜதஂஹ ராஂவசேஂவூாஹஃ" என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரபர்யோகமுமுண்டு, ஸ ஸூவஂஜிஸஸூாஜு-தன்னுடைய த்யாநரூபமான புத்தியில், ஸூ- தன்னுத்மாவை பகவதாத்மகமான தன்னை என்றுமாம. யஂஜா

நா:-விஷயமாக்காநிற்கிற கேவலர், ஸந்தி - ஸந்தி-அநுபவிக்கிறார்கள், த்வாம்வா - தேவரையாவது, யேஜ்ஞாநா:-விஷயமாக்காநிற்கிற ஜ்ஞாநிகள், த்வாம்-அநுபவந்தி - ஸந்தி.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் பெரியபெருமாளுக்குண்டான வாதரத்தையறிவிக்கைக்காக கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிசதுஷ்டயத்தில்,சிலரான ஜ்ஞாநிகள் ஸாத்விகத்யாக யுக்தகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே “யஜ்ஞேந தாநேந தபஸா” “ஜ்ஞாநமுத்பத்யதே பும்ஸாம் க்ஷயாத் பாபஸ்ய கர்மண:” என்கிறபடியே பக்த்யுத் பத்திவிரோதி பாபம் நிவ்ருத்தமானவாறே “தாஸபூதா:” என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தில் த்வரையுண்டா யப்போதே ப்ரமையாலே ஸ்திதிலாந்த:கரணராய் “ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா:” என்கிறபடியே கீர்த்தநாதிகளை பண்ணுகிற்பரா யப்படி பக்திபரவஶராய்க்கொண்டு “பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:” என்கிறபடியே ஸம்ஸாராதவபாரபூதரர்ப் பரமப்ராப்யரான தேவரை லபிக்கிறார்களன்றே? அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநிகள், “ஆத்மைவ” என்கிறபடியே,தேவராதீநமான ஸ்வரூப ஸ்திதித்யாதிகளை யுடையராகையன்றே “யேஷாம் த்வதந்த்யவஸ்தா ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்” என்று ஸ்வாதீநரான தேவர் தததீந ஸ்வரூபாதிகராகை; ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய கார்யமாய் அத்யாஶ்சர்யமென்கிறார்.

அக. ஶுத்தீக்ருதமலா: கேசித் ஜ்ஞாநதாஸ்யத்வரிதஸ்திதிலாந்தராஸ்ஸந்த: । விதந்த்வநந்யாமபி த்வாம் லபந்தே யதாத்மிநஸ்த்வம் தேஷாம் மஹதாஶ்சர்யம் ॥

(வ்-ம்.) அத ஶப்தம் வாக்யாரம்ப த்யோதகமாகிறது; ஹே ரங்கேந்த்ர! கேசித்- சிலர், ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, ஶுத்தீக்ருதமலா: - நசிப்பிக்கப்பட்ட பாபத்தையுடையராய், ஜ்ஞாநதாஸ்யம்த்வரிதஸ்திதிலாந்தரா: - உத்பத்திஸித்தமான தாஸ்யத்தில் த்வரையையுடைத்தாய் ஶிதிலமான மநதை யுடையராய்க் கொண்டு, கீர்த்தநாதிநா - கீர்த்தநத்யாதி ப்ரணமங்களை,விதந்தி-பண்ணுகிறார்கள், ஸந்த: - இப்படி பக்திவஶரான ஜ்ஞாநிகள், பரம் - கரையாய் பரமப்ராப்யரான தேவரை, லபந்தே-“பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:” இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே அடைகிறார்களன்றே? ததஸ்தே-என்றபடியாய் ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, ஸ்திதிம்-ஸர்வாந்தர்யாமித்வமன்றிக்கே உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக விக்ரஹ விஶிஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரிடத்திலேயன்றே, த்வம் - தேவர், தேஷாம் - அவர்களிடத்தில், ததா-

அது, கிழ-எப்படிப்பட்டது, தேஷு என்கிறத்துக்குமேல், உதியக-என்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) இதில், பக்த்யாதிரூப ஸாதநாந்தரநிஷ்டருமவர்களுக்கு பராப்யபூதராகுகைமாத்ரமன்றிக்கே "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" என்றிருக்கு மநந்யஸாதநர்க்கும் பெரியபெருமாள் உபாயோபேய மிரண்டுந் தாமேயாகிறபடியையும், தாமநந்யஸாதநனென்று மவைத்தையும் அறிவிக்கைக்காக "ஸ்ரீ ஶதேஶ்வர" என்கிறபடியே ஸ்ரீயஃபதியானவன் சேதநாசேதநங்களை "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே - ஏநஜாதாநி ஜீவந்தி" மித்யாதிப்படியே ஸத்தாஸ்த்திதி நியமந ஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளாலே "வைதிகம்விஶ்வம்" என்று ஸர்வஶேஷியான தன்னை யுததேஶித்து உபாதாநம் பண்ணுகிறுனென்று கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ருதி வாக்யம் சொல்லாநிற்கிறது; ஆகையால் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் தேவர்க்கு ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்போலே, ஸ்வரூபநிரூபகம், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளபோலே, நிரூபிதஸ்வரூப வ்ருத்திகுண மல்லவாகையாலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துக்கொண்டு ஸூலபரான தேவரை யநந்ய ஸாதநப்ரயோஜநனாய் ஶரணம் புகுந்தேனென்கிறுர்.

அஎ. உபாதத்தே ஸத்தாஸ்த்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ
உத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ । உபாயோபேயத்வே
ததிஹ தவ தத்த்வம் நது குணாவதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணவ்ரஜ
ஜமவ்ரஜம் ॥

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்கேஶய! ஶ்ரீமாந் ஸ்வாமீதி ஶ்ரீமாநு ஸ்ரீயதே - என்றெல்லார்க்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமான பெரிய பிராட்டியாரை தனக்கென்னுவுடையவன், சிதசிதௌ - ஸத்தாஸ்த்திதி நியமநம்ச ஆத்யைஶ்ச தைஃ-ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி நியமநங்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களாலே, ஸ்வம்-ஸர்வஶேஷியான தன்னை, உத்திஶ்ய-பலபாக்காக வெண்ணி, உபாதத்தே-ஸ்வீகரிக்கிருன், இதி-என்று, ஔபநிஷதீ உபநிஷதீ - உபநிஷத்திலிருக்கிற, வாக் - "யதோ வா இமாநி" த்யாதி வாக்யமானது, வததி - சொல்லுகிறது, தத்-ஆகையால், இஹ - இந்த வகிஞ்சநவிஷயத்தில், உபாயத்வோபேயத்வே ஸ்வரூபேதே - உபாயத்வோபேயத்வங்கள், தவ-தேவர்க்கு, தத்த்வம்-ஸ்வரூபம், நது குணாஃ - குணங்களன்றவேயன்று ஆகையால், த்வாம்-தேவரை, நவ்யாஜஃ யஸ்மிந் கர்மணி ததா-நிர்வ்யாஜமாக, ஶரணம்- உபாயமாக, அவ்ரஜம்-அடைந்தேன்.

(அ-கை.) இதில், எம்பெருமானுக்கு உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாகில ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கமாய்; ஶிலாவிஷ்ட யுச்சேதம்வாராதோ? என்கிற ஶங்கையில

நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வாராதென்று பரிஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமர்த்தனாய் ஸ்வதந்த்ரனான வொரு ராஜா தன் ராஜ்யத்தில் ஓரு பலகாரைக்ய ஸ்வல்பபரிமாண மானஸுவர்ண ஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி யத்தாலே சிலநாள் க்ரயவிக்ரிய ரூபகார்யம்செல்லாநிற்க;பின்பொருகாலத்தில் அத்தையே ஸுவர்ணகோடி ஸ்த்தாநத்திலே யாக்கிச்செலுத்துமாப்போலே யொரு சேதனனை தேவரும் ஸ்வதந்த்ரராய் "ஏஷஹ்யேவாஸாது கர்ம காரயதி தம்யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதி" என்கிறபடியே சிலநாள் ஸம்ஸரிப்பித்து பின்பொருக்கால் "ஏஷஹ்யேவஸாது கர்ம காரயதி-தம் யமதோ நிநீஷதி" என்கிறபடியே கர்ம ஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்யாசார்ய மாநங்களாகிற வ்யாஜத்தையுண்டாக்கி முக்தனாம்படி பண்ணுகிறது, ஆகையால் அடியேனையும் தேவரோ ப்ரபத்திவ்யாஜத்தை யுண்டாக்கி "த்ராஹிமாம் க்ருபயா தீந்ம்" அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அஅ. யதா ந்ருபேண ஏகபலகாவர்ணிகா வாப்யா காகணிகா ஸுவர்ணகோட்யோ: | ஸம்ஸாரமோக்ஷயோரேவ ஜந்துஃ க்ரியதே த்வயைவ ரங்கநிதே பாஹி॥

(வ-ம்.) ரங்கநிதே! ஏகவராடிகா-ஒருபலகாரையானது, ந்ருபேண-ஸமர்த்தனைராஜாவாலே, காகணிகாஸுவர்ணநாம் கோட்யோ:-ஸ்வல்பபரிமாணமான ஸுவர்ணமென்ன ஸுவர்ணங்களுடைய கோடியென்ன யிதுகளுடைய, பதயோ:-ஸ்த்தாநங்களிலே, க்ருதேவ - பண்ணப்பட்டதுபோல், ஜந்து:-சேதநனானவன், த்வயைவ - ஸ்வதந்த்ரரான தேவராலேயே, ஸம்ஸாரமோக்ஷணயோ:-ஸம்ஸாரத்திலும் முக்திஸ்த்தாநமான பரமபதத்திலும், க்ரியதே-பண்ணப்படுகிறான், த்வமேவ - தேவரோ, பாஹி - ரக்ஷித்தருளவேணும்.

(அ-கை) அநந்தரம் "த்வயைவக்ரியதே" என்று ஸ்வதந்த்ரனாகச் சொன்னீராகிலும் "கர்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" ஶாஸ்த்ரபலம்ப்ரயோக்தரியன்றோ? நீரும், இதம்குரு, என்றத்தைச்செய்து "ஶரணாகதி:" என்றத்தைத்த விரவேணும்காணும்; அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமோக்ஷத்தைப் பெறும்போதைக்கென்று பெரியபெருமாளுக்கு திருவுள்ளமாக ".ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்றும், "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்தி" என்றும், "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" என்றும் தேவர் காட்டிக்கொடுத்த கர்மயோகாதிகளி லந்வயமில்லாமையே யன்றிக்கேமேலந்வயமுண்டாகைக்குவேண்டியதான முமுக்ஷுத்வம், குளித்தித்யாதியில், சொன்ன ப்ராம்ஹண்யாதிகள அநுஷ்ட்டாநௌபயிக ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுதாபம் இவை யொன்றுண்டென்று முதலிலே எனககு வ்யுத்பத்தியுமில்லை; இப்படி விஹிதஙகளில் ஒன்றுமில்லாதாப்போலே நிஷித்தங்களி லெனக்கில்லாத தொன்றுமில்லை; இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகளுமின்றிக்கே அபாயபஹுளனாய் நெஞ்சம விஷய

ப்ரவணமாயிருக்க, ஸ்வாதிகாரம் தெரியாதே "கடல்வண்ணா கதறுகின்றேன்" னென்றுமாப்போலே "ஶரணம்ஸவ" என்றுப்ரஸித்தமாக விடாதே சொல்லி யிவ்வளவாநுகூல்யமுடையாரை ரக்ஷித்திலனென்று தேவர்க்கும் வத்ய கரணாய் கோயில் ஸந்நிதியையும் அகிஞ்சித்கரமாக்கினேனென்கிறார்.

அக. ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம் இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ: । ஶம்ஸாமி வர்ண்யவ்ருஜிநஶ்ஶரணம்ஸவேதி ஸ்வைரம் வ்யநக்மி விவிநா விஷயாநுரக்த: ॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கதாம!-ஜ்ஞாநக்ரியாவ பஜநஸம்பத் - ஜ்ஞாநயோக கர்மயோக பக்தியோகங்களி லொன்றுமில்லாதவனும், இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ: - மோக்ஷத்தி லிச்சையும் ப்ராஹ்மண்யாத்யதிகாரமும ஶக்தியும் அநுதாபமுமான யிவையி லறிவில்லாதவனும், வர்ண்யவ்ருஜிந: - குறைவற்ற பாபத்தையுடையவனுமிருக்கிற, அஹம் - நான், விஷயாநுரக்த: - துர்விஷயாஸக்தமான, மநஸா - நெஞ்சோடே, அவிவேகாத் - தெரியாமையாலே, "ஶரணம்ஸவ" தேவருபாயமாக வேணுமென்று, வ்யநக்மி - வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறேன், வ்ருத்திவ்ருத்த காயாம்வாதி.

(அ-கை.) இதில் "மநஸா விஷயாநுரக்த" என்று உம்முடைய மநஸ்ஸுக்கு விஷயப்ராவண்யம் விலக்ஷணமானஉபாயோபேய தௌர்லப்யத்தால் வந்தது; அதுவும் ஶிஷ்டரறியில் அவர்கள் கர்ஹித்து அச்சத்தை விளைத்தாதல உபதேஶித்தாதல் நிஷ்ப்ரயோஜநமாய் விடுகிறதென்று பெரியபெருமாளுக்குத் திருவுள்ளமாக அதுவோ, "ஆதரம்பெருகவைத்த வழகன்" னென்றும் "அபாயப்பாடறுத்துத்தோன்று" மழகனென்றெனக்கு உபாயோபேயபூதரான தேவர் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கவன்றோ வநாதரித்து விழுக்காட்டி லாத்மநாஶமாய் "யத்ருஷ்டம் துர்தசம்" என்று முகப்பிலொன்றுபோவிருக்கிற துர்விஷயங்களை விரும்பினது, அதுவும் ப்ரச்சந்நமாகையாலே "ஶரணம்ஸவ" என்கிற முக்தியைக்கொண்டு பாமரரோபாதி ஶிஷ்டரும் அஹங்காரியானவெனன "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ"அநந்யா: என்று தேவராத்மாவோடு துல்யனாகவும், அபிநநனாகவும் சொன்ன ஜ்ஞாநியாகவும் தன்னுபதேஶத்தாலே பிறரையும் ஜ்ஞாநியாக்கவல்லனாகவும் ப்ரமிக்கும்படி யிருக்கையே யாத்ரையா யிருக்கையாலே நானுபதேஶாதிகளுக்குமவிஷயனென்கிறார்.

கூ௦. க்ஷயிஷ்ணுதிவ்யாஸ்ரயஷ்டத்வதோஷாத் ப்ரவாஹதோக்ஷயகாமஹநாய்ரந்ரஷ்டத்வத்யஸம்பவந்த்ய: । ஜநஸ்வஷம்ஹ்யாலயம்மயாஸ்வாத்மவத்ஸம்ப்ரவக்ஷ்யேஶிக்ஷ்யஸ்தத் ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! ஸகல சேதநாப்ரார்த்தநீய ஜகதீஸ்வர -
ஸ்வாமிநு - ஸகல சேதநர்க்கும் ப்ரார்த்தநீயராயும், அஹம்ரக்ஷ்ய
தமாம் - ரக்ஷ்யகோடியில் என்னையே முக்யமாக உடையராயுமான,
த்வயிஸதி - தேவர் ஸந்நிஹிதராய் எழுந்தருளி இருக்க, க்ருத்ரிம
புருஷார்த்தாந் - தோல்புரையே போ
மதன்றிக்கே ஸ்வரூபநாஶஹேதுக்களான க்ருத்ரிம புருஷார்த்தங்க
ளை, ஶ்ருணுயாம்-விரும்பாநின்றும், அஹம்யத: - அதுக்கடியான தேஹா
த்மப்ரமத்தை யுடையனை, அஹம் - நான், தவாத்ம நாம் -
ஸவஸமஸ்தாநந்த ஸ்வஜ்ஞாநீ தேநதாம் - தேவராத்மாவோடு
ஸாம்யமுடையனாய் தேவரோடு அபிந்நனை ஜ்ஞாநியோடு துலயனு
யும், தேஶிகஸ்ய - ஸதாசார்யனையும்கொண்டு, அகிலம்ஜநம் - ஸம
ஸ்த ஜநத்தையும், வஞ்சயாமி - ப்ரமிப்பிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் ஸமர்த்தனை பிஷக்கின்பக்கல் ரோகியானவன்தன்
னபத்யத்தை வெளியிடுமாப்போலே, இவரும்மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவ
ண்ணனை, பெரியபெருமாள்பக்கல் கீழ் "புண்யாபுண்ய...ஜிநஃ"என்றத்தைவி
வரிக்கக்கோலி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபரமாய் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா"என்று தேவராஜ்ஞாரூபமான "ஸத்யம்வத தர்மம்சர" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதியை லஜ்ஜாபயங்களோடே பரித்யஜித்து ஸர்வ
பூதஸுஹ்ருத்தான தேவர்பொருட்டும் மத்பக்தஜன வாத்ஸல்யமித்யாதயத்
யஷ்டவிதபக்தி யுக்தனாய் ஸதாசார்யனுக்கு அவருக்கு போகவேண்டாதே
"ஸதாசார்ய...ஹிம்ஸிஃ" என்று ஸதாசார்யாதி யோக்யனை
பாகவதன் பொருட்டும் கரணத்ரயத்தாலும் புத்திபூர்வகமாயும் அபுத்தி
பூர்வகமாயும் காதாசித்கமன்றிக்கே ஸம்பந்தஸம்பந்திகளளவும் பயமில்லாம
லும் த்ரோஹித்து ஸர்வஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்கும் அஸஹநீயமான வபரா
தத்திலும் ஸந்தோஷிக்கிறேன், இப்படி அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவ
தபசார பாகவதாபசாரா ஸஹ்யாபசாரங்களைப் பண்ணிப் போருகிறநானும்
"ஸஹிஷ்ணு" என்ற ஸஹிஷ்ணுவத்தாலும் நிர்தோஷரக்ஷணமாகில் பரம
பதத்திலிருந்து செய்யலாயிருக்கஸதோஷரக்ஷணார்த்தமாக கோயில் ப்ராவ
ண்யத்தாலும் தேவர்கக்கு தீர்ப்பரனுசவொண்ணுதென்கிருர்.

௬௬. அதிக்ரம்யாஜ்ஞாம் தவ விவிதநிஷேதவிதிகா
விஹாராந்ஸ்வாமீநந்க்ருதிஸரஸிகாம்யஸ்த்வம் | அஜாநந்ஜாநந்வா
ஸவஸஹநீயாமவிரதஸ்ஸஹிஷ்ணுகாரங்க வ்யவணதவரோஷ
வஹோஷ:||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கவணா! தவ-விவிதநிஷேதவிதிகா -
ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி விஷயையான, ஆஜ்ஞாம் - க்ஷுத்ர ராஜாஜ்ஞை
போலன்றிக்கே தேவர் ஶாஸநத்தை, அதிக்ரம்ய-உல்லங்கியாநின்

றும், ஸவ தேவ-தேவர்பொருட்டும், ஸக்தாயாவ - பாகவதன்பொ ருட்டும் (இங்கு "ஸவஞ்ஞம் ஸக்தம் ஸகலாஷயித்வா ஶிதப்யெ க்ரியா யெத்ராவவக்வெஷ்வா த்ராக்ஷிநாவதயீத் அநந்யாகத்யாயத்ர ஹொரா ஸவஸ்ஸ்யெத்ரா:" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே கர்மத்வாத்வி தீயை வரவேண்டிவரும். அயவா-நவிக்ரதைவீரஷ்டிநிதிக்ரியாவி ஶேஷணமாகவுமாம்) வாக்குயீஷுகஹ்ரதயஶ்சாஸி:- வாசிகமாநஸிககா யிகஸதத்ர-எப்பொழுதும், அஜாநநா-தெரியாமலும், ஜாநநா-தெ ரிந்தும், அஸிக்ரஹஹந்து-நன்றாக த்ரோஹியாநின்றும், ஸவதாகஸ ஹநீயஶாஸுஷலிந்து-தேவராலும் பொறுக்கப்போகாத வபராதத்தில் ரத: - ஸதோஷிக்கிற நானும், தவ-தேவர்க்கு, ஸஹிஷ்ணுதாஸத்ரா வஸுஸூாக் - பொருக்கிற ஸ்வாபாவத்தாலே, ஸமோநஸவதீதஹ்ஸ ரஃ-பரணீயனன்றிக்கே, ஶாஸ்வத்ர - ஆகக்கடவேனல்லேன், ஸமவக் வவாராஷிஸ்ஸவமிருக்கும்படி ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தத்தில் அநுஸந்தி க்கத்தக்கது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "க்ஷயிஸதிவாரஷாயெத்" என்கிறஸ்லோ கத்தில்சொன்ன புருஷார்த்தத்தையும் குஹநார்த்தங்களையும் ஸத்ருஷ்டாந்த மாகவிவரிக்கக்கோலி ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய "கர்ப்பகக்காவெனக நபலதோளென்றும் "வாஸஹெவதரஹாயா-வாஸஹாயாஸேஷ ஷெயாயஸ்ஸெகா:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஸ்ரயித்தரக்ஷ்யவர்க த்தளவன்றிக்கே விஞ்சினதாயும்; தாபார்தருக்கு தாபமாரும்படியாகவும் நிவ் ருத்ததாபாக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமாயும் பலவன்றிக்கேயேகமாயுமிருக்கிற இ ருக்கையாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய நிழலானது நாம்தேடிப்போகவேண் டாதே நாம் தாரகமாயும், நமக்குதாரகமாயும் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதமாயிரு க்கவததையநாதரித்து, மிகவும் குபிதமான ஸர்பத்தின்படத்தின்நிழல்போலே அகவாய்மயிர்க்கத்தியாயிருக்க ஆபாதரமணீயதையாலே ஆகர்ஷகமாயும் உ த்தரக்ஷணத்திலநர்தகரமாயும் ஒன்றன்றிக்கே பலவாயும் புறம்புபோகவொ ட்டாதே பந்தகமாயுமிருக்கிற விஷயாந்தரங்களினுடைய நிழலை அஸேவ்ய மென்று பார்க்கவொட்டாத வாபத்தையுடைய நான் நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறே னென்கிறார்.

கூஉ. வ்ருக்ஷவிதஸஜமஹணாநாஶிவவிஷயாணாஶஹம்ஸா யாத்ர | ஸதிதவஸஜஸரவிடவிவ்ருஹாயெரம்மஜீவிதஸஜாஶி||

(வ்-ம்.) ரம்மஜீவிதம்யஸ்ய ரம்மஸ்யஜீவீதம்வாஹெரம்மஜீ வித! கோயிலை தாரகமாகவுடையராயும் கோயிலுக்கு தாரகராயுமிரு க்கிற பெரியபெருமாளே! தவ-தேவருடைய, ஸஜாவவஸரவி டவிந: தெஷாம்வ்ருக்ஷஹாயாவிடவிவ்ருஹாயம்தஷிந்து "வ்ரு ஷெஶம்வஸிஷீவதி" என்கிறவிடத்தில் வஸிஶாயஷீவதி என்கிறப்

போலே ஈஷஹ-ர விதக்ர்யாகமாய் உபஸர்க ப்ரதிரூபகமான அவ்யயமென்று கண்டுகொள்வது, ஈயவாஷ்ருஷா ஜாயாயஷெஃதி வஹா வ்ரீஹியாதல், அப்போது, தமெ-என்று விசேஷ்யம் அத்யாஹரித்துக்கொள்ளவும், திருக்கையாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய ப்ரக்ருஷ்டமான நிழலானது, ஸதி-உண்டாயிருக்க, ஈஹஃ - நான், வ்ருகஷெ-ணக-வி தாஃ ஹ-ஜமாஷெஷாஂஹணா நாவி- மிகவும் குபிதங்களான ஸர்பங்களினுடையபடங்களினுடைய, விஷயாணாம்- விஷயங்களினுடைய, "ஷிஜிலஂய நெ"-ஊாயாஃ-நிழலே, ஹஜாமி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில், என்தாள்ளுன ஸர்வஶக்தனன்றோ உம்விஷயப்ராவண்யதைத்தவிர்க்க வெனக்குப்ராப்திதானில்லையோவென்ன, நான்ஶக்தியிலேனென்றேனோ, நான்முதலான க்ஷுத்ரஜந்துவினுடைய சக்திதேவருடைய ஸர்வஶக்திக்கும் மேலானது எப்படியெனனில்? தயைவந்தவிடத்திலன்றோ தேவர்சக்தி; அந்ததயையைஸ்வவிஷயத்தில் வரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரிகள்துக்கத்தில் ஸுகத்வப்ராந்திபண்ணி கோசகாரமென்கிற ஒருக்ரமி தன்வாயிலுண்டான நூல்களாலே தனக்குக் கூண்டுகட்டிவழியுமடைத்து நிர்கமிக்கமாட்டாதே உள்ளேகிடந்து நசிக்குமாப்போலே ஜீவித்துக்கொண்டேயிதுநசிக்கிறதாகையாலே இதென்ன படுகுலேஎன்கிறார்.

கூ௩. க்ஷுத்ரஶக்தியதிகாஸுதாஷெஃகீடஸ்யஶக்திவஜிதாஶஂ ஹஸெனா । யக்ஷுயாவெஃதிகொஶகாரஈ்யாஷஸஈ்யஶஃ திஜீவநாஶஃ॥

(வ்-ம்.) ஹெஶஂஹஸஂயொ! வயாஜிரஃஸஃதஸஃ - நாங்கள் முதலான, கீடஸஃ-புழுவினுடைய, ஶக்திஃ - ஸாமர்த்யமானது, தவஸஶக்திஸஃஃ-தேவர்க்குண்டான வகடிதங்களேயும் கடிப்பிக்கும்படியான ஸாமர்த்யத்தில் காட்டில், ஈயிகா - விஞ்சினது, யஸ-யாதொரு ஹேதுவாலே, ஈஸள-இந்த புழுவானது, தவஷயாதாவி-குறுகுண நிரூபணம் பண்ணுத தேவருடைய க்ருபையையும் ஈதி - அதிக்ரமித்து, கொஶகாரஸஃஈ்யஸஸாக அந்த புழுவின்படியே, ஜீவநாஶஂ நஶ்யதி ஜீவந்நேவநஶ்யதி-தன்றுலேயே நசிக்கிறதென்றபடி.

(அ-கை.) இதில்; தயாமாத்ரத்தையன்றோநீரதிக்ரமித்தது, எனக்கு வேறுக்ஷமாவாதஸல்யாத்யநந்த குணஙகளுண்டேயென்ன? தேவருடையகுணங்கள அநந்தஙகளாகிறுப்போலே எனனுடைய தோஷங்களும் தேவராலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணுது, ஆகையாலே யிதேப்ரவாஹத்தில் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு முதலானது தன்தாஹஶாந்திபண்ணிக்கொளளமாட்டாதாப்போலே, அடியேனும் மநோரதித்தா மநோரதத்தளவும் வர்ஷிக்கிறதேவர் க்ஷமாதிகுணங்களுக்கு விஷயனுகுறேனல்லேனென்கிறார்.

கூச. ஶ்ரீரங்கேஶ கவத்ருணா நாமிவாஹம் தோஷாணாம் கவோ ரக்ஷ்யஶாயதோஹம் । ஓவேகேமெவாதந்ரவ தத்ருணா நாம் த்ருஷாவஸரம் வஷ்டிதாம் நாஹிவாத்ரஹ ॥

(வ்-ம.) ஹே ரங்கேஶ!-தவமருணா ஷேஷாகிவ-தேவருடைய குணங்களுக்குப்போல. கஹாகம் தோஷா ஷேஷாகு-ஆத்மகி பஹு வசநமா யடியேனுடைய தோஷங்களுக்கும், வாரக்ஷ்யஶா-கனையறிந் தவன், கஃ-எவன்? யதஃ-யாதொன்ருலே, கஹம்-நான், ஓவே - பர வாஹத்தில், கோவாதந்ரயஸந்தக-வ்யர்தையான பிபாஸை யுடைத்தானதுபோல, த்ருஷாயாஃ வஸரஃ வஸரணம் யஹிந்துகஷி ணிதயா-த்ருஷாம் வஸரயிகாவா-இத்தால் வர்ஷமஹத்தை தொத் துகிறபடியால், "வஷிவ்ர்ஷாணஉளகோவஸாத்ராந்தரஸ்ராய" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே ணமுல் என்று கண்டுகொள்வது. மனோ ரதம் பூர்ணமாமபடி, வஷிதாம்-வர்ஷிக்கிற, தவமருணாநாம்-தே வர் குணஙகளுக்கு, வாத்ரம்-பாத்ரமாக, நாஹி-ஆகிறேனல்லேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், "த்ருஷாவஸரம்வஷிதாஞாஹிவாத்ரம்" என்றுநீர்சொல்லும்படிஎன் னுடையதயாதிகுணங்களஎங்கேப்ரஸரித்தனஎன் னில்? ராமக்ருஷ்ணுதிருபேணவும்கோயில்களிலும்அவதரிததுகோஸலகோகுல சராசரத்தையும் ஆழ்வார்களமுதலாஞரையும்புண்யபாபங்களாலபிபவமன்றி க்கே. "கவிவ்ருக்ஷாஃவஸிஷ்டாநாஃ ககாமுஹேநாவ்ருக்ஷாஃ" இத்யாதிப்ப டியே த்வத்ஸம்ச்லேஷவிஶ்லேஷஸுகதுக்கராம்படிபண்ணவில்லையோ? அப் போதுநான்பாத்ரனுகாதபடியனறேயென்தோஷப்ரயஸ்தை யிருப்பதென்று திருவுள்ளம்பற்றி; தேவர்மநுஷ்யாதிஜந்மங்களிலேஅவதரிதது, அநதவந்தஜன் மததுக்கடுத்த காமபலத்தையும்ஸாதுக்கள்பக்கல்அநுக்ரஹத்தாலேயனுபவித்த தாகில் நாங்கள் புண்யபாபஙகளாலே திரும்பவும்எததாலே பரிபவிக்கப்படுகி ரேமென்கிருர்.

கூரு. கவம்தேநநுஷ்ராதிஷுஜாயமாநஸ்தகஷிவாகம் க்ருவயோவஸம் கெக்ஷ்| ஶ்ரீரங்கஶாயிநுஶஷெதாராஹம்ரஹமெயொ விஹிவெகெஹிகவஸரஹேதேதாஃ।

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீரங்கஶாயிந்! கவம்-அஜாயமானரானதேவர், தே நுஷ்ராஃகுஷிஃயேஷாம்தேஷு - மநுஷ்யாதிகளில், க்ருவயா-அநு க்ரஹத்தால், ஜாயமாநஃ - "ஸம்ஹவாமியுகேயுகே" என்கிறபடி- யே, அடுத்தடுத்தவதரித்தவராய், தேஷாம்கஷிணாம்வாகஸம்-அ ந்தஜநமாநுரூபமான கர்மபலத்தை, உவஸம்கெக்ஷவெச - அநுபவி க்கிறதினுல், ஸஃயம் - பின்பும அதிகமாகவென்றுமாம்; கஶஶனுஉ

தாபதாஹை: - ஸோகதுக்கங்களாலே, கஸ்ய-ஹேதோ:- எந்த ஹேதுவாலே, க்லிச்யேமஹி - அபிபவிக்கப்படுவோம், பாபப்ராசுர்யத்தாலேயன்றோ அபிபவிக்கப்படுகிறதென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, பாபப்ராசுர்யமுண்டாய், "ஸாநுசயாநபிஜ்ஞ:" என்று அநுதாபமுமின்றிக்கே யொழிந்தால் நாம்க்ஷமிக்கும்படி யெங்ஙனே? அநுதாபமபிறந்தவிடத்திலேக்ஷமை யென்றொருவரம்பை நாதோன்றி யழிக்கப்போமோவென்று திருவுள்ளமாக, அப்படிவரம்பழியாமல் க்ஷமிக்குமிடத்தில் பரமபதத்திலிருக்கவமையாதோ? வரம்பழிந்து க்ஷமிக்கவன்றோ கோயில்ஸந்நிதி; ஆகையாலே யென்நநுதாபஶூந்யதையும் க்ஷமித்தருளவேணுமென்கிறார்.

௬௬. க்ஷாந்திஸ்ஸாபராதே ஸாநுதாபே நிவேசயோக்யா ஸாபராதேபி நிர்வேதே மயி கஸ்மாத் ப்ரஸஜ்ஜேத் | ததாபி ஹே ரங்கஶாயிந் அநுதாபவைதுர்யம் க்ஷமேத வேலாதிகா க்ஷாந்திஸ்தே ||

(வ்-ம்.) க்ஷாந்தி - க்ஷாந்தியானது, ஸாபராதே நஸஹவதந்த ஜநிஸ்தவதி - அபராதத்தோடு கூடினவனையும், ஸாநுதாபவதி ஸ்திதவதி - அநுதாபத்தையுடையவனுமிருக்குமவனிடத்தில், உசிதா - லபிக்கத்தக்கதாய், ஸாபராதேபி - அபராதத்தோடு கூடினவனையும், நிர்வேதே - அநுதாபமில்லாதவனை, மயி - என்னிடத்தில், கஸ்மாத் - எத்தாலே, ப்ரஸஜேத்-ப்ரஸரிக்கும், ததாபி - ஆனாலும், ஹே ரங்கஶாயிந்! வேலாதிக்ராந்தா - கரையை அதிக்ரமித்த, தே-க்ஷாந்தி-தேவர், க்ஷமையானது, அநுதாபஸ்ய வைதுர்யம்- அநுதாபமில்லாமையை, க்ஷமேத - க்ஷமிக்கக்கடவது, விஷயமாக்கக்கடவது, பாகம்பவதீதிவத்.

(அ-கை.) இப்போது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் குணமில்லாமையே நிரவதிகமஹிமாவான வெம்பெருமானுடைய க்ஷமைக்கு அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்திஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி "சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட" என்றும், "கேழ்ப்பார் செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளேவையும்" என்றும், அந்தப்புரவிஷயத்திலும் ஸ்வவிஷயத்திலும், வாசாமகோசரமான அபராதத்தைப்பண்ணின காகவிஷயத்திலும்; ஶிஶுபாலவிஷயத்திலும், "த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கத:" என்று பித்ராதிபரித்யாகத்தால் வேறுபுகலற்றுவிழுகையும், வசவுதோறும் க்ருஷ்ணநாமோச்சாரணமுமாகிற குணலேசமுண்டாகையாலே சங்குசிதப்ரவ்ருத்தையான ஸ்வதஸ்ஸஹிஷ்ணுவான தேவர்க்ஷமை குணலேஶவ்ருத்தாந்த விசாரமின்றிக்கேயிருக்கிற வடியேனிடத்திலெப்போதும் நிரங்குஶமாகக்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

௬௭. பக்ஷிராஜிஶிஶுபாலயோஸ்தாத்ருக் மஹாகஸோரபி ப்ராமாண்ய குணலவஸஹவாஸாத் ஸங்குசிதக்ஷாந்தஸம்மதஞ்சீ | மயி ஸமஸ்தகுணவிரஹிணி பூர்ணா நஸிஜ்ஜே விஹரது தவாநவதிகக்ஷமா ஸஹமாநா ஸஹஜா ||

(வ்-ம.) ஹேவரத! தாத்ரஶிசூமாம்ஸீகரோதீதிதஸ்மிந்-அப்படிப்பட்ட வபராதத்தைப்பண்ணின, பஹிஹாஜி-சிசுபாலேவா்கா கனிடத்தில்சிசுபாலனிடத்தில்தான், மாணஸ்யவஷேநஸஹவாஸ ஸஷா - குணலேசத்தோடு ஸஹவாஸத்தாலே, ஸாகாவதீ-ஸங கோசியாநிர்க்கிற, க்ஷமா-தவ-க்ஷமா - இந்த தேவர் க்ஷமையானது "க்ஷயாஸவாஷஷ்ஹ:" என்றுமாப்போலே, புத்திஸந்தானத்தாலே, க்ஷமா - என்றது, மாணஸ்ய வரோணா தஸ்ஷஞ்ஞ்ஞஸ்வீஞாயா கஹிஜ்ஞாநஸவதீதிதஸ்மிந் - குணலேசவார்தா விசாரமும் தெரியாத, மயி-அடியேனிடத்தில், ஸவஸ்ராஹஶே ரயிவாஸா - ஸர்வபரதேசத்தையுமாளுகிறதாய்க்கொண்டு, ஸவதா - எப்போதும், விஹரீதா - க்ரீடிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடையக்ஷமைபோலேதயையும், உத்வேலையாய்க்கொண்டு, குணலேசமில்லாதவிஷயத்தில் அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்திகையென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி, (தயையாவது:—பரனுடைய ப்ரதிகூல ஜ்ஞாநரூபதுகத்தைப்போக்குமது) எனக்குஸம்ஸாராநுபவம் ப்ரதிகூலஜ்ஞாநமாயிராதே அநுகூலஜ்ஞாநமாயிராநின்றது; ஆகையால அடியேன்தேவர்தயையை அதிக்ரமித்தவன், ஆகையாலே துக்கமென்று திருவுள்ளம்பற்றிஅடியேனையும் க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

கூஅ. தயாவரவ்ஸநஹாராஸவ்யாஸாவாயதேமேக தஹம்தயாதிமஃ | தயாவ்ஸ்வஸாவயதிதாஃவேதீத்தோதய ஸேமாம்மாணேயரம்மஶிர ||

(வ்-ம.) தயா - தயாவதராஸஷ் - வரஸ்வவ்ஸநம்ஹாரதீதி ஸா - பரனுடையதுக்கத்தைப் போக்குகிறதாயிருக்குமது, ஸவஸ்வ்யா - ஸம்ஸார துக்கமானது, மே - எனக்கு, ஸாவவதாவர தீதி ஸாவாயதே - ஸுகம்போலே யாசரிக்கிறது, தத - ஆகையாலே, அஹம் - நான், தயாமதிமததீதிஸஃ - தயையைதாண்டினவன், தயாகதிமாயமேதிவஹாவீஹிவஸா - தயையென்னைத்தாண்டித் தென்றபடி, தயாபி-ஆகிலும், ஹேரங்கமஶிர! மாணேய! கோயில்ஸந்நிதியாலே தயாப்ரசுரமானவரே! க்ஷமா-இவன், தாஃவம்-ஸாவயதிமேதிகதஃ - துக்கத்தை ஸுகமாகப்ரமிக்கிறானென்கிறவநுஸந்தாநத்தாலே, மாம் - என்னை, தயஸ்வ-க்ருபைபண்ணியருளவேணும்.

(அ-கை) இதில், "ஸவவ்யா" என்றத்தையும், குணமயவென்றத்தையுமவிவரித்தருஸந்திக்குமிடத்தில் தாம்தயஸ்வயென்றதுஅபசாரகோடிப்ரவிஷ்டமென்றுதிருவுள்ளம்பற்றிகர்மஜ்ஞாநம்ஜநாமரணம் அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேசங்களானபஞ்சக்லேசம், புண்யபாபருபகர்மம், இதுக

ளாகிறவாறலேகளைபராப்தனான நான "ராவணோவதம்ருதிமேவஷீத்" என்றுபெரியபிராட்டியாருக்காஹரானதேவரை, தேவர்களுக்கென்றுமந்த்ர பூதமானபுரோடாசத்தைநாய் ஆசைப்படுமாபோலே ஆசைப்பட்டேனென்கிறார்

கூக மஹாநுஜ நஜாராக்ரதிநிக்ஷஸகடுஷ்டவபிதிம்ஸ | ஹவிஷே வஷட்க்ருதம் ஸ்வாம் ஸ்ரீயோஹம் ஸ்ககாமயே ||

(வ-ம) உளதிமஃ - என்றதுக்குமேலே, அஹமயென்றுசேஷம், ஸ்ரீயோஹம்ஸ்வாம் - ஹா-ஹவிவஷட்-க்ருதமிவாகாமயென்றன்வயம், இந்த்ராதிதேவதோத்தேஸ்யகமாய், வஷட் - என்கிறமந்த்ரத்தால ஸமஸ்கருதமான வென்றபடி, ஸபஷ்டோர்த்தஃ.

(அ-கை) அநந்தரம், 'ஸ்வாம்ஸ்ரீயோஹம்ஸ்காமயே' என்று உத்துங்க விஷயத்தையாசைப்படுகையேயன்றிக்கே, "நீசனே" னிதயாதிருபைகளானபூர்வபுருஷர்களுடைய விநயோக்திகளை, "ஜ்ஞாநகரியே" தயாதிருபேணஅநுகரிக்கையுமஅபராதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, பராங்குஸாதிகளானபூர்வபுருஷர்களை யநுகரித்து ஆந்தரமானவினயமன்றிக்கே யிருக்க, ஸர்வஜ்ஞரானதேவரையும் பகட்டுமபடியாகவிநதவிநயபாஷணங்களடியாக நலங்கன்றுக்கிரங்குவதுபோல தோலகன்றுக்குமிரங்குமாபபோலே, தேவர-"தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்"ரென்கிறபடியே தருகிறபரமஸாம்யாபத்தியைப்பற்ற அத்யந்த ஹேயனானவெனக்கு காமாநுரூபமாக தேவர்தந்தஸம்ருத்யநுபவமேயமைந்ததென்கிறார்.

க௦௦. ஸந்க்ருத்ரிவஸவஸ்ம்ஸோரம்ஹநியேவிநயஸம்ஹதோக்தேஷாக | ஹநஜவஸவேரக்ருஹாஸவஹோமஸுத்தீர்ணயாஃ ||

(வ-ம) ஹோரம்ஹநியே! வஸவேஸ்வஸோஃஸஸ்ஸாநு-முறபட்ட புருஷனை, ஸந்க்ருத்ர-அநுஸரித்து, ஸதேஷாக - கீழசொன்னபடியான, விநயஸ்ரிஸம்ஹஸ்ஸாக - விநயமின்றிக்கே யிருக்க தத்ஸூசகமான வுக்தியாலவந்த பலோபபோகத்தில காட்டில், ஹந ஜவ-அதுபோலே, வளத்தவனுக்கும், அஸப்ருஸ்யமாய், அதிஹேயனான, ஸஸ-எனக்கு, ஸ்வயாவிதீர்ணதஸ்ரஃ- தேவராலேகொடுக்கப்பட்ட, ஜஸஃ - காமானுகுணமான ஸம்ருத்தியுடைய, உவஹோமஃ- அநுபவமானது, வரம்-ஸ்ரேஷ்ட்டம்.

(அ-கை) இப்படிஅபராதபூயெனக்குண்டென்றீர், இதுகளுக்குபயப்படவேண்டாதபடியன்றோநீர் "ஸரணஹவ்ராஜஹஜம்" என்றுசரணம்புகுந்தது, நாம "ஸக்ருதேவ்ர" இப்படியே ஒருக்கால உனக்குநானடிமையென்கார்யத்துக்கு நீகட்டவையென்றுதுணிந்திருந்தவனுக்குஸகலபயாபஹாரத்திலதீக்ஷிதனாயிருக்கக்குறையென்றென்று பெரியபெருமாளுக்குத்திருவு

ள்ளமாக, அழகிது தேவரிடத்தில்உபாயத்வாத்யவஸாயமும் ஶேஷித்வஜ்ஞா
நமுமெனக்குண்டாகில் அதிலலாமையாலே ஸ்வரூபோபாயங்களில்ஸ்வதந்த்
ரனாய்ப்படுகிறேனென்கிறார்.

கoக. ஸக்ருத் த்வதுபாயத்வாத்யவஸாய ... ப்ராயாவதே தவாஸ்பதீ
க்ஷணம் । க்வாபி ... ஸ்வாதந்த்ர்யம் ... விவேக ...
வெகவோராகாக॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! அஹம்-கீழ்ச்சொன்னபடி அபராதபூ
யிஷ்ட்டனானான், ஸக்ருத்-ஒருக்கால், த்வதுபாய-உபாயத்வாத்ய
வஸாயயுக்தன்பொருட்டு, அஹம்-தேறாதிரிக்கனானான், தவ-ஸர்
வசேஷியான தேவர்க்கும், அஸ்மி-சேஷபூதனாகிறேன், இதி-என்றறி
ந்து, ப்ராயாவதே-கைங்கர்யப்ராத்தனை பண்ணுகிறவன்பொருட்டு
ம், ஸர்வாத்மஸ்வரூபஸ்வாமிஸ்வஹ்ருதி-தீக்ஷணமஸ்து - அபயப்ரதாநத்தில்தீக்ஷி
த்துக்கொண்டிருக்கிற, க்வாபி - இத்தலையில நெத்தியையபேக்ஷி
யாததேவரையும், விஸ்ரம்ஸ்வ-விவேகஸ்வ-தயோரேகஃ-தஸ்ய-அத்
யவஸாயமும் அறிவுமிலலாமையிலே, அவாப்ய - ஆஶ்ரயியாமல்
அஹம்ஸ்வாமி-ஸ்வதந்த்ரனாகிறேன்.

(அ-கை.) இதிலிப்படியெனக்கத்யவஸாய ஜ்ஞாநமில்லையாகிலும் ஸ்வ
ஸம்பந்திபர்யந்தோஜ்ஜீவநகாமரா யபரதாமிகனன நம்மாசாரியர்களாலே
தம்ப்ரபத்திபலத்தாலே அகிஞ்சநனாய அநந்யகதியுமானவடியேன் ஸர்வசர
ண்யரான தேவர்க்குபரணீயனாகப்பண்ணப்பட்டு அடியேனுமவர்கள் பாசுர
மானசரணமென்றத்தை அநுகரிக்கையாலும், இதனைப்ரமாணமாகக்கொண்
டுஇப்போதுதேவரடியேனையும், பரணீயனாகவங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறார்.

கoஉ. தவ ... காஷீ ... தேஶாரணமித்ய
விவாவ ... ஜெநய ... । ஐதிஹ்யஸாக்ஷிகம் ... ரங்க ... நாத
தவரங்கம்ஶா॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! யாமுனாதிகே - பரோஜ்ஜீவநகா
மதையாகிற பரமதர்மத்தில் நிஷ்ட்டரான பூர்வாசார்யர்களாலே, அ
ஹம்-நான், தவ - தேவர்க்கு, பரஃ-பரணீயனாக, அகாஷி - ப
ண்ணப்பட்டேனன்றோ? (காஷி - என்கிறவிடத்தில், ஐகாஸ்வம்-
ஆகமசாஸ்த்ரமநித்யமாகையால், அகாரிஷி-என்றும் சிலர்படிக்கிறா
ர்கள்) ஶரணமென்கிற வுக்தியை, உதீரயதி-சொல்லவும் சொ
ன்னேன், இதம் - இந்தவிரண்டையும்,ஸாக்ஷிணாஸஹ ... தஜ்ஜதி
ஸாக்ஷிகம் - தயா ... - ப்ரமாணமாகக்கொண்டு, மாம் என்
னை, அத்ய-இப்போதே, தவ - தேவர்க்கு, பரம் - பரணீயனாக, கு
ரு-பண்ணவேணும்.

(அ-கை.) கீழ், "ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்று தாம்ப்ரார்த்தித்த ஸ்வரக்ஷணத்வோபயோகிகளான தயாக்ஷாந்த்யௌதார்யங்கள் "ஸதேவஸுர ஸர்வம் ஜகத்ஸர்வம் யஸ்ய ஶரீரம்" என்று ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான சரீரித்வத்தோடும் "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமானவபராதாதர்சநஹேதுஸ்நேஹவிசேஷரூப வாத்ஸல்யத்தோடும் "உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம்" இத்யாதிஸித்தமானதம்முடைமை அாத்திகளுக்சென்று ஸங்கலபித்தஸங்கல்பத்தோடும் கூடினதாயாஶ்ரிதவிஷயத்திலநிஸ்வரஸ வாஹிகளாகையாலேயெ ளகிகருக்குண்டான தயாதிகள்போலன்றிக்கே அதிவிலக்ஷணங்களென்று வெளியிடத்திருவுளம்பற்றி அநந்யராகையாலே தயையிலே தோஷாதாஶநததாலே க்ஷமையில்லை; ஆஶ்ரிதஸ்வத்தாகையாலே ஔதார்யமில்லையென்று புண்யவான்களோடு பாபிஷ்டரோடு வாசியறதன்னில ஸ்நாநம்பண்ணும அவரைஸ்வாகமேற்றிவைக்கிறகங்கையுடைய மாஹாத்மயத்தை வாணிக்கவிழிந்து "கங்கேவ ஸர்வஜநபாவநீ ..." எனறுசிந்திக்குமாப்போலே நிந்தாஸ்துதிபண்ணுகிறார்.

௧௦௩. தயா தே ஸ்வாபேக்ஷாம் ... ... | க்ஷமா ... ...

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேந்த்ர! தயா-தயாபதார்த்தமானது, ... - தன்னையொழிந்தவர்களுடைய ... துக்கத்தைப்பொறுக்க மாட்டாமையாகிறது, ... - தேவர், ... - ஸகலபதார்த்தங்களோடும், இங்கு, "..." என்கிற ஸூத்ரத்தாலே வைஶிஷ்டியார்த்தத்தில் த்ரிதீயை, "..." வரவேண்டிவரும், இபபடியே, "..." என்கிறவிடத்திலுமறியவும், ... :-பேதமில்லாதவராக, ... ஆகிறது, ...:-ஆகையால், ...:-தயாவானன்றுசரீரசரீரிபாவத்தாலே அபேதமுண்டானாலும், "..." இத்யாதியாலே ஸ்வரூபபேதமுண்டாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து, ... - ஸாதநாந்தரஸப்தாதிபரித்யாகபூர்வகம்தேவரைஉபாயோபேயதயா பற்றினவர்களுடைய குற்றங்களைப்பாராத-தே-தேவருக்கு க்ஷமா-பொறுமையானது, ... - ஸ்தானமில்லை, அறிந்தன்றோ பொறுத்தோமென்பதென்றுகருத்து; குற்றங்கா

ஞமைஜலத்துக்குசைத்யம்போலே ஸ்வாபாவிகமாகையால்ஜலத்துக்குஔஷ்ண்யம்போலே கதாசித்காணுகையுண்டாய் சிற்றம பிறந்தாலும்சீக்ரமதந்நிவ்ருத்திக்கைகயுடலாகையாலே, க்ஷமோத்தம்பமென்று நிகூடாபிப்ராயம், ஹே நாத ! தவ - தேவரீக்கு, ஔதார்யத்தீ-தாத்ருசவமானது, ந தக்ஷ்ம்-ஸம்பவிக்குமதல்ல,யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தால், தவ-தேவருடைய, விபவம்-விபூதியை, ஈப்ஸிதம்-ஸம்-இரந்தவர் ஸ்வம்ஆக, கர்த்தா:- தேவரெண்ணிற்று, பரஸ்வரூபத்தை தாம கொடுக்கக்கூடாதென்று விரோதம், வஸ்துதஸ்வஸ்வாமிகமானத்தை இரந்தவனுக்குக் கொடுபபோமென்று ஸங்கல்பித்து இரந்தபோது கொடுக்கைஔதார்யத்துக்கேற்ற மாகையாலேவிரோதமில்லை;இவ்வர்த்தத்தைநிருபாதிகஸ்வாமித்வபோதகமான:நாத,வென்கிறத்தாலே ஸூசிப்பிததருளுகிறார்,தத்யபிறந்தவிடத்தில் க்ஷமையாய்,அதுபிறந்தவிடத்தில் ஔதார்யமாகையாலேதயைமுன்னாகவும க்ஷாநதிரண்டுவாகவும், ஔதார்யமீறாகவுமருளிச்செய்ததுநதராமமென்றதுகீழ்ச்சொன்னதயையில்லாமையும் தோஷதர்ஶநமில்லாமையுமாகிறஹேதுத்வயத்தாலேந்தமாமென்றதுக்ஷாந்தியில்லாமையும்சேர்த்துஹேதுத்ரயத்தாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

(அ-கை.) இதிலிப்படி தயாதிகுணபூர்த்திக்கும்ஈஶ்வரதைக்கும் தேவருக்குமேலெல்லை யில்லாதாபபோலே குணஹீநதைக்கும் தயநயதைக்குமெனக்குமேலில்லாமையாலே யிந்தவிதிநிமிதமான அநவயத்தைவிட்டுக் கொடாதே அடியேனைரக்ஷித்துப்பரிபாலநம்பண்ணியருளவேணும்;லோகத்தில்தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு ஈஶ்வரத்வமாகிறது தயநீயனுடைய வபேக்ஷித பூரணமபண்ணியன்றோவெனகிறார்.

௧௦௪. மாணத்ராமதயாத்வரஶமவெதெஹுஶநிதாந்தஂஜநதந ஞஂய | யதவெக்ஷ்யெக்ஷிதாரஸ்யஹீதஸ்ரிவெரணஸிதா-ரீஶ்ராதா||

(வ்-ம்) ஹேரமவெதே! தவ-தேவர்,மாமெணஸாமஸஸ்ய ஸாவாஸத்தாதயா - தயாநிகுணோநதராகையாலே, ஶ்ருஶம் - நிதாந்தம்-மிகவும் பள்ளமான, இதம்-இந்த, ஜநம்-ஜநமாத்ரமனறிக்கே வேறொருணத்தையிட்டு நிரூபிக்கவொண்ணாதவென்னை, உணஂய - உயரவேடுத்தருளவேண்டும, அவெக்ஷிதா:-அபேக்ஷிதாவுக்கு, யத்-யாதொன்று, அவெக்ஷ்யம்-அபேக்ஷிக்கத்தக்கது, அஸ்ய - இந்த அபேக்ஷிதாவுக்கு; தஸ்யவரிவரணம் - அந்த அபேக்ஷிதசபதார்த்தத்தைப்பூர்ணமாகக் கொடுக்கை, ரமஶிதா:-தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு, ரமஶ்ராஸ்யஸாவஸத்தாவ:-ஈஶ்வரத்வகார்யமன்றோ?

(அ-கை.) அநந்தரம், தயாதிகுணபூர்ணரான தேவர்நித்ய ஸம்ஸாரியில் தலைவனாய் தயநீயனான வென்னைநிர்தயஸூரிகளோடொருகோர்வையாக்கி தனக்கேயாக வென்னைக்கொள்ளும்வனு மென்றீர்! நாமதுசெய்யும்போது, ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக கர்மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்திகளிலேதேனுமொன்றுண்டாகவேண்டும், அதொழியச்செய்யில்குற்றமாகாதோவென்று, பெரியபெருமாளுக்குத்திருவுள்ளமாக, ஒன்றைவ்யாஜீகரித்துச்செய்யில்குற்றமாமொழியகிர்வ்யாஜமாக வுபகரிக்கைகுற்றமாகாதேகுணமேயாமென்றுமத்தை தேவர்கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திநிஷ்டரை, மீனுக்குத்தண்ணீர் வார்க்குமாப்போலே, ரக்ஷித்தருளுகிறது, கோயிலிலேநித்யஸந்நிதிபண்ணிகைமுதலில்லாதவடியேனை ரக்ஷித்தருளுமது, ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் தண்ணீர்ச்சாலை வைக்குமோபாதியென்றருளிச்செய்து, த்வயார்த்தமானவிபரபந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார்.

௧0௫. க்ஷமம் ஜீவநீயநிகடந்த்வயிஹக்ஷ்ணொவராமத்ஜுஷாம்ஷிது | ரங்கேஶ தாவதிதந்வதந்வஸுபாநீயஶாலாம்
ரஹஸ்யதத்ஸூத்ரா: ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! த்வம்-ஏதேனுமொருவ்யாஜத்தையபேக்ஷிக்கிற தேவர், கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திவிராமஸ்ஸஹாவொவொராம ஸ்வதாநிஜுஷ்டாந்- கர்மஜ்ஞாநபக்திகளையாவது ப்ரபத்தியையாவது ஸேவித்தவர்களை, "ஜுஷிப்ரீதிஸேவநயோ:" இறே, இங்கு வைராக்யஸப்தம்ஆகிஞ்சந்யைகவேஷமான ப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிறது, ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே, ஜீவநஸ்ய பாநீயஸ்ய ஸேசநம் மீனுக்குத்தண்ணீர்வார்க்கிற ந்யாயத்தாலே, பிபஷி- பரிக்கிறது ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி, தந்வதீதி தந்வம் - கர்மாத்யுபாயங்களாலே தரித்ரனை, "ஸமாநௌ மருதந்வாநௌ: கிம்புநர்தந்வதந்த்ரா:" மாம்-என்னை, பாஸிதய:-ரக்ஷிக்கிறதென்கிறயாதொன்று, தத்-அந்தரக்ஷணமானது, மருஷு-ஜலமில்லாதப்ரதேசங்களிலே, பாநீயஸ்ய ஶாலா பாநீயஶாலா-தண்ணீர்ச்சாலைவைக்கிறதாக, ஸ்ருஜ- விஹாஷாஸேநாவரோஹாயாஶாலாநிஶாநாம்-என்று சாலாந்தமான தத்புருஷன், விகல்பேநநபும்ஸ கலிங்கமாகிறது.

இதிஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவ ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரவ்யாக்யா
உத்தரஶதகம் பரிஸமாப்தம்.